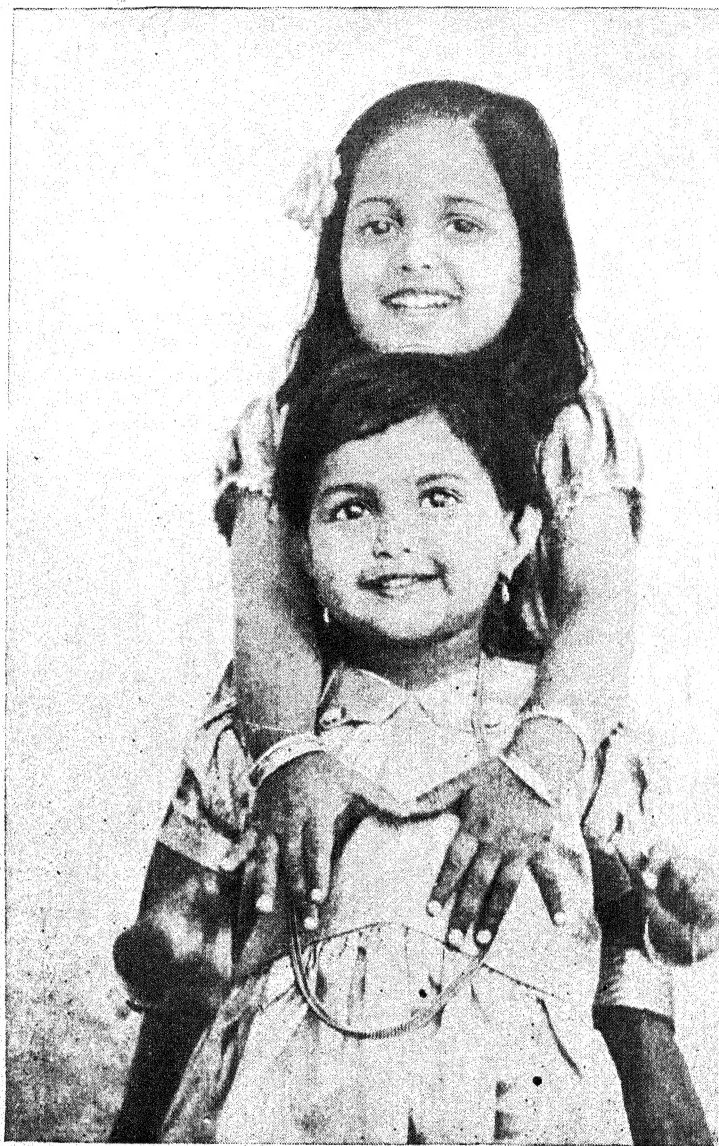

ఆ రో గ్గ ము డీ ర్హా యు వు

ఎన్. రామకృష్ణ

నంతోషమే నగము బలము

ఆరోగ్యము దీర్ఘాయువు

❖ ❖ ❖

సాధారణమైన వ్యాధులయొక్క కారణములను, వాటినుండి తప్పించుకొను
ఉపాయములను, వాటిని నివారణజేయు విధములను గూర్చి శులభశైలిలో
వ్రాయబడిన యొక గ్రంథము.

గ్రంథకర్త

ఏ. సి. నెల్సన్, ఎం. డి.

ఓరియంటల్ వాచ్మెన్ పబ్లిషింగ్ హౌస్,

First Edition 3,000 Copies, Registered 1927

Second Edition 2,000 Copies, Registered July 3, 1931

Third Edition 3,000 Copies, Registered September 15, 1938

Fourth Edition 5,000 Copies, Registered July 12, 1954

By

*Oriental Watchman Publishing House
Salisbury Park, Poona 1*

—All Rights Reserved—

Printed and Published by O. A. Skau at and for the Oriental Watchman
Publishing House, Salisbury Park, Poona 1, India. 5,000—2688-54.

ప్రీతిక

వైద్య విజ్ఞానమునకు సంబంధించిన ప్రాచీనకనకములు మార్పుచెందక పోయినను, పరిశోధనలలో ఈ శాస్త్రము ఎల్లప్పుడు ముందుంజ వేయుచునే యున్నది. “ఆరోగ్యము దీర్ఘాయువు” ప్రథమముగా 1924 వ సంవత్సరములో ప్రచురించ బడినది. దీనిమీద ఆంగ్ల పాఠలో పదమూడు కూర్పులు ప్రచురించ బడుటయు, దెంగాలీ, గుబరాతీ, మరాఠీ, హిందీ, తురకము, అరబ్బీ, తెలుగు, కన్నడము, మలయాళపు భాషలలో ఆనువదించబడడము జరిగినది. అదినుండి “ఆరోగ్యము దీర్ఘాయువు” కాలగతి కనుకూరించు గ్రంథము. వైద్యశాస్త్రములో సూత్ర అవిచ్ఛిన్నతలు పెక్కుగలవు—పెన్సిలిన్, సల్ఫాడ్రగ్గుల అగమనము వైద్య చికిత్సా విధానములను తల్ల క్రిందులు చేసినవి.

ఈ గ్రంథము నందు పేర్కొనబడిన వ్యాధులకు తగిన వైద్య చికిత్స, బోజన పదార్థములు, ఆధునిక పరిశోధనల ననుసరించ బడినవి. ప్రస్తుతపు వైద్య శాస్త్రాను కాలముగా ఇందు కొన్ని అభ్యాసములు కలుప బడినవి.

పూర్వపు ప్రచురణలు ఇండియా, పాకిస్తాన్, బర్మా, సింహళదేశస్థులకు చేసిన మేలు అపారమైనదనుట అతిశయోక్తి కాదు. దక్షిణాఫ్రికా ప్రజల ఆరోగ్య నిర్మాణములో ఇతేధికముగా సహకరించ గలదనే విశ్వాసముతో ఈ ముద్రణమును ప్రచురించు చున్నాము.

“ఆరోగ్యము దీర్ఘాయువు” వైద్యుని స్థానే వైద్యచికిత్స చేయగలుగునని మా అభిప్రాయము ఎంతమాత్రముకాదు. అయితే, అనారోగ్యమునకు గల కారణములను గూర్చియు, అయావ్యాధులయొక్క చిహ్నములను గూర్చియు, తెలిసికొనిన చదువరి వైద్యుని సహాయ మెప్పుడవనరమో గుర్తించ గలడు. ఈ రీతిగా పాఠకుని దృష్టిలో వైద్యులు, వైద్యశాలలయొక్క ప్రాముఖ్యత హెచ్చునేగాని తగ్గదు.

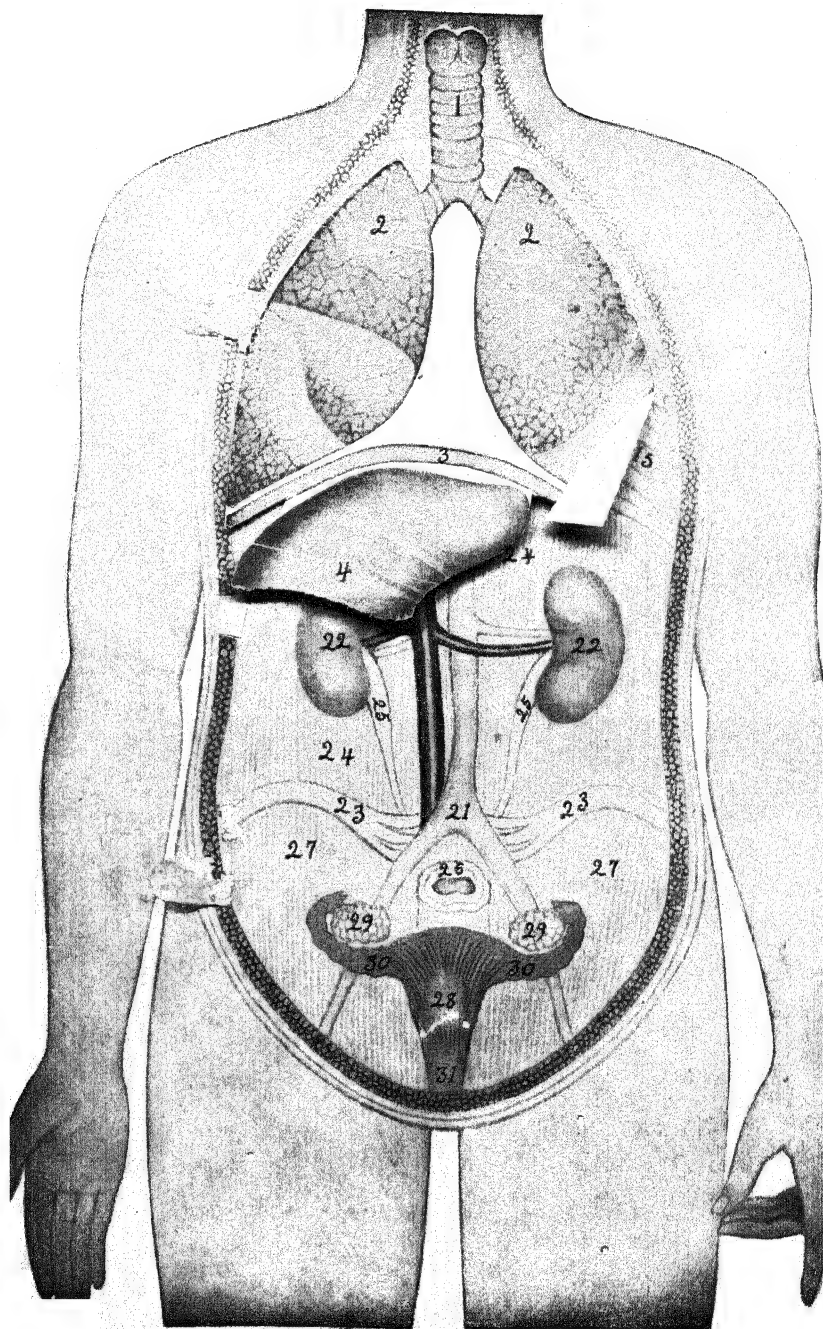
విషయ సూచిక

అధ్యాయము.

పుట

1. మానవుని మహా విలువైన సొత్తు	17
2. శరీర నిర్మాణము	21
3. శరీరము పోషించబడు విధము	25
4. దంతములు	31
5. శ్వాసవాయువములు	34
6. జీవపు ధార	41
7. బహిష్కరావయవములు	45
8. శరీర చలనము	50
9. శరీరపు పరిపాలనా పద్ధతి	64
10. చూపు, వినికిడి	68
11. శరీరము ప్రత్యుత్పత్తి చేయు విధము	73
12. మధ్యము, పొగాకు	82
13. ఆరోగ్యముకొరకు ఆహారము	87
14. రుగ్మతలకు కారణము	96
15. ఈగలు అపాయకరమైనవి	103
16. నూరేండ్లుబ్రతుకు విధానము	105
17. ప్రమాదములు, అగత్యములు	110
18. గర్భిణి, ప్రసవము	122
19. శిశువులయొక్కయు, చిన్నబిడ్డలయొక్కయు సంరక్షణ	145
20. గృహవైద్యశాల	158
21. చిన్నబిడ్డలకు కలిగెడు వ్యాధులు	180
22. సామాన్య సాంక్రామిక రోగములు	189
23. జీర్ణవాహికకు సంబంధించిన వ్యాధులు	212
24. కీటకములచే వ్యాపింపజేయబడు వ్యాధులు	225
25. పోషక రోగములు	239
26. జంతువులుమోయు వ్యాధులు	243
27. గొంతు నాశికముల వ్యాధులు	253

28. రొమ్ముయొక్క వ్యాధులు	258
29. సాంఘిక వ్యాధులు	271
30. స్త్రీ రోగములు	275
31. పురుషుల వ్యాధులు	281
32. కంటి రోగములు	287
33. నానావిధములైన ఇతర రోగములు	293
34. ఆరోగ్య హితములు దైవనిర్ణయములు	298
మందుల జాబితా	301

మనుషుష్యా కృతియొక్క వివరణ

1. శ్వాసనాళము (ఊపిరి గొట్టము).
2. ఊపిరి తిత్తులు.
3. ఉదర విత్తానము (జొమ్మునకును కడుపుకును నడుమనుండు చర్మము.)
4. కాలెయము.
5. పిత్తాశయము (చేడుకట్టు).
6. చిన్న ప్రేవులు.
7. పెద్ద ప్రేవులు.
8. క్రిమికము (చిన్న ప్రెగు పెద్ద ప్రేగుతో కలియుచోటనుండు—అపెండిక్సు.)
9. పురీషనాళము.
10. ఆననము.
11. జీర్ణాశయము (కడుపునకు ఎడమువైపున “6” అనే అంకె “డ్యూయోడనం” అనబడు ప్రథమాంతమును సూచించుచున్నది.)
12. వృక్వకము.
13. ప్లీహము.
14. పర్శుకములు (ప్రక్కటెముకలు)
15. ప్రక్కటెముకల మధ్య సందులు.
16. గుండె.
17. శ్వాశకోశముని—నీలవర్ణము చెడురక్తమును చూపును.
18. బృహద్ధమని.
19. ఊర్ధ్వ బృహస్థిర.
20. అదృబృహత్స్థిర—
21. ఉదరముయొక్క ముఖ్యనాడి.
22. మూత్రపిండములును-వాటితోసంబంధించు శుద్ధ, మలినరక్త :
23. కటిఎముక.
24. పెరిటోనియమ్ (వవ.)
25. మూత్రనాళములు:
26. ఆననముయొక్క లోవలి భాగము.
27. కూపకపు పొర.
28. గర్భాశయము.
29. అండాశయములు.
30. గర్భ ద్వారము.

సటముల వట్టి

పుట

ఆరోగ్యమైన పిల్లలు	2
మనుషాకృతి	9
శరీరవయవముల పేర్లు	22
జీర్ణ మండలము	24
నోరు	26
దంతములు	32
గాలి ద్వారములు	35
ఉపరి తిత్తులు	36
కూర్చుండు విధములు	37
నిలువబడు విధములు	38
రక్త ప్రసరణ మండలములు	42
రక్త కణములు	44
మూత్రపిండములు, మూత్రాశయము	46
పెద్దదిగా చూపబడిన చర్మపు భాగములు	48
తొడ ఎముకలు	50
అస్తిపంజరము	51
తుంటి కాలు	52
చేతి కండరములు	53
తల, మెడ కండరములు	54
వ్యాయామములు	55
వ్యాయామములు	1, 2	58
„	3, 4	59
„	5, 6	60
„	7, 8	61
„	9, 10	62
డిమండలము	65
కన్ను కడుగుటకుపయోగించు గిన్నె, పిచికారి	69

కన్ను, దానిభాగములు	70
చెవి, చెవిభాగములు	71
పురుషాంగములు	74
స్త్రీ అవయవములు	78
దోషసము దాచుకొనుటకు ఈగలు చొరని పెట్టి	92
శాస్త్రపరిశోధన	96
రక్తక్రహణ, వాంతివేది సూక్ష్మదీవులు	97
అజీర్ణము, విపజ్వరపు క్రిములు	98
పెద్దదిగా చూపబడిన ఈగ	104
156 సంవత్సరాల—జోరా ఆ గా	107
గాంబడిన మోకాటికి కట్టు	111
చేతికి కట్టు కట్టు విధము	114
పాదమునకు, తలకు, తొడకు, కంఠకి కట్టు కట్టు విధము	115
త్రికోణాకారపు కట్టు, భుజపు కట్టు	117
రక్తమునాపుటకు నొక్కవలసిన రావులు	118
బెనాకిన చీలమండలకు కట్టు	119
విరిగిన చేతికి అకస్మికముగ తయారుచేసిన కట్టు	121
నిప్పంటుకొన్న వస్త్రముల నార్పుట	123
నీటిలో మునిగిన వానిని తెప్పరిల్ల జేయుట	126
పుట్టిన బిడ్డను గాలిపీల్చుకొనునట్లు చేయువిధము	139
పుట్టిన బిడ్డకు నాభికట్టు	140
పుట్టిన వెంటనే బిడ్డను పట్టుకొనవలసిన విధము	142
చంటిబిడ్డలకుపచ్చు దంతములు	147
చంటిబిడ్డలకు స్నానముచేయు విధము	148
గుడ్డలుంచుకొను గంప	149
నారింజపండ్ల గుత్తు	153
పాలబుడ్డి	155
వేడికాపడములు పెట్టువిధము	1-4	163
” ”	5-7	164

వేడిపాద స్నానము	166
కూర్చుండిచేయు స్నానమునకు కావలసిన ఉపకరణములు	167
ఎసిమా గొట్టము	169
చంటిబిడ్డకు ఎసిమాఇచ్చు విధము	170
మురికి చేతులతో తినుపిల్లలు	181
ఊపిరితిత్తుల వ్యాధికల పిల్లలచాతికి కట్టు కట్టు విధము	188
నీటిని కల్మాషముచేయు రీతి	200
పేగుల శుద్ధిచేయుట కుపయోగించు పిచికారి	215
రోగము కలుగజేయు కీటకములు	226
ఎలుకల బోను	229
మలేరియాదోమ, మామూలుదోమ	231
పేగులలో నివసించు క్రిములు	244
కొంకిపురుగుయొక్క ఆయా దశలు	246
బిడ్డిపురుగు—తేపువర్మ	250
ఎడినాయిడ్సు, గవదబిళ్లలు	254
దగ్గుటవల రొంపపురుగులు వ్యాపించును	255
క్షయక్రిములు వ్యాపింపజేయు విధము	263
సిపిలిస్ వ్యాధికి గురియైన చేయి	273
కంటిలో నలును తీయువిధము	290

రంగు పటములు

	పుటకు ఎదురుగా
మనుష్యాకృతి పటము	6
ఉదరము	82
గర్భములో పిండము	129
గొంతు కండలు	192

మా నవుని మహా విలువైన సొత్తు

మనుష్యునకు ప్రాణము చాలా ప్రియమైనది; దాని తరువాత ప్రియమైనది ఆరోగ్యము. ఆరోగ్యము లేనియెడల దానియొక్క యుపయోగములో సంపూర్ణముగా కాకున్నను, చాలా మట్టుకైనను పోయి, దాని సంతోషానందములు కూడా చెడిపోవును.

అనారోగ్యవంతుడైన మనుష్యుడు తాను బాధను, అసౌఖ్యమును అనుభవించుటే గాక తనకు కావలసిన వాటిని సంపాదించు కొనుట కశక్తుడై యితరులు తమ స్వంత పనులు మానుకొని తనకు సహాయము జేయవలసి వచ్చునట్లు జేయుచున్నాడు.

రోగి ఇతరులకు చిక్కలు కలిగించును

పిటికె తోడు జబ్బు మనుష్యుడు యిరుగు పొరుగు వారికి అపాయము కలుగజేయువాడుగా నున్నాడు. ఏలనన చాల వ్యాధులు ఒకరి నుండి మరియొకరికి బ్రాకును. ఒక కుటుంబములో నొకరికి వ్యాధి యంకురించిన, యది త్వరలోనే ఇంటిలోని వారందరిని తనవాత బడవేసికొను చుండుట మనము పలుచోట్ల చూచుచున్నాము. తరుచుగా ఆ కుటుంబము నుండి యితర కుటుంబములకు వ్యాధి వ్యాపించి, యపరమిత నష్టములకు పాలుజేయు చున్నది. వ్యాధిగ్రస్తులైన వారు పనులు జేయలేక పోవుటచేత చాల ధననష్టము, వీటన్నికంటె విలువైనది ప్రాణనష్టము గల్గుచున్నది.

అంతేకాక ఆరోగ్యము చెడిన, మరల అది ఒక రోజులో బాగుపడనేరదు. చాల రోగములు కుదురుటకు చాల దినములు పట్టాను, చాల శ్రమ పడవలసి వచ్చును.

శరీరము కాపాడు కొనుటకు దానిని ఆరోగ్యముగా నుంచుకొనుటకు ప్రతి వాని

ప్రధాన కార్యము. ఈ కార్యము తన కొరకే గాక తన కుటుంబము కొరకు, తన యిరుగు పొరుగువారి కొరకు, అన్నిటి కంటె ముఖ్యముగ తనను పుట్టించిన సృష్టి కర్త కొరకు నిర్వహింప వలెను. జబ్బులు దేవతలచేత గాని, దయ్యముల చేతగాని, శీతావృష్టి పరిస్థితుల చేతగాని, కలుగుచున్నవని దలచుటయున్ను, చావు బ్రతుకులు కర్తచేత కలుగుచున్నవని దలచుటయును చాల పొరపాటు.

అస్వస్థతకు కారణము

రోగము ఆరోగ్య సూత్రములకు భిన్నముగా నడచుటచేత సంభవించు చున్నది. ఆరోగ్య సూత్రముల బాగుగా గమనించుట చేతను, శరీర విషయమెక్కువ శ్రద్ధ దీనికొనుట చేతను, సామాన్య జనులలో పదిలో నెనిమిది పాళ్లు రోగమును తప్పించు కొనవచ్చును. ఆరోగ్యసూత్రములను గమనించు వారికి పెక్కుండు వాంఛించు యర్హతయును అనే ఆశీర్వాచనము కలుగును. ఆరోగ్యసూత్రములకు వ్యతిరేకముగ నడచువారికి అనారోగ్యము, చావు అను యిక్కట్లు సంభవించును.

దేహారోగ్యము అశ్రద్ధ చేయబడు చున్నది

మామూలుగా ప్రజలారోగ్యముగా నున్నపుడు శరీరారోగ్య విషయమై కొంచ మైనను దలపరు, కాని వారు నీరసించి, జబ్బుపడి, చావుదగ్గర పడినపుడు శరీరము విషయమై జాగ్రత్తగా నుండుటయెట్లో అప్పుడు చదువ నారంభింతురు; కాని పాపము! కాలమంతమై పోయినది. శరీరము మంచి స్థితిలో నుంచుకొనుటకు చిన్నతనములోనే ప్రారంభించ వలెను. చంటిబిడ్డ కారోగ్యమైన శరీరము, బలమైన తత్త్వము కలిగించుటకు, బిడ్డ పుట్టకముందే ప్రారంభింప వలెనట. తల్లిదండ్రులు తమ ఆరోగ్య విషయమై యెక్కువ శ్రద్ధ దీనికొనవలెను. బలహీనులును, అనారోగ్య వంతులునగు తల్లిదండ్రులకు బలమైనట్టిన్ని ఆరోగ్య వంతులైనట్టిన్ని బిడ్డలు పుట్టజాలరు.

ఈ పుస్తకముయొక్క యుద్దేశ మేమన, చదువరులు తమయొక్క యున్ను, తమ కుటుంబముల యొక్కయున్ను ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుటకు కావలసిన విషయములను తెలియజెప్పుట. ఈ పుస్తకములో సామాన్య రోగములకు వైద్యుని సహాయ మక్కరలేకయే యింటిలో చికిత్సలు జేయుటకు కావలసిన సంగతులు గలవు. ఎవ్వరికైనా యెక్కువ జబ్బున్నట్టియితే తెలివిగల వైద్యుని సహ

య మత్యవనరమని వెరుగ జెప్పనక్కరలేదు. నేర్పరియగు వైద్యునికేగ్యం దమును సాటిరాదు.

జబ్బుకు కారణములు

చాలమంది జబ్బు తప్పించుకోలేని కిడని దురభిప్రాయ పడుచున్నారు. వైద్యులు, శాస్త్రవేత్తలు జబ్బులు ప్రత్యేక కారణములచే గల్గుచున్నవని విశదీకరించుచున్నారు. కొన్ని జబ్బులు శరీరమునకు తగిన అహార మీయకపోవుటచే కల్గుచున్నవి. ఉబ్బు అట్టిజబ్బు. విషపదార్థములు శరీరములో బ్రవేశించుటచేగల్గు వ్యాధులు గలవు. అగ్నిపుల్లలు జేయు కర్మాగారములలో పనిజేయువారికి భాస్వరము (phosphorus) విషజాడ్యము కల్గించు చున్నది. దురభ్యాసములచే జబ్బులు కలుగవచ్చును, ఉదాహరణము: తిండి తినుటలో దురభ్యాసములచే అజీర్ణరോഗము సంభవించు చున్నది. ఈ పైని జెప్పబడిన కారణములు ప్రపంచములో గల్గు వ్యాధులలో పదియవ వంతు వ్యాధులకు మాత్రమే; మిగిలిన తొమ్మిది వంతుల వ్యాధులకు జబ్బుకలిగించు పురుగులే కారణము.

మానవుని గర్భశత్రువులు

వ్యాధిని కలిగించు సూక్ష్మజీవులు మానవజాతికి పరమ శత్రువులు. ప్రతి దినము వేలకొలదిగా అవి ప్రజలను నాశనము చేయుచున్నవి. పడిశము, క్షయ, విషజ్వరము, అతిసారము, జిగటి విరోచనములు, ఊపిరితిత్తుల జ్వరము, కలరా ధనుర్వాతము, కోరింతదగ్గు, చలిజ్వరము, కుష్టు, బొబ్బలవ్యాధి, ఇవి మరి అనేక ఇతర వ్యాధులు సూక్ష్మజీవులవలన కలుగు చున్నవి. చావులన్నిటికి సూక్ష్మజీవులే కారణములన్నట్లు పై జాబితాను బట్టి తలంచుటకు వీలుకలదు.

వ్యాధిని కలిగించు సూక్ష్మజీవులు రెండు రకములు. ఒకటి పృథ్వీజాతికి చెందినది; రెండవది జంతుజాతికి చెందినది. ఈ సూక్ష్మజీవులు ఉత్తరకంటికి కనబడనంతటి సూక్ష్మత సూక్ష్మములైనవి. వేయిరెట్లు పెద్దవిగా చేయగల సూక్ష్మదర్శినిలో అవగించంత పెద్దదిగా ఈ సూక్ష్మజీవి కనబడును.

సూక్ష్మజీవులు త్వరితముగా వృద్ధిపొందును. సరియైనస్థితిలో నున్నచో వాంతివేదిగాని, విషజ్వరముగాని కలుగజేయు నొక్క సూక్ష్మజీవి పది గంటల కాలములో పదిలక్షల జీవులను కనును. ఇది యింత చిన్నవి యగుటచేతను, యింత

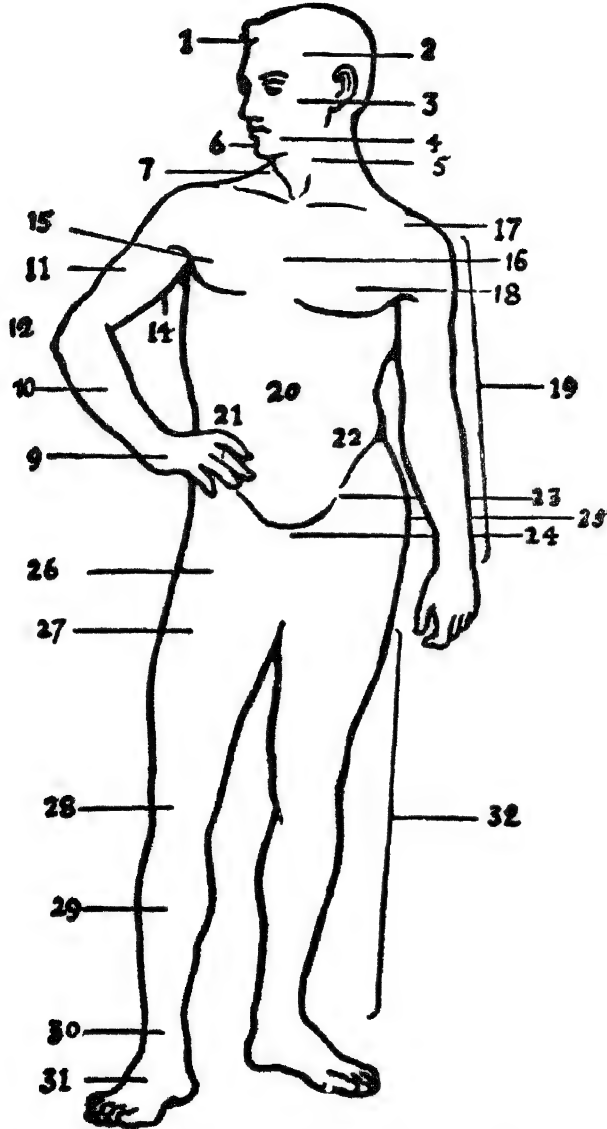
వేగముగ వృద్ధి పొందుటచేతను అవి బహుత్వరగా వ్యాపించును. ఈ సూక్ష్మజీవులు నూతులలోను, నడులలోను, చెరువులలోను, ఉండు నీళ్లలోను వీడులలోను, యింటిలో, నేలమీదను, గోడమీదను, నుండు దుమ్ములోను మనము భుజించు ఆహార పదార్థములలోను మనము త్రాగు పానీయములలోను గూడ గలవు. జనమెక్కువగ నుండు స్థలములలో నెక్కడ జూచినను యీ సూక్ష్మ జీవులు ప్రత్యక్ష మగును. అందుచేత ప్రతి వారును ఈ సూక్ష్మ జీవులు శరీరములో ప్రవేశింప కుండ జేయుటెట్లో నేర్చుకొన వలెను, ప్రవేశించినచో వాటిని నిర్మూలించు మార్గమును దెలిసికొన వలెను. ఈ విషయముల నీ పుస్తకమందలి యితర ప్రకరణములలో విచారితము.

2 వ ప్ర క ర ణ ము

శ రీ ర ని ర్మా ñ ము

శరీరములో మూడు ముఖ్య విభాగములు ఉన్నవి. అవియేవన తల, మొండెముకలు చేతులు. మొండెముకలో నొక పెద్ద నందు గలదు. దానిలో ముఖ్యమైన అవయవములన్నియు గలవు. ఈ నందు మధ్యస్థానమున ఒక పల్చని పొర (ఉదర వితానము) చే ప్రైభాగముగాను కింది భాగముగాను విభజించ బడినది. (ఈ పుస్తకము మొదటనున్న మనుష్యాకారము జూడుము.) ప్రైభాగము రొమ్మని పిలువ బడును. దానిలో గుండె, ఊపిరితిత్తులు గలవు, వీటితో ఊపిరిగొట్టము, కంఠాళము గలవు. ఉదర వితానమున అడుగుభాగమున గర్భకుహరము గలదు. దీనిలో కా లేయము, అన్నకోశము, ప్లిహము, క్లోమము, పెద్ద, చిన్న ప్రేవులు కలవు. దీనికి వెలుపల వెనుక ప్రక్కగా మూత్రపిండములు అమర్చబడి యున్నవి.

శరీరములోని ప్రతి అవయవమునకు ప్రత్యేక ఉపయోగమున్నది, కొన్ని అవయవములు కలిసి పనిచేయును. ఉదాహరణముగా నోరు, పండ్లు, కుత్తుక, అన్నకోశము, క్లోమము, చిన్న పెద్ద ప్రేవులు కలిసి అన్నమును జీర్ణముచేయును; వీటన్నిటిని కలిపి జీర్ణావయవములందురు. ముక్కు ఊపిరి గొట్టము నప్తపద, ఊపిరితిత్తులును కలిసి మంచి గాలిని శరీరములోనికి తెచ్చును. బొగ్గువులును గాలిని శరీరము నుండి వెలివేయును; (5 వ అధ్యాయము చూడుము) ఈ కారణముచే వీటిని శ్వాససంబంధమైన అవయవము లందురు. గుండె, పెద్ద, చిన్న రక్తనాళములు కలిసి శరీర మంతటిలోను రక్తమును వ్యాపింప జేయును; అందుచే వీటిని పృథ్వీనా అవయవములందురు. మూత్రపిండములు చర్మము, ఊపిరితిత్తులు, కాలేయము పెద్ద ప్రేవులు కలిసి శరీరములోని మలిన పదార్థములను బైటికి వెలివేయును; అందుచే వీటిని విసర్జకావయవము లందురు. మెదడు, వెన్నుపాము, పెద్ద చిన్న నరములు అన్ని కలిసి అవయవములచేత కావలసిన కార్యములు చేయించును; వా

1. నొసలు. 2. కణత. 3. చెంప లేక బుగ్గ. 4. దవుడ. 5. మెడ. 6. గ
 ధ్ధము. 7. గొంతు క. 9. చేయి. 10. ముంజేయి. 11. దండ. 12. మోచే
 యి. 14. చంక. 15. కుడిరోమ్ము. 16. చాతి. 17. భుజము. 18. ఎడమరో
 మ్ము. 19. దండ. 20. పొత్తికడుపు. 21. కాలేయము. 22. ప్లేహము. 23. గజ్జ
 24. కూపము. 25. తుంటి. 27. తొడ. 28. మోకాలు. 29. చిట్టిపక్క
 30. చీలమండ. 31. పాదము. 32. కాలు.

టి గతుల సరిగ నడుపును; వీటిని సరముల కృమమాదుర మందురు. పైని వివరించిన అవయవములు గాక యొముకలున్నవి. ఇవి శరీరమునకు చట్రమువలె పనిచేయును. ఇవి దేహమున కాకారమొనంగు చున్నవి. కండరములు శరీరముయొక్క అన్ని భాగములను కదలునట్లు చేయును.

శరీరమును జాగ్రత్తగా నుంచుటకు అవసరమైన సంగతులీ క్రింద స్పష్టముగా వివరింప బడియున్నవి:—

1. శరీరమునకు మంచి ఆహారమును పానీయమున్ను యుండవలెను.

2. శరీరమునకు మంచి సూర్యరశ్మియు పరిశుభ్రమైన గాలియు నుండవలెను.

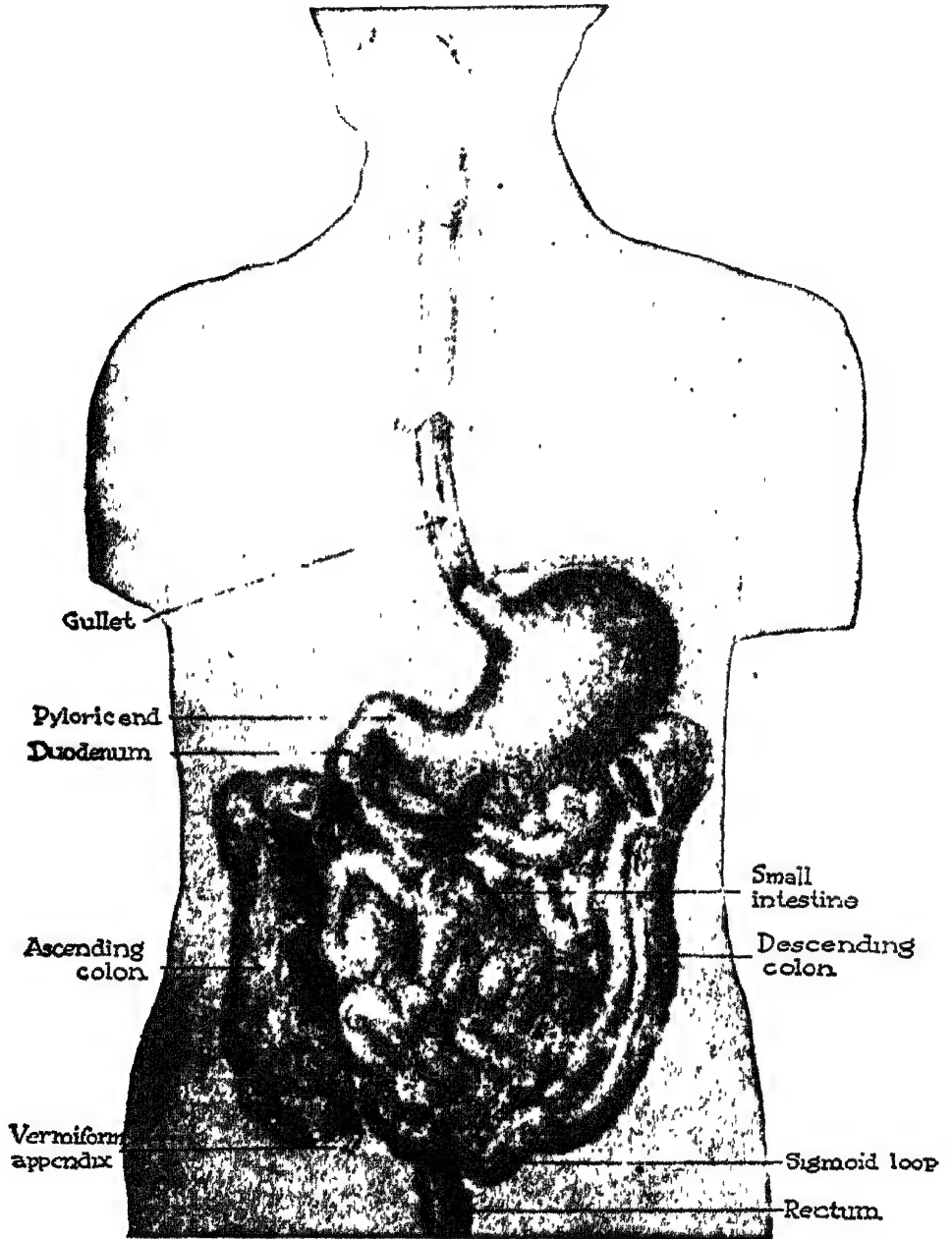
3. శరీరములో చెడిపోయిన పదార్థము లెప్పటికప్పుడు వెలుపలకు పోవలెను.

4. చలిచేగాని, ఉష్ణముచేగాని చెడిపోకుండ శరీరమును కాపాడవలెను.

5. శరీరమునకు ప్రతిదినమున్ను తగిన దేహపరిశ్రమయు, విశ్రాంతియు ఉండవలెను.

6. శరీరమును నెల్లప్పుడు విషపదార్థములు, సూక్ష్మజీవులు జోలుకుండ సంరక్షింపవలెను.

ఈ ఆరు సూత్రముల సనుసరించిన రోగము రాకుండను, దీర్ఘాయువుండునట్లును జేయవచ్చును; కాని వీటిలో దేనినైన నొకదాని నతిక్రమించిన యెడల తగ్గరలోనో అలస్యముగనో రోగము సంభవించక తప్పదు.

నోరు, అన్నవాహిక, అన్నకోశము, పేవులు, వీటికి సంబంధించిన పెక్కు గ్రంథులు కలసి జీర్ణమండలమనబడును.

3 వ ప్రకరణము

శరీరము పోషించుటకు విధము

మన శరీరములు పలువిధములగు పదార్థములచే నిర్మింప బడినవి. ఎముకలలో నొకవిధమైన పదార్థమున్ను, చర్మములో మరొక రకమున్ను, నరములలో మరియొక పదార్థమున్ను గలదు. నిర్మించుచున్నను, మేల్కొనియున్నను శరీరములో కొన్ని అంగము లెల్లప్పుడు కదలుచున్నవి. అందుచేత అరగిపోవు చున్నవి. ఈ యరుగుదలను బాగుజేయుటకు పదార్థములు అవసరము. ఈ మరమత్తు పదార్థము మనము తిను ఆహారములో నున్నది. ఆ విధముగానే గుండె కొట్టుకొనుటకును, కాలు చేతులు కదలుటకున్ను, ప్రతి అంగము తన నియమితకార్యము నిర్వహించుటకున్ను, కావలసిన శక్తి మనము తిను ఆహారము నుండి వచ్చుచున్నది. బైట గాలి చల్లగానున్నను, బేడిగానున్నను, శరీరము ఎల్లప్పుడు వెచ్చగా నుండును. శరీరమును వెచ్చగా నుంచుచున్న ఈ వేడికూడ మనము తిను ఆహారమునుండియే వచ్చుచున్నది. దీనినుండి మనము తిను ఆహారము రెండు పనులు జేయుచున్నట్లు మనకు దెలియు చున్నది. అవి యేవన ఆహారము బలమును, వేడిని యిచ్చుచున్నది. యేలయన యది శరీరమునకు మరమత్తు పదార్థము ఎగుగుదల పదార్థమును యిచ్చుచున్నది.

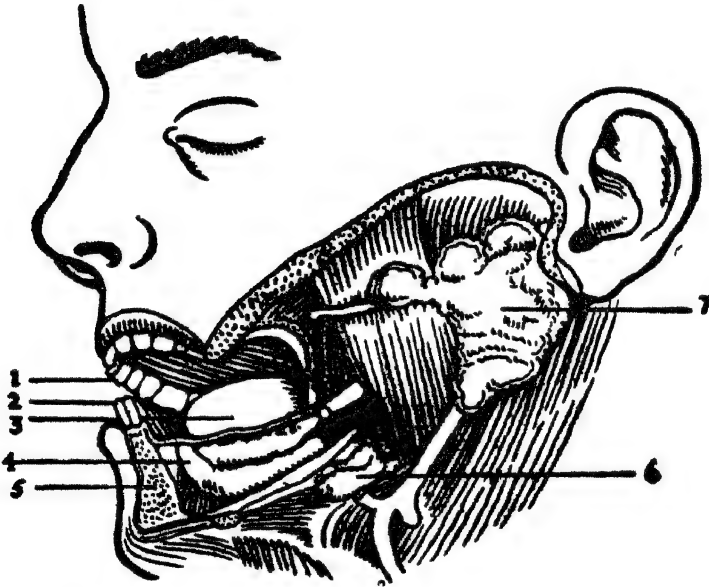
ఆహారము జీర్ణము కావలెను

ఆహారము శరీరాంగముల నిర్మాణమునకు కావలసిన పదార్థమిచ్చుటకు గాని వేడి నిచ్చుటకు గాని, శక్తినిచ్చుటకు గాని అది ముందు భుజింపబడి జీర్ణము కావలెను. పెరుగుటకు, అరుగుదల తరగుదలను సరిపుచ్చుటకు త

గిన పదార్థముగా చేయబడుటకు ఆహారము కొన్ని పరిణామములకు లోసుకావలసి యున్నది. ఈ మార్పుల సముచాయమునకు జీర్ణమని పేరు.

ఆహారపు కాల్పి

ఆహారము జీరము జేయుటలో పనిచేయు శరీర భాగమునకు ఆహారపు కాల్పియని పేరు. ఆహారపు కాల్పి యొక పెద్ద గొట్టము. అది నోటినుంచి పేవుల చివర (అననము) వరకు నున్నది. దాని మధ్యభాగము చుట్టలు చుట్టుకొని యున్నది. పెద్ద వారిలో ఈ గొట్టము ముప్పది యడుగుల నిడివి యుండును. ఆహారపు కాల్పియొక్క వివిధభాగముల పేర్లేవన; నోరు అన్నవాహిక, అన్నకోశము, చిన్న పేవులు, పెద్ద పేవులు.

1. వై పళ్లు. 2. క్రింద పళ్లు. 3. నాలుక.
5. క్రింద దవుడ. 4, 6, 7. లాలాగ్రంథులు

ఆహారము మొదట నోటిగుండ శరీరములో ప్రవేశించును. నోటిలో దానిని బాగుగా పళ్లతో నమలవలెను. ఇట్లు నములుచుండగా అది లాలాజలము కలుగజేసే మూడు జతల సంచుల నుండి నోటిలోనికి వచ్చు ద్రవముతో కలియును. జత పరచిన పటములో యీ లాలాగ్రంథులుండు తావులు చూ

పబునవి. లాలాజలము జీర్ణమునకు సహాయ పడును; అందుచేత ఆహారము ను త్వరగా మింగి కూడదు. నోటిలో దానిని బాగుగ నమలి జీర్ణరసముతో కలియుటకు తగినంత వ్యవధి యాయవలెను. ఆహారమును మింగినపుడు అది అన్నవాహిక గుండ పొయి అన్న కోశములో ప్రవేశించుచున్నది.

అన్న కోశము

అన్నకోశము ఆహారపు గొట్టము యొక్క కింద భాగములో నొక సంచి వంటి అంగము ఈ పుస్తకములో మొదటనున్న మనుష్యాకృతి నొక్క సారి జూచిన దాని యాకారము, అది యుండుతావు కనబడును. పెద్దవాని యొక్క అన్నకోశము ఒకచిన్నర కేర్లు మొదలు రెండు కేరుల వరకు పట్టును. అన్నకోశపు లోపలిగొడ పైబాగములో నోటిలోపలి భాగమువలె కనబడును

అన్నకోశములోని లోపలిపార జతర రసమును పొనిచ్చు చుండగా చూడగలిగిన యెడల అది మన శరీరముపై చర్మములో నుండి చెమటవలె చుక్కలు చుక్కలుగా కనబడును.

అన్నకోశము దాని పని నడి సరిగా జేయవలెనన్న దానిలోనికి వచ్చు నా ఆహారము వంటి జేయబడి బాగా సమలబడి యుండవలెను. ఆహారము బాగా వండబడక పోయినచో సది పూర్తిగా జీర్ణము కలక బోజనము జేసిన తరువాత అన్నకోశములో మంటగా నుండి పులితేవులు వచ్చును.

ఏ రకము సారాయిగాని కల్లుగాని త్రాగినయెడల అన్నకోశపు లోపలిభాగము దెబ్బతినును. లేనిరు త్రాగుట పాగాకుపయోగించుట కూడ అన్నకోశమును పాడు చేయును. మిరియాలు కారము, అల్లము, కూర, తమలపాకులు అన్నకోశములోని లోపలి చర్మమును పాడుచేయును. కష్టపరిపనివాడు వేడి వస్తువులను అలవాటుచే ముట్టుకొన గలిగినట్టు మిరియము, అల్లము, తాంబూలము, కారమైన కూర నోటిలో వేసికొని నపుడు మండుచున్నను అలవాటుచే ఆ మంట కాన్పించదు. పైగా అట్టికారపు వస్తువుల నోటిలో నెక్కువ కాలముంచక మింగివేయుదుము. ఈ కారపు వస్తువులు నోటికంటే అన్నకోశము యొక్క చర్మమున కెక్కువ మంట పుట్టించును; అన్నకోశము నోటివలె వాటిని త్వరలో బైటికి పంపివేయ జాలదు. అందుచే నాహార మెన్ని గంటల కా

లము అన్నకోశములో నుండునో అంతకాలము అన్నకోశమునకు మంట పుట్టించు చుండును. ఈ కారపు వస్తువులవలన శరీరమున కెట్టి యుపయోగము లేదు. అవి చెడుగును మాత్రమే కలుగ జేయును. అందుచే వాటి నెప్పుడును తినరాదు.

చిన్న ప్రేవు

ఆహార మన్నకోశములో ముప్పుది నిమిషములు మొదలు కొన్ని గంటల వర కుండును. ఈ నిల్వయుండుకాలము తీసికొన్న ఆహారమును బట్టియు, దానిని నమలుటను బట్టియు, దానిని వంట జేయుటను బట్టియు నుండును. ఆహార మన్నకోశము నుండి చిన్న ప్రేవులలోనికి పోవును. ఈ చిన్న ప్రేవు యిరువది యడుగుల గొట్టము. ఇది పొట్టలో చుట్టలు చుట్టుకొని యుండును.

కాలేయము నుండియు పిత్తాశయము నుండియు నొక చిన్న గొట్టము చిన్న ప్రేవు యొక్క పైభాగములో ప్రవేశించు చున్నది. కాలేయము నందు తయారగు పైత్యరసము చిన్న ప్రేవులో విడువబడును. ఈ పనరు ఆహారమును శరీరోపయోగమునకు తగినట్లు తయారు చేయుటలో తోడ్పడును. క్షోమ మమునుండి వచ్చు మరియొక చిన్న గొట్టము కూడ చిన్న ప్రేవుల పైభాగములో ప్రవేశించు చున్నది. ద్రవపదార్థ మీగొట్టము గుండ చిన్న ప్రేవులో బ్రవేశించి ఆహారమును జీర్ణము చేయుటకు చాలా నుపయోగపడు చున్నది.

పెద్ద ప్రేవు

చిన్న ప్రేవులలోని యాహార పదార్థములు దానిచివరకు వెళ్లి పెద్దప్రేవులో ప్రవేశించకమునుపు శరీరమునకు యుపయోగపడు ఆహారము చాలమట్టుకు రక్తము లోనికి పీల్చుకొని యుండును. పెద్ద ప్రేవులో బ్రవేశించగా మిగిలియున్న దంతయు జీర్ణముకాని పదార్థమే. ఈ పదార్థము పెద్ద ప్రేవుల గుండ పోవునప్పుడు దీనిలో చాల మార్పులు కలుగును; ఇందు దుర్వాసన పదార్థములు విషపదార్థములు తయారగును. ప్రతి దినము విరోచనమగు టత్వవసరము; అట్లు గాకున్న యీ దుష్ట పదార్థములు రక్తముద్వారా శరీరమంతటిలోను వ్యాపించి తలనొప్పి మ్మరి అనేక వ్యాధులను గలుగ జేయును. మలబద్దముచే బాధపడువారు విడుచు గాలి మాత్రము

పువలె యుండును. దీనినుంచి మలబద్ధము గలవాని శరీర మంతటను పెద్ద పేపుల నున్న మలములోని విషపదార్థములు శరీరమంతటను వ్యాపించునని దెలియు చున్నది. ఈ దుష్ట, విషపదార్థములు శరీరమునకు చాల హాని జేయునని వేరె జెప్ప సక్కర లేదు.

జీర్ణమైన ఆహారమును రక్తము పీల్చుకొనుట

ఆహారము పూర్తిగా జీర్ణమైనపుడు ద్రవపదార్థముగును. అన్నకోశమునకును చిన్న పేపులకును చుట్టునున్న చర్మములొకల రక్తనాళములొనికి ఈ జీర్ణమైన ద్రవ పదార్థముపీల్చుకొన బడును—పంచదార కలిపిన నీళ్లు చుడతలు గల ద కనరి బట్టలో వడియగట్టినపు డెట్లు కొంచెము కొంచెము బైటికి వచ్చునో అలా గుననే కొంచెము కొంచెము పావును

ఈ జీర్ణమైన పదార్థము రక్తములో బ్రవేశించిన వెనుక రక్తము వలన యిది శరీరములోని ప్రతి భాగములోనికి దీసికొనిపోబడి వేడిని శక్తిని కలిగించు ను. మరమ్మతు కావలసిన ప్రదేశములగుండ యీ రక్తము బ్రవహించునపుడు దాని మరమ్మతుకు గావలసిన పదార్థములను తనలో నున్న జీర్ణ ఆహారము నుండి యిచ్చుచున్నది.

దీనినుండి మనము తిను ఆహారము నుండియే మన శరీరములు నిర్మిం చ బడునట్లు దెలియ గలదు; అందుచే శుభ్రమైన, అరోగ్యవంతమైన శరీరము లుండుటకు పరిశుభ్రమైన యాహారము తినవలెను. మనము తిను గోధుమ వ రి మొదలగు పదార్థములు యెముకలు, కండరములు, నరములు కాగలవనుట చాల ఆశ్చర్యకరమైన సంగతి. మానవునియొక్క శరీరము సర్వశక్తుడును, స ర్వజ్ఞుడును అకాశమందున్నటువంటి సర్వశక్తి జ్ఞానముగల దేవునిచే సృష్టింప బడినదనుట సృష్టముగా గ్రహింప గలము; ఏలయన మన శరీరమునకు గావ లసిన వేడిని శక్తిని యిచ్చుటకును చేతిపోయిన భాగముల బాగుచేయుటకు గా వలసిన పదార్థముల నిచ్చుటకును జేయబడిన యీ యాశ్చర్యకరమైన యేర్పా టు మానవ మాత్రుడు జేయలేడు, మరి ఊహింపను జాలడు.

నీళ్లు త్రాగుట యొక్క ప్రాముఖ్యత

ఆహార శేషము పెద్దపేపులో ప్రవేశించినపుడు అది కొంచెము పలుచగ నుండును. చిన్న పేపులు దీని నుండి కావలసిన పదార్థము సంతటిని

గ్రహించిన మీదట శేషించిన పదార్థము పెద్దపేవులలో ప్యవే శించును. ఇప్పుడు పెద్ద పేవులు శేషించిన పదార్థమునుండి ద్రవపదార్థమును తీసికొని, మూత్రపిండములద్వారా బయటికి పంపి వేయును. తుదకు పెద్ద పేవులలో శేషించిన పదార్థము కొంచెము గట్టిపడును. పెద్దపేవు ముడుచుకొనుట పలనను నడలించుకొనుట వలనను యీ మలము క్రమ క్రమముగ క్రిందకు జరుగుచు కూపమునందున్న పెద్ద పేవుయొక్క చివరి బాగమందు కొంతకాలము నిలిచి యుండును. చివరకు అది దేహము నుండి వినర్జింప బడును.

ఇట్లు మలము శరీరము నుండి వినర్జింపబడు కాలము వచ్చువరకు అది నిలిచి యుండుటకు కూపములోని పెద్ద పేవుయొక ఆశ్రయ స్థానముగ నున్నది. నీళ్లు తక్కువ త్రాగు కొందరిలో ఆహారశేషము పెద్ద పేవులో ప్రవేశించునప్పుడు నీళ్లేమియు వుండనందువలన పెద్ద పేవు తన పనిని కొనసాగించుటకు వీలుకలుగదు. అట్టివారు మలబద్ధకమునకు లోనగుచున్నారు. మలబద్ధకమునగా తగినవేళకు మలము దేహము వెలపలకు వినర్జింపబడక పోవుటయే యున్నది. పెద్ద పేవు తన పనిని సరిగ నిర్వహింప వలెనంటే ధారాళముగా నీళ్లు త్రాగుట అవసరము. కావున నీళ్లు ధారాళముగ త్రాగవలెనను సూత్రమును మరువరాదు.

4 వ ప్రకరణము

దంతములు

రెండేండ్లన్నర వున్నప్పుడు యిరువది తొక్కలపు పాల పండ్లు వుండవలెను. బిడ్డలకు ఆరేండ్లు రాగానే స్థిరదంతములు రానారంభించును. చంటి బిడ్డల దంతములు శుభ్రముగా నుంచుట కెక్కువ శ్రద్ధ తీసికొన వలెను. ఈ పాల పండ్లు శాశ్వతపు పండ్లు వచ్చువరకు వుండవలెను. శాశ్వతపు పళ్ల సంఖ్య ముప్పది రెండు. నాలుగు దెనుక దంతములు పదునేడు పదునెనిమిది పత్న రముల వయస్సు వచ్చువరకు గాన్పించవు. స్థిరదంతములు జీవితాంతము వరకు నుండును.

దంతముల వుపయోగము

ఆహారమును చక్కగా నమలి జీతర రసము కలిపి జీర్ణమును ప్రారంభించుట దంతములు చేయుపని. దంతములు మాట్లాడుటలో నుపయోగ పడును; వీలయిన దంతములు పూతినవారు కొన్ని శబ్దములు సరిగా పలుకజాలరు. దంతములయొక్క వుపయోగము యెంత ప్రాముఖ్యమయినది అంటే ఆరోగ్యము వాటిపై నానుకొని యున్నది. రోగకారణములగు క్రిములకు పిప్పిపళ్లు తావిచ్చును. ఆరోగ్యముగా నుండవలసిన ప్రతి వ్యక్తి తన దంతములను శుభ్రముగా నుంచుకొనును.

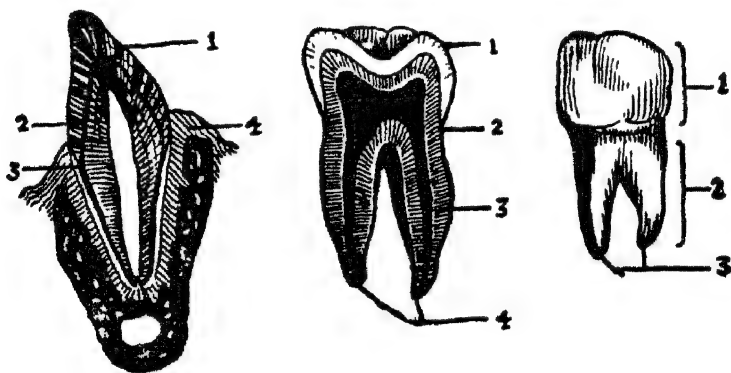
దంతములు యెందుచేత చెడును

పదార్థములు యిగుళ్ల అంచులమీదను, దంతముల మధ్యను, పెద్దదంతముల ఉపరిభాగమునకల నందులలోను యిరుకు కొనును. నూత్న జీవులు

బయలుచేరుట కారంబింపగానే యిగుళ్లు వదులై పళ్ల కుదుళ్ల బైట బెట్టును. ఇగుళ్లకు మధ్యబాళి హెచ్చైనపుడు సూక్ష్మజీవులకు మంచి తావు దొరుకును. అందుచే నచట చాల క్రిములు బైలుచేరి దుర్వాసనగల చీము ఏర్పడును. పళ్ల యీ పద్ధతిలో నున్నట్లయితే వేడి పదార్థములు గాని చల్లని పదార్థములు గాని తినినపుడాపళ్లు బాద పెట్టును. క్రమముగా నవి చాల వదులై ఉపయోగము లేనివగుటచే నివి తీయించవలసి వచ్చును.

తమలపాకు వేయుట ఇగుళ్లకు చాలా ప్రమాదకరము. తాంబూలము లోపేయు సున్నము యిగుళ్లను వవలుచేసి పళ్లు చెడిపోవునట్లు చేయును తాంబూలము, పాగాకు దంతములకు గారపట్టించి, నోటిని మలిన పర్చును.

పాలు, పండ్లు, కూరగాయలు, ముడిదాన్యములు దంతముల అరోగ్యము నకు సహాయ పడును.

1. ఎనామలు

1. ఎనామలు

1 దంతాగ్రము

2. డెంటిను

2. పంటి మెడ. (మధ్యభాగము)

2 దంతమూలం

3. పరిడ్ల సిమెంటు

3. డెంటిను

3 నరములు

4. దంతపోషక పొర

4. నరము

దంతములను జాగ్రత్త వెట్టు తెట్టు

పళ్లు కారంబింపగానే పంటి వైద్యునిచే వాటిని పూడ్చించవలెను. ఇది త్వరలో జేయుట మంచిది, యేలయన బాధ, పంటిరంగ్రము

ఎక్కువగా నున్నప్పుటి కంటే తక్కువగా నున్నప్పుడు ధనవ్యయము తక్కువ. బాళి చిన్నదిగా నున్నప్పుడు పళ్లు కట్టించక పొయినచో దానితరువాత పళ్లు రెండును గూడ చెడిపోవును. రోజుకు రెండు సార్లునా పండ్లు పరిశుభ్ర పర్చవలెను. తరుచుగా చంతదైద్యునిచే పరీక్ష చేయించుకొని వ్యాధి స్థిల్బముగా ముప్పువుచే చికిత్స చేయించు కొనుము. న్యూడి ముడిరితే బాద ఎక్కువ కావడముగాక, వృద్ధాప్రయాస కూడాను. పళ్లన్నిటనీ పూర్తిగా పెరికివెయి పలసి అవసరత కూడా పట్టవచ్చును. చేత చంతములను వాడవలసి యుండును. ఇది యుచుయోగము పరిమితమైనదని తెలిసికొక వలెను.

5 వ ప్రకరణము

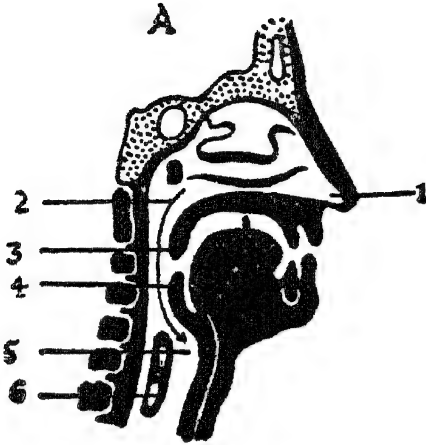
శ్వాసావయవములు

మనుష్యుడు జన్మించు లేకుండా చాల వారములుండ వచ్చును, పానియము లేకుండ కొన్నిదినము లుండవచ్చును, గాని గాలి లేకున్న కొన్ని నిమిషముల లోనే మృతినొందును. నీళ్లలో మునిగిపోయినవాడును, ఊపిరి తిరుగకుండ చేయబడినవాడును వెంటనే మృతి నొందును. దీనినిట్లు దృఢపర్చ వచ్చును.

మనము గాలిలోని ప్రాణవాయువును దీనికొనుటకై యాపిరితిత్తులలోని పీల్చుచున్నాము. ప్రాణవాయువు కంటికికనబడని యొక వాయు పదార్థము. గాలిని యాపిరి తిత్తులలోనికి పీల్చినపుడు ప్రాణవాయువు రక్తములో ప్రవేశించి దానిచే శరీరములోని అన్నిభాగములలోనికి ప్రవేశింపను. ప్రాణముండుటకును వేసి శక్తిని కలుగ జేయుటకును శరీరమునకు గాలిలో కావలసిన ముఖ్యపదార్థము ప్రాణవాయువు. మనము లోనికిపీల్చుగాలిలో చాల ప్రాణ వాయువుండును, మనము బైటకివిడుచు గాలిలో ప్రాణవాయువు బహుతక్కువగా నుండును. అది తెరిగి పీల్చుటకు పనికిరాదు.

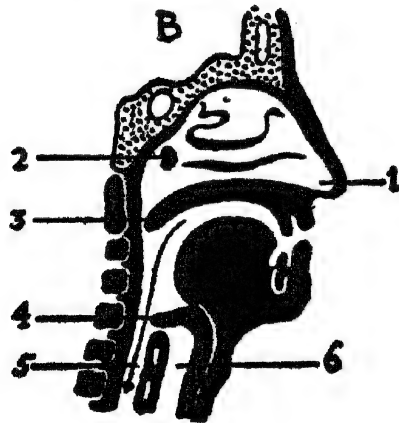
ఊపిరి తిత్తులనుండి విడువబడు గాలిలో బ్రాణవాయువు లేకుండుట గాని దానిలో రక్తమునుండి బయల్పెడలిన విషపదార్థములు గూడ గలవు. ఈ విష పదార్థము కనబడదు, గాని యిరుకుగానున్న గదిలో చాలామంది కొంతకాల ముండిన, బైటనుంచి వచ్చినవానికా గాలిలోని దుర్గంధము తెలియును. ఆ గదిలోనున్న చాలామందికి తలనొప్పి వచ్చును, కండ్లు తిరుగునట్లుండును దుర్గంధము, తలనొప్పి, కండ్లు తిరుగునట్లుండుట యాపిరి తిత్తులలో నుండు బయల్పెడలిన విషపదార్థముచే గలిగినవి. అట్టివారికి నులభముగా రెంపపట్టును, యాపిరి తిత్తులలో వ్యాధులు వచ్చును.

ఇంటిలో ప్రతిగదికి ఒకటి లేక రెండు పెద్దకట్కిలుండవలెను. ఈ కిటకలు చాల యెత్తుగాను చాల పెడల్పుగాను నుండవలెను. అందువల్ల మంచి సూర్యరశ్మి, శుభ్రమైన గాలి వచ్చును. బిల్బలు, తెరలు, కిటికీల కెదురుగా ఉండకూడదు, యేలయడగా గాలి, సూర్యరశ్మి లొపలికిరావు.

(A) గాలి లోనికి పీల్చునపుడు గాలి పోవు మార్గములు జూపు భాగము.

1. ముక్కు రంధ్రములు 2. లోనికి పోవు గాలి మార్గమును సూచించు బాణము. 3. కొండనాలుక. 4. గాలి స్వరవేటికలోనికి పోనిచ్చుటకు ఎపిగ్లాటిస్, (శ్వాసనాళమునకు మూత) ఎత్తబడి యున్నది. 5. గాలిని యూపిరి తిత్తుల లోనికి పీచుకొను వెళ్లు గొట్టము. 6. వచ్చుచున్న గట్టి నరము.

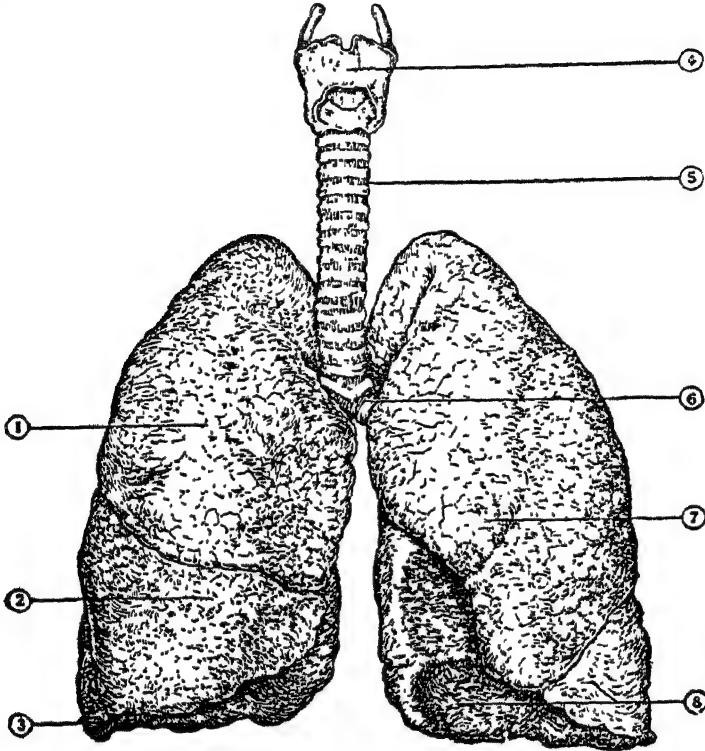
(B) ఆహారము (మింగుచుండగా) భోజన మార్గముల సూచించు మార్గము,

1. ముక్కురంధ్రములు. 2. కర్ణాంతర నాళములు. 3. కొండనాలుక ఆహార మును క్రిందకు వంపును. 4. స్వరవేటిక కుపోవు గాలి గొట్టము మూయబడి యున్నది. 5. ఆహార గొట్టమును సూచించు బాణము. 6. స్వరవేటిక.

శ్వాసావయవములు

మనము పిల్చుగాలి ముక్కు రంధ్రముల గుండా లోనికిబోయి పిమ్మట గొంతుక గుండా లోనికి బోవును. ఊపిరి గొట్టము కంఠము మొదటి భాగము లో గట్టిగానున్న గొట్టము. ఊపురి గొట్టము చివరి రెండు భాగములుగా చిలి యొకభాగము కుడి యూపిరి తిత్తులోనికి రెండవ భాగము యెడమ యూ

౨౦ తిత్తులోనిక బొప్పును. ఊపిరి తిత్తులు చెక్కలేని చిన్న చిన్న గాలినంచు
౨౧ తే చేయుటయున్నది. (ఇందులో జతపరచిన పటము చూడుము.) గా
౨౨ పీల్చుటనగా యీ సంచుల నొకసారి నింపుట, మరియొకసారిభాళి చేయుట.

1. కుడిశ్వాస కోశముయొక్క వై భాగము. 2. కుడిశ్వాస కోశముయొక్క మ
ధ్యభాగము. 3. కుడిశ్వాస కోశముయొక్క క్రింది భాగము. 4. స్వరవేటికయొ
క్క మృదులాస్థి ఊపిరి గొట్టవు వైభాగము. 5. ఊపిరి గొట్టము. 6. ఎడను
శ్వాసనాళ కాఖయొక్క ఎడను భాగము. 7. ఎడను శ్వాసనాళముయొక్క వైభా
గము. 8. ఎడను శ్వాసనాళముయొక్క క్రిందిభాగము.

ఉచ్ఛ్వాస విస్వాసములు

మనము నిమిషమునకు పదహారు, పదునెనిమిది సార్లు యూపిరి తీసు
కొందుము. ఒకసారి యూపిరి తీసికొనునంతలో గుండె నాలుగుసార్లు కొట్టుకొ
నును. వ్యాయామము, జ్వరము యూపిరితీసికొను వేగమును పుట్టించెయును.

ప్రాణముగల ప్రతి జీవియు, జంతువులును మరియు పక్షములు ఊపిరి తీసుకొనును. అదికాంతమును గ్రంథమున చెంతవ అధ్యాయముల మానవుని స్పష్టనిగూర్చి యిట్లు వ్రాయబడినది: “దేవుడైన యొహానా నెలమట్టితె నరుని నిర్మించి వాని నాకారంద్రముల జీవ వాయువును యూహగా నరుడు జీవాత్మ డాయెను” “దేవుడందరికిని జీవమును ఊపిరిని యిచ్చుచున్నాడు”, “అయిన చేతులలో మానవులందరి యూపిరి యున్నది”ని పరిశుద్ధ లేఖనములు దెల్పుచున్నవి. సర్వశక్తుడగు జగవంతుని అధీనముల మానవుల యూపిరి యున్నవనుటకు తార్కాణమే మనగా, మనము నిద్రించుచున్నపుడు కూడ యూపిరి తిత్తులు యూపిరి దీసికొనుచు విష వాయువులను బైటికి నెట్టువే

సరిగ కూర్చుండు విధము

దుస్థి తియిండు కూర్పుండుట

యుచున్నవి. నిద్రించునపుడు మనము మయిమరచి యున్నాము. మనము యూపిరి విషయమై చూడవలసినట్లయితే మనము నిద్రించిన మరుక్షణములోనే మృతిజెందవలసి యున్నది. ఊపిరి పీల్చుకొనుటయును, గుండె కొట్టు కొనుటయును, అవిచ్ఛాదీనపు చలనములనబడును. అవి నరములకు లోబడి యున్నవి, కాని యూపిరి యాడుట తనంతట తాను అప్రయత్నముగ గల్గు పనియగుటచే దానిని మనుష్యుడు నడపనేరడు. శరీరములో ప్రాణము నుంచు యూపిరి మనమ్యునికంటె గొప్ప వాడైనటువంటి మరియొకని

స్నానములొ పున్నవి. అయినే మన దేవుడు. మన కేమార్తమై యింత బాగున్న తీరమునున్న దేవుడె నిజముగా మన భక్తి కర్పణనుటకు నంది యుండునెడు.

నిలువ బడుటయందు సుస్థితియును దుస్థితియును

మంచి అంగ విన్యాసము

ఊపిరి తిత్తులు గాలిని లోనికి పీల్చుకొనునపుడెల్ల యవి బాగుగా పెట్ట గుటకు నలముండు నట్లు మనము నరిగా నిలబడుటయు కూర్చుండుటర ఆవసరము. ఆ విధముగా శరీరమునకు చాల గాలి వచ్చును. గూను కూర్చొనుట వలనను, నిలబడుట వలనను దేహము ఆకృతి చెడుటయేగా యూపిరి తిత్తులు విస్తరించుకుండ జేయును. శరీరమునకు గావలసినంత లిరాదు. అందుచే నీరసము, రొంప క్షయ వచ్చును.

ఇంటిలోపలనే పనిచేయువారు, ముఖ్యముగా కూర్చుండి పనిజేయువా ధృత్తినిష్ఠులై కొన్నిసార్లు నరిగా నిలవబడి గట్టిగ మంచి గాలిని పీల్చుకొని బా

గ్లవులును గాలిని పూర్తిగా విడిచిపెట్టవలెను. విడువబడిన గాలిలోనుండు వి
వాయువు పేరు బొగ్గుపులుసు గాలి లేక కార్బన్ డైఆక్సైడ్.

ఊపిరి తీసికొనుటలో కాని వద్దతి

ఆహారముకు నోరుయెట్లో ఆట్లే గాలి లోనికి బొవుటకు ముక్కు మార్గమై
మున్నది. ముక్కులోపల వెంట్రుకలున్నవి, ఆవి లోనికి పిల్చుగాలిలోని దు
మ్మును, సూక్ష్మజీవులను లోనికి జొరనియవు. గాలి ముక్కులో నుండి లోనికి
పొవునపుడది వెచ్చగను, తడిగను జేయబడును. గాలిని నోటిగుండ పిల్చిన
అది గొంతుకలోనికి బొవుటకు బూర్వము వెడ యెక్కును, దానిలో నిటయావిరి
కలియదు; అందుచే గొంతుక పాతిగా నుండి యెక్కువ చీమిడిని పుట్టించు
ను. పీనినుంచి దగ్గు రొంప వచ్చును. అందుచేత ఊపిరి నోటిగుండ దీసి
కొనుట హానికరమనియు సందుచే దానిని మానవలయుననియు తెలియు చు
న్నది. నోటిగుండ ఊపిరి తీసికొను పిల్లలను వైద్యునియొద్దకు తీసికొని వెళ్లి
దుర్ఘాంసము (యెఱిసోయిడుస్) ఏమైన బయలుదేరినచేమో చూచి వాటిని తీ
యించి వేయవలెను. (ఎఱిసోయిడుస్ బయలుదేరుటకు కారణము వాటిని రా
కుండ జేయుటకు నోటిఊపిరికి చికిత్స 27-వ ప్రకరణములో బర్చింపబడినది.)

సారాయి, పొగాకు శ్వాసావయవములను పాడుచేయును

శ్వాసావయవములకు ఆతిహానికరములైన రెండు దురలవాట్లు గలవు.
ఇవి శ్వాసావయవములకు చెరుపు చేయును. చుట్ట కాల్పుటచే శ్వాసావయవ
ములలో ప్రతి భాగము చెడును. అది ముక్కులలోను, గొంతుకలోను, ఊపి
రిగొట్టములోను, ఊపిరి తిత్తులో ఉన్న పల్చని పొర వాచునట్లును మంట
పుంట్టించునట్లు చేయును, అది దగ్గు పుంట్టిచును. ఊపిరి తిత్తులలోపలి
పొరను పాడు చేయుటచే క్షయ మొసలగు వ్యాధులు సంభవించును.

పొగాకును గురించి యేమి చెప్పబడినదో యది అన్ని విధములగు సారా
యికిని చెందుచున్నది. ఒకడు సారాయి త్రాగిన కొంతసేపటికి వాని యూపి
రి వాసన జూచిన యది సారాయి వాసన వేయును. ఇదెందుచేతననగా సా
రాయి రక్తములో బ్రవేశించగానే యది యూపిరి తిత్తులకు వచ్చును. ఊపి
రితిత్తులు దానిని వీలైనంత త్వరలో బైటికి త్రోసివేయ యత్నించును. సారా

యి త్రాగువారికి కలభముగా న్యూనానియా, కయ రోగములు వచ్చునని వైద్యులకు చెలియును. ఈ రోగములలో నే యొకటి యైనను వచ్చిన యెడల వారికి కడుదురు ఆన లేదు. సారాయి యాచరి తిత్తుల జెరచుట కిది చాలా ప్రయోజనము. త్రాగుడు లేనివారికి కుదురు ఆశ కలదు.

ఊపిరి విషయముల సంగ్రహము

1. రాత్రి పగలు యింటలోనికి మంచి గాలి వచ్చునట్లు చూడుము.
2. పగలవేళ దీర్ఘసంత వరకు ఆరుబయట మంచి గాలిలో నుండుము. రాత్రులందు పడక గది తలుపులు తెరచుకొని మంచి గాలిలోనికి రానిచ్చు.
3. గాలిని పీల్చునపుడెల్ల ఊపిరి తిత్తులను బూర్తిగా నింపుము. ఇది చేయుటకు నీవు నరిగా కూర్చుండ వలెను, నిలువబడవలెను.
4. దుమ్ముతో కూడిన గాలిని పీల్చుకుము.
5. పాగాను హుక్కాగా గాని, గొట్టములో గాని, చుట్టగా గాని నిగరెట్టుగా గాని, పాడు ముగా గాని మరి యేవిధముగాను యుపయోగింపకుము.
6. ఏ రకపు సారాయి త్రాగవద్దు.
7. ఎల్లప్పుడు ముక్కుగుండ ఊపిరి తీసికొనుము.
8. నడు ముచుట్టు బిగువు పటకా ధరింపకుము.
9. దీర్ఘ ఊపిరిని దినమున కనేకసార్లు పీల్చు సాధనము చేయుము.
10. దుప్పటి యెన్నడును ముఖముపై మునుకు వేసికొనకుము. ఎవరు మునుకు వేసికొందురో వారు తాము విడచిన గాలిని తిరిగి పీల్చుదురు. ఈ పద్ధతి చాల అపాయకరము.

6 వ ప్రకరణము

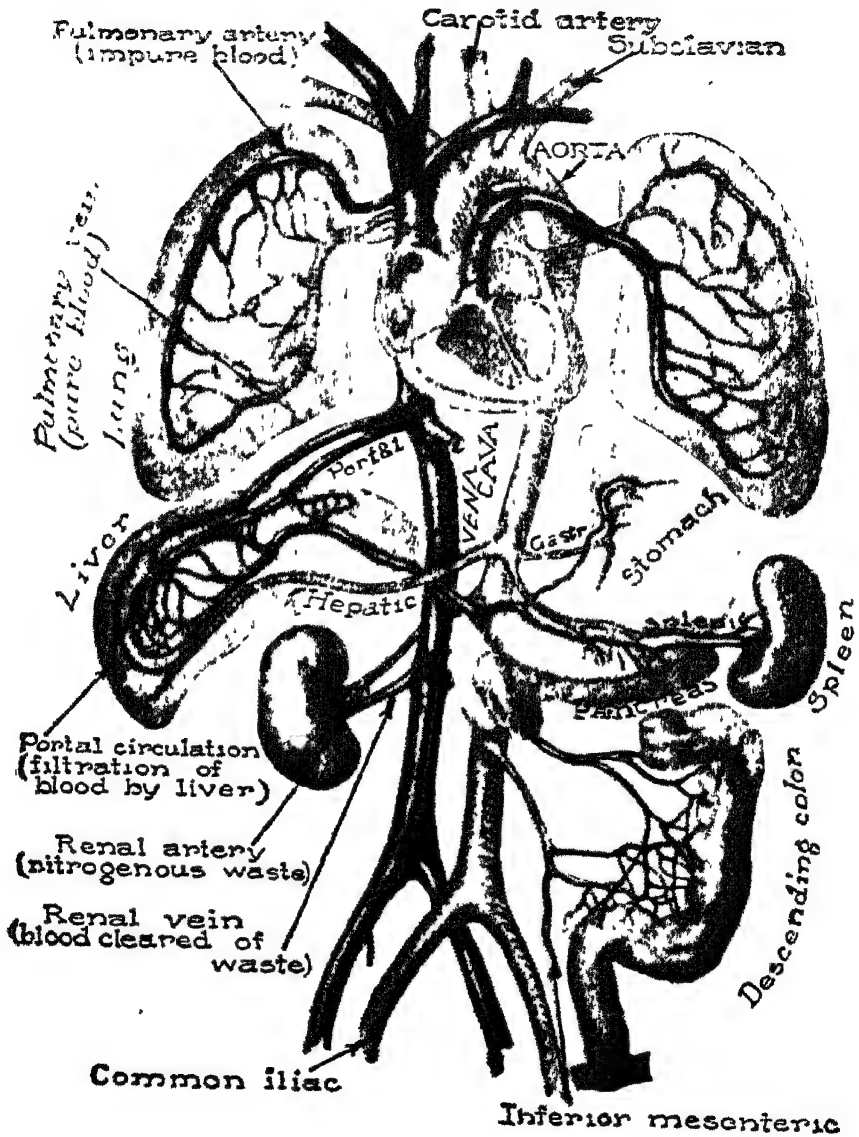
జీవవుధార

ఒక రక్తపు చుక్కను నూత్నపర్శిని యంత్రముచే పరీక్షించిన వానిలో తెక్కలేని గుండ్రని చిన్న యెరుపు పదార్థములు గాన్పించును. వీటిని యెర్ర రక్తపు కణములందురు. చీటికి తోడు యీ రక్త వింధువులలో అనేక తెలుపు కణములు గూడ గలవు. వీటిని తెలుపు రక్త కణములందురు. సదిలోని చిన్న గుండ్రని చేపవలె యీ యెరుపు తెలుపు రక్త కణములు రక్త ప్రవాహములో తెలుచుండును.

జీర్ణమైన ఆహారము కూడ రక్తములో తీసికొనిపోబడు చున్నది. రక్తము యూపిరి తిత్తులలోనికి వచ్చిన ప్రాణవాయువును, జీర్ణమైన ఆహారమును శరీరములోని ప్రతి భాగమునకు దీసికొని పాఱుచుండుటచే రక్తమును శరీరముయొక్క వాహకపు శాఖ యనవచ్చును. రక్తము శరీరములోని ప్రతి భాగమునుండి చెడిపోయిన పదార్థములను, బొగ్గుపులుసు గాలిని పోగుచేసి దానినియూపిరి తిత్తులకు, మూత్ర కోశములకు చర్మమునకు దీసికొని పోవును. అచ్చటి నుండి యది మనము విడుచు యూపిరిద్వారాను, చెమట రూపముగాను శరీరము నుండి బయటికి బోవుచున్నది.

గుండె రక్త నాళములు

రక్త మెల్లప్పుడును రక్త నాళములలో బ్రవహించు చుండును. గుండె ముడుచుకొనుటవల్ల రక్తము రక్త నాళములలో బ్రవహించును. మనుష్యుని యొక్క గుప్పెడంతయున్న గుండెకాయ మంచి శక్తిగల నీటియంత్రమువలె శరీరమంతటికి రక్తమును పంపుచేయును.

సంచార మండలము

రక్తము ఆహారమునను అవయవములకు సరఫరాచేయుచు అంతరి ములిగ పదార్థములను వెలుపలకు తీసికొని పోవును. ఊడిరిత్తలలో బొగ్గుపులుసు వాయువుకు బదులు ప్రాణవాయువును మార్చుచేయుట కూడా ఈ మండలమునకు చెందిన కార్యమే ।

బాగుగా యెదిగిన మనుష్యుని గుండె నిమిషమునకు సుమారు డెబ్బది కాళ్లు కొట్టుకొనును. దేహ పరిశ్రమ దానిని త్వరగా కొట్టుకొనునట్లు జేయును. జ్వరము కూడ నిమిషమునకు దాని నెక్కువసార్లు కొట్టుకొనునట్లు జేయును.

శరీరములోని ప్రతి అవయవముయొక్క జీవము రక్తము మీద ఆధారపడి యున్నట్లు పీనినిబట్ట మనము గ్రహించుచుము. మన స్పృష్టి కర్తయైన పేవుడు వెలకొని సంపత్సరాలకు క్రతమే “సకల జీవుల ప్రాణము రక్తము” నున్నది” అని చెప్పియున్నాడు.

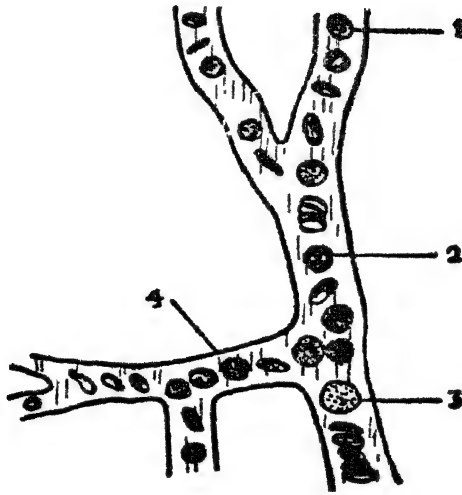
ప్రాణము రక్తములో నున్నది

రక్తములోను, గుండెలోను భగవంతుని శక్తియొక్క అద్భుత నివర్ధనము జూచుచున్నాము. గుండెను చూడండి. చిట్ట తల్లి గర్భములో నుంతగా ప్రారంభించి యెనుబడి లేక మారు సంపత్సరముల జీవిత కాలమంతయు నిమిషమునకు డెబ్బది సార్లు కొట్టుకొనును. మనము నిద్రించునప్పుడు కూడ గుండె ప్రాణమునకు ఆచారమై రక్తమును శరీరముయొక్క అన్ని మూలలకును బంపుచుండును. అది కొట్టుకొనునట్లు చేయుశక్తి మనలో లేదు. స్వర్గవాసియు మానవ సృష్టకర్తయునగు భగవంతుడే అది కొట్టుకొనుటకును ప్రారంభించ జేసెను. మనము మేల్కొని యున్నను నిద్రించు చున్నను అది కొట్టుకొనుచుండునట్లుంచి యున్నాడు.

శరీరములోని యే బాగమైనను చెడనపుడు రక్తమే దానిని బాగుచేయును. రోగములు కలిగించు సూక్ష్మ జీవులు శరీరములో బ్రవేశించగానే తెల్ల రక్త కణములు నిర్భయులగు సైన్యకులవలె వాటిని పట్టుకొని నాశనము జేయును. ఈ సూక్ష్మజీవు లధిక సంఖ్యాకములుగా సున్నపుడు, అవి యెక్కువ విషపూరితములుగా నున్నపుడు, సారాయి, పాగాకు మొదలగు పదార్థములవలన తెల్ల రక్త కణములు బలహీనమైనపుడును, యీ తెల్ల రక్త కణములు రోగ సూక్ష్మజీవుల నాశనముజేయ నమర్దులు గావు.

ప్రాణము రక్తములో నుండుటచేత రక్తము దేనినైనను బాగుచేయతగిన దగుటచేతను మనకు మంచి రక్తముండు టత్యావశ్యకము. రక్తము మనము తిను ఆహారముచే తయారగుచున్నది. ఆహారము మంచిదిని, శుభమైనదిని ఆ

యినయెడల రక్తము నిల్చిపోతున్నది. రక్తము తక్కువయి, బలహీనమైనది యు పైనున్నది. ఇట్లు ఈ రుతు మార్పులు జరుగుచున్నవి. అందుచేత శరీరమంతయు శుష్కపడును. శుష్కమైన నది చాలా త్రాగుటచేత విషపదార్థము నుండి రక్తము శుభ్రపడుట జరుగును. శుభ్రమైన రక్త ముండుబకు వ్యాధిహీను ముత్యదనరము. ముక్తు పదార్థములు మరి తాంబూలము, పాగాకు సువయోగించిన తెలుపు యెరుపు రక్త కణములు చెడి రక్తము యొక్క ప్రాణపోషణ వ్రాణ పక్షి గుణములు నిర్హలమగును.

1-2 ఎర్ర రక్తకణములు 3 తెలుపు రక్త కణములు 4 రక్తనాళముల గోడ.

జహ్నిష్కరావయవములు

ప్రాయశ్చిత్తము మన శరీరములొనికి యాహార పానములను తీసికొను చున్నాము. ఈ యాహారము మన శరీరములొ పహించబడి యెట్ట కేలకు యెదోకొంక యిదివ, లేక పరిమళాలైన పదార్థముగా యేర్పడి శరీరము నుండి వెలపనిక బద్ధించుచును అన్యకత ఏర్పడును. దేహమైనను లేక యందలి కొన్ని భాగములైనను నిత్యము చలించు చుండును. ఏదైనను కదలు చున్నప్పుడు ఆరగిపావు వివాసము ప్రారంభించి యందు చెడపాయిన పదార్థము లేర్పడును. ఆరగి పావుపాయిన యా పదార్థములు బయటికి గెంటవేయ బడవలెను. ఎందుకనగా శీత్రము చెయక పాయినయెడల చెడుపదార్థములు విపమించి శరీరమును పాడుచేయు వ్యాధికి మూలమగును. పనికిరాని పదార్థములను శరీరము నుండి తొలగించు పని మూత్రపిండములపై యున్నది.

మూత్రపిండములు రెండును చిక్కుడు గింజాకారము గలవిగా నున్నవి. ఇవి ఉపరముయొక్క పెనుకకు యిరుప్రక్కలయందు అమర్చబడి యున్నవి. 3 పుటలోని పటము జూడుము.)

రక్తము మూత్రపిండముల గుండ ప్రపహించు చుండగా యందలి విష పదార్థముల కొన్నిటి నవి మోయగల్గును. మూత్రపిండములు రక్తము నుండి సేకరించిన మలిన పదార్థములును, నీరును కలిపి మూత్రమని పిలువబడు చున్నది. మూత్రపిండముల రెంటినుండి బయలుదేరి మూత్రమునకు సంబంధపర్చబడిన రెండునాళముల గుండ నీరుడు మూత్రాశయమునకు జేరి తుదకు మూత్రవిసర్జనము చేయబడు చున్నది.

మూత్రపిండములు, మూతాశ్రయము

ఇవి గర్భకుహరమునకు వెనుక నుండు రెండు అవయవములు; బృహద్ధమని, అధోబృహత్త్విర అను రెండు నాళములు ఈ రెంటిని వేరుపరచు చున్నవి. మూత్రనాళములద్వారా మూత్రము మూతాశ్రయమునకు గొనిపోబడును.

ఒక మనుష్యుడు దినములో ఒక పాను మొదలుకొని మూడుపానుల నిరుడు విసర్జించును, అలొగ్య ప్రయతగు వాడు తాను త్రాగవలసినంత జలమును త్రాగుచున్న యెడల అతని నీరుడు పనుపు పచ్చగా యుండక చాలమట్టుకు త్రాగెడు నీళ్లవలె స్పష్టమ్ముగా యుండును. నీరుడు యెర్రగా నున్నను, లేక గోధుమ రంగుగా నున్నను, నిళ్ల చాల తక్కువగా త్రాగినందుననే యని తెలియసగును.

జ్వరము కలిసియున్న ప్రతి వ్యాధిలోను మూత్ర పిండములు విశేషముగా పనిజేయునన వచ్చును. గాన యట్టి సమయమున లోగ పీడుతుడు శుద్ధనిరము నెక్కువగా త్రాగవలెను. లోగ తీసికొని త్రాగుట కనుకూలముగా యుండునటుల మంచి నీళ్లతనికి సమీపముగా యుంచబడుట మంచి.

మధ్యపారము, పాగాకు, మిరియములు, లేక మిరపకాయల కారము, సంబాదుతో వంపిన కూర, ఆల్లము, తాంబూలము మున్నగునవన్నియు మూత్ర పిండములకు కడు విపాదకరముగు హానిని కలిగించును. పైవాటివలె రక్తము నందున్న యే హానికరముగు వస్తువునైనను శరీరనుండు బయటికి పర్జించుట మూత్ర పిండముల పనిలో నొక భాగమై యున్నది. ఒరులను రక్షించుటకై పోలిసువాడొకడు అన్నిటికి తెగించిన హానికరుని, పట్టి బంధించునపుడతని కెటుల, దానివలన హాని కలుగవచ్చునో, అటులనే, మూత్రపిండములు అపాయకరముగు మలిన పదార్థములను రక్తమునుండి వెడలగపుడు అవి వాటివలన హాని పొందును.

చ ర్త ము

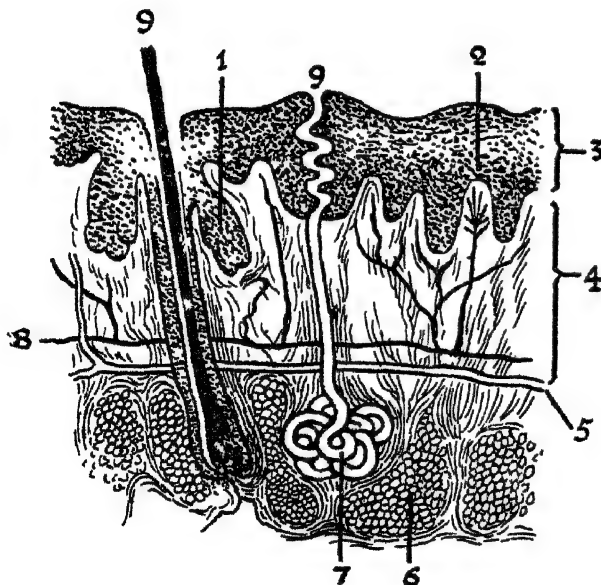
చర్తము దోహముయొక్క వెలుపలి మాతయైయుండ లోపలి భాగములను కాపాడు చున్నది. దానిని లోపల అస్తగుడ్డవేసి తయారు చేయబడిన ఉడుపునకు పోల్చినగును. ఎందుకనగా దానికి వెలుపల ఒక పొరయు, లోపల ఒక పొరయును గలవు. పొంగుచున్న నీళ్లు హఠాత్తుగా చర్తముపైబడి పొక్కిన యెడల పొక్కుయందలి రస రెండు పొరలకు నడుమ నుండును.

చర్తముయొక్క లోపలి పొరయందు అనేక చిన్న చెమట గ్రంథులు గలవు. వీటిలో ప్రతి యొక్కొక్క దానికి, చర్తపు పై భాగమున కంటునట్టి ఒక్కొక్క గొట్టము గలదు. చెమటంతయు నీరే కాదు; అందుప్పును మలిన

పదార్థమును లిసయై యున్నది. ఈ మిలిస పదార్థములు మాత్రమునందలి మిలిస పదార్థముల చరిత్ర.

మాత్రపిండములకు, చర్మమును, యీ హలిస పదార్థములకు శరీరము నుండి బయటికి వెడలించని యెడల శరీరముతి శీఘ్రముగా తనకు తానే ఎషముపెట్టుకొని స్వచ్ఛవును. వేసియి పలసను, శరీర సాదకముపలసను చెమట వృద్ధియగును. ప్రతి యొక్కరును, ప్రతి పిసిము శరీరమునకు బాగ చెమట బోయునటుల కాపలసంత శరీర సాదకము తీసికొనుట శ్రేయస్కరము. ఇట్లు చేయుటవల్ల చర్మము చురుకుగాను, ఆరోగ్యకరముగా నుండుట మాత్రమే కాక రక్తము సుభ్రముగాను, నిర్మలముగా నుండును.

శుభ్రత విషయిక పనులన్నియు, వేడి నీళ్లును, నబ్బు నుపయోగించుట వలన జక్కజేయవగును. చన్నిటి స్నానాంతరము దేహమును తువాలతో గట్టిగా చుద్దిన యెడల, దేహమునకు చురుకుతనమును బలమును కలిగించునట్టి సిద్ధౌషధ మగుచున్నది అట్టి దేహమునకు పడిసెముగాని, వ్యాదులుగాని అవలీలగా ఆలముకొన జాలవు.

1, 2 రెండు విధములైన నరముల కొనలు
3 వృత ప్రభాసిని
4 ఖిజిజర్మము 5 రక్తసిర
6 క్రొవ్వాణువులు 7 చెమట గ్రంథులు
8 నరము 9 చెమట నాళము కర్మము గుండ వైకి వచ్చుట.

ఆరోగ్య ప్రదులగు మానవులు వ్యాధిని తమ దరివాపులకు జేరకుండ జేయుటకై పలుమారు జలకమాడుట ముఖ్యావసరము. అయితే రోగులు

ప్రతి దినము స్నానముచేయుట యింకా యెంతో ముఖ్యపనరమై యున్నది. పరియనగా ఆరోగ్యముగా నున్నప్పుడుకంటె ఆనారోగ్యముగా నున్నప్పుడె రోగియొక్క శరీరము విషయొక్క మురికి సమకూడట మాత్రమెగాక అది మరి విషవాయుకముగా యుండును. ప్రతిదినము స్నానము చేసిన యెడల వ్యాధి పుడితు లనెకులు శీఘ్రముగా విముక్తులయ్యెదరు. తగు రీతిగా స్నానము చేసి సుఖోద్ధృతి పుడుతులకు రెండు పట్టునను భయపెడియు లేదు. పెరిస్టెంటి యుండును. మొదట కుడిచేతిని కడిగి తుడిచి దానిని కప్పియుంచుము; అలాగే మోచు చేతిని జెయుము; తరువాత రెండు బాగము కడిగి తుడిచి కప్పి యుంచుము; ఇట్లే శరీరమంతట జెయుము. ఈ విధముగా జేసిన యెడల రోగులకు పరిసరము పట్టునను భయపెడియు నుండదు.

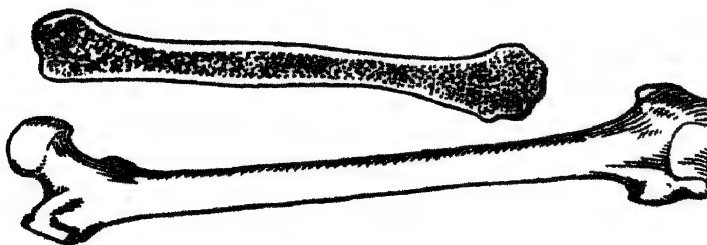
వెంట్రుకలు మరియు శర్మము నందలి చదురు గ్రంథులు

ప్రతి వెంట్రుక మూలముయొక్క ప్రక్కనను చదురు కలిగించెడు ఒక చిన్న గ్రంథి గలదు. ఈ చదురు శర్మముయొక్క పై బాగమునకు చచ్చి శరీర మెండిపోకుండు, పగిలిపోకుండునా పాడును. ఈ చదురు వెంట్రుకలకు నూనె నొసగుచున్నది. శరీరములను బక్కగా నుంచి, వాటిని త్వరగా పెంచవలెనన్న ఆనుషనము వాటిని చూచునగా పుట్టలు కంటే మించిన సాధకము వేరొకటి లేదు. వేషి నీళ్లతోను మంచి నబ్బుతోను వెంట్రుకల నవ్వడ మ్మడు కడిగి అందున్న మురికిని, చదురును పొగొట్ట వలెను.

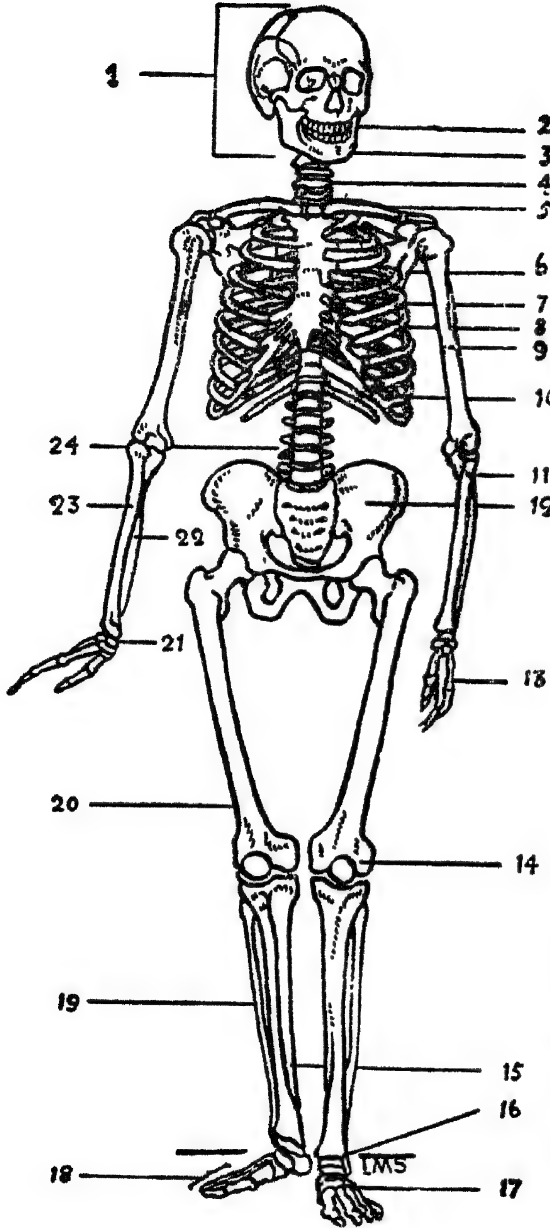
కె వ ప్ర క రణ ము

శ రీ ర చ ల న ము

ఏబది ఒకటవ పుటలో చూపబడినది మానవుని అన్ని పంజరము. ఈ పంజరములో రెండు వందల ఆరు యెముక లున్నవి. చంటి విడ్డయొక్క యెముకలు పెత్తగా నుండును. అందుచే నవి వంకరగాకుండు నెక్కువశ్రద్ధ చేసి కోవలెను. క్రొత్తగా పుట్టిన శిశువును యెప్పుడును ఒకవైపునే పండుకొన నిచ్చిన తల యాపు చెడును. నుదురు ముందుకు పాడుచు కొని వచ్చును. వెనుకభాగము బల్లపరువుగా నుండును. శిశువును కొంతసేపు ఒక వైపునను, మరి కొంతసేపు మరొక వైపునను పరుండ బెట్టవలెను. పాఠశాలలలో విద్యార్థులు కూడాను బెంచి బల్లలు “చేర్చే” వెనుక జేరబడుటకు వీలగునట్లు చేయబడవలెను. విద్యార్థుల కాళ్లు నేలకు అనునంత దిగువుగా “సీట్సు” (కూర్చొను భాగము) ఉండవలెను. “సీట్సు” ఎక్కువ ఎత్తుగా నున్నందునను, “బేక్సు” లేకపోయినందునను కొన్ని బడులలోని పిల్లలు గూఢకలిగి యుంటున్నారు.

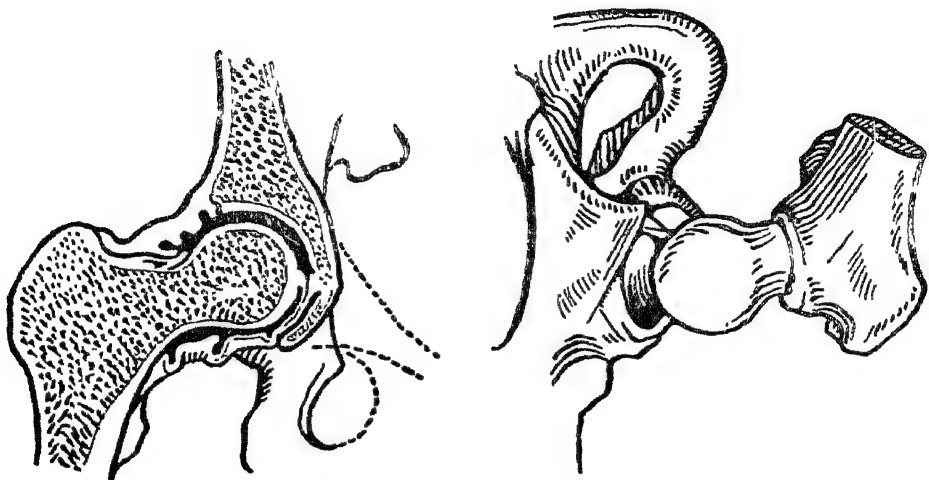
తొడ ఎముకలు

1. పుట్టె.
- 2, 3. దవ్వుడ యెముకలు.
4. అడ్డము, అట్లాసు.
5. జత్తువు.
6. అంశఫలకము.
- 7, 8. వ్రక్కెముకలు.
9. దవ్వుడ యెముక.
10. రత్తి.
11. తుంటెయెముక.
12. వ్రేలియెముకలు.
13. నొకాలు చిప్ప.
14. జంఘిక.
15. చీలమండల యెముక.
16. పాదాస్థి.
17. అంగుళ్ళస్థూలర.
18. జానుక.
19. ఊర్వస్థి (తొడయెముక).
20. మణికట్టు యెముక.
21. అరత్తి.
22. రత్తి.
23. వెన్నెముక.
24. పాదాస్థి.

పిల్లలు కొద్దికొద్దిగా యెదుగు చున్నప్పుడు వారి యెముకలు చిన్నవిగాను బలహీనముగాను అగుపడునెడ వారికి తగిన ఆహారము యిచ్చుట లేదనుటకు నందియము లేదు. వారికి ఎముకల నెదుగజేయుటకు తగినటువంటి బోజన

ము అనిగాగొధుడు, సతాని. చిక్కుడుపప్పు, మొదలగు కాయల ధాన్యములు వానితో తేసిన సబ్బాదములు. మెలకులుగాని ఆవుపాలుగాని చాలిగంత యాయవలెకు.

తుంటికీలు కలసియుండుట. ఎముక తుంటియొద్ద బంతిగిన్నె కీలు. ఊర్ప లోపలి ప దా ర్ప ము చూపబడినది. స్త్రీ కూసము

రెండు యెముకలు కీలగుటకు కలయుచోట బలమైన అస్థిబంధములచే కట్టబడు చున్నవి. కిళ్లు గట్టిగా కదలనయోగ్యం యీ బంధములు వదులగును. దీనినే బెణుకు అని యందురు.

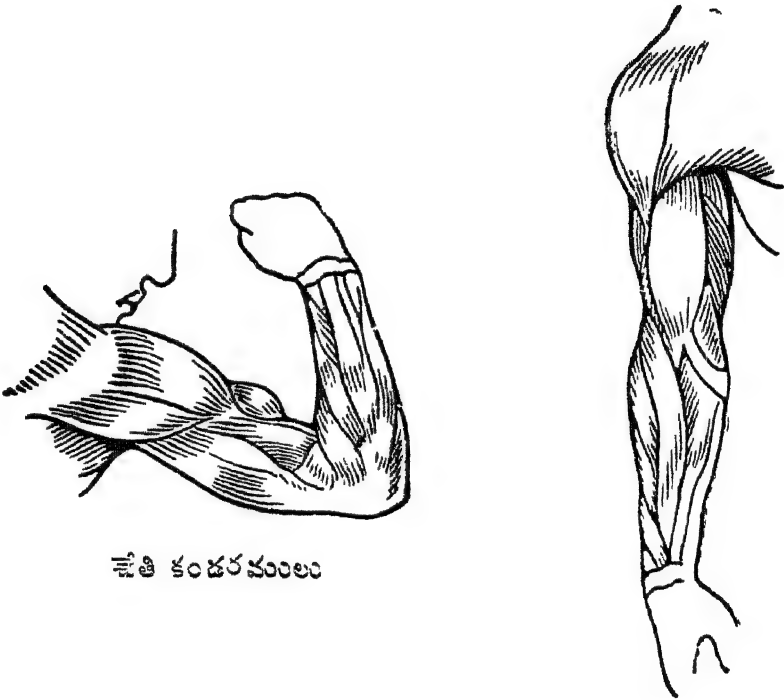
ఎముక లొకప్పుడు విరుగును. శ్రద్ధదీసికొన్న చెట్టుయొక్క కొమ్మవలెనే విరిగిన యెముక గూడ అతుకును. బెణుకులకు విరుగులకు చికిత్స 17 వ ప్రకరణములో చెప్పబడినది.

కంఠరములు

చర్మము, చాని క్రిందనున్న క్రొవ్వు తీసివేసిన శరీరము కనబడు రీతి యీ కంఠరముల ప్రకరణములోని పటములో జూడనగును. సజీవమైన కంఠ ర మెరుపుగా నుండును. యెద్దుయొక్క గాని మేకయొక్క గాని యెర్రని మాంసము కంఠరమే. శరీరములో కంఠరములు 500 కన్న ఎక్కువగా ను న్నవి. కంఠరములు పెక్కు రకములు మరి రూపములు గల్గియుండును.

కండరముల పటములొ కొన్ని గుండ్రముగాను, కొన్నిపొట్టగాను, కొన్ని పెద్దవిగాను, మరికొన్ని చిన్నవిగాను యున్నవి.

మనము కవలనప్పుడు మాత్రమే కాకుంటే నిలబడి యున్నప్పుడు కూడ శరీరము సరిగా నిలుచునట్లు చేయుటకు అనేకములైన కండరములు నిలుచు న్నంతసేపు ముడుచుకొను మండవలెను. చాలామంది కూర్చుండునపుడు ని

చేతి కండరములు

లువబడి నపుడును వీవు కండరములు వదులుచేయుదురు. అందుచే గూనివచ్చి బుజములు ముందుకు వ్రేలాడును. ఇది అందవికారముగా నుండుటే గాక రొమ్ము ప్రక్కలచే యూపిరి తిత్తులు నెక్కి ఓని యూపిరి ససాధ్యము జేయును. కుర్చీమీద కూర్చున్నప్పుడు గాని, చదువుకొను బల్లవద్ద కూర్చున్నప్పుడు గాని శరీరము సరిగా యుండవలెను. నిలువబడునపుడు వీలైనంత పొడుగుగా నిలబడుము. ఎదురొమ్ము ముందుకు వచ్చునట్లు చేయుము. పాత్రికడువు ముందుకు రానీయ కూడదు; లోనికి పోనిమ్ము.

తిన్నగా నిలుచుండుటయు, కూర్చుండుటను, గూర్చి విశేషముగా నొక్కి చెప్పలేనంత ప్రాముఖ్యమైనది. మనయు పరిశుభ్రమైన యాహారమును యుజించుటవ్వారా మన రక్తమును నెల్లప్పుడు పరిశుద్ధముగా నుంచవచ్చును; గాని పనికి నిలుచుండుటయు, పనికి కూర్చుండుటచేత రక్తము నాళములన్నియు నొత్తబడి, దేహములోని యన్ని భాగములకు రక్తము ప్రవహించక వ్యాధి గ్రస్తులమగుదుము. ఈ కారణమునుబట్టి తల్లి దండ్రులును, ఉపాధ్యాయులును పిల్లలు తిన్నగా కూర్చుండుటకును, లేచుటకును నేర్పవలెను. మంచి పాషణలోనున్న బిడ్డ మంచిభంగిమ కలిగి యుండును.

తల, మెడ కండరములు.

వ్యాయామము కండరములను వృద్ధి జేయును

ఆరోగ్యముగాను బలముగాను ఉండుటకు ఒక వ్యక్తి పరిశ్రమ చేయవలెను. దేహపరిశ్రమ జేయునపుడు గుండె చురుకుగా కొట్టుకొనును; ఇందువలన శరీరములోని ప్రతి భాగములకు రక్తములో నున్న యాహారమును బ్రవహించును. దేహపరిశ్రమము జేయునపుడు ఊపిరిని యొక్కువగా తీసికొనుటచే శరీర

1

2

3

5

4

మంచి అంగ విన్యాసమును వెంపొందించు వ్యాయామము

1 వ పటము: బస్కీ, పీపును బిగువుగా నుంచవలెను. తుంటిని క్రిందికి దిగజార నివ్వరాదు. చాతి నేలకు అనువరకు శరీరమును క్రిందించి, మరలా చేతులను చాచుచూ పైకి లెమ్ము.

2 వ పటము: కూర్చొనుట. నేలమీద వెల్లకిల పరుండి చేతులు తల మీదుగా చాచుము. పొత్తికడుపు బిగబట్టుట వ్వారా కాళ్లు కదపకుండా లేచి కూర్చొనుము. చేతివ్రేళ్లు కాలివ్రేళ్లుకు తాకనిమ్ము.

3 వ పటము: కాలికండరముల వ్యాయామము. చేతులు ప్రక్కకు ఉంచి, బరువంతయు ఎడమ పాదము మీద అని, “హనుమాన్” బస్కీ చేయుము. యధాస్థితికి వచ్చి మరల కుడికాలితో అదేరీతిగా చేయుము.

మంతకు సంతృప్తిగా బ్రాహ్మాయువు చెరుకును. శరీరములోని కండరములు దేహపరిశ్రమ జేయకున్న మనస్సు మొట్టవారును. జ్ఞాపకశక్తి, తెలివితేటలతో చురుకుగా చదువుకొన కొను చదువురులు శరీరములోని కండరములచేత ప్రతి దినము మోపరిగను పెయించు పులెను.

కప్పురియొక్క చేయి బలిష్ఠగామును పెద్దదిగాను ఉండుటకు అతడు దాని నెల్లిపుడుపయోగించుట కారణము. చాలమంది విద్యార్థులయొక్కయు, వ్యాపారస్తులయొక్కయు కాలు చేతులు, శరీరములు దుర్బలములై చిన్నవిగా నుండును; ఏలయనిన వారెక్కువకాలము సదా కూర్చుండి యుండి దేహపరిశ్రమ జేయరు. చాలమంది చదువుకొన్నవారు పని జేయరాదనియు, కూలికి జేయువారు మాత్రమే చేతులతో బని చేయవలెననియు అనుకొందురు. ఇది చాల తప్పు అభిప్రాయము. కండరములతో కష్టపడి చేయుచుని చాల గౌరవి మైనది మరి దర్జా అయినది. పురుషుల వలెనే బాలురకును, స్త్రీలవలెనే బాలికలకును దేహ పరిశ్రమ మత్యవసరము; ఏలయనిన బలహీనమగు మెత్తని కండరములున్న వారు సిగ్గుపడవలెను.

భగవంతుడు మానవ శరీరము సృష్టించినపుడు వానికి ఆరోగ్యమును, బలమును అవసరమని ఆయనకు దెలియును. అందుచేతనే శరీరమునకు వృష్టిచ్చుటకు ఆహారము నొసగుటయే గాక, ఆ ఆహారము సంపాదించుటకై దేహపరిశ్రమ కలుగునట్టి సదుపాయము లేర్పరచెను. వ్యాయామములలో పలురకములు కలవు. అయినను సామాన్యమైన పనులను చేయుటద్వారా చేకూరు వ్యాయామములు అన్నిటికంటె మంచిదని చెప్పవచ్చును—తోటపని, పడంగిపని

4 వ పటము: చాతి కండరముల వ్యాయామము. వెల్లకిల పండుకొని చేతులు పైగా చాచుము. శరీరమునకు సమకౌశలములో ఉండునట్లు చేతులను ప్రక్కలకు దించుచు గాలిని దీర్ఘముగా పీల్చుకొనుము, చేతులు యథాస్థానమునకు తెచ్చువరకు గాలిని బిగబట్టుము. కొన్ని పర్యాయములు ఇదేరీతిగా చేయుము.

5 వ పటము: భుజపు వ్యాయామము. పాదముల మధ్య ఒక అర్థగజము ఎడముండు లాగున కాళ్లు చాచి నిలువబడి చేతులు నేలకు తగులునట్లు ముందుకు వంగుము, ఈ భంగిమలోనే ఉండి చేతిని వెలుపలకు తిన్నగా చాచుము. ఎడమ చేతిని కూడా అట్లే చేయుము.

మొదలగునవి. నడచుట, ఈడుట, పరుగెత్తుట ఇవి కూడా మంచి వ్యాయామములే.

పిల్లలు చదువుకొనుటకు కూర్చుండిన కొంతసేపటికి ఊపిరి తీసికొనుట వెంటనే చేయవలెను. ప్రతిసారి లోనికి పీసికొను గాలి తక్కువగా నుండును. గుండె విపరీతముగా కొట్టుకొనును. మనసు మొద్దుబారును. పిల్లలు బాగుగా చదువవలెను. అందుచే పిల్లలు పరుగెత్తుటకును ఆడుకొనుటకును ఉపాధ్యాయులు వారిని మద్దమద్ద ఆడుకొనుటకు వలపెట్టు చుండవలెను. అట లగుండు మామూలు విరామముగాక పిల్లలకు మధ్యాహ్నము ఉదయము మూడు నాలుగు నిమిషములు బకటి వెంటసార్లు ఊపిరి తీసికొనుటకు, వెల్లకిల పరుగి చేయు దెబ్బదరిగ్రమ జేయించవలెను. ఈ పరిగ్రమ పిల్లలకు గుండె మరుకుగా కొట్టుకొనునట్లును, దీర్ఘముగాను మరుకుగాను ఊపిరి పీసికొనునట్లును మనస్సు మరుకుగా నుంచునట్లును జేయును. దీనివలన వారి మనస్సు మరుకుగా నుండును.

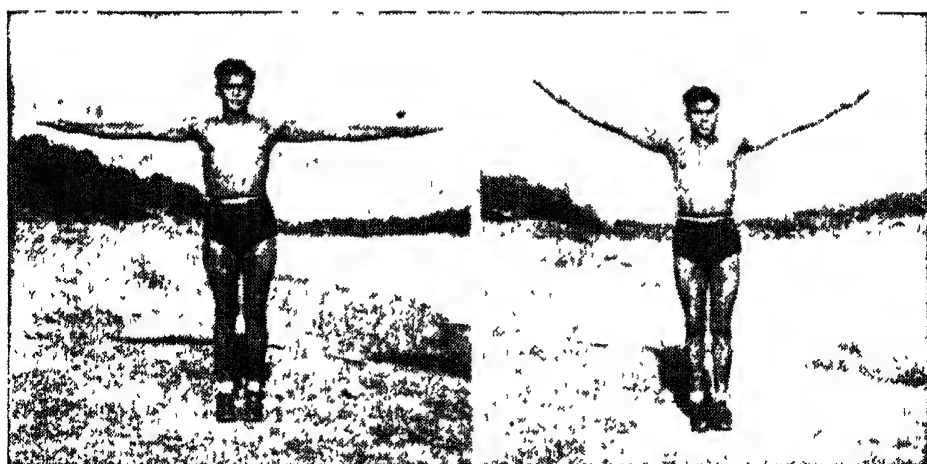
వ్యాయామము బలాభివృద్ధి కలుగ జేయును.

ప్రతి సాధకము అవెనెస్ (శ్రద్ధ) అను సైతినయ ఆరంభమగుచున్నది. పిల్లనగా మడిమలు కలిపి పాదము లొకదాని నొకటి 60 డిగ్రీల కోణ మేర్పడునంత యెడముగా నుంచవలెను. శరీరము తుంటికి పైన తిన్నగా యుండి కొంచెము ముందుకు వంగి యుండవలెను. భుజములు చదరముగాను, సమానముగాను యుండవలెను; చేతులను మామూలుగానే క్రిందికి జార విడువ వలెను. ప్రతి చేష్టయు నిమ్మళముగాను సమానముగాను యుండవలెను. తొందరపడుట యైనను, అజాగ్రత్తగా ప్రవర్తించుట యైనను, లేకుండ జూచుకొని వలెను. మొదటి మూడు కసరత్తులను చాల జేలికయైనవి. మొదటిది: బాహువులు ప్రక్కకు సమానముగా యుండునట్లెత్తుము. వాటిని తిన్నగా శిరస్సు పై కెత్తుము. మరలా వాటిని నిమ్మళముగా క్రిందికి దించుము. రెండవది: కరములు పైకెత్తి, మోచేతులు వెనుకకు గెంటి, చేతులను తుంటిమీద పెట్టుము. తదుపరి వాటిని ప్రక్కకు దించుము. మూడవది: మరొక పర్యాయము కరములనెత్తి మరలా మోచేతులను వెనుకకు గెంటి మెడ వెనుకవేళ్ల కొనలను తాకుము. ఈ రీతిగా అనేక సార్లు మరల మరల జేయవలెను.

మిగిలిన వ్యాయామము జేయ సాగుము.

మొదటి వ్యాయామము: బాహువులను ప్రక్కలయందు సమానముగా మొత్తుము. ఆరచేతులను పైకి త్రిప్పి సాద్యమైనంత వరకు చేతులను వెనుకకు పొనిమ్ము. ఈ యవస్థ యందుంబూ, నిమ్మళముగా ఒకటి నుండి పది వరకు లెక్క జెట్టుము. లెక్కించునపుడెల్లను చేతులను వెనుకకు లెక్క జెట్టుము. లెక్కించునపుడెల్లను చేతులు వంచకుండ యుంచి వాటిని 12 అంగుళములు వ్యాసముకల వృత్తా కారముగా ద్రిప్పము. తరువాత పిశను మార్చి మరల యింకొక 10 సార్లు యాలాగే ద్రిప్పము. 1 వ. పటము జూడుము.

రెండవ వ్యాయామము: మునుపటివలె కరములను సమానముగా మొత్తుము. తరువాత ఊపిరి పీల్చుకొనుము, చేతులను 45 డిగ్రీలుగల కోణము యేర్పడునట్లు మొత్తుము. మడిమలను ఎత్తుము. దరిమిల ఊపిరి నింపాదిగా విడుచుచు పాదములు నేలకు సరిగా మోపి, చేతులను సమానముగా యుంచి మరల యథాస్థితికి రమ్ము. చేతులు 45 డిగ్రీలకంటే పైకైనను, సమాన స్థితికంటే క్రిందికైనను, యెత్తకుండుటకును, దించకుండుట కును, జాగ్రత్త పడుము. దీనిని 10 పర్యాయములు చేయుము. రెండవ పటముఁ జూడుము.

1 వ పటము

2 వ పటము

3 వ పటము

4 వ పటము

మూడవ వ్యాయామము: క్రితమువలె చేతులు సమానముగా పై కెత్తుము. చేతులు యెడమచేతిని బెట్టి చూపుడు వ్రెళ్లు కలిపి మోచేతులను వెనుకకు వంచుము. ఈ చలనములను తటాలున చేయుము. వాటిని తొందరగా జేసి ముగించుము. ముందుకు వంగుచు, తరువాత తిన్నగా నిలువబడుచు, మరల వెనుకకు వంగుచు దీనిని 5 సార్లు చేయుము. మూడవ పటము జూడుము.

నాలుగవ వ్యాయామము: చేతుల నిదివరకువలె సమానముగా నెత్తుము. పరిమిల యెడమ చేతిని యెత్తి, కుడి చేతిని దించుము. కుడిచేతిని చక్కగా తెడప్రక్కకు దించి యెడమ చేతిని తిన్నగా తలపైకి యెత్తవలెను. ఆ మీదట కుడిచేయ్యి కుడి కాలి క్రిందికి గాని లేక మోకాలి క్రిందికి గాని జరుగునట్లును, ఎడమచేయ్యి అర్థ చంద్రాకారముగా నెత్తిమీదికి వంగి, వ్రెళ్లు కుడిచేతిని తాకుటయల దేహమును నిప్పులముగా ప్రక్కకు వంచుము. మరల యదాస్థితికి వచ్చి యెడమచేతిని యెడమ కాలిమీదికి జారునట్లును కుడిచేయ్యి అర్థచంద్రాకారముగా యెడమ చేతిని ముట్టు నట్లును రెండవ ప్రక్కకును అట్లే చేయుము. ఇట్లు 5 సార్లు చేయుము. నాలుగవ పటము జూడుము.

ఐదవ వ్యాయామము: (ఎ) చేతులను క్రితమువలె సమానముగా యెత్తుము, ఎడమకాలును కుడికాలును 12 అంగుళముల యెడములో

5 వ పటము

6 వ పటము

యుంచుము. మోచేతుల నుండి పిడికల్లును, ముంజేతులను క్రిందికి వంచుము. తరువాత యింటియొక్క లోకప్పు చూచుమట్టుకు తల వెనుకకు వంచుచుండగా గట్టిగా శ్వాసించుము. తలతిన్నగాను, చేతులు సమానముగాను, ఉండునట్టి నీ పూర్వ స్థితికి వచ్చుచు, ఆ పిల్చినగాలిని విడిచి పెట్టుము 5 వ పటము చూడుము.

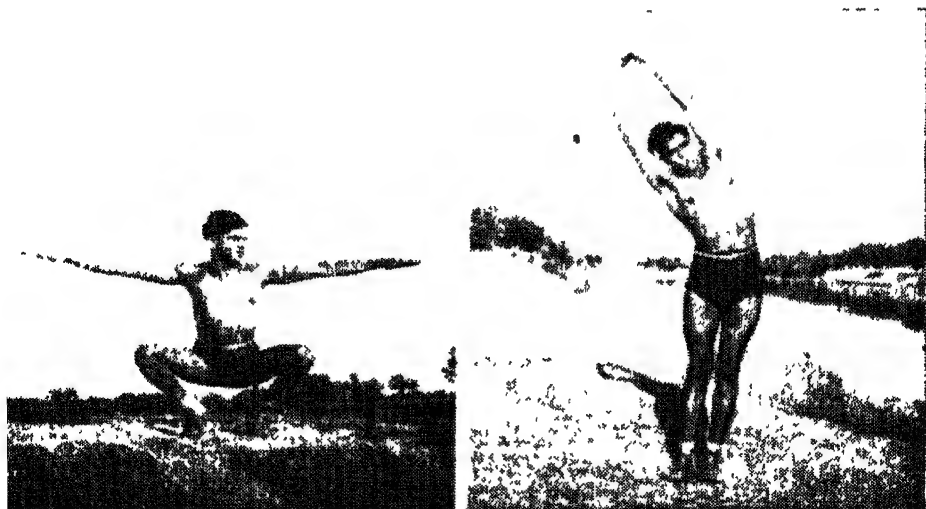
(ద్వి) తదుపరి, తనవు చేయక, ఆరచేతులను క్రిందు ముఖముగా త్రిప్పి, చేతులను బుజముల నుండి ముందుకు తిన్నగా జొచుము; దేహము సాధ్యమైనంత వరకు వంగు మట్టుకును, చేతులు ప్రక్కలను తప్పించికొని వెనుక భాగముగా బైకి వెళ్లుమట్టుకును వంచబడ వలెను; తల, పైకుండ వలెను; నేత్రములు ముందుకు జూడవలెను. నీవు క్రిందికి వంగుచుండగా ఊపిరి గట్టిగా పీల్చవలెను. నీవు సరిగా నిలువబడునరీకి ఊపిరి వదిలి పెట్ట వలెను (ఎ. బి.) అను యీ సాధకమునంతటిని 5 సార్లు చేయుము. ఆరవ పటము చూడుము.

ఆరవ వ్యాయామము: మణిమల మధ్య 12 అంగుళముల యొడముండు నట్టు కుడిసాదమును జరుపుము. కరములను సరి సమానముగా యెత్తుము. బరువంతయు కాలి వ్రేళ్లమీదనే మోపి, మోకాళ్లును వంచి, శరీరము పుడిమిపరకు దించి, సాధ్యమైనంత వరకు మొండెమును తిన్నగా యుంచుము. ఏడవ పటము చూడుము

విశవ కనరత్తు: ముందటి తీరున చేతులను సమాసముగా యెత్తుము. వ్రేళ్లు వ్రేళ్లు కలిపి పట్టుకొని చేతులు చెవులకు తాకునటుల చేతులను ఎన్నగా తలపై కలిపిన వ్రేళ్లను అలాగే యించి, శరీరము సడము వద్ద నాత్రనే దంచి, 24 అంగుళముల వ్యాసముగల సంపూర్ణవలయము నొక దానిని మేర్పడ బెయుము. ఇట్లు 5 సార్లు చేయుము. ఈ చేష్టను 5 సార్లు యింకొక ప్రక్కన మఱిల చేయుము. శరీరము తుంటినుండ చురుచుండగా దానిని సాబ్బపైసంత పరకు దంచి యీ చేష్టనంతటని సంపూర్ణముగా చేయుము. ఎనిమిదవ పటము జూడుము.

ఎనిమిదవ కనరత్తు: (పి). రెండుమడుల మధ్య 12 అంగుళముల పెరుముండు లాగున కడివాడమును జరుపుము. కరములను సమాసముగా పెత్తి తుంటి నుండి శరీరమును మోచు ప్రక్కకు త్రిప్పము. చేతులను సమాసముగానే మోత్తియుంచి, ముఖము మోడమవైద్యనకును కుడిచెయ్యి పైగా ముందుకును, ఎడమచెయ్యి తిన్నగా వెనుకకును, దానియ్య పలెను. పైరవ పటము చూడుము.

(వి). ఈ అపస్తయముండదే, కుడిచెయ్యి క్రిందికి పాయి, దాని వ్రేళ్లు ఎడమపాదములకు మధ్యనున్న స్థలమును రాకునట్లును, మోడమచెయ్యి పైకి

7 వ పటము

8 వ పటము

9 వ పటము

10 వ పటము

పొవునట్లును నడుము భాగము నుండి శరీరమును వంచుము. ఇది చేయుటకు కుడిమోకాటిని కొంచెము వంచవలెను. మడిమల మధ్య 12 అంగుళముల యొడముండునట్లు యొడమ పాదమును జరిపి యీ పర్యాయము యొడమచెయ్యి నూటిగా ముందుకు వచ్చువరకు శరీరమును కుడికి త్రిప్పి, తరువాత యొడమచేతి వ్రేళ్లు నేలను తాకువరకు క్రిందికి వంచుచు యీ చేష్టను త్రిప్పి చేయుము. ప్రతిసారి శరీరము తిన్నగాను, చేతులు సమానముగాను యుంచుకొని మొదటి అవస్థకు జేరవలెను. ఈ సాధకము నీకు బాగ వచ్చినపుడు దాని (ఎ. బి.) ని ఒకే చేష్టగా చేయగలవు.

ఎ.బి. అను కనరత్ననంతటిని మొదట కుడికిని, తరువాత యొడమకును

10 సార్లు మరల మరల జేయుము. పదియవ పటము చూడుము.

తొమ్మిదవ కనరత్న: కరములు సమానముగా నుండునట్లేత్తుము. తరువాత అవి తలకు పైగా తిన్నగా యుండునట్లు యొత్తుము. తరువాత శరీరము నడుము నుండి ముందుకు వంగుచుండగాను, చేతులు ప్రక్కలను దాటి సాధ్యమైనంత వరకు 5, 6 కనరత్తులలోను, ఆరవ పటములో నున్నట్లు గా ముందు వెనుకలకు జొడించు చుండగాను, వాటిని ముందు వెనుకలకు దించుము. నీవు ముందుకు వంగుచుండగా, తలను పైకి ఊచుటకును, కన్నులను ముందుకుఁజూపుటకును, జాపకముంచు కొనుము. చేతులను

తలపైకెత్తి శరీరమును తిన్నగా యుంచుము. తరువాత అరచేతులను పైకి తిప్పి, చేతులును యజ్ఞములును గట్టిగా వెనుకకు నెట్టి చేతులను సమానముగా యుండునట్లు దిండుము. తరువాత చేతులు పైకెత్తి చేష్టను తిరుగ నారంభించుము. శరీరము ముందుకు వంగునపుడు శ్వాసకోశములలోని గాలి వెలుపలకు పోవుచుండగాను, శరీరము తిన్నగా నున్నపుడు అవి గాలితో నింపబడు చుండగాను యీ చేష్టనంతటిని 5 సార్లు నింపాదిగా మరల చేయుము.

వి న క్ష క ర ము

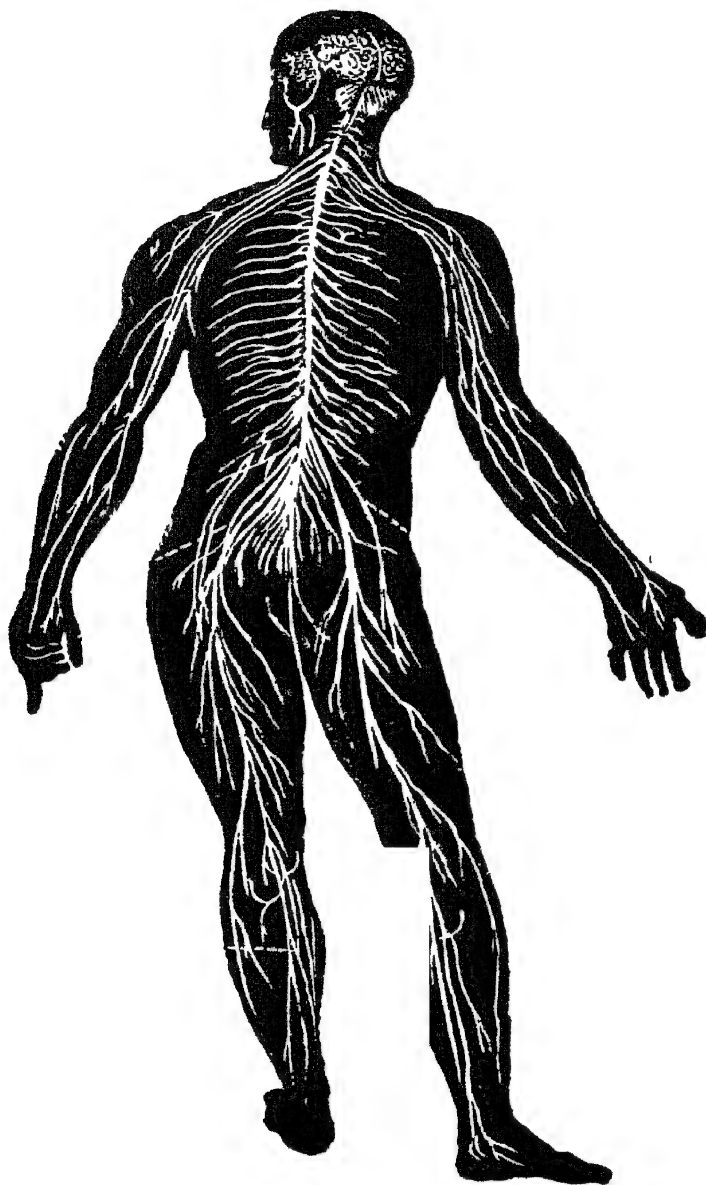
శ రీ ర మ్మ న రి పా ల నా ప థ్మ తి

శరీరములో ఆనేకవయవము లున్నవి. ప్రతి అవయవము ఒక్కొక్క పని చేయవలసి యున్నది. అన్నకోశము ఆహారమును జీర్ణముచేయును; మూత్రపిండములు చెడుపదార్థముల తొలగించును; చర్మము దేహము యొక్క ఉష్ణమును క్రమపర్చును; గుండె రక్తమును బ్రవహింప జేయును. ప్రతి అవయవము సకాలమందు కావలసిన పనిని చేయుచుండ వలెను. అవయవములన్నియు గలసి పనిజేయ పలెను, లేకున్న శరీరము రోగగ్రస్తమై చనిపోవును.

వె న్నె ము పా ము

నరముల సాంప్రదాయము రెండు విభాగములుగా నున్నవి. అపవేన, మెదడు, వెన్నెముకలలోని నరముల త్రాడు. మెదడు యెముకల పెట్టెయగు పుర్రెలో రక్షించబడి యున్నది.

వెన్నెముకలోని బాగము మెదడుయొక్క తరువాయి భాగమే. ఈ నరముల త్రాడు చిటికిన వ్రేలంత లావుగా నున్నది. అది మెదడు క్రింది భాగమునకు అతుకబడి పుర్రెలోని పెద్ద రంధ్రముగుండ బోవుచున్నది. ఈ నరముల త్రాడు అశ్చర్యముగ కాపాడ బడు చున్నది. వెన్నుపూస యెముకలు యిరువది నాల్గున్ను వెన్నుపూస యగునట్టిక దానిమీద యొకటి పేర్చబడినవి. ఈ వెన్నెముకలకు మధ్య రంధ్రములు గలవు. ఇవి యొకదానిమీద యొకటి పేర్చుటచేత యీ రంధ్రములన్నియు యెముకల

నరముల సంప్రదాయము

గొట్టమగు చున్నది, ఈ గొట్టములొ వెన్నుపాము అనబడు ఈ సరముల త్రాడు నడ్డపాస వరకుండును.

మెదడు నుంచియు సరముల త్రాడునుంచియు చిన్న చిన్న సరములు బయలుదేరి శరీరమంతయు వ్యాపించును. సరములు చాల చిన్నవి గనుక శరీరములొ పెక్కుడ గ్రుచ్చునను యేదో మొక సరమునకు దగులును. అందుచేత దెప్పి కలుగును.

మెదడు, వెన్నుపాము జేయు పనులు

ఈ ముఖ్య పట్టణములొని కార్యాగ్రహమునందు నివసించు గవర్నరుకు మెదడును, వెన్నుపామును పోల్చవచ్చును. దేశములొ నుండు ఒక్కొక్క ముఖ్య పట్టణమును గవర్నరు యొక్క కార్యాగ్రహముతో, తంతితీగెలు యేలాగు కలుపుచున్నదో అలాగుననే దేశములొ నుండు ఒక్కొక్క భాగమును సరములవల్ల కలుపబడి యున్నవి. ఒక సరము నుండి గవర్నరుకు సమాచారములు తంతి తీగెల మూలముగా పచ్చును. అతడు తక్షణమే యేమి చేయవలసినది ఆ సరములొని యుద్ధాగ్రిక తంతి వార్తలు పంపును.

మెదడు శరీరములొని అన్ని భాగముల నుండి వార్తల నందుకొనునయే గాక అది వార్తలను బంపి కండరములు కవలనట్లును, గుండె పెండుగాగాని నెమ్మదిగా గాని కొట్టుకొనునట్లును జేయును. మనము సహవహలచిన యెడల మెదడు కాలి కండరముల కవపునట్లాజ్ఞాపించును. కంటనుండి మెదడుకు వచ్చిన సమాచారము శరీరమునకు దగ్గరగా పామున్నదని జెప్పినయెడల, మెదడు కండరములను చురుకుగా కవలి పావునట్లాజ్ఞాపించును. వ్రేలునుండి దానికి వేడి తగులుచున్నట్టు మెదడుకును, వెన్నుపాముకును కలుపు చేరగానే చేతి కండరములకు వ్రేలు సబచినుంచి తీసివేయు నట్లాజ్ఞాపించును. మనకు సరములు లేనియెడల వ్రేలు కాలుచున్నట్టు తెలియక నది కాలిపావు వరకు నచ్చటనే యుంచుదుము.

మెదడు అలోచించును, తెలిసికొనును, జ్ఞాపకముంచు కొనును; అది ప్రేమించుకొనును, అనన్యాయముకొనును. అది మనమేమి చేయవలెనో, యేమి చెప్పవలెనో నిశ్చయించును. అది శరీరావయవముల నొకొక భాగమును

యేలును. యెషమును, శరీరములోని యే భాగమునైనను కలుపు సరములు తెలిసకు లేక పని కలిగిన యెడల ఆ భాగమునకు శుభ్రజ్ఞాన ముండదు. అనగా అది కషలలేదు, దానికేమియు తెలియదు. సారాయి త్రాగువారికిని, కొరుకులొక్కము (అనగా సినిలిస్) ఉన్నవారికి అర్థభాగము తిప్పిరెక్కును; ఎలసన సారాయి యొక్కయు, కొరుకులొక్కము యొక్కయు విషము సరములను పాచుచేయును.

సరముల మండలము యొక్క ఆరోగ్యము

సరము లారోగ్యముగా నుండుటకు శరీరమంతయు బలముగా నుండునలెడు. మంచి ఆహారము, శుద్ధవాయువు, నిద్ర, మనస్సు యొక్కయు శరీరము యొక్కయు చేసిన పరిశ్రమయు సరముల నారోగ్యస్థితిలో నుంచును.

అది మంచిదే గాని, చెడ్డదే గాని మనము జేయు ప్రతీది ఒక ఆలవాటుగా మారుచున్నది. మంచి ఆలవాట్లు కలిగి యుండడానికి ఒకడు మంచి కుంభాలు తలంచుట సాధ్యమే. ఎల్లప్పుడు చెడ్డ తలంపులు తలంచుచు, చెడ్డ పనులు చేయును. చెడ్డ ఆలవాట్లను ఆలవర్చు కొనుటయు సాధ్యమే. మనము ఇరుపది యైదు సంవత్సరముల లోపున మన ఆలవాట్లలో నెక్కువ భాగము నిరపరా యుండువి. యౌవనస్థులకు పిల్లలను నేర్పియిన మార్గములతో తర్ఫీతు చేయుట ఎంత వ్రాముఖ్యమైన విషయమో దీనివల్ల మనకు తెలియు చున్నది. సత్యమును, సమ్మతమును, న్యాయమును, పవిత్రమును, భౌతియు గల విషయములను తలంచుటకు వారికి నెచ్చటలేను. అట్లు చేయుట వలన మంచి ప్రచర్తనను వృద్ధిచేసిన గలరు. శారీరక, మానసిక సంబంధముగా మంచి ఆలవాట్లు విచ్ఛేదన యెడల న్యాయులు సోకుట దుస్తరముగును; దీర్ఘాయువుతో గూడిన జయప్రదమైన జీవితమును సాధించి పిలువదును.

10 న క్ర. క ర ఖ ము

చూ వు, ని ని తీ ది

క్రస్తు ఒక విచిత్రమైన ఆవయవము. అది చూచు ప్రతి వస్తువును పటముగా తయారు చేయును. కంటి నుండి బొవు నరములు ఈ చిత్తరువులను మెదడుకు దెలియ చేయును. కండ్లు అతి సులభముగా హని పొంద నగుటచే నవి పుర్రెలో రెండు గుంటలలో నమర్చబడి కనురెప్పల చేతను, కనుబొమ్మల చేతను రక్షింపబడు చున్నవి.

తంటియొక్క ఆరోగ్యము

పని బిడ్డల కండ్లను జాగ్రత్తగా జూడ వలెను. బిడ్డ నిద్రించునపుడు ఈగలు వానికంటు వ్యాధులు కలిగింప కుండ దోమతెర పేలికతో వాని కండ్లను కప్పము.

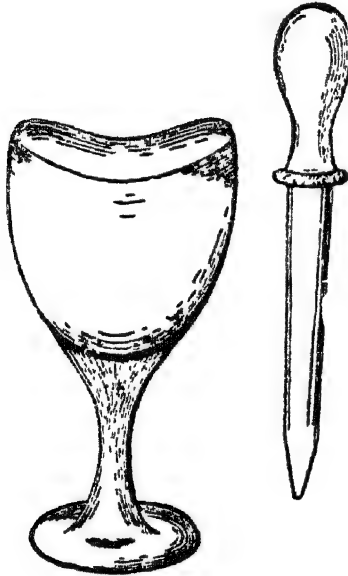
పిల్లలు చదువుకొను బడి, గది బాగా వెలుతురుగా నుండవలెను. పిల్లలు గూర్చుండిన కాళ్లు నేలమీద తగులు బిల్లులుండ వలెను. ముందుండు మేజా బిల్లల యెత్తుకూడ సరిగా నుండవలెను. పుస్తకములు దానిపై నుంచి బాలురు బాలికలు సరిగా కూర్చున్నప్పుడు అక్షరములు కండ్లనుండి ఒక అడుగు దూరముండ వలెను. పిల్లలకు పెద్ద అక్షరములు గల పుస్తకముల నీయవలెను. ఒక పిల్లవాడు పొంగుచేత గాని, స్కార్లేట్టు జ్వరముచేత గాని, మశూచకముచేత గాని బాధపడిన కొన్ని వారముల వరకు పాఠశాలకు పంప రాదు. ఎందుచేత ననగా వారి కండ్లు చాలా బలహీనముగా నుండును.

కండ్ల నపాయము నుండిన్ని, రోగముల నుండిన్ని కాపాడుట కింత కుముందు చెప్పినవి గాక యీ క్రింది విషయములలో గూడ శ్రద్ధదీసికొ వలెను:—

1. వెలుతురు తక్కువగా నున్నచోట, చదువుటగాని, అల్లిక పనిగాని చేయవద్దు.

2. చదువునపుడు వెలుతురు కెదురుగా కూర్చుండవద్దు. వెలుతురు పుస్తకము మీదకు వెనుక నుండి వచ్చుట మంచిది.

3. చదువునపుడు గాని, ఎక్కువ శ్రద్ధ జూప వలసిన పని జేయునపు డుగాని కండ్లకు ఏక్రాంతి నిచ్చుటకు మద్య మధ్య కండ్లు కొన్ని నిమిషములు మూసికొని గాని, లేక కిటికీ గుండా దూరముగా నుండు అకాశము వంకగాని పచ్చని చెట్లవంక గాని పచ్చికవంక గాని చూడవలెను.

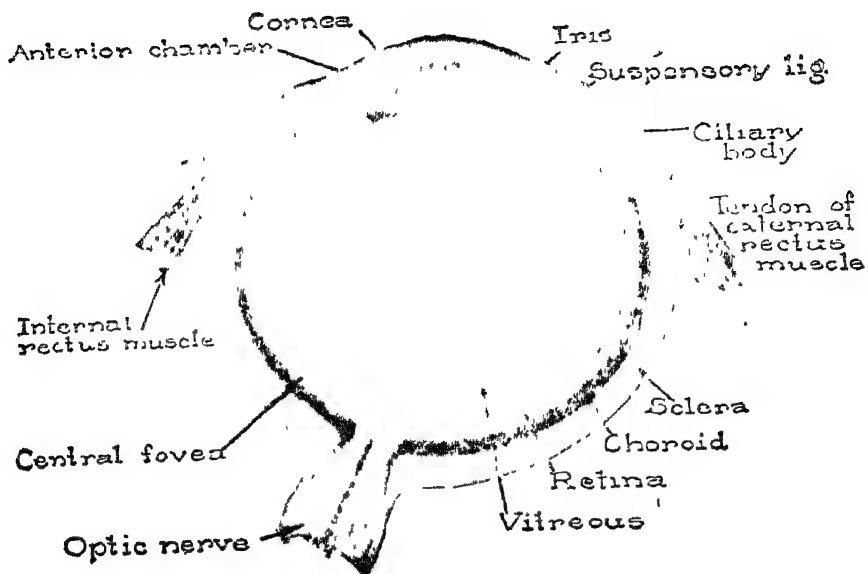
1. కండ్లను కడుగుటలో నువ్వె యోగించు కోవ.

2. కంటిలో ఔషధమును పోయుటలో నువ్వెయోగించు పిచికారి.

4. కంటిలో నలుసు పడినపుడు కన్ను నలుపవద్దు. దానిని బొరానిక్ ఆసిడ్ ప్రపముచేత కడుగ వలెను. అది లేకున్న శుభ్రమైన కాచిన నీటితో కడుగ వలెను.

5. ఇతరులుపయోగించిన తువ్వళ్లు, నబ్బులు, కడుగుకొను బట్టలు ఉపయోగించవద్దు. వీటి నుపయోగించిన వారి కండ్లు కలిగి యున్నయెడల నీ కంటికి కూడ ఆ రోగమే పట్టును.

6. పొగ కండ్లకు చాలా హానికరము. కొద్ది ఖరీదులోనే పొగను

కనుగ్రంథి యొక్క నిర్మాణము.

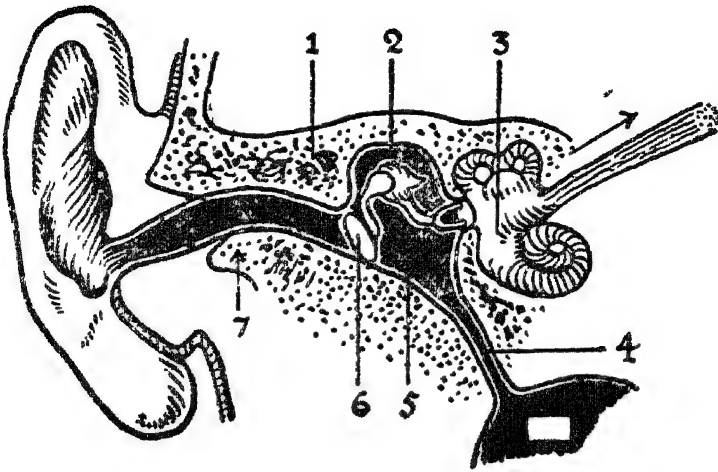
కనుగ్రంథి యొక్క గోడ మూడు పొరలచే నిర్మించబడి యున్నది. వెలుపల నుండునది తెల్లపొర; మధ్యది మధ్యపటలము. ఇది నలుపు రంగు కలిగి రక్తనాళముల మయ్యవై యుండును. లోపలి భాగము నేత్రపటల మనబడును దర్శన నాడులు చివరి భాగములందు అంతమగును. ఇది కడుసున్నితమైన పొర.

చైత్రకి తీసికొనిపోవు గొట్టము కట్టించ వచ్చును. దీనివలన కండ్లకు హాని కలుగకుండుటే గాక సౌఖ్యముగా నుండును.

7. పాగాకు, సారాయి వర్జించుము.

చెవి యొక్క ఆరోగ్యము

ఈ ప్రకరణములో నున్న చెవి పటము చూడుము. చెవి మూడు భాగములుగా విభజింపబడి యున్నట్లుగఁపడును. తలకు బైట కనబడు భాగము గరాటమలె నుండి ధ్వనిని లోపలి చెవిలోనికి, మధ్య చెవిలోనికి బంపుటకు బనికి వచ్చును. మధ్యచెవి కంఠముతో కర్ణాంతరనాళము అను చిన్న గొట్టముతో కలుపబడి యున్నది. రొంప వట్టి ముక్కులోను కంఠములోను

1. ఎముక 2. సుత్తి ఎముక 3. శంఖాస్తి 4. కర్ణాంతర
నాళము 5. మధ్యచెవి 6. కర్ణభేరి 7 ఎముక

చిమిడియున్న కంఠముయొక్క చర్మమును కర్ణాంతరనాళము యొక్క లోపలి చర్మము వాచి దానిని మూసి వేయును. చెవుడుకిది సామాన్య కారణము.

కర్ణాంతరనాళము జబ్బుపడి యున్న మధ్య చెవికూడ జబ్బు పడును. చిము బయలుదేరి మధ్య చెవిని నింపిన యెడల మధ్య చెవి బాధపెట్టును. ఎక్కువ చీము బయలుదేరిన యెడల కర్ణభేరి మీద పడి దానిని బ్రద్దలు గొట్టి లోనుంచి చీము వచ్చును. దీనికి చికిత్స 32-వ ప్రకరణములో నీయబడినది.

చెవుల విషయమున దీసికోవలసిన

ముఖ్యమైన జాగ్రత్తలు

1. చెవిలోని గులిమి చాల ఉపయోగించును. ఈ గులిమి చాల చేదుగా నుండుటచే యే పురుగును లోనికి జొరవడదు. గులిమి తీసివేయ రాదు. ఆ గులిమి యట్లే యుంచవలెను. చెవిలో అది కావలసినంత మాత్రమే తయారగును. గులిమి అతిగా పెర్కొని వినికిడి అటంక పర్చినప్పుడు 33 వ ప్రకరణము ననుసరించి దానిని తీసివేయ వచ్చును. చెవిలో పెరుగు వెంట్రుకలు కూడా పురుగులు, దుమ్ము ప్రవేశించ కుండా చేయును. గనుక వీటిని కూడా తీయించ రాదు.

2. చిన్న పురుగు చెవులోనికి పోయిన యెడల దానిని దీసివేయటకు

విరూపదనగా సుభ్రమైన సువృత్తుల చమురు కొన్ని చుక్కలు పోయవలెను. ఇది పురుగు బైటికి వచ్చునట్లు చేయును. లేకున్న దానిని చంపును. అది రాకున్న యెడల అప్పుడు దానిని పిచికారీచేత వీసివేయ వచ్చును.

3. గట్టిగా చీడచడ్డు. ముక్కులోను, గొంతుకలోను ఉన్న నూక్కిజీవులు కర్ణాంతరనాళము గుండు చుట్ట చొచ్చి లోనికి బోయి, చెవుడు కలిగించును.

4. పిల్లల నెప్పుడు చెవులమీద కొట్టరాదు. అట్లు చేయుటవల్ల చెవికి హాని కలిగి చెవుడు వచ్చును.

శరీరము యుత్పత్తి చేయు నిధము

(పురుషాంగము)

యత్పత్తి, సై పురుషాంగారోగ్యము యీ పుస్తకములో జర్పించుటకు ! మేమనగా, యీ విషయముల గూర్చి దెలియక పోవుటచే ననేక ప్రమాదులైనచోగములకు కారణమగు ముండుబయి, మానవులు బహు నీచ బ్యాసములకు లోనగుటయు చూచుచున్నాము.

బాలునికి పదునైదు పదునారు వత్సరముల ప్రాయము రాగానే శరీరములో మార్పులు కలుగు చున్నవి. వానికి యౌవనము వచ్చి ఈ వయస్సు వచ్చినను వారికి సరిగా పురుషత్వము రాలేదు. యేల యువకుడు పురుషుడగుట కదమము మరి యెనిమిది వత్సరములై గావలెను. అందుచే మగవాడు యిరువదినాల్గు యిరువదియైదు వ ములు వచ్చిన గాని వివాహ మాడుటకును, బిడ్డల గనుటకును శారీరికాధ్యాత్మిక శక్తులు గలుగవు.

పురుష యుత్పత్తి అంగముల శారీరక ఆరోగ్య శాస్త్రము

పురుష యుత్పత్తి అంగములు శిశ్నము, అండకోశము. అండకోశము రెండు వృషణములు ఉండును. శిశ్నము చివరభాగము ఒక అంగుళ వరకు మొద్దు ఆకారముగా నుండును. దీనిని మణి అందురు. ఈ భాగము చర్మము వదులుగా నుండి వెనుకకు లాగుటకు వీలుగా నుండును. ఈ మును ముందోలందురు. ఈ ముందోలు వెనుకకు లాగుటకు వీలుగా యెడల నది యస్వభావికము. మంచి వైద్యునిచే బాగుచేయించ వలె ఈ ముందోలు క్రింద తెల్లటి చిక్కని పదార్థము చేరుకొనును. దానిని

చుగా కడిగివేయ వలెను. లేకున్న అది దుర్వాసన గొట్టి దురద బయలు దేరును. బాలురలో హస్తప్రయోగమును దురలవాటుకు శిశ్నము చివర శుభ్రముగా నుంచక పావుటచే కలుగు దురదయే కారణము.

వృషణములు రెండు ఆండకోశములో నుండును. అవి చీజముల తయారు చేయును. ఈ చీజములు చాల చిన్నవి. సూక్ష్మదర్శనంతో మాత్రమే జూడగలము. పిర్కస్థలన ముప్పడు చీజములు మూత్రవార్ధము పద్దకు ఒక గొట్టముగుండ వచ్చి అచ్చటి నుంట బయటకు శిశ్నము గుండ పోవును. సంబోగ కాలమందు ఈ చీజము స్త్రీ రహస్యావయవములో విడువబడు

పురంపుని ప్రజననాంగములు

చున్నది. వీనిని ఒకటి స్త్రీ ఆంశముతో కలియును. పురుషదీపము, స్త్రీ దీపముతో కలియగనే యది వృద్ధిచొందు వారంభించి రెండు సంవల యెనుబది పిరములలో పూర్తిగా మెదిగిన శిశువగును.

వీర్య స్థలనము

మూత్ర మార్గముతో సంబంధముగల రెండు గ్రంధులున్నవి. ప్రోస్టేట్, కాలె. ఎర్రవనము చచ్చిన తరువాత తరుచుగా తెల్లటి చిక్కని ద్రవపదార్థమును ఆవి తయారు చేయును. పెండ్ల కానట్టియు, అరోగ్య వంతుడైనట్టియు, జారుడు కానట్టియు యువకులకు పది పదిహేను దినముల కొకసారి స్థలనములు తరుచుగా రాత్రులందు నిద్రలో కలలో సగును. అందుచే వీటికి రాత్రి స్థలనములందును. ఈ స్థలనములు ఆసాదారణములు గావు. యువకుడు విడికి జయపడనక్కర లేదు. ఈ స్థలనములు వీర్యశక్తిని తగ్గించునని మందుల ప్రకటనలకు లెక్క చేయవద్దు. ఈ స్థలనము పదిరోజుల కొకసారి కంటే తరుచుగా సగుచున్నను, తలనొప్పి, మరునాడు నీరసముగాను ఉన్నయెడల నది యశ్వభావిము. మంచి వైద్యుని సంప్రదింప వలెను. ఇప్పుడు చెప్పిన స్థలనములు నిద్రుబ్బమైన జీవితముల గడుపునట్టియు, కామ ప్రేమితమైన గ్రంధముల చదువునట్టి, యువకులకు జరుగును. హస్తప్రయోగము వల్లను, మోహభ్రాంతులుగ కలుగజేసిడి పుస్తకముల చదువుట పలననుబలము తగ్గించునట్టి రాత్రి స్థలనమగును.

ఇంద్రియ నిగ్రహము

బహుచారి విషయములో కామాది నిగ్రహమున్న సంభోగేచ్ఛ లేకుండుట. వివాహమైన వాని విషయమున కామాది నిగ్రహమున్న రతికార్యములో మితముగా నుండుట. ప్రతి యువకుడు యింద్రియ నిగ్రహము గల్గియుండవలెను. ప్రతి అరోగ్యవంతుడైన యువకుడు వివాహమగుటకు పూర్వము అప్పుడప్పుడు కామేచ్ఛ కలుగును; కాని అతడు బలముగాను, అరోగ్యముగాను ఉండవలెనన్నను, ఉపయోగ వంతుడును, సౌఖ్యవంతుడును కావలెనన్నను, మంచి భార్య, అరోగ్యవంతులగు బిడ్డలు కావలెనన్నను అతడు కామాది నిగ్రహము గల్గి యుండవలెను. అట్లు చేయుటకు మనోబల ముండవలెను. చాలమంది యువకులు కామమునకు దాసులై స్త్రీలతో దుష్ట సంభోగములు కాని, హస్తప్రయోగములు 'గాని జేసి తమ్ముతాము పాడు జేసికొను చున్నారు.

హస్త మైదునము

హస్త మైదునము చాల దురలవాటు. బాలురు దీనిని తరుచుగా చిన్న తనములోనే నేర్చుకొను చున్నారు. ఒక్కొక్కప్పుడు బాలుని అడించు వార వానిని సంతోష పెట్టుటకు వాని శిస్తుము పట్టుకొందురు. తరువాత దీనిని పట్టుకొనుటకు పిల్లవాడలవాటుపడి హస్త ప్రయోగము జేయుచున్నాడు. పిల్లలను భుజములమీద, వీపుమీద, చంకను ఎక్కించుకొను దురభ్యాసముచే శిశుము తరుచుగా వాటికి రాసుకొని చర్మము కమిలి హస్త ప్రయోగము చేయునట్లు చేయును. పిల్లలివి పాఠశాలలో ఆట గాండ్రవద్ద నేర్చుకొందురు. కొన్ని విషయములలో బాలుని ముందోలు పొడుగుగా అంటుకొని యుండుటచే శిశుము చివర దురద పెట్టును. పిల్లవాడు దానిని నలుపును. ఇందుమూలమున హస్త ప్రయోగము జేయుచున్నాడు. ఈ కారణముచే పిల్లవాడెప్పుడైనను శిశుము నలుపుచుండుటగాని, గోకుచుండుటగాని జూచినయెటల వానిని వైద్యుని యొద్దకు తీసికొని పోయి సున్నతి చేయించ వలెను.

హస్త ప్రయోగము పెద్దవాడైన తరువాత కూడ మానలేకపోయిన వ్యక్తిని ఈ అభ్యాసము నీచునిగా తయారు చేయును. చిన్నతనమునందే ఈ అభ్యాసమును మాన్పించుటకు తగు ప్రయత్నములన్నియు చేయబడ వలెను.

స్త్రీలతో దుస్సంగకృమము

మనుష్యులు చేయగల్గిన క్రూరమైనట్టియు, ప్రమాదకరమైనట్టి పనులలో నొకటి వ్యభిచారము. అది నైజముగ గొప్ప నేరము; అది స్త్రీ పురుషుల నీచ పరచును. వారు పశు నమానులగుదురు. వ్యభిచారము మహా కృరమైన నేరమగుటచే దానికి కఠినశిక్ష యవసరము. వ్యభిచారము వలనవచ్చు సుఖ వ్యాధులు ఈ శిక్షలోని యొక భాగమే. ఒకసారి వ్యభిచరించిన అది కొన్ని యేండ్లవరకు బాధించు రోగమును దెచ్చిపెట్టును. ఈ రోగములేవనః పొక్కున వాయి, శగ, కొరుకు నవాయి. ఇవి 29 వ ప్రకరణములో చర్చింప బడును.

కామవిషయముల నిగ్రహముతో సుండు విధము

స్త్రీ ఋతిమతియగు కాలములో సంభోగము పనికిరాదు. గర్భవతియైన మొదటి ఏడు మాసములలో సంభోగక్రియ మితముగా జరుపబడ వలెను.

వివరి రెండు మానములలోను సంభోగము పూర్తిగా మానవలెను. లేకున్న గర్భభారణ కలుగ వచ్చును.

కామాతులైన పురుషులు, పెండ్లి అయినవారుగాని, పెండ్లి కానివారు కాని, ఈ క్రింది సూచనల ననుసరించిన తమ కాముకేచ్ఛను స్వాధీనపర్చుటకు నహంకార పడుదురు:

1. ఆరుబయట ద్యాయామము చేయుము.
2. కుంఠములు, కారపు దినుసులు వివర్జించుచూ, కూరగాయలను విస్తారముగా భుజించుము.
3. మదుపానములను వివర్జించుము. “మదుపానములు కాముకేచ్ఛను హెచ్చించి, మనస్సును బలహీన పర్చును”. అని ఒక మహానీయుడు అనుచున్నాడు.
4. ఏక్కువగా నిరుక్తాగుము.
5. తరుచుగా స్నానము చేయుము. చన్నిళ్లస్నానము కాముకేచ్ఛను తగ్గించును.
6. మంచి గ్రంథములు చదువుటద్వారాను, పవిత్రమైన సంభాషణల ద్వారాను, పరిశుద్ధ తలంపులు తలంచుటద్వారాను మనస్సులను స్వాధీనము నందుంచుకొన వలెను.

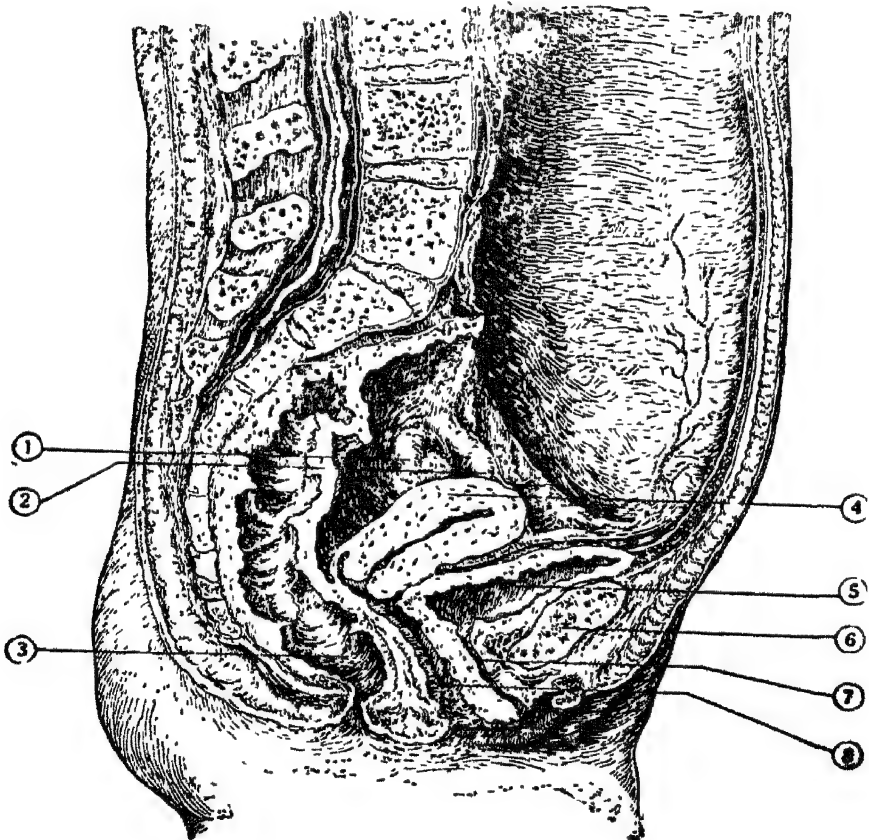
అమిత సంభోగవాంఛ అన్ని దేశములలోను వృద్ధిపొందుచున్న యొక మహాపాపము. అది చాలమంది మంచి యువకుల జీవితమును దగ్ధము చేయుచున్నది. ఉత్పత్తి అవయవముల స్వభావికోపయోగము దుర్వినియోగ పరచుటచే జీవితకాలము స్వల్పమగు చున్నది. అది క్రొవ్వవత్తిని రెండువైపుల వెలుగించుట వంటిది.

స్త్రీ యంగములు

బిడ్డల కనుటలో పురుషుడును స్త్రీయును పాల్గొనుచున్నను యొక్కవ భారము స్త్రీ పాలబడుచున్నది. తల్లి గర్భములో బిడ్డ రక్షింపబడి దాని జీవితము ప్రారంభించు చున్నది. తల్లి గర్భములోనే బిడ్డ తన జీవితములో మొదటి రెండువందల యెనుబది దినములు అహారము యియ్యబడి కాపాడబడుచున్నది. జీవితములో మొదటి రెండువందల యెనుబది దినములలో గాక

ఒకటిన్నర వత్సరముల వరకు అది దాని ఆహార జాగ్రత్తలకు తట్టమీదనే ఆహారపడి యుండును. బిడ్డ తల్లి స్తనములనుండి ఆహారము తీసికొనుటకు మానిన తరువాత కొన్ని వత్సరముల వరకు తల్లియొక్క నంరక్షణలోనే యుండును.

తల్లికి బిడ్డయొక్క భవిష్యత్తు నిర్ణయించుటలో తండ్రికంటె నెక్కువ సంబంధము గలదు. బిడ్డల కనుటలోను, వారికి పాలిచ్చి కాపాడుటలోను నెక్కువశ్రమ వ్రేచగుటచే నామెకిప్పుడు కొందరు చూపు గౌరవము కంటె నెక్కువ

1. అండాశయము.	5. మూత్రాశయము.
2. గర్భాశయ నాళము.	6. వస్త్రీక లేక పొత్తికడుపు నందలి ఎముక.
3. పురీష నాళము.	7. మూత్రనాళము.
4. గర్భాశయము.	8. యోని.

గౌరవము చూపవద్దా? పిల్లవానియొక్క మానసిక, నైతిక, శారీరక విషయముల నేర్పరచుటలో నామె కెక్కువపూచీ యుండుటచే ఆమెకు దీనికి తగిన విద్య నొసగవలదా? ఆమె జీవితము పనికి దుర్బలము చేయరాదు. మాతృభారము ఆమెపై యామె పూర్తిగా పై యగువరకు వెయకుండ వలదా?

స్త్రీల యుత్పత్తి ఆవయవముల ఆరోగ్య శాస్త్రము

స్త్రీల యుత్పత్తి ఆవయవములు ముఖ్యముగా రెండు. అండాశయములు, గర్భాశయము. అండాశయములు రెండు చిన్న గుండ్రని స్వరూపములు. ఆవి పొత్తికడుపు క్రింది భాగమునందున్నవి. వాటి యనికి మనుష్య ప్రతిమలో నిడు పుట్టలో జూడబడి యున్నది. ఇవి స్త్రీ బిజముల నుత్పదించుకేరమును. స్త్రీ బిజము లెంత చిన్నదాగా నూటపాతిక ఒక వానిప్రక్కచొకటి యుంచిన నది యొక అంగుళము స్థలమైన నాక్రమింపవు.

స్త్రీ బిజములు తీసికొనిపోవు గొట్టము నాలుగైదు అంగుళముల నిడివిగా నుండి ఒకదైపున గర్భాశయమునకు, రెండవ దైపున అండాశయమునకును అతికించబడి యున్నవి. స్త్రీ బిజములు యీ గొట్టముగుండ అండాశయము నుండి, గర్భాశయమునకు జేరును.

గర్భాశయము మనుష్య ప్రతిమలో జూపబడిన యాకారము గలిగి యుండును. కన్నయొక్క గర్భాశయము రెండు అంగుళముల ముష్పాతిక పొడవును ఒక అంగుళము ముష్పాతిక వెడల్పును గలిగి యుండును. గర్భాశయముయొక్క క్రిందిభాగము యొని లోనికి చొరచుకొని యుండును.

యొని యొక్క బహర్దర్శరము కలావరము (పార) తొ కొంచె మెచ్చుతక్కువగా చూసవేయ బడినది. ఈ పార తొలి సంవృతనమయమున సలిగి పోవును. ఈ చర్మములో ద్వారము లేక పోవచ్చును లేక యే రొగముచేత నైనను ద్వారము మానుకొని పోవచ్చును. అట్టి విషయముచేత మర్దాదయ వములో చీము బైలుచేరి వాచి, బాధ కలిగించును. అట్లు బాధపడు కన్యలను చికిత్సకై వైద్యునికడకు దీసుకొని పోవలెను.

యౌవనము, ఋతుకాలము

బాలికలు తొమ్మిది నుండి పదిహేను వత్సరముల మధ్య రజస్వలయగు

దురు. ఆ సమయమును చిడ్డలను కనుటకు కావలసిన మార్పులు ఆమెకు గలుగును. చందలలోను గజ్జలలోను వెంట్రుకలు మొలర నారించించును; స్తనములు పెరగ నారించించును; శరీరమంతయు వేగముగా వృద్ధిచెంద నారించించును; బాలిక ఋతుమతియగు చుండును.

స్త్రీలు యిరువది యొనిమిది రోజుల కొకసారి ఋతుమతు లగుదురు. అది సామాన్యముగా నైదు చీనముల వరకుండును ఋతుకాలమందు గర్భా శయములోని పాప (కుబుసము) కొంతబాగము బయటకు త్రొసివేయ బడును. ఋతుమైల రక్తము చీముకలిసి యుండును. స్త్రీలు సామాన్యముగా గర్భవ తులుగా నున్నపుడును, పాలిచ్చునపుడును ఋతుమతులు కారు. ఋతుమ తులగుట నలుబది యైదు వత్సరములు దాటిన తరువాత ఆగిపోవును. అది ఆగిపోయిన తరువాత స్త్రీలకు చిడ్డలు కలుగరు.

ఒక బాలిక పుష్పవతి యొనతరువాత గర్భముదాల్చుటకు ఏలున్నందున వెంటనే వివాహము చేయవలెనని తలచుట పాపపాటు. తల్లియొక్క భాగ్య తలు తనమీద పెట్టకముందు ఆమె శారీరక మానశిక అధ్యాత్మికంగా పూర్తిగా వృద్ధిపొందడము అవసరము. ఒక బాలిక పద్దెనిమిది మొదలు ఇరువది మూడు సంవత్సరముల మధ్య వివాహానికి యుక్తవయస్సు.

శుభ్రత

ప్రతి తల్లియు ఉత్పత్తి యవయవముల పని విషయములోను, జాగ్రత్త విషయములోను తెలివి గలిగి యుండవలెను. ఆమె తన కుసూరైలకు వారికి అర్థమగు సంతవరకు స్త్రీ విషయముల సరియైన విధముగా తెలియజెప్పవలెను.

బాలిక మర్మేంద్రియములను తరుచుగా కడుగుచు, శుభ్రముగా నుంచవలెను. బహుచిన్న పిల్లలనుకూడ శుభ్రపరచవలెను. లేకున్న అవి దురద కలిగించును, అస్వచ్ఛకృడ నలుపుదురు. ఈ నలుపుట మూలమున చిన్న పిల్లలకు హస్త ప్రయోగ మలవాటు పడును.

చంటి పిల్లలను గుడ్డలిప్పకొని తిరుగనిచ్చుట చాలా నీచము. ఇట్లుచేయ నిచ్చుజాతి యొన్నడును గొప్ప నీతిమంతులు కాజాలరు.

బాలురను బాలికలును ఒక మంచముమీద నిద్రింప నీయరాదు.

బాబాదు బాలికలు అతి చిన్నతనములోకూడ ఒక ప్రక్క పరుండనిచ్చిన చెడ్డపనులు చేయుటకు నేర్చుకుందురు.

బాలిక రజస్వలయై ముట్టగుట ప్రారంభింపగనే, ఆమె తల్లి ఆమెకు యువసమయమునందు సులభముగ బలుబు చేయుననియు, ఆ కారణముచే ఆమె తన ఆరోగ్యవిషయమై యెక్కువ శ్రద్ధ దీనికొనవలెననియు జెప్పవలెను. ఆ పయస్సులో బాలికలచేత యెక్కువ కష్టమైన పని చేయించరాదు. ఆమెను రాత్రులందు తొప్పిడి, పదిగంటల కాలము నిద్రపానియ్యవలెను.

యుతుకాలమందు శుభ్రమైన గుడ్డపేగికలుగాని, దూదిగాని ఆ మెలను ఓల్చుట కుపయోగింపవలెను.

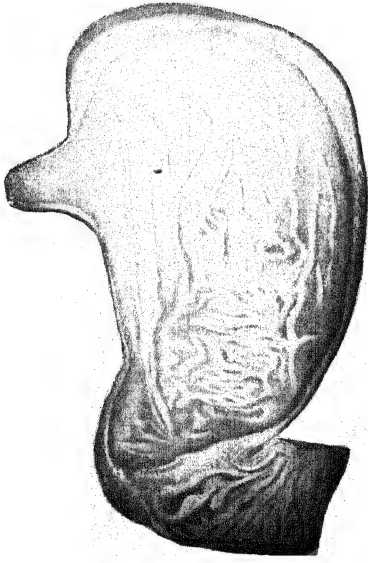
యుతువిశేషములలో తజముగా స్నానముచేయుటవసరము. ఈ సమయములలో స్త్రీ తన్నుతాను శుభ్రముగా నుంచుకొనుట ప్రాముఖ్యమైన విషయము.

మద్యసారము, పొగాకు

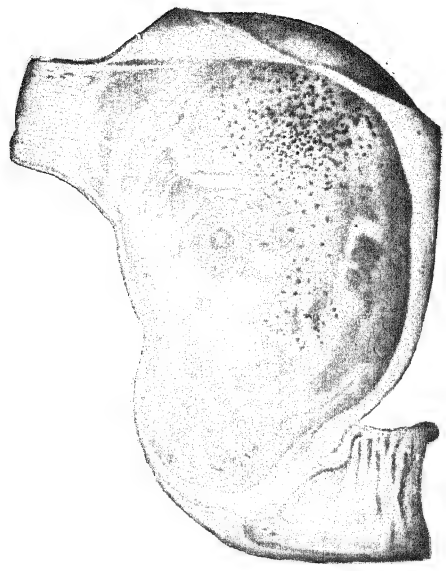
సారాయి ప్రకృతిలో నుండు పదార్థముకాదు. సారాయి కుల్లిపోయిన పదార్థములో నుండి వచ్చును. గోధుమ, జొన్న, పీట్సు, బార్లీ, బియ్యము, ద్రాక్షపండ్లు, కల్లు వీటినుండి సారాయి తీయుదురు. ద్రాక్షరసమును నిషా కలదిగా మార్చుటకును, ధాన్యపుగింజలలోను, పండ్లలోను గల పిండి, చక్కెర, పదార్థములను సారాయిగను మార్చుటకు యీస్టు ఉపయోగించ బడును. వైన్, విస్కీ, బ్రాండి, గిన్, వీర్, టాడీ, మొదలగు పేర్లుగల ప్రతి దానిలోను సారాయి ఉన్నది.

సురాపానము బలమైన విషము. అది నూనవుని శరీరమును, మనస్సును పాడుచేయును. నరముల సంప్రదాయము దీనిసోకుకు మొదట గురియగును. త్రాగుబోతు తూలినడవడానికి ముందే తన మనస్సు మందగించి యుండును. జ్ఞాపకశక్తి తగ్గియుండును. పనిలో నిపుణత, నూత్నత తగ్గి పోవును. నూత్నబుద్ధిని తగ్గించడానికి ఏ కొంచెము సారాయి ఆయిననుచాలు. అందుచేత మోటారులుగాని, విమానములుగాని నడిపించువారు సురాపానము ముట్టకుండుట క్షేమము. ఎక్కువ మోతాదులో పుచ్చుకున్న డ్రైవరు ప్రమాదములకు గురికాగలరు. చురుకుదనము, నత్తువ నిచ్చినట్టుతోచినా, సారాయి హనినేగాని క్షేమమును కలుగజేయలేదు.

సురాపానము త్రాగిన వ్యక్తి యొక్క చర్మము ఎరుపెక్కును. ఎందుచేతనంటే, రక్తము చర్మమునందు ఎక్కువగా ప్రవహించును. అందుచే దేహము వేడెక్కునట్లు గుపించును. దీర్ఘకాలము నీటిలోనే ఉండి పనిచేయవలసిన చాకలివారు, తమదేహమునకు వేడిపుట్టించుట కొరకు సురాపానము

యీ పటము ఆరోగ్య జీరాశయపు లోపలి భాగమును జూపుచున్నది. లోని అస్తర పొర పుడతల్లై మిట్టపల్లములుగా నున్నది. యీ పొర యీ రీతిగా కనిపించుటయే గాక, ఆరోగ్యకరమైన వర్తనను ప్రత్యక్షించు చున్నది.

యీ పటమున పడుపొసగుముచే జీరాశయ మెటుల వుట్టుచుండతల వడి యున్నదో కనిపించుచున్నది. ఆరోగ్య కరమైన జీరాశయమునకును అనారోగ్య కరమైన జీరాశయమునకును గల భేదమును యీ రెండు పటములతో గానగూడు.

వాడుదురు. గాని, దానికి ప్రతికూలముగా సారాయి దేహమును చల్లపర్చును. చర్మములోకి పోయిన తరువాత దేహపు ఉష్ణమును తగ్గించును.

సురాపానము వివక్షణాబుద్ధిని తగ్గించును. కూనీకేసులకు ఒడిగట్టిన వారు, తాము చేయబూనిన క్రియకుముందు సురాపానము పుచ్చుకొందురు. ఇది మంచిచెడ్డల వివేచనాశక్తిని మందపర్చును. సురాపానము వాడుక గల యౌవనులు, యౌవనరాంధ్రు పాపమునకు తేలికగా లొంగుదురు. తమ నడువదీని పూర్తిగా స్వాధీనములో నుంచుకొన దలచు ప్రతివారు సురాపాన మునకు దూరముగా నుండవలెను.

సురాపానము అన్నకోశము, కాలేయము, రక్త నాళములు, మూత్రపిండ ములు, నరముల సంప్రదాయములకు ఎక్కువ నష్టము కలుగజేయును. శరీరములో వ్యాధి నిరోధక శక్తిని తగ్గించును—ముఖ్యముగా న్యూమోనియా, క్షయలవంటి ఊపిరితిత్తులకు సంబంధించిన వ్యాధులు.

భీమాకంపెనీల లెక్కలనుబట్టి, సురాపానము వాడినవారి జీవితము, అది వాడనివారి జీవితముకన్న తక్కువని తెలియనగు చున్నది.

త్రాగుబోతును సొలోమోను ఈ రీతిగా వర్ణిస్తున్నాడు: “ఎవరికి శ్రమ? ఎవరికి దుఃఖము? ఎవరికి జగడములు? ఎవరికి చింత? ఎవరికి హేతువు లేని గాయములు? ఎవరికి మంద దృష్టి? ద్రాక్షరసముతో ప్రొద్దుపుచ్చు వారికే గదా?” అంటూ ఈ క్రింది సలహాను సొలోమోను రాజు ఇచ్చుచున్నాడు. “ద్రాక్షరసము మిక్కిలి ఎర్రబడగను, గిన్నెలో తళ తళలాడు చుండగను, త్రాగుటకు రుచిగా నుండగను దానివైపు చూడకుము. పిమ్మట అది నర్పము వలె కరచును. కట్టపామువలె కాటువేయును.”

సారాయి అలవాటు మాను నిధము

మొట్టమొదట దురభ్యాసము మానవలెనని దృఢనంకల్ప ముండవలెను. ఈ దురభ్యాసము మానుటకు దైవసహాయ మపేక్షించిన భగవంతుడు దీని కైగల కోరిక మాన్పుకొనుటకు బలము నిచ్చును.

మత్తు ద్రవముల కాసక్తి కలుగజేయుటలో నాహారమున కెక్కువ సంబంధము గలదు. అందుచే నీ దురభ్యాసమును మాన్పుకోదలచువాడు మాంసము, మసాలా వస్తువులను తినుట మానవలెను. సారాయి మానుటకు

పాగాకు తప్పక మానవలెను. పిలసన, పాగాకు అభ్యాసముగల వారికే సారాయి అలవాటును చూపుచి. మంచి పండ్లను, పరిశుభ్రమైన నీటిని నమ్మద్దిగా దీనికొనుము. కాఫీ, తేనీరును త్రాగకుము. ప్రతి దినము వేడి నీళ్ల స్నానముచేయుము. వేడినీళ్లలో నుంచి బైటికి రాగానే చలినీళ్లు శరీర మంతట దీదను పోసి తృణము తుడుచుకొనుము. వీలైనంతకాలము అరు బయట యుండుము. ప్రతి దినము బాగా చెమట పట్టువరకు పరిశ్రమ జేయుము. సారాయి యేమియు యింటిలో నుంచకుము. సారాయి దుకాణ ములోకి బోకుము. నిజముగా సారాయి అభ్యాసము మానదలచుకొన్న యెడల పైన వివరించిన విధానము ననుసరించిన తప్పక మానవచ్చును.

పొగాకు ఉపయోగము

ప్రపంచమంతటని స్వాధీనపర్చుకొన గలిగిన దురభ్యాములలో పాగాకు ప్రథమమైనదని చెప్పవచ్చును. దానిని విరీతిగా వాడెను— చుట్టలు సిగ రెట్లు బీడీలుగాని, ముక్కుపాచిగా గాని, నోటిలో వేసికొని నమలుట గాని, దాని సనము తీసికొని త్రాగిన గాని దాని ఉపయోగము చెడుగె. దీనివల్ల పేర్కొన సగిన మేలు ఒక్కటైనను లేదు. అయితే ఎందుకు దీని ఉపయోగము ఇంతగా ప్రబలి యున్నది? మనుష్యులపై దీనికి గల ప్రభావమును బట్టియే. మెదడుకు, సరములకుమత్తు కలుగజేసి అలసట, అకలి, కోపము, అందోళనలకు తాత్కాలిక శాంతి నిచ్చుటను బట్టి. దీని కీడులను తెలుసుకొన గలుగుటకు దీనిని కొంతకాలము ఉపయోగించ వలసి యుండును. కాని ఇంతలో ఈ అభ్యాస మునకు బానిసయైన కారణముగా ఈ అలవాటు మానవలెనన్నను మానలేరు.

పొగాకు ఒక విషము

నికొటిను పాగాకులో కనుగొన బడగల విషములలో ముఖ్యమైనది మానవునికి తెలిసిన విషములలోనిది అతి ప్రబలమైనదని చెప్పవచ్చును. పురణమును కలిగించడానికి శుద్ధమైన నికొటిన్ ఒక అరబొట్టు చాలును. దీనికి ప్రతి విషములేదు. మొదటిసారిగా పాగాకు ఉపయోగించు వారికి ఈ క్రింది నూచనలు కనబడును: తల తిరుగుట, వాంతులగుట. శరీరము ఈ విషానికి అలవాటు పడినట్లల్లా ఈ చిహ్నములు తగ్గును. గాని సేహము విషగ్రస్తమగుచునే యుండును. ఈ విషము కావలెననే కోరిక

మధ్యసారము పాగాకు

వృద్ధియగుచూ నుండును. ఈ సంతోషమును అష్టాదమును పోషించడా? మరి ఎక్కువగా పాగాకు వాడవలెననేయిచ్చ కలుగును. చివరకు ఆ లేకుండా జీవించలేమని తలంచే స్థితికి వచ్చెదరు. దీనికి బానిశలైరన్నమా!

పాగాకుయొక్క ప్రభావము

తన “అష్టాద కరమైన” గుణము కలుగజేసే నష్టమిది “తాను పాగా కొనుటలో వ్యయపర్చిన ద్రవ్యము అగ్నిపాలుకాగా, తన మనోశరీర శక్తుల కూడా దానితోపాలు పహించబడుతవన వచ్చును. ఇక మిగిలేవి: బలహీనమైన గుండె, కుంటిపడినస్వాశ, పుండుపడిన గొంతుక, మందగొండియై: మెదడు, ప్రతిచిన్న విషయానికి కోపగించుకొనుట, తగ్గిపోయిన రుచి, వాసన చూపులు, క్షీణించిపోయిన రోగ నిరోధగ శక్తి, స్వల్పాయుస్సు. ఇవి యజ్ఞ పర్చబడిన సత్యములు.

యౌవనలవినాద దీని ప్రభావము

పైన పేర్కొన బడిన ప్రభావములు దీర్ఘకాలము దీనిని ఉపయోగించిన వారిలో కనబడుచుండగా బాల్యవయస్సులోనే ఈ అభ్యాసమునకు గురియైన వారిలో ఈ ప్రభావము చాలా వేగముగా వృద్ధిబొందు చుండును. వైద్య, విద్య, మత, న్యాయశాఖల అధికారులు ఏకగ్రీవముగా ఒప్పుకునే దేమంటే, యౌవనులు పాగాకును, ముఖ్యముగా సిగరెట్లు ఉపయోగించిన, వారి ఎదుగుదల తగ్గిపోవడమే కాక మానసిక, నైతిక సంబంధముగా కూడా వారు వెనుకకుబడి పోతారు. పవిత్రమైన నడువడి గలిగి, దేహదార్ఢ్యములోను, మనోవికాశములోను పేరువడసిన ఒక యువకుడు పాగాకు నభ్యసించిన కొద్ది కాలముకే బుద్ధికుశలతలలో నీరశించి పోవును సరిగదా అబద్ధములు, మోసములు, దొంగతనములకు తన జీవితములో చొటిచ్చును. వ్యాధులకు తేలికగా గురియౌను. ఈ అలవాటు ఎంత బాల్యవయస్సులో అలవడ జేసి కుంటే దీనివల్ల కలిగే కీడు అంత తీవ్రతరమగును; అభ్యాసము స్థిరపడి పోవును. నేరస్థులైన యువకులలో అందరూ పాగాకు నభ్యసించువారే అని న్యాయవేత్తలు చెప్పుచున్నారు.

పాగాకు నుపయోగించే విద్యార్థులు అధిక సంఖ్యాకులు గల ఒక విశ్వ విద్యాలయములో, ఈ అభ్యాసముకల విద్యార్థులలో ఒకరె నను ౧౯౪౫ ౪౪౪

తిలో ఉత్తీర్ణుడు కాలేదు. అటల పోటీలలో కూడా వీరు వెనుకబడ వలసినదే. పొగాకు వాడకము కలవారు సురాపానమునకు తేలికగా అలువడెదరు.

పొగాకు ఉపయోగించు స్త్రీలు

అసహ్యమైనట్టియు, ఆరోగ్యమును నష్టపరచు నష్టము, డబ్బుదండు గకు కారణమైన పొగాకును పురుషులు వాడడమే మంచిది కానియెడల, స్త్రీలు కూడా దీని వాడకమును అనునరిస్తే కలిగే కీడును ఇక ఊహించ వచ్చును. శిశువుల ఆగర్భము తల్లి ఆరోగ్యముమీద ఎక్కువ ఆధారపడి యున్నందున ఇట్లు చెప్పవలసి వచ్చినది. పొగాకు ముఖ్యముగ సిగరెట్టు ఉపయోగించు తల్లికి జన్మించిన బిడ్డలు బలహీనముగా నుందురని వైద్యులు సాక్ష్యమిచ్చు చున్నారు. బిడ్డ గర్భములో నుండగా దానిచుట్టూ అవరించియుండు ద్రవము నికోటిన్ అను విషముతో విషగ్రస్తమై యుండును. ఈ పరిస్థితిని బట్టియు, తల్లిపాలు కూడా నికోటిన్తో విషగ్రస్తమగుటను బట్టియు శిశువుయొక్క ఆరోగ్యము పుట్టుకలో నీరసస్థితిలో నుండుననుట ఋజువగు చున్నది. ఈ లాంటి శిశువులు నూటికి ఆరువది మంది పుట్టిన రెండు సంవత్సరములలో మృతి జెందుచున్నారు. తమ సంతానము ఆరోగ్యవంతముగా నుండగోరు తల్లులు పొగాకుపయోగమునకు దూరముగా నుండవలెను. వంధ్యాత్వమునకు గల కారణములలో అతిగ పొగాకుపయోగించుట ఒకటని నిరూపించ బడినది.

పొగాకు మాను విధము

పొగాకుపయోగింపనివారు, దానినుపయోగింప నెప్పుడు ప్రారంభింపరారు. పొగాకుచేయు కీడును బట్టి దాని నుపయోగించువారు చాలాకాలము బ్రతుక దలచు కొన్నను, సుఖముగ నుండ దలచుకొన్నను దాని యుపయోగమును విడువ వలెను. దీనిని మానుటకు మంచి పద్ధతి కొంచెము కొంచెము మానుట కాదు; ఒక్కసారియే మానవలెను. దీనికి దృఢనంకల్పము మనో బలము అవసరము. ఈ పుస్తకములో సారాయిని విడిచివేయిటకు చెప్పిన విధానమే పొగాకు మాను విషయమునను యుపయోగించును. మంచి పద్ధతి యేమనగా పొగాకు విషము త్వరగా పోవుటకు ప్రతిదినము బాగా చెమట వట్టించుట.

ఆరోగ్యము కొరకు ఆహారము

ద్రోవముగల ప్రతి దానికి ఆహారమవసరము— ఎదుగుదలకు, శక్తికి, దేహములోని అవయవములు క్రమబద్ధముగా నుంచుకొనుటకు నరియైన పదార్థములు: అవసరమైన పరిమాణములో ఆహారము అవసరము. శరీరమునకు అవసరమైన ఆహారపదార్థములు ఈ క్రింది వర్గములుగా విభజించ బడినవి: నీరు. మాంసకృత్తులు (ప్రోటీనులు), పిండి పదార్థములు (కార్బోహైడ్రేటులు), తైలద్రవ్యములు (నూనెలు), విటమినులు, ఖనిజములు (మినరల్సు)

నీరు, కొన్ని మినరల్సు తప్పితే మిగతావన్నీ వృక్షజాతినుండే మానవుడు తన ఆహారము కొరకు సంపాదించుకొన గలడు. మానవుని యొక్క ఆహారములో అవసరముగా నుండ వలసిన ప్రోటీనులు, మినరల్సు, తైలములు, కార్బో హైడ్రేటు సృష్టించుటకు మొక్కలు సూర్యశక్తి, గాలిలోని ప్రాణవాయువు, బొగ్గుపులుసువాయువు, సత్రజనులను, భూమిలోని నీరు మినరల్సులను ఉపయోగిస్తవి.

పై సత్యము పండ్లు, గింజలు, కూరగాయలనే ఆహారముగా ఉపయోగించ వలసినవని బోధించు దైవగ్రంథము ననుసరించి యున్నది. మానవ దేహమును సృష్టించిన దేవునికి ఆ దేహమునకు అవసరమైన ఆహారపదార్థములు ఏవో తెలియునని స్పష్టమగు చున్నది.

దేహమునకు వేడిని, శక్తిని పుట్టించునవి కార్బోహైడ్రేటులు. ఇవి కూరగాయలలోను, ఫలములలోను దొరుకును. గాని అన్నము, చప్పాతీ, బంగాళాదుంపలు, మిఠాయి, రొట్టి వీటిలో అధికముగా లభించును.

తైలద్రవ్యములు కూడా వేడిని, నత్తువను పుట్టించును. జంతుజములైన

ఆయా వయస్సులలో ప్రతి దినము శరీరమునకు
కావలసిన భోజన పదార్థములు

వయస్సు	మొత్తము కాలరీలు	శరీర బరువులో ప్రతి పానుకు ప్రాతి సు గ్రాములు	కార్బియం గ్రాములు (కల్పకము)	ప్రోస్టరస్ గ్రాములు (భాస్వరము)	ఇనుము మిల్లెగ్రాములు	విటమిన్ ఎ ఇంటర్నేషనల్ యూనిట్లు	విటమిన్ బి ఇంటర్నేషనల్ యూనిట్లు	విటమిన్ సి ఇంటర్నేషనల్ యూనిట్లు	విటమిన్ డి ఇంటర్నేషనల్ యూనిట్లు
1 సంవత్సరము	500-	1.0-	1.0	1.0	3-6	6,000-	80	40-	800-
లోపున	1,000	1.5				10,000		50	1,200
1 నుండి 2 సం.	1,000-	1.0	1.0	1.0	6-7	6,000-	200-	40-	800-
	1,200	1.5				10,000	300	50	
3 నుండి 5 సం.	1,000-	1.0-	1.0	1.0	6-8	6,000-	220-	40-	300-
	1,500-	1.5				10,000	600	50	400
6 నుండి 9 సం.	1,500-	1.0-	1.0	1.0-	7-12	6,000-	300-	40-	300-
	2,500	1.3		1.1		10,000	600	80	400
10 నుండి 13 సం.	2,100-								
బాలురు	3,300	0.7-	1.0	1.0-	10-15	8,000-	400-	40-	300-
బాలికలు	1,800-	1.0		1.5		10,000	600	80	675
	3,000								
14 నుండి 18 సం.	2,600-								
బాలురు	4,000	0.7-	1.0-	1.0-	12-20	8,000-	400-	40-	300-
బాలికలు	2,400	1.0	1.5	1.8		10,000	800	80	675
	2,800								
పెద్దవారు.	2,000-	0.5	0.68	1.3	12-15	3,000-	300-	40-	?
	3,000					8,000	600	80	

వెన్న, మిగడ, గ్రుడ్లు జైన పంది క్రొవ్వులలోను; పృక్షజములైన కొబ్బరి, ఒలీవ, వేరుశనగ, ప్రత్తిగింజ, సోయాచుక్కుడు నూనెలలో తైలములు లభించును.

ప్రాచీనులు కూడ కొంత శక్తినిచ్చును, గాని దేహపు పెరుగుదలకు, తరుగుదలను సరిదిద్దడానికి ఇవి ఎక్కువగా ఉపయోగించ బడుతవి. ఆహార పదార్థము లన్నిటిలోను ప్రాచీనులు కొద్దిగనో గొప్పగనో ఉంటవి, గాని క్రొవ్వుపట్టిని మాంసములు, చేపలు, గ్రుడ్లు, పాలు, జున్ను, గింజలు, వాన్యములు (ముడిబియ్యము, గొడుములు), ఆపరాలు, చుక్కెళ్లు, సోయాచుక్కుడు, బతానీ, వేరుశనగ, పప్పుదినుసులు చీటిలో అధికముగా దొరుకును.

పేసీలు (నెయ్యి) ఎరుగుదలను, తరుగుదలను సరిదిద్దుటకు మినరల్సు దేహానికి అవసరము. ఖనిజములన్నియు దేహమునకు అవసరమే. ఇవి తాజా కూరగాయలలోను, ఫలములలోను ఎక్కువగా దొరుకును. మిగతా

* పై ప్రణాళికలో పేర్కొనబడిన విటమిన్ విలువలు సగటు అవసరతలకు గరిష్ఠ అవసరతలకు చెందును. కొన్ని సందర్భములలో ఇంతకంటే తక్కువ కూడా విటమిన్ లోపమును కనబడ నీయదు.

గ్రంథములలోను, శాస్త్రీయమైన వ్యాసములలోను అంతర్జాతీయముగా ఉపయోగించ బడుచున్నందున మెట్రిక్ తూకములు ఈ ప్రణాళికలో వాడబడినవి. దీర్ఘదశాంశ చిన్నాంకములు వాడవలసి వచ్చునని విటమిన్ ని తూకము మిల్లిగ్రాములో వ్రాయబడినది. ఒక గ్రాముకు 1,000 మిల్లిగ్రాములు; ఒక టెన్సుకు 28 గ్రాములు. తూకమువ్వారా తెలియపర్చ దానికి అనువుగా విటమిన్ ని శుద్ధిచేయ బడినది. రసాయనముగా ఇది ఆస్కోర్బిక్ ఏసిడ్ అనిగాని సెవిటమిక్ ఏసిడ్ అనిగాని పిలువబడు చున్నది. ఇంతకు ముందు ప్రచురణలలో విటమిన్ యానిట్లును మరియొక విటమిన్ యానిట్లతో సరిపోల్చుటకు పిలువేనందున తూకములు తృప్తికరములు కావు. అయినను ప్రస్తుతము ఇంతకు మించిన పద్ధతిలేదు. పరిశోధకులు ఇంత వరకు కనుగొనబడిన విటమినులను శుద్ధిచేయుటలోను, నూతన విటమినులను కనుగొనుటలో పరిశోధనలు చేయుచున్నారు. విటమిన్ శుద్ధిచేయబడిన తరువాత దానిని యానిట్సులో తెలుపుటకు బదులు తూకములో చూపవచ్చును. ఇప్పటి కంటే సరియైన తూకములో విటమినులు తయారుబడుట సాధ్యమవుటకు అవకాశము కలదు.

మినరల్సు అన్నిటికంటే కఠినము (కాల్షియము), బాస్ఫరము (ఫాస్ఫరస్సు), వేహము అధికముగా కలిగి యున్నది. ఈ రెండు ఖనిజములు పెద్దవారిలో కంటే, పిన్నలకు రెట్టింపు అవసరము. గ్రుడ్లు, జున్ను, పెరుగు, కూరగాయలు, పాలు గైకొన్నవారికి ఈ మినరల్సు అవసరమైన పరిమాణములో లభించును. ఇనుము కల ఆహారమును భుజించుట కూడా అవసరమే. ఇది ఆకుకూరలన్నిటిలోను, కిస్మిత్, ద్రాక్ష ఆరటి పండ్లలోను, కాలేయము, క్రొవ్వపట్టిన మాంసము, గ్రుడ్లుజిం, బెల్లపునీరు మొదలగు వాటిలో లభించును.

విటమినులు శరీరమును క్రమపచ్చునవి. విస్తారముగా కూరగాయలను, ఫలములను, ముడిబియ్యములను ఆహారముగా వాడువారికి కావలసిన విటమినులన్నియు దొరుకును.

నీరు ఆహారము కాదు, అయినను, ఆహారము జీర్ణించబడడానికి ఇది అత్యవసరము. ఒకని వయస్సునుబట్టి, వాతావరణమునుబట్టి, అతనికి కావలసిన నీటి పరిమాణము నిర్ణయించ బడవలసి యుండును. మామూలు బోజన సమయములకు మధ్యలో నీటిని ఎక్కువగా త్రాగవలెను.

పై సత్యములను బట్టి ఈ క్రింది పదార్థములు సమగ్రమైన ఆహారమునకు అవసరమని తెలిసికంటాము:—

కూరగాయలు, ఫలములు— తాజావి— వంటచేసినవి, పచ్చివి. ముడిబియ్యము, గింజలు.

దీనినే “శాకాహార బోజన” మనెదరు. గ్రుడ్లు, కీరజములు చేర్చిన శాకాహార బోజనమునకు “కీరణి—శాకాహారము” (లాక్ట్—వెజిటేరియన్ డైట్) అనెదరు. లాక్ట్ వెజిటేరియన్ డైట్ అనునరించు వారి ఆహారము సమగ్రమైనది చేసికొట నులభము. కొన్ని మినరల్సు, విటమినులు, ఎక్కువగా ప్రొటీనులు, తైలములు, కార్బోహైడ్రేటు కలిగి యున్నందున పాలు రక్షక ఆహారమని చెప్పవచ్చును. పరలోకము “పాలు తేనెలు ప్రవహించు దేశము”ని చెప్పుటలో పరిశుద్ధ లేఖనములు కూడా పాలయొక్క విలువను గుర్తించినట్లు తెలిసికొను చున్నాము.

మాంసాహారము

ఈ ప్రకరణములో మొదట చెప్పినట్లు వృక్షజాతినుండియే మానవుడు

తన ఆహారమును సంపాదించుకొన వలసి యున్నది. మాంసము, జంతువులు తిను వృక్షజాతి నుండి సృష్టించబడినది గనుక మాంసభక్షకులు ఒకసారి మరొకరుపయోగించిన శాశాహారమును తినుచున్నట్లు భావించ నగును. అంతే కాక జంతువుల మాంసములో నిలిచియున్న మలినపదార్థములు కూడా మాంసాహారి తినుచున్నాడు.

జంతువులలోని వ్యాధులు

“మాంసభక్షకులు, జంతువుల నిజస్థితి చూడగలిగినట్లయితే మాంసాహారము యెదల విముఖత చూపడము తద్యము” అని ఒక గ్రంథకర్త వ్రాయుచున్నాడు.

మానవుడు ఆహారముగా నుపయోగించు జంతువులేమి, పక్షులేమి, చేపలేమి నిత్యము పెరుగుచున్న రోగములకు గురియగు చున్నవి— డయ, అచ్చుద (కాన్సర్) అన్నిరకములైన కణతలు, పురుగులు పెరుగుట, బాంగ్స్ వ్యాధి (జ్యురమును పుట్టించు క్రిమివల్ల కలుగు వ్యాధి). మాంసభక్షణ వలన గాని, దానిని తాకినందువలన గాని, మాంసమును బాగుగా ఉడికించ నందున నేమి, ఈ వ్యాధులు సంక్రమించిన పాలను త్రాగుట వలననేమి, ఈ వ్యాధులకు గురియైన పక్షుల మాంసము యుజించుట వల్లనేమి మనుష్యులకు ఈ వ్యాధులు సోకును.

ఆహారములు వండుట

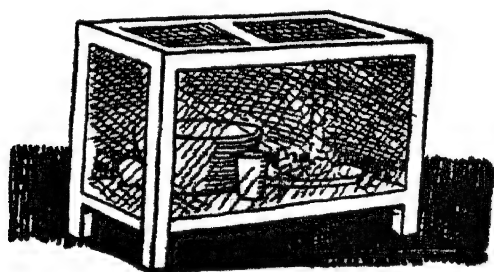
వండిన పండ్లు, గింజలు గాక మిగిలిన అనేకములైన ఆహార పదార్థములన్నియు వండవలెను. వంట వలన మూడు ఉపయోగము లున్నవి. (1) పెక్కు ఆహార పదార్థముల మీద నుండు సూక్ష్మజీవులను నాశనము జేయుము. (2) వండిన ఆహార పదార్థములు శుభ్రముగా జీర్ణమగును. పప్పు గోధుమలు వండబడితేనే కాని జీర్ణముకావు. (3) వండిన పదార్థములు రుచిగా నుండును. బియ్యము, చిక్కుళ్లు, గోధుమ మొదలగునవి వంటచేయ నిదే రుచిగా నుండవు.

ఆహారము వండుట మూడు విధములు. ఉడుకబెట్టుటొకటి, రెండవది కాల్చుట, చమురుతో వేయించుట మూడవ విధము. చమురుతో వేయించుట

మంచి పద్ధతి గాదు, పదార్థము రీతిధర్మముగా త్వరగా తయారుచేయ సగును. కాని ఎక్కువ కాలము బట్టినను ఉడుకబెట్టిన, లెక కాల్చిన పదార్థములను తినుటే మేలు. వేపుడు వస్తువులు జీర్ణావయవములను పాడుచేయును. ఈ వేపుటలో పదార్థముయొక్క ప్రతి ముక్కకు కారము పూసిన దానివలె చదురంటు కొనును.

వంట యిల్లు

కుటుంబారోగ్యము ఆహార పదార్థముల పరియైన వంటకముతో సంబంధించి యన్నది: వంటయిల్లు, యింటిలోని గదులన్నిటికంటె మంచి గదియై యుండవలెను. సూర్యరశ్మి బాగా వచ్చుటకు కిటికీలుండ వలెను. ఆ గది నేల, గోడలు, పైకప్పు శుభ్రముగా నుంచవలెను. కుళ్లునీరు తుక్కు వేయుటకు బాల్బీలు మాతలతో నుంచవలెను. తుక్కు కుళ్లునీరు గుమ్మములో పారబోయ రాదు. అట్లుజేసిన యీగలు, సూక్ష్మజీవులు బయలుదేరి అసహ్యముగా నుండును.

ప్రక్కలు, తలుపులు బిల్లెడ తీగలతో జేయబడిన పెట్టెయొకటి య పదార్థములుండుట కుండవలెను, అట్లు జేసిన యీగలు, పురుగులు మీద ప్రాకలేవు. ఎలుకలు, చుంచులు, యీగలు, చీమలు బొద్ది మొదలగునవి అసహ్యములుగా నుండును. వాటి శరీరములమీదను, కాళ్ల పైనను అన్ని రకములైన అసహ్యకరములగు విషపదార్థము లుండును. వాటి చెండాలము ఆహారము మీద విసర్జించును. అశుద్ధముమీద వ్రాలిన యీగలు యిండ్లలో బ్రవేశించి యాహార పదార్థముమీద వ్రాలుట నహజమే. ఈ కారణముచేత యాహారము నంతను యెలుకలు, చుంచులు మొదలగునవి రాలేనిచోట దాచవలెను.

ఆహారము వంటచేసిన నాడే యజింపవలెను. వీలననగా ఎండ ఎక్కువగా నున్నప్పుడాపహారము త్వరగా పాసిపావును. పాడైపోయిన యాహార మెన్నఁడును తిసరాదు. ఆహార పదార్థములలో నూళ్ళజీవులు బయలుదేరి దానిని పాడుజేయును. ఈ నూళ్ళజీవులు విపరీతపదార్థముల బుట్టించును.

తినుట

ఆహారము తిను గది శుభ్రముగా నుండవలెను. నేల, చెంబులు, ప్లైములు, కంచములు, ఆకులు, శుభ్రముగా నుండవలెను. భోజనము చేయునపుడు తల్లవండ్లులు, పిల్లలు, అందరు నొకేసారి కూర్చుండి సంతోషపరచుకొని విషయముల గూర్చి మాట్లాడుచుండ వలెను. వీలనన నిర్మలముగాను శుభ్రముగాను మనస్సుయున్న భోజనము రుచిగా నుండును. బాగా జీర్ణమగును. నిద్రాసముగా తిని ఆహారము బాగుగా నమలవలెను. భోజనము చెండుసార్లుగాని మూడుసార్లుగాని తినుటకు సరియైన కాలము నేర్పరచుకొనవలెను. రాత్రిభోజనము చేయునపుడు దాటకుండ తేలికగా చేయవలెను. ప్రాథ్మికపాపమున తర్వాత తిను ఆహారము, ఆహారపు ద్వారములలో బాధ కలిగించును. వీలయిన తక్కిన శరీర భాగములకు మాత్రమే కాకుండా జీర్ణావయవములకు గూడ రాత్రులందు విశ్రాంతి కావలెను. రాత్రులందు ప్రాథ్మికపాపమున తరువాత అమితముగా భోజనము చేసిన వెంటనే నిద్రించుటయే పెక్కు ఆరోగ్యరహితములకు ముఖ్యకారణము:

మాంసకృత్తు అధికముగాయున్న ఆహారము వలన

నాశనకర్తమైన వ్యాధులు కలుగుచున్నవి

ఇటీవల కొన్ని సంవత్సరముల నుండి మొండివ్యాధులు కొన్ని అమితముగా బెరుగుచున్నవి. ఈ వ్యాధులు శరీరము నందలి మూత్రగ్రంథులు, కాలేయము, గుండె, మెదడు, మొదలగు అవయవములలోని అంతర్భాగములలో కలుగు నాశనకర్తమగు మార్పులవలన జనించు చున్నవి. అధిక మాంసకృత్తు ముఖ్యముగా ప్రాయముడిగిన వారికి యొక్కడు ప్రమాదమును కలుగ జేయు చున్నది.

మాంసభక్షణ—కాన్సరు

మాంసాహారముతో కొరుకుడుపుండు నకు గల సంబంధము. “కొరుకుడు

పుండు, దాని కారము, దాని చికిత్స” అను తన పుస్తకమునందు డాక్టరు బక్లిగారు కొన్ని వింతయగు లెక్కలను వివరించి యున్నారు. కొరుకుడు రణమునకు యాహారమే ముఖ్యకారణమని వారితెక్కలు తెలుపుచున్నవి. గత 50 సం॥లలో ఇంగ్లాండునందలి ప్రజలు రెండు రెట్లు మాంసమును హెచ్చించి యుజించు చుండిరి. అనగా ఒక్కొక్క మనుష్యుడు సం॥మునకు సగటున 130 పానుల మాంసమును తినెను. ఈ 50సం॥ల కాలములో కొరుకుడు రణములు నాలుగురెట్లు యెక్కువాయెను. ఇంగ్లాండులో ఒక్కొక్కరు మాంసమును తగ్గించి సం॥ మునకు సగటున 40 పానులు మాత్రమే వాడెనందున కొరుకుడు కురుపులవలన జనులు బహుకొద్దిగా హతులైరి. ఇటలీ జనులు మాంసము నింకా చాలా తగ్గించుకొనినందున అక్కడ మురణములు చాలాతక్కువగా యున్నవి. ఏ దేశములోని జనులు శాకాహరములను భక్షించుచున్నారో అదేశములో కొరుకుడు రణములంతగా ఎంచుటలేదు. కొరుకుడు పుండైక్కువ ఖాగము జీర్ణావయవముల యందే పుట్టుటఁ జూడగా ఆహారమునకు, కొరుకుడు పుండుకును యెక్కుడుదగ్గర సంబంధము గలదని జెప్పటకిది గొప్ప రుజువై యున్నది.

మాంసము సహనము

మాంసభక్షణలో సహనశక్తి తగ్గునని పరిశోధనవల్ల నిరూపించ బడినది. విశ్వవిద్యాలయములో డాక్టర్ ఐర్వింగ్ ఫిషర్ వలన చేయబడినవి ఈ పరిశోధనలలో ప్రముఖమైనవి. ఈయన ఆటల పోటీలలో అరితేరిన పదిహేను మంది మాంసభక్షకులును, పందెగాళ్లు కానివారు అధికసంఖ్యాకులుగా కల మరొక శాకాహరపు గుంపును పరీక్షించినారు. చేతిని ప్రక్కకు చాచుట మోకాలు వంచి కూర్చుండుట అనే వ్యాయామములలో మాంసభక్షకుల కంటె, శాకాహారులు రెట్టింపు సహనశక్తిని చూపించినారు.

అధికముగా మాంసమును తిను అలవాటుకల ఒక వ్యక్తికి, దాని ఉపయోగము విడిచిపెట్టినప్పుడు బలహీనత, నిరుత్సాహముగా ఉన్నవని పించును. రక్తపు ఉష్ణోగ్రతను హెచ్చించి, నరములను ఉద్రేకపర్చే ప్రభావము మాంసమునకు కలదని ఈ చిహ్నము నిరూపించును, త్వరలో ఈ చిహ్నము తగ్గిపోయి మాంసము వాడకపోయినను యధాతథముగా శక్తుత్సాహముల సతడు సాంగడగుడు.

మాంసాహారము యొక్క కీడులను గూర్చి ఇంతగా వినిన తరువాత, మాంసము లేకుండగలే మన బొజనము సమగ్రమైనదిగా చేయుట సాధ్యమనే సత్యము మనకు అదరణ కలుగజేయ గలదు. సర్ రాబర్టు మెక్ అర్తర్ మెథూనులో ఇచ్చిన ఒక ఉపన్యాసములో ఇలా అన్నారు “క్షీరము, పీరజములు, ముడిబియ్యములు, కూరగాయలు, ఆకుకూరలు, పలములు ముఖ్యపదార్థములుగా కల బొజనము సంపూర్ణమైనది కాగలదు.”

14 వ ప్రకరణము

రుగ్మతలకు కారణము

మనుష్యునికి ప్రమాదకరమైన విరోధులు అతి సూక్ష్మకృతికల పురుగులు. మనుష్యులను తిను భయంకరమైన పెద్దపులి గ్రామములోనికి వచ్చినదని వినిన

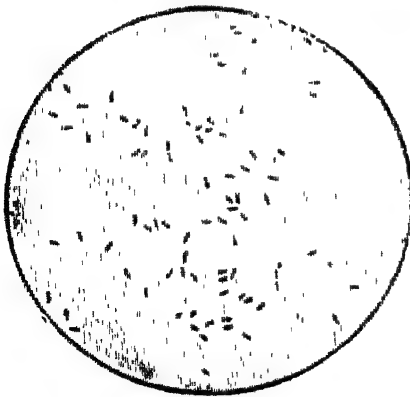
శ్రాస్త్ర వేత్తలు వ్యాధులకు గల కారణములను గూర్చి నిత్యము పరిశోధనలు చేయుచున్నారు.

వృధు ప్రజలు చాలా భయపడుదురు. తుపాకులు కత్తులు గలవారు పులిని జంపుటకు బయలుదేరుదురు. సంరక్షణాయుధములు లేనివారు ఇంటిలోనికి పరుగెత్తి తలుపులు వేసికొందురు. కాని ప్రతి గ్రామములోను పెద్ద పులికంటె హనికరములగు జంతువులు లెక్కలేనన్ని గలవు. పెద్ద పులి చంపితే బహుశ ఇద్దరు ముగ్గురుని చంపి పాతి పావును. కాని యీ శత్రువులు యేటికి యేడాపి గ్రామములో నుండి చనిపోవు నూరు మందిలో తొంభై యెనిమిది మంది చావుకు కారణములగు చున్నవి. ఈ శత్రువులు రోగ సూక్ష్మ జీవులు.

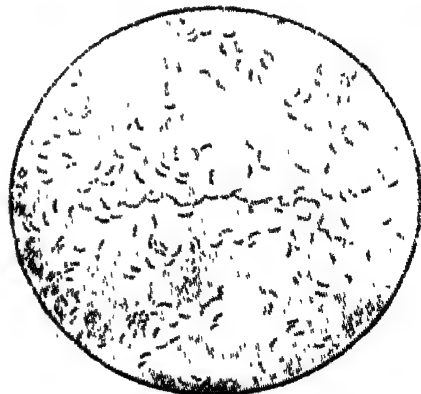
సూక్ష్మజీవులన నెట్టివి

ఈ పుస్తకము మొదటి ప్రకరణములో రోగములు కలుగజేయు సూక్ష్మ జీవులు పేర్కొన బడినవి. అవి చాలా చిన్నవగుటచే సూక్ష్మదర్శిని సహాయము లేకుండా వాటిని జూడలేము. అవి యెంత చిన్నవనగా వెయ్యి సూక్ష్మ జీవులను ప్రాగుచేసినను అవి అవగింజంత కూడా యుండవు. కొన్ని సూక్ష్మ జీవులు వెయ్యిరెట్లు పెద్దవి చేయబడనపుడు కనబడు చిత్తరువు పటమును జూడుము; కొన్ని గుండ్రముగా నున్నవి. కొన్ని నిడువిగా నున్నవి.

సూక్ష్మజీవులతి వేగముగా గుంపులు గుంపులుగా వృద్ధిబొందును. గింజ మొల వేసిన, మొక్కమొలచి, ఎదిగి, గింజలు పుటునప్పటికి కొన్ని నెలలు పట్టును. కాని సూక్ష్మ జీవి వెచ్చని ప్రదేశములోనున్న, అరగంటలో రెండు ఎదిగిన

రక్త గ్రహణి సూక్ష్మ జీవులు

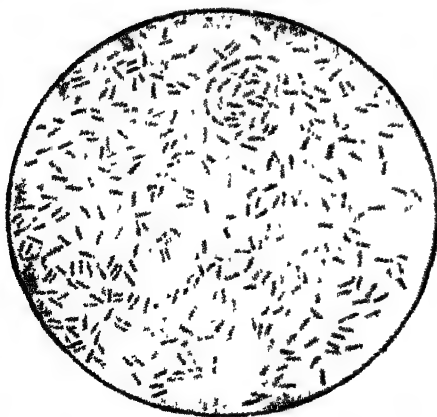

వాంతి భేది సూక్ష్మ జీవులు

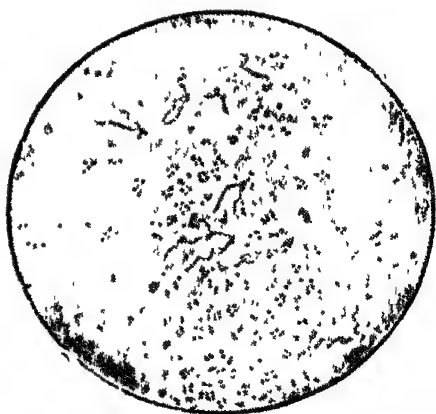
జీవులగును. మరియొక అరగంబలో ఆ రెండు సూక్ష్మజీవులు నాలుగు యగును. మరియొక అరగంబలో యెనిమిది యగును. ఈ విధముగా నవి అభివృద్ధి చెందుచున్నవి. ఒక్క సూక్ష్మజీవి పది గంబలలో పది లక్షల సూక్ష్మజీవులుగల కుటుంభమును చేయును.

సూక్ష్మజీవులు కొంచెము తేమ గలిగి వెచ్చగానున్న ప్రతి ప్రదేశము లోను పెరుగును. వేగముగా పెరుగుటకు, అభివృద్ధి పొందుటకును గావలసిన పరిస్థితి లేవనగాః- ఉష్ణము, తేమ, చీకటి. అన్ని మొక్కలు జంతువులు బాగా యెదుగుటకు సూర్యరశ్మి కావలెను; కాని సూక్ష్మజీవులు తీక్షణమైన సూర్యరశ్మికి తాళలేక చచ్చును. కూరగాయలుగాని, మృత కళేబరములుగాని కుళ్లి చెడిపోవు ప్రదేశములలో సూక్ష్మజంతువులు నమృద్ధిగా పెరుగును. ప్రదేశము శుభ్రముగాను, వెలుగుగాను ఉన్నకొలది సూక్ష్మజంతువులు తగ్గును.

క్రిములు చిన్నవిగా నుండుటచేతను, బహు తెలికగా నుండుటచేతను బహుచురుకుగా అభివృద్ధిచెంది, ఎచ్చటనైనను ఎదిగి విరివిగా వ్యాపించును. క్రిములులేని ప్రదేశము బేర్కొనుట బహు కష్టము. అవి మన నోళ్లలోను, ముక్కులలోను, చర్మము పైని గలవు. అవి మనము తిను ఆహారములోను, త్రాగు నీటిలోను గలవు. అవి మన యిండ్లలో నేలమీదను, గోడల పైనను వాకిటిలో భూమిమీదను, చెఱువుల నీటిలోను, మనము పీల్చు గాలిలోను గలవు. ఎత్తు పర్వతములమీద, గాలిలోను, ఎక్కువ తొత్తైన సూతులలోని

అజీర్ణ విరోచనములను కలిగించెడు
చెడ్డ ప్రేవులోని సూక్ష్మక్రిములు

విష జ్వరమందలి సూక్ష్మ క్రిములు

నీటి యాటల యందును క్రిములు లేవు. మనుష్యులు ఎక్కువమంది యొక్కత నుందురో క్రిములు అక్కడ ఎక్కువగా నుండును.

క్రిములన్నియు హానికరములు గావు. కాని హానికరములగునవి యొక్కవ యుండుటచే నవి మనలొ ప్రవేశించ కుండునటుల జాగ్రత్తగా నుండవలెను.

సూక్ష్మజీవులు రోగమును పుట్టించు విధము

క్రిములు కలరా, మసూచికము, విషజ్వరము, క్షయ, బొబ్బవ్యాధి, కురుపులు, ఎడ్జెజ్వరము, పాంగు, సవాయి, సెగ, మొదలగు రోగములు కలుగ జేయును. క్రిములు కలుగజేయు విషముచే మనము బాదపడు రోగములలో జ్వరములు, తలనొప్పి, అతిసారము మొదలగునవి కలుగును.

క్రిములు బయలుదేరు చోటు

రోగముల కలుగజేయు క్రిములు మన శరీరములో బయలు దేరవు. అవి బయట నుండి ప్రవేశించును. అవి రోగముల నుండి గాని, రోగపు జంతువులనుండి గాని వచ్చును. కలరా రోగముచే బాదపడువాని శరీరములో కలరా రోగమును పుట్టించు పురుగులుండును. ఈ రోగి పళ్లెముగాని కంచముగాని అహారమునకై యుపయోగించు నపుడు అతని నోటినుండియు, చేతుల నుండియు, కొన్ని కలరా పురుగులు పళ్లెములో పడును. ఆ కంచము కడుగకుండా మరియొకడు ఉపయోగించిన తప్పక కొన్ని కలరా పురుగులు వాడు ద్రింగును. ఈ పురుగులు అతని అహారపు కాల్యలో వృద్ధిపొంది కొంత సెపటిలోనే బ్వరము, అతిసారము, కలరాయొక్క గుణములు కలుగజేయుటకు తగినంత విషపదార్థము తయారగును. కలరా పురుగులు వ్యాపించు మరొక విధ మేదనగా—విరోచనములవ్వారా. కలరా విరోచనములో నిండా కలరా పురుగు లుండును. ఈ మలము నదులలోగాని చెరువులలోగాని నూతులవద్దగాని పారవేసిన కలరా పురుగులవివృద్ధియై ఆ నదులు, చెరువులు, నూతులందుండు నీరు త్రాగువారి అహారపు కాల్యలో ప్రవేశించి వారికి కలరా వ్యాధి తెచ్చి పెట్టును.

క్షయవ్యాధి గలవారికి ఉమ్మిలో వేలకొలది క్రిములుండును. ఈ రోగులు నేలమీద ఉమ్మి వేసినపుడు అది త్వరగా యెండిపోయి దుమ్ములో

కలియును. ఆ దుమ్ము గాలిలో ప్రవేశించును. జనులు గాలి పిల్చు నప్పుడు వారు క్షయ రోగమును కలుగజేయు పురుగులను గూడా పిల్చెదరు. ఈ క్రిములను లోనికి పిల్చువాడు బలమైన వాడు కానియెడల ఈ క్రిములు త్వరగా వృద్ధిపొంది ఊపిరి తిత్తులలో క్షయ వ్యాధిని అతి త్వరితముగా దెచ్చి పెట్టును. రోగ క్రిములు యెక్కడ నుండి వచ్చునో దెల్పుటకు ఈ పై రెండు ఉదాహరణములు చాలును.

స్వల్పపు జంతువుల నుండి జనులకు కొన్ని రోగములు వచ్చును. లేబీస్ (హైడ్రోఫోబియా) యను పిచ్చి కుక్క కాటువల్ల వచ్చిన రోగము. లేబీసు, వెర్రి కుక్క కాటునుండియు, ప్లేగు, యెలుక నుండియు వచ్చును. బ్రికినెసిస్ పంది నుండియు, క్షయ దూడల నుండియు రావచ్చును. తామర వంటి చర్మ వ్యాధులు పిల్లల నుండియు, కుక్కల నుండియు వచ్చును.

క్రిములు శరీరమునందు ప్రవేశించు రీతి

సూక్ష్మజీవులు శరీరములో ప్రవేశించుటకు మూడు త్రోవలు గలవు. అవేవనగా, నోరు, ముక్కు, చర్మములో గాయము తగిలిన తావు. రోగములను కలుగజేయు క్రిములు నోటిగుండా ఆహారము నుండియు పానీయము నుండియు శరీరములో ప్రవేశించును. అశుభ్రమయిన చేతులతో తినునపుడు, పిల్లలు వేళ్లు నోటిలో పెట్టుకొని నపుడును, నాణెము యేదైన నేటిలో పెట్టుకొనినపుడును, సూక్ష్మజీవులు నోటిలో బ్రవేశించును, రోగ క్రిములు ముక్కు ద్వారా మనము పిల్చు గాలిలో నున్న దుమ్మునుండి గుండెలోనికి ప్రవేశించును.

శరీరమునకు పగులని చర్మము కప్పగా నుండుటచే క్రిములు లోనికి పోజాలకున్నవి. కాని పెంకులు లేని యింటిలోనికి వర్షమువలె సూక్ష్మజీవులు యేవిధముగానైనా చెడి పగిలిన చర్మము గుండా శరీరములో బ్రవేశించును. అకస్మికముగా కత్తితో చర్మము తెగినపుడు, గాయము పడినపుడును, సూదిగాని పుల్లగాని గ్రుచ్చుకొని నపుడును చర్మములో రంధ్రము చేయబడును. చాకులమీద పుల్లలుమీద సూక్ష్మజీవులుండును; గాన యవి ఖాళీగుండా లోపల ప్రవేశించును. అక్కడ నవి యభివృద్ధి జెంది, గాయము తగిలిన స్థలము ఎఱుబడి వాచి ఒకటి రెండు రోజులలో చీము పట్టును. ఇదంతయు చర్మము గాయము పడినపుడు లోనికి బ్రవేశించిన క్రిములచే జేయబడినవి.

చర్మముగుండా క్రిములు లోనికి బ్రవేశించు మార్గము మరియొకటి గలదు. అవేదన, జోమ, పేను, ఈగ, నల్లి మెదలగునవి కుట్టుటవల్ల ఈ కీటకములు మనుష్యుని యందు బ్రవేశించును. చలిజ్వరము చేతగాని విష జ్వరము చేతగాని బాపపడుచున్న మనుష్యుని కుట్టినపుడు అవి పీల్చు రక్తములో విష చలిజ్వర పురుగులుండును. తరువాత ఈ కీటకములు ఆరోగ్యవంతుని కుట్టి వాని శరీరములోనికి రోగి శరీరములో నుండి పీల్చిన రోగ క్రిములు నెక్కించును. ప్రమాదకరమగు రోగములు వచ్చు విధ మిదియే.

రోగపు క్రిములు సర్వసాధారణముగా రోగులనుండి వచ్చును. గనుక రోగి మంచము విడువగానే వాటిని నిర్మూలము చేయుట ప్రథమ కార్యము. అట్లు చేయుటవల్ల అవి యితరు లుపయోగించు ఆహార పదార్థములలోనికి, పానీయము లోనికి, చొరకుండ చేసిన వారమగుదుము. కలరా, విషజ్వరము, దొబ్బువ్యాధి, మొవలగు వాటిలో రోగి ప్రత్యేకమైన నొక గదిలో నుండవలెను. ఇటువంటి రోగములలో రోగిని ఊరికి దూరముగా వైద్యశాల యున్నయెడల నచ్చుటకీ దీసికొని పోవుట మంచిది. ఎచ్చటనున్నను రోగికి ప్రత్యేకమైన నొక గది యుండవలెను. రోగికి పరిచర్య చేయువారు గాక ఇతరులు గదిలోనికి పోరాదు, రోగికి ఉపయోగించిన పల్లెములు మొవలగునవి ఆగదిలోనే యుంచి ఉపయోగించిన ప్రతిసారియు వీటిని కాగబెట్టిన నీటిలో కడగ వలెను. పరిచర్య చేయువారు తటచుగా తమ చేతులు కడుగుకొను చుండవలెను. రోగియున్న గదిలో నితరులు బోజనము చేయరాదు.

రోగియొక్క మల మూత్రములు అంటు రోగము నిర్మూలము చేయు యోగముతో కలుపకుండా బయట పారబోయరాదు. ఉమ్మిలోను, చీమిడిలోను గూడా రోగ క్రిములుండును. అందువే రోగి ఉమ్మివేయుట, చీమిట, కాగితములో వేయవలెను. ఆ కాగితపు ముక్కలు తగులబెట్ట వలయును. రోగ క్రిములు శరీరములో బ్రవేశించకుండా కాపాడు కొనుటకు అపరిశుభ్రమైన ఆహారము తినకుండా జాగ్రత్తగా నుండవలెను. పచ్చి కూరగాయ లన్నియు అపరిశుభ్ర ప్రదేశములో బయలు చేరును; గాన యివి ప్రమాదకరములు. నదులలోని, చెరువులలోని, నీరు సూక్ష్మ జీవులతో నిండి యుండును; గాన త్రాగుటకు పూర్వము కాగబెట్ట వలయును. చెట్టునుండి స్వయముగా కోయని పండును వేడినీళ్లలో కడిగి మరి తిననలెను.

చర్మమునకు హని కలుగకుండా జాగ్రత్త దీసికొన వలెను. చర్మము గాయము తగిలినప్పుడు చించర్ అద్ అయోడిన్ పూయుము. బట్టి పరువులు, నల్లులు పేనులు వట్టకుండునటుల తరుచుగా ఊతికి శు ఆచుము. దోమలున్న చోట ఆవి కుట్టకుండు మంచమునకు దోవ నుపయోగించుము.

ఇంత జాగ్రత్త దీసికొన్నను సూక్ష్మ జీవులు శరీరములో బ్రవేశించి వచ్చును. ప్రెమన్నదమయిన జాగ్రత్త తీసికొను పరమ తండ్రికి కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లునుగాక. ఆయన మన శరీరములకు, సూక్ష్మ జీవులు తక్కువ గను, ఎక్కువ విషము లేనివిగను నున్నప్పుడే వాటిని నిర్మూలించు శక్తి నను గ్రహించెను. సూక్ష్మజీవుల నిర్మూలించు శక్తియు, రోగమున కవరోధము గల్గించు శక్తియు రక్తములో నున్నది. మంచి ఆహారము తీసికొనకున్నను, మంచి గాలి పీల్చుకున్నను, అలసట వచ్చునంత కష్టపుపని చేసినను, సారాయి పాగాకు నుపయోగించినను, స్త్రీలోలత్వ మెక్కువయినను, రక్తమునకు సూక్ష్మ జీవుల నిర్మూలించు శక్తి తగ్గిపోవును. అందుచే రోగ క్రిములు వాతనుండు తప్పించుకొన వలెనన్న మంచి ఆహారము తీసికొన వలెను. శుభ్రమైన వాయువు పీల్చవలెను. విడనిమిది గంటల కాలము నిద్రింపుము. సారాయి త్రాగకుము. పాగాకు ఏ మాదిరిగా గాని నుపయోగించకుము. సహజముగా నిర్దిష్టమైన జీవితము నడుపుము. ఈ విధముగా చేసిన, శరీరము బలము గల్గి శక్తివంతమై యుండును. అందుచే అప్పుడప్పుడు శరీరములో బ్రవేశించు రోగ క్రిముల నిర్మూలించు శక్తి రక్తమున కుండును.

ఈగలు అపాయ కర్మమైనవి

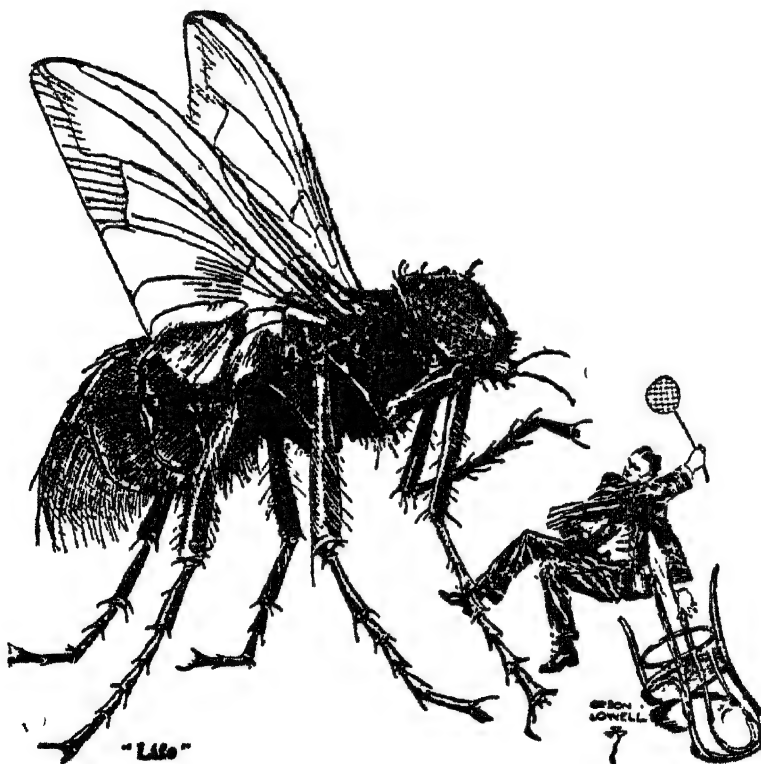
శ్లో. ౧. ఏషముల మోసికొని పోవుట చేతనే అది మనుష్యుని చంపును. హిందూదేశములో ఈగలు ప్రతి సంవత్సరము వేలకొలది జనులను చంపుచున్నను బహు కొద్దిమంది కూడా ఈగను హంతకునిగా దలచుట లేదు.

ఈగయొక్క మరణ విధానము తెలిసికొనుటకు దాని జీవిత చరిత్ర అభ్యాసములు తెలిసికొనుట ఆవసరము.

ఆడ ఈగ గ్రుడ్లు పెట్టును. ఈ గ్రుడ్లుసన్నని పురుగులుగా మారును. ఇవి తరువాత ఈగలగును. ఈ గ్రుడ్లు పెట్టిన తరువాత ఈగలు తయారగుటకు పది పదినాలుగు దినములు పట్టును. ఆడ ఈగ 120 గ్రుడ్లు పెట్టును. రెండవ వారములో నివి 120 ఈగలగును. దీనినుంచి కొన్ని నెలలో ఒక ఈగ నుండి లక్షలకొలది ఈగ లుచ్ఛవించునని తెలియగలదు.

ఈగలు సాధారణముగా గుఱ్ఱపు లద్దిలో బిడ్డలను కనును. ఈగలు మానవ మలములోను, కుళ్లు పదార్థములోను యేవిధమైన చెత్తలోనైనను గ్రుడ్లు పెట్టును. కుళ్లు ఎక్కడ కూడునో అక్కడ ఈగలు గ్రుడ్లు పెట్టునని చెప్పువచ్చును. ఈగ కుళ్లులోనే గ్రుడ్లనుండి తయారగును. కుళ్లునే తినును. కుళ్లు ప్రదేశములోనే నివసించుటకు కోరును. శరీరముమీదను ఆరు కాళ్లమీదను చాలా వెండ్రుకలుండును. ఆరు కాళ్లలో ప్రతి కాలుమీద గుండ్రని మెత్తలుండును. ఈ మెత్తలమీద జిగురు పదార్థముండును. శరీరముమీద జిగురు పదార్థముండుటచేతను ఈగ ఎక్కడ వ్రాలిన అక్కడ నుండుపదార్థమును శరీరముతోను కాళ్ళతోను తీసికొని పోవుటకును నిద ర్శనము. పెంటకుప్పలమీద, పాయకాణాలలోను, క్రుళ్లిపోయిన పదార్థముల

మీద, కురుపులమీద వ్రాలినతరువాత భోజన పదార్థములమీద పానీయముల మీద, పనిపిల్లల నోటిమీద లేక కండ్లమీద వ్రాలి తన కాళ్ళకంటుకొన్న విష క్రిములను కొంత వదలుచుండును. కండ్లకలత, అతిసారము, జగటి విరోచనములు, టైఫాయిడ్ బ్యూరము, కలరా వంటి వ్యాధులను సంక్రమింప జేయును.

ఈగలు వృద్ధి అవడానికి అవకాశముకల మలినపదార్థములను శుభ్రపర్చుటద్వారాను, ఈగలు ప్రవేశించ కుండా ఇంటికి తీగతెరలు కప్పటద్వారాను ఇంటిలో కనబడు ఈగలను చంపుటద్వారాను ఈగలను నాశన పర్చుట ప్రతీ పౌరుని విధియై యున్నది. మానవుని గర్భశత్రువులైన ఈగ మీద యుద్ధము నలుప వలెను.

నూతేండ్లు బ్రతుకు విధానము

ప్రతి సంఘముయొక్క చరిత్రలోను దీర్ఘకాలము జీవించినవారి నామములు జ్ఞాపక ముంచుకొన బడుచున్నవి. కొందరు నూతేండ్లకు పైన జీవించిరి. ఈ నూతేండ్లు జీవించిన వారందరు ఆరోగ్య విషయమై చిన్న నాటినుండియు జాగ్రత్త తీసుకొనినట్లు కనిపెట్టు బడునది.

చాలామంది స్త్రీ పురుషులు చిన్న తనములో ఆరోగ్యముగాను బలము గాను ఉందురు. ఆరోగ్యమును పాడుచేయు పనులు చేయవద్దని హెచ్చరించి నపుడు వారు పరిహాసముచేసి యిట్లందురు— “నేను యౌవనముగాను బలముగాను యున్నాను, యేదిచేసిన నాకు హాని కలుగదు”. ప్రపంచమును పరిపాలించు భగవంతుడు స్త్రీ పురుషుల చర్యలను పాలించుటకొక శాసనము స్థిరపచెను. మనుష్యుడు తానేమి విత్తునో దానినో కోసికొనును. అతడు గోడుమలు చల్లిన గోడుమల పంటయే కాయును. చిక్కుడు చల్లిన చిక్కుడు పంటనే కాయును. చెడ్డఅలవాటుల చేసికొను యువకుడు తన శరీరములో రోగ దీక్షముల నాటుచున్నాడు. త్వరలోని ఆలస్యముగనే అతడు రోగి యగుట నిశ్చయము. 11, 12 ప్రకరణములనుబట్టి స్త్రీలత్వము దుర్వాప్తపారమువలన వచ్చు రోగములు ఆయుర్దాయము తగ్గించును. నల్లమందు, త్రాగుడు, పాగాకు వలన కలిగిన రోగములు వారి ఆయుర్దాయము తగ్గించును.

ఈపుస్తకము చదువు వారిలో పెక్కుండు తమ యౌవన కాలము నాటి నుండియు అజాగ్రత్తగానుండుటవల్ల రోగములచే బాధింపబడి కూడా యుండ వచ్చును. వారు స్వభావికముగా గడిచిన యేండ్లలో ఆరోగ్యము సరిగా కాపాడుకొనకుండ నిర్లక్ష్యము చేసితిమిగదా మాకు దీర్ఘాయు పుండుట కేమైన యాశగలదా? అని యడుగుదురు. ఇది శరీర మెంత తీవ్రముగా హాని

పొందినదో దానిని బట్టియుండును. ఆరోగ్యమును చెరువు దురభ్యాసములను తక్షణము మాని దీర్ఘాయువు కలుగుటకు కావలసిన షనులుచేసిన, ఆయుష్కాలము వృద్ధికానివారుండరు. నలుబదియేండ్లు చాలి రోగ శరీరములు గల వారు వారి దురభ్యాసముల విడనాడి డెబ్బదియైదు యెనుబది సంవత్సరముల వరకు జీవించినవారు చాలామంది గలరు.

దీర్ఘకాలము బ్రతుకుటకు మనుష్యుడు మితముగా నుండవలెను

దీర్ఘాయువునకు మితముగా నుండుట అత్యవశ్యకము. నూతేండ్లు జీవించిన స్త్రీ పురుషుల జీవితములు అన్ని విషయములలోను మితముగా నున్నవి. ఆహార పానీయములలో మితముగా నుండిరి. ఆకలి విషయములో వలెనే కామక్రోధాది విషయములలో గూడ మనుష్యుడు మితముగా నుండవలయును. కోపము, ఈర్ష్య, అనన్యము మొదలగున వన్నియు శరీరమునకు హనిచేయునవి యగుటచే ఆయుష్కాలమును తగ్గించును. దయాస్పదములగు అలోచనలు, తృప్తిపడిన, మనసు ఆయుష్కాలమును వృద్ధిచేయును.

వయస్సు మీరిన వారికి ఆహారము

ముసలివారికి ఆహారము ఏదనగా అన్నము, మెత్తగా ఉడికిన కోడిగుడ్డు, రెండవమారు వేయించిన రొట్టె. పళ్లు లేనియెడల దీనిపైని మెత్తగా చేయుటకు వేడి నీళ్లు పోయవచ్చును. మాంసము బహు తక్కువ దీనికొనుట యుత్తమము. పండ్లు తరుచుగా తినవలెను. మగ్గినపండ్లు చవుకగా దొరికిన యెడల క్రొత్తగా పండిన పండ్లు తినుము. ఉడకబెట్టిన పండ్లుగాని మిఠాయిగాని తినరాదు.

దేహ పరిశ్రమ

చాలా కాలము జీవించుటకు అనుదిన పరిశ్రమ మంచిది. యంత్రమువంటిది. యంత్ర ముపయోగించని యెడల త్వరగా అప్పు పట్టును ప్రతివానికి తుప్పు పట్టిన నది సులభముగా విరుగునని తెలియును. పరిశ్రమ చేసినయెడల శరీరము గట్టిపడును. ముసలివారు ప్రతిశ్రమ చేయని

జారో ఆగా— “మహమ్మదీయ మతూ వెలహూ”

కాయ గూరలసు మాత్రము తినువాడు— 156 సంవత్సరముల వయస్సులో
శక్తి పూర్తిగా కోల్పోనివాడు.

దీర్ఘాయువునకు నిబంధనలు

అమెరికాసంఘండు శాస్త్రజ్ఞులు కొంచు గొప్పవారు కూడా గలరు. ఆరోగ్యము కలిగి యుండుటకు దీర్ఘాయువు గలిగి యుండుటకును ఈ క్రింది సూత్రములు దెలిపిరి.

1. నీవు నివసించు గదులలోనికి మంచి గాలి వచ్చునట్లు చూడుము.
2. బయట ఆటలు పనులు చేయుము.
3. బయట పరుండుము.
4. బాగా గాలి పీల్చుము.
5. యెక్కువ తినుట మానుము.
6. మిఠాయి మాంసము నుగంప ద్రవ్యములు కొద్దిగా తినుము.
7. నెమ్మదిగా తిని బాగా నమలుము.
8. ప్రతి దినము పేగులు శుభ్రము చేయవలయును.
9. నిటాలుగా నిలబడుము, కూర్చొనుము, నడుపుము,
10. పళ్లు, చిగుళ్లు, నాలుక ప్రతి దినము శుభ్రము చేయుము.
11. శరీరములో విషములు, రోగ క్రిములు ప్రవేశింప నీయకుము.
12. ఎక్కువ పని చేయకుము, అలసినపుడు విశ్రాంతి తీసికొనుము.
నీ ఆవసరమును బట్టి ప్రతి దినము యేడు మొదలు తొమ్మిది గంటల సేపు నిద్రించుము.
13. కోపము మనస్తాపము పడకుము—నెమ్మదిగా నుండుము.

గమనింపు.—వైద్య శాస్త్రజ్ఞుల సలహాననుసరించి కొద్దిగా మాంసము తినుట మంచిదే అయినను, మాంసభక్షణకు పూర్తిగా స్వస్థిచెప్పుట మరీ మంచిదని మా యభిప్రాయము—సం.

యెడల శరీరము గట్టిపడి కొంతకాలమైన తరువాత కాళ్లు నడచుట కుపయోగింపవు. చాలాకాలము జీవించిన కొందరు ప్రఖ్యాతి పురుషులు అనుదినము వ్యాయామము చేయుటకు ఆభ్యాసము చేసిరి. చాలా ముదునలులైన తరువాత ప్రతిదినము సుభ్రమైన వాయువులో నడచు చుండిరి.

మనను శరీరమువలెనే పరిశ్రమ చేయుచుండ వలెను. మునలివారిట్లు చేసిన చాలామంది చంటి పిల్లలవలె చిచ్చి చూటలు మాట్లాడరు. ప్రముఖ అంశములను చదువుట, వానిని గూర్చి చర్చించుటవ్వారా మనసుకు వ్యాఘాతము మొనంగ వలెను.

ప్రమాదములు, అగత్యములు

ప్రాయములు హాసులు ప్రతి దినము సంభవించును. ప్రతి పెద్ద కుటుంబములలో యింటియందు యెవరికో యొకరికి తెగుట, దెబ్బ తగులుట,

ప్రధమ చికిత్స వెట్టి

- 1 అంగుళం అడ్డెసిడ్ (వేర్వేరుగా)
మడతలు పెట్టిన గాజ్ బట్ట ముక్కలు 3×3 అంగుళములు (వేర్వేరుగా)
కట్టుకట్టుటకు గుడ్డ పేలికలు (ఆయాసైజులలో వేర్వేరుగా).
త్రికోనాకారపు కట్టుగుడ్డ.
ఒక గజము చతురపు గాజ్ గుడ్డలు (వేర్వేరుగా).
కాల్పులకు లేపనము, (5% టానిక్ ఆసిడ్ జెల్లీ మంచిది).
రబ్బరు మాతకల 2% ఐయోడిన్ మందు.
సాగనొల్లని టర్పిక్వేట్.
కత్తెర.
- 3 అంగుళముల పట్టుకాట.
- 1, 2 అంగుళముల చుట్టిన కట్టు గుడ్డలు.
తీగముక్కులు లేక పలుచని చెక్కబద్దలు.
అముదము లేక మిసరీల్ ఆయిల్ కండ్ల ఉపయోగము కొరకు.

కంచెలో నేమైన పడుట, పంటి నొప్పి, యెచో యొకటి లేని దినముండుట యరుదు. ఎప్పుడైనను ఎముక విరిగినను, లేక ఎక్కువగా తెగి రక్తము కారుచున్నను, అది మిక్కిలి అపాయము. అట్టి ప్రమాదము జరిగినపుడు చాలామంది అపాయము గలిగిన వానిని జూచుచు నిలువ బడుదురు. ప్రతి వారును తొందర సమయములో నెట్లు ప్రవర్తింపవలెనో యెరిగి యుండవలెను. ఏలయన సరియైన పని వెంటనే చేసిన నిదాకని ప్రాణము రక్షింప గలవు.

కట్టు గుడ్డలు

ప్రతి అపాయమునకు కట్టు గుడ్డలు అవసరము. అందుచే ప్రతి వారును శరీర భాగముమీద నెక్కడ యేవెసముగా కట్టు కట్టవలెనో తెలిసి కొన వలెను. కట్టుగుడ్డలు సుభ్రమైకవిగా నుండవలెను. చేతులకు కాళ్లకు

గాయపడిన మోకాటికికట్టిన కట్టు. మోకాటి వైభాగమున ఆరంభించి, మోకాటి క్రింద గుడ్డను తిరుగవేసి మడిచి చుట్టుకొను చుండవలెను. చివర పిన్నతో అతికించ వలెను.

కట్టుకట్టు గుడ్డలు రెండంగుళముల వెడల్పుండవలెను. వ్రేళ్లకు కట్టు గుడ్డలు ఒక అంగుళమునకు కొంచెము యెక్కువగా నుండవలెను. ముందుగా నిట్టి కట్టుగుడ్డలు తయారు చేసికొని యుంచుట మంచిది. వాటిని

చుట్టలుగా చుటి శుభ్రమయిన కాగితములో గాని గుడ్డలోనిగా చుట్టి జాగ్రత్త చేయవలెను.

దెబ్బలు

ఒకడు పడినప్పుడుగాని, శరీరములో యేదో యొక భాగము కొట్టుకొని నప్పుడుగాని, యేదైన తగిలినప్పుడుగాని చర్మము సామాన్యముగా పగులదు. గాని చర్మము క్రింద మాంసమునకు దెబ్బతగిలి కొన్ని చిన్న రక్తనాళములు పగులును. దెబ్బతగిలిన తరువాత సామాన్యముగా పడు నల్లని మచ్చ దీనివలెనే ఏర్పడును.

చికిత్స

దెబ్బ తగిలిన భాగము పై కెత్త వలెను. ఇది నొప్పిని తగ్గించుటకు తోడ్పడును. దెబ్బతగిలిన చోట చర్మము బ్రద్దలైన దానికి, టింబర్ ఆఫ్ అయోడిన్ పూయవలయును. అటుల గాకున్న కొంచెము బోరిక్ ఆసిడ్ పాడి చల్లి గుడ్డతో కట్టు కట్ట వలయును.

కొట్టుకొనిపోవుట, తెగుట.

చర్మము లేచిపోయినపుడు గాని తెగినపుడు గాని మంచి చికిత్స యేదనగా: పుల్లకు దూదిచుట్టి టింబర్ ఆఫ్ అయోడిన్ పూసి, కొంచెము బోరిక్ ఆసిడ్ పాడిచల్లి గుడ్డతో కట్టు కట్టుట. టింబర్ ఆఫ్ అయోడిన్ వేయగానే నొప్పి పుట్టించునుగాని నొప్పి కొంచెము సేపైన తరువాత తగ్గిపోవును. గాయము తగిలిన స్థలము శుభ్రముగా లేకున్నను, కడుగ కుండనే టింబర్ ఆఫ్ అయోడిన్ వేయకుము.

గాయము చిన్నదైన మందు ఒకసారి మాత్రమే వేయవలసి యుండును. గాయము పెద్దదైన రెండవ దినమున గాయము తగిలిన చోట యెఱ్ఱగా నుంటే వేసినకట్టు విప్పి వేయవలెను. చీము యేదైన యున్న అరగ్లాను నీళ్లలో చిన్న గరిబెడు బోరానిక్ అసిడ్ పాడి వేసి ఆ నీళ్లతో గాయము కడుగ వలెను. దీనితో కడిగిన తరువాత ఒక గుడ్డ యీ నీటితో తడిపి గాయము తగిలినచోట వేసి కట్టుకట్టవలెను. ఈ గుడ్డమీద గంటకొకసారి బోరానిక్

నీళ్లు వేయుచు తడిగా నుంచిన గాయము త్వరగా మానును. బోరాసిక్ అనిడ్ లేనియెడల అంతే ఉప్పు చేర్చవలెను. గాయము తగిలిన భాగము యితర మందులతో కడుగ వచ్చును. కొన్ని పాటాసియమ్ పరమాంగనేటు చుక్కలుగాని పది మొదలు ఇరువది చుక్కలు లైసాలుగాని కార్బాలిక్ అనిడ్ గాని అరగిన్నెడు వేడి నీళ్లలో కలిపి గాయము కడుగుటకు ఉపయోగించిన మంచి పలితములు కనబడును.

రక్తము చాలా కారు తీవ్రమైన గాయములు

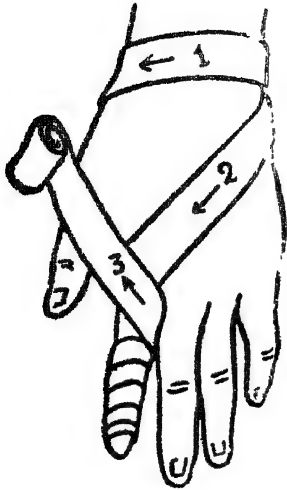
ఒక గాయము నుండి చాలా రక్తము కారుచు త్వరగా కట్టనియెడల ఒక శుభ్రమైనబట్ట వేడి నీటితో ముంచి పుండుమీద వేసి నొక్కవలెను నీళ్లు చాలా వేడిగా లేనియెడల యీ పద్ధతి లాభకరముగా నుండదు.

ఒక గాయము నుండి రక్తము చురుకుగా కారుచున్న రోగిని పరుండ బెట్టి రెండు బొటన వ్రేళ్లతోను పుండుపైన మెత్తని భాగములు లోనికి నొక్కవలెను. గాయము చేతిమీద గాని కాలిమీద గాని యున్న మడత బెట్టినజేబు రుమాలు అవయవముమీద పుండుకు పైగా వదులుగా కట్టి, ఒక పుల్లతో దానిని మెలిపెట్టి వలెను. చిన్న గుండ్రని బొమ్మరాయి గాని జీలుగు బెండు ముక్క గాని గుడ్డ మడతలలో సరిగా గాయమునకు పైన బెట్టినచో గుడ్డ మాత్రమే ఉపయోగించినప్పటి కంటె రక్తము కారుట బాగా కట్ట గలదు. గుడ్డ గట్టిగా మెలిపెట్టి వలెను. రక్తము కారుచున్న కాలు లేక చెయ్యి పైకెత్తి దేనిమీద నైన నుంచిన కొద్ది రక్తము మాత్రమే దానిలోనికి బ్రవహించును. రక్తము కారుట కట్టగానే గట్టిగా కట్టిన గుడ్డ తినివేయ వలెను. విలయనిన హఠాత్తుగా వదులుచేసిన, గాయము మరల రక్తము కారుట ప్రారంభించ వచ్చును.

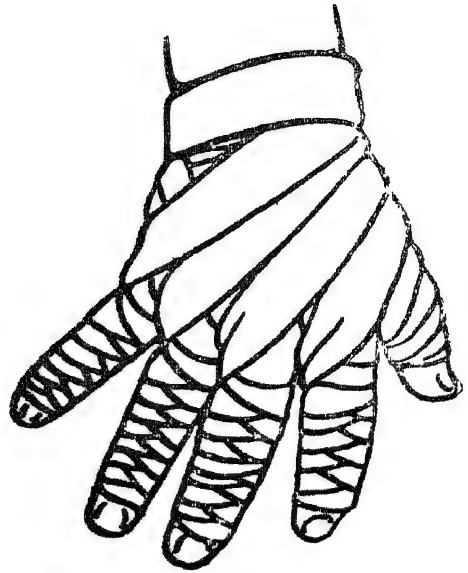
గుడ్డ గట్టిగా మెలిపెట్టి రక్తముకారుట కొంచెము తగ్గగానే పుల్లకు దూదిచుట్టి టెంచర్ ఆఫ్ అయోడిన్‌లో మెర్క్యూరైట్, డిప్టాల్ లేక ఇతర క్రిమికాశక ద్రవములో ముంచి గాయములో రాయవలెను. రక్తము కట్టువడగానే గాయముమీద వేడినీళ్లతో కొన్ని నిమిషములు ఉడకబెట్టిన గుడ్డలు కొన్ని పొరలు వేయవలెను. దీని తరువాత గాయమునకు కట్టు కట్టవలెను.

తలమీద గాయము రక్తము కారుట మాన్పు టెట్లు?

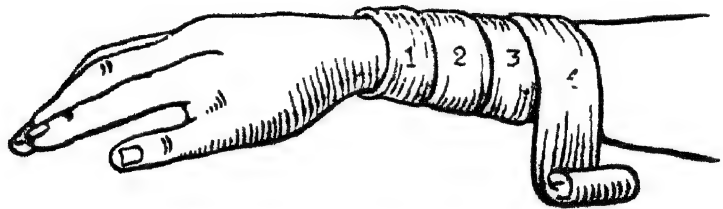
గాయము మీద టెంక్చర్ ఆఫ్ అయోడిన్‌లో ముంచిన పలుచని గుడ్డవేసి,

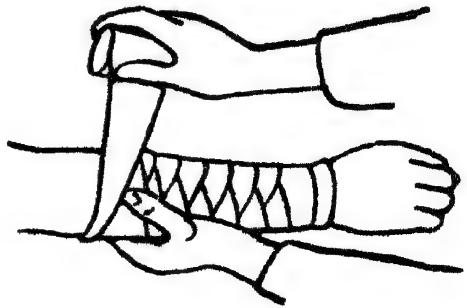
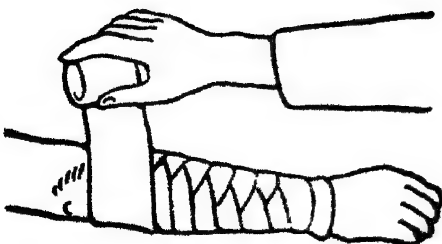
వేలి కట్టు—అంకెల ప్రకారము కట్టవలెను.

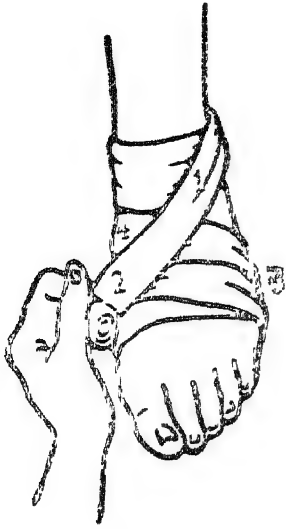
పుటి వ్రేలుకు పుత్యేకముగా కట్టు కట్టవలెను

నుణికట్టు—అంకెల ప్రకారము కట్టును

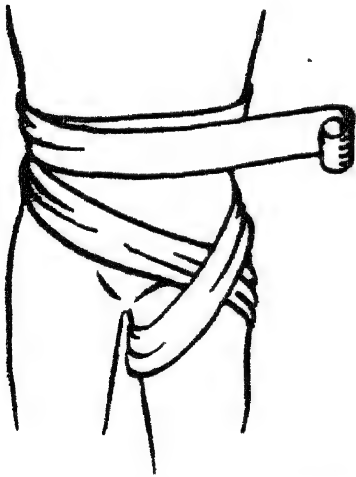

చేతికట్టు—నుణికట్టు ప్రారంభించి నటములో చూపినట్లు వైకి చుట్టవలెను

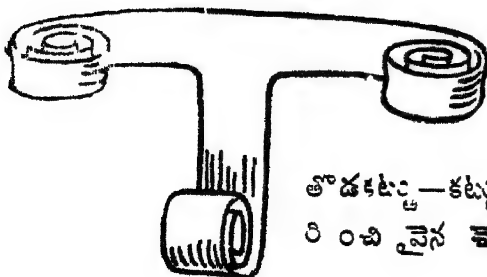

వాడముల కట్టు-అంకెల ప్రకారము కట్టుము

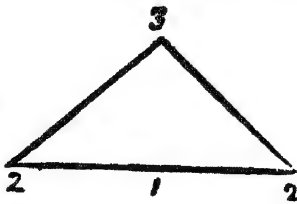
తలకట్టు-ఇందులో చూపిన ప్రకారముగా గుడ్డ కత్తిరించుము-కట్టినపుడు అంకెల ప్రకారము కట్టుము

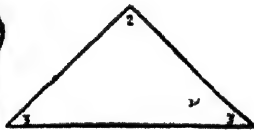
కంటే కట్టు

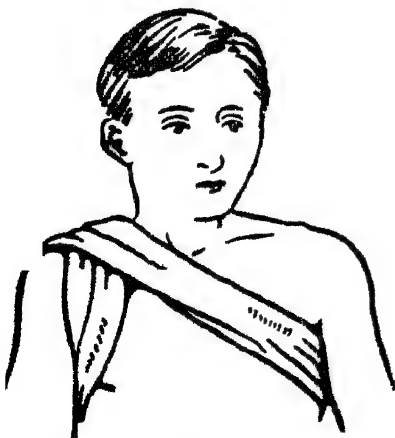
తోడకట్టు-కట్టుగుడ్డ క్రింద చూపిన విధముగా కత్తిరించి బిగువ బిప్పినవిధముగా కట్టుము

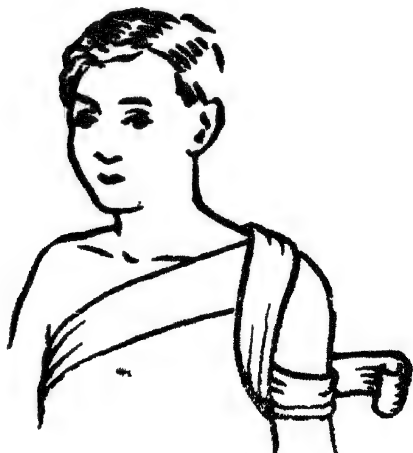
(త్రికోణాకారముగల
తల కట్టు)

(త్రికోణాకారము గల కట్టు
ప్రక్కనుంచి కనబడకు కట్టు
(త్రికోణాకారముగల కట్టు పోయి వ్రేలాడు
ట్రైకోణ కట్టునది)

భుజముల కట్టు

తలమీద గాయము రక్తము కారుట మాన్పుటెట్లు?

గాయముమీద టింక్చర్ ఆఫ్ ఆయోడిన్‌లో ముంచిన పలుచని గుడ్డవేసి, దానిపైని మెత్తగా నుండుటకు చాలా పారలుగా గుడ్డలు వేయవలెను. ఈ గుడ్డలు మొదలగు మెత్తనివి గాయముమీద నొక్కవలెను.

ముఖమునుంచి మొదలుంచి రక్తము కారుట

రెగిస్ పెదవినుంచి కారు రక్తము నాపుటకు మొట్టమొదట చేతులు కడుగుకొని చూపుడువ్రేలు నోటిలో పెట్టుకొని గాయము తగిలిన స్థలము లాగి బొటన వ్రేలితోచు చూపుడు వ్రేలితోను పట్టుకొన వలెను.

తీవ్రముగా రక్తము ముఖమునుండి కారుచున్నపుడు రోగియొక్క మెడ ఊపిరి తరుగకుండా చేయుటకు బట్టుకొనునట్లు పట్టుకొన వలెను. మెడ క్రింది దవడ మూలల క్రింద గట్టిగా పట్టుకొనిన ముఖమునకు పొపు రక్తము తగ్గును. దీనికి తడు తలమీద గాయమునకు వలెనే గుడ్డ మడతలు గాయముమీద వెసి గట్టిగా నొక్కవలెను.

భుజములనుండి చంకలలోనుండి రక్తము కారుట

మెడ యొముక మధ్యకు వెనుక బొటన వ్రేలితో గట్టిగా నొక్కవలెను. (పటము చూడుము).

గాయము యొక్కవగుచున్న యేమి చేయవలెను?

గాయము యొక్కబడి, వాచి బాధగా నుండి చీము వచ్చుచున్నపుడు చేయవలసిన పద్ధతి యేమనగా: అర గిన్నెడు నీటియందు చిన్న గరిబెడు బొరానిక్ అసిడ్ చేర్చి ఆ నీళ్లలో గుడ్డలు తడిపి వుండుమీద వేయుట. గుడ్డలు యీ నీళ్లచే తరుచుగా తడుపుచు యెప్పుడును తడిగా నుంచవలెను. వుండుమీద వేయు గుడ్డలన్నియు నీళ్లలో ముందు ఉడకబెట్ట వలెను. చిన్న నూనె గుడ్డగాని, నూనె కాగితముగాని, శుభ్రమైన అరటియాకు ముక్కగాని బొరానిక్ అసిడ్‌లో తడిపిన గుడ్డమీద వేసిన అది త్వరగా ఆరిపోవును. బొరానిక్ అసిడ్ దొరకని యెడల దానికి బదులు ఉప్పు లేక ఎప్పిమ్‌సాల్ట్లు ఉపయోగించ వచ్చును.

కారు రక్తము నాపుటకు నొక్కవలసిన తావులను
తెలుపు పటము

గాయములో గాని పాదముమీద లేక చేతిమీద యున్న వుండులో గాని చీము యున్న ఈ క్రింది చెప్పబోవు చికిత్స చాలా యుపయోగముగా నుండును. 20 వ ప్రకరణములో చెప్పబడిన దే, చరినీచి చికిత్సను ఉపయోగించుము.

బెణికిన చీలమండకం కట్టు కట్టే విధము

చీలమండను కాపాడుటకు రెండంగుళముల వెడల్పు కల ఒక పొడవైన గుడ్డ వేలికను తీసికొని జోడుక్రింద, ముడిను ముందుగా నుంచుము. రెండు చివరలువైకి రానిచ్చి అవి ఒకదాని మీదనుండి మరియొకటి పోనిచ్చి మడిమవైన కాలికి చుట్టి రానిమ్ము. మరలా క్రిందికి పోనిచ్చి గట్టిగా బిగదీసి ముడివేయుము.

బెణుకు నొప్పి

కీలేదైన పూత్రుగా మెలితిరుగుట వలన కలుగు నొప్పిని బెణుకు అందురు. తరచుగా బెణుకు న్తలములు యేవనః కీళ్లు, మడిమ, మణికట్టు.

బెణుకిన భాగమును ఒక అరగంట వరకు చప్పిటిలో ముంచి యుంచవలెను. ఒక చెరువుగాని, కాలువగాని నదీసములో నుండె ఈ చికిత్స చేయుట సులభము. చీలమండ బెణుకిన వ్యక్తి నడవ వలసివస్తే 119 పుటలో చెప్పబడినట్లు కటు ముందు కట్టవలెను.

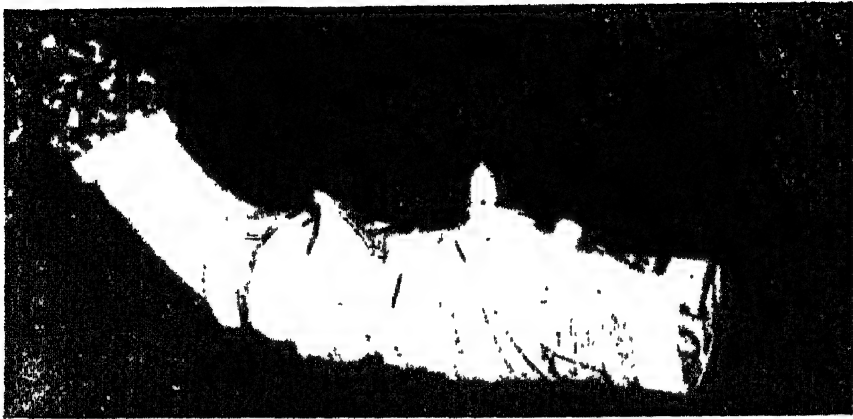
ఇల్లు చేరగానే 8 అంకె రూపపు కట్టును గట్టిగా కట్టవలెను. సాధ్యమైతే వాచిన భాగముమీద మంచు (ఐస్) పెట్ట వలెను. (ఐస్ బాగ్ కూ చర్మమునకు మధ్య ఒక ప్లాస్టు బట్ట ఉంచవలెను). ఇది మొదటి పంన్నెండు గంటల వరకూ చేయవలెను. ప్రతి రెండు గంటల కొకసారి అరగంట సేపు ఐస్ బాగ్ తీసి యుంచవలెను. పన్నెండు గంటల తరువాత 20 వ ఆధ్యాయములో చెప్పబడిన వేపి చలి చికిత్స దినమునకు మూడు పర్యాయములు చొప్పున ఈయవలెను. ఈ చికిత్స సమయాలకు మధ్య వ్యవధిలో కట్టుకట్టి యుంచవలెను. (సాధ్యమైతే ఎలాస్టిక్ బాండ్ జిత్) ఈ చికిత్స సాధారణముగా కొన్ని రోజులు మట్టుకే అవసరమై యుండును.

ఎక్కువ బెణుకుకు వైద్యునితో సంప్రదించుట మంచిది. వీలయిన బెణుకుటకు బదులు ఎముక విరిగియుండ వచ్చును.

విరిగిన యెముకలు

ఎముకలు విరిగినపుడెల్లా వైద్యుని పిలువ వలెను. ఈ క్రింద తెలిపించిన నలహాలు వైద్యుడు తక్షణము దొరుకని వారికి, వైద్యుడు వచ్చు వరకు చికిత్స చేయుటకు ఉపయోగపడును.

ఎముక విరిగినపుడు రోగిని పరుండబెట్టి కదలకుండా నుంచవలెను. విరిగిన కజ్జయొక్క రెండు కొనలు యేలాగుండునో, అలాగుననే ఒక యెముక విరిగినపుడు దానియొక్క రెండు కొనలమీద వాడియైన యెముకబద్ధ లుండును. ఏ మాత్రము కదలినను యీ పదునైన చీలికలు మాంసమును చింపి చాలా బాధను గాయమును కలుగ జేయును.

విరిగిన మోచేతికి ఆకళ్ళికముగా తయారుచేసిన బద్ద కట్టు

12 నుండి 14 అంగుళముల పొడవుకలిగి ఎక్కువ పుట్టులగల ఒక వత్రి కనిపాద మోచేతిని ఉంచుచును వత్రికత్తింద రెండు కట్టుగుడ్డలను ఉంచి చివరల మోచేతివైన నుండివేయించును. గుత్తి, చుణికట్టు క్రింద కొత్తగాజుగుడ్డను స్వీలైతే ఉంచవచ్చును.

ఎముక విరిగిన వానిని కడుపుటకు ప్రయత్నించుటకు ముందు విరిగిన ఎముక కొనలు కదలకుండా యేదో నొకబద్దవేసి అక్కడ కట్టవలయును.

విరిగిన ఎముక కాలిలోనిదిగాని చేతిలోనిదిగాని అయిన రెండు అంగుళములు వెడల్పుగల వెదురు బద్దలు చీల్చవలెను. చేతి యెముకలు విరిగిన యెడల వెదురుబద్దలు పంక్తెంచేసి అంగుళముల పొడవుండ వలెను. కాని యెముకలు విరిగిన యెడల బద్దలు పొడము నుండి తుంటివరకు అందునంత పొడవుండవలెను. బద్ద వేయుటకు మొదట విరిగిన చేయి లేక కాలును నెమ్మదిగా సరిగా లాగి మెల్లగా యెముక విరిగిన స్థలము పట్టుకొని విరిగిన రెండు ముక్కలు కలిపి తిన్నగా యుండునట్లు చేయవలెను. ఇదంతయు అధిక భావ కలుగకుండా నెమ్మదిగా చేయవలెను. ఇది చేసిన తరువాత దూదిగాని అదిదొరుకని యెడల గుడ్డలుగాని మెత్తగా నుండునట్లు విరిగిన అవయవముచుట్టు దానిపైని బద్దలువేసి కట్టక మునుపు వేయవలెను. అవయవ ముచుట్టు దూదిగాని గుడ్డలుగాని చుట్టబెట్టిన తరువాత బద్దలువేసి గట్టిగా

కట్టవలెను.—స్లిప్పింట్ చేయదానికి అవసరమైనంత వరకు మాత్రమే. ఇది చేసిన తరువాత రోగిని యింటికిగాని వైద్యశాలకుగాని తీసికొని పోవచ్చును.

విరిగిన యెముక ఆతుకుకొనుటకు మూడు వారములకు పైన బట్టును అందుచే యంతకాలము బద్దలుంచుట అవసరము.

స్థానము తప్పట లేక జారిపోవుట

. ఎముక యొక్క కొనస్థానము దప్పిన కీలు కదుపుటకు సాధ్యపడదు. ఇది యెముక విరుగుటనను యెముక జారిపోవుటకును గల దేవము విశదీకరించును. జారిపోయిన యెముకకు చికిత్స చేయుటలో గల యుద్దేశము యెముక చివరి భాగమును దాని స్థానములోనికి బంపుట. ఇది చేయుటకు ప్రతి విషయములోను వైద్యుని సహాయ మవసరము. అందుచే యెముక గూటిలోనుంచి జారిపోయినపుడు రోగిని వైద్యునియొద్దకు దీసికొని పోవలెను లేక వైద్యుని పిలువ వలెను. ఆసాయమైనతరువాత యెంత త్వరగా వైద్యుడు దొరికిన అంత సులభముగా యెముక దాని స్థానములో చేర్చును. ఒకటి రెండు రోజులు ఆలస్యముచేసిన దానిని బాగుచేయుటకు వైద్యుడు శస్త్ర చికిత్స చేయవలసి వచ్చును.

పంటి నొప్పి

పోటు పెట్టుచున్న పంటిలో ఖాళీ యున్నయెడల పుల్లతో దానిలోనున్న ఆహార పదార్థము చీసివేయవలెను. కొంచెము దూది క్రియోసోటులోగాని లవంగముల నూనెలోగాని తడిపి యీ ఖాళీలో పెట్టవలెను. దూది పుల్లతో పంటిలోని రంధ్రము లోనికి తోయవలెను. క్రియోసోటు మ్రింగకుండ జాగ్రత్తగా నుండవలెను. దూదిమీద ఒకటి రెండు చుక్కలు కార్బోలిక్ ఆసిడ్ వేసి పంటిలో బెట్టిన కూడా పంటిబొప్పి తగ్గును. ఒక్కొక్కప్పుడు పంటిలో బేకింగు సోడా బెట్టిన బాధ తగ్గును.

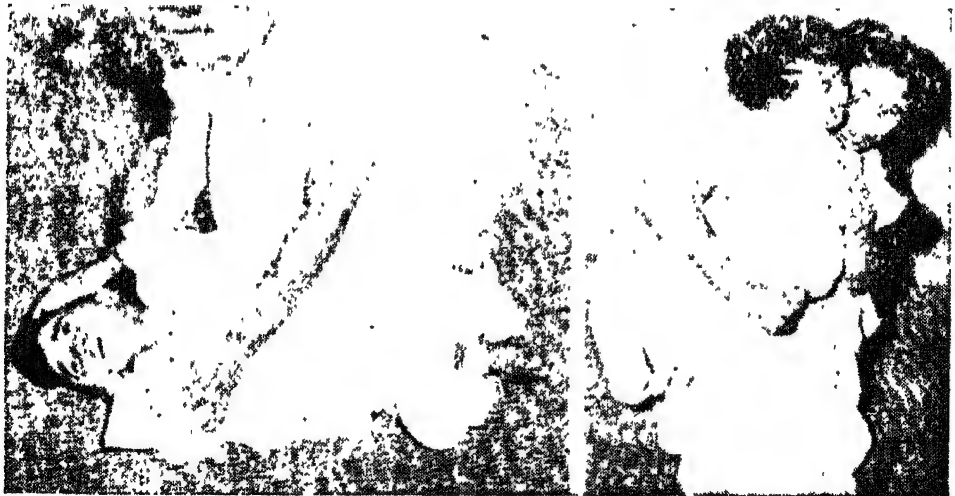
కాలువులు

కొద్దిగా కాలినచో ఆ స్తలమును చలినీళ్లలో ముంచుట మంచి చికిత్స. పది నిమిషములు చలినీటిలో ముంచి యుంచిన తరువాత కాలిన దానిమీద

గరిబెడు కార్పొరేటెడ్ చెనలైనులో చూడు చుక్కలు కార్పాలిక్ ఆనిడ్ వేసియైనను, కాగబెట్టిన కొబ్బరి నూనె, కోడ గ్రుడ్డు తెల్లజైన నమబాగములుగా కలిపియైనను పూయదలయును.

మందులకట్టులలో వారుకు “హనిఫాక్స్” కాలుపులకు శ్రేష్టమైనది. ఒకసారి కాలిన బాగము మీద హనిఫాక్సు అంటించి, అది ఇంకిపాయిన తరువాత మరొక కోటింగ్ పెయవలెను. పై పైనే కాలినకాలుపులకు నుపా ర్లైనులో లేవనము చాలా సహాయ పడును—ముఖ్యముగా ఎండవల్ల కలిగే పాకులకు. “సాయిలే” అనే మరొక మంచి మందు కూడా కలదు.

ఎక్కువగా కాలిన దుస్తులు కోసి తీసివేయవలెను. అప్పుడు కాలిన చోట 50% సల్ఫురైయామ్, లేక పెన్సిలిన్ లేవనము వేసి కట్టు కట్టవలెను అనుదినము ఒట్టు చూర్చుచుండు వలెను. సల్ఫురైయామ్ లేవనము గాయ మును మెత్తగా సుంచుచుండగాక, చీమువృద్ధకుండా కాపాడును.

నిప్పంటుకొన్న వస్త్రముల నార్పుట

కాలుచున్న మనుజుని వెంటనే కంబళితోగాని, దుప్పటితోగాని దగ్గర యేది యుంటే దానితో జుట్టి వానిని నేలవై దొర్లించుచు వైన కప్పిన దానిని గట్టిగా నొక్కి మంటల నార్పవలెను. కాలుచున్నవానిని నేలవై పండబెట్టుట వలన అగ్ని జ్వాలలతో తలనరకు వ్యాపించనేరవు. కావున అతడు వాటిని పీల్చుట తటస్థంపదు.

పొక్కుట

చర్మము వేడి నీటిచేగాని కాగిన నీటిచేగాని కలినపుడు పొక్కులెక్కును. దీనికి పైన పేర్కొనబడిన చికిత్స చేయనగును,

కాలిలోగాని చేతిలోగాని వేడుగాని మేకుగాని గుచ్చుకున్న యేమిచేయ వలెను?

లోనఉన్న పేడుగాని, మేకుగాని తీసివేయుటకు కాపడము మొదట చేయవలసిన పని. తరువాత భరించగల వేడి నీటిలో ఇరువది నిమిషములు వరకుముంచి చన్నీళ్లు ఆ బాగముమీద పాయవలెను. క్రిమినాశక లేపనము (నల్ఫాతయజాల్, వంటివి) అంటించి కట్టు కట్ట వలెను. దినమునకు కొన్ని పర్యాయములు చొప్పున వేడి, చల్ల చికిత్సను (20వ అధ్యాయములో, “ఒకటి విడిచి ఒకటి వేడి చలిముంపులు ప్రకారము) చేసిన చీము పట్టకుండా చేయును.

పాము కాట్లు

కుక్క కాటునకు చికిత్సయే పాము కాటునకు చేయవలెను. గాయము నుండి రక్తము కారునట్లు చేయుట మంచిది. త్రాడు గట్టిగా కట్టిన తరువాత కోరలచే పడిన రంధ్రములలో చాకు కొనతో పొడువ వలెను. రంధ్రముల దగ్గర రక్తము కారుటకు నొక్కవలెను. రక్తము పీల్చువారు నోటిలో ఏవిధమైన పుండ్లు లేకుండా చూచుకొన వలెను. రక్తము కొంతసేపు కారిన తరువాత రంధ్రములలో టింబర్ అయోడిన్ పట్టించ వలెను. పొటాసియమ్ పర్మాంగనేటు కొంచెము ఒక గరిబెడు నీళ్లలో కలిపి టింబర్ ఆఫ్ అయోడిన్ కు బదులుపయోగించ వచ్చును. పాము చాలా విష జాతికి సంబంధించినదైనచో కోరలచే పడిన రంధ్రములలో పొటాసియమ్ పర్మాంగనేటు ఎక్కించ వలెను.

తేలు కాటు, జెర్రికాటు

తేలు కుట్టినచోట జెర్రి కరిచినచోట నూదితో లోతుగా గుచ్చవలెను. చర్మములో పది పండ్లెండు రంధ్రములు చేయవలెను. అక్కడ చర్మము నీటితో తడిపి పొటాసియమ్ పర్మాంగనేటు చల్లవలెను. కుట్టిన భాగము మీద పలుకులు మర్దించ వలెను. కొంతసేపుంచ వలెను.

గాడ్సు కొట్టుట

ఎండలో పని చేయువారు హఠాత్తుగా స్మృతి దప్పి పడిపోయినపుడు వారిని వెంటనే నీడకుచేర్చి తలమీద గుండెపైని చల్లని నీళ్లు పోయవలెను. ప్లీళ్లు రోగిమీద పోయుచుండగా మరియొకరు అతని రొమ్మును ముంజేలను చురుకుగా తోమవలెను. గాడ్సుదెబ్బ చాలా ప్రమాదకరమైనది. ఇది వైద్యునిచే పరీక్ష చేయించ వలెను.

విషము త్రాగుట

విషము మ్రింగినవారిచే మొదట కక్కించవలెను. ఇది చాలా విధముగా చేయవచ్చును. ఒక పద్ధతి ప్రేలుకాని పక్షి యొకగాని గొంతులోనికి నిచ్చుట. దీని వలన వాంతి వెళ్లని యెడల గోరు వెచ్చని నీటిలో రెండు పైలు ఆవాలు పిండిగాని, నాలుగు గరిబెల ఉప్పుగాని కలిపి ఒక గిన్నెడు 'గిసెచో' సామాన్యముగా వాంతి వెళ్లును. లేక రెండు గరిబెలు బేకింగ్ సోడా నిమ్ము.

కార్బాలిక్ ఆసిడ్ విషము

కార్బాలిక్ ఆసిడ్ మ్రింగినవారిచే కక్కింపరాదు. వారిచే నాలుగు అయిదు ఉడక బెట్టని కోడి గ్రుడ్డు మ్రింగించవలెను, దీని తరువాత నిచే నొక పెద్దగరిబెడు మెగ్నీషియమ్ సల్ఫేటుగాని, సోడియమ్ సల్ఫేటుగాని ఒక గ్లాసు నీళ్లలో కలిపి త్రాగించ వలెను.

ఆర్సినిక్ విషము లేక యెలుకలను చంపు మందు

వాంతులు చేయించుటకు పైని చెప్పిన పద్ధతులుపయోగించ వలెను. పివాత రోగికి నాలుగు లేక అయిదు పచ్చి కోడి గ్రుడ్లు యిచ్చి గ్నీషియమ్ సల్ఫేటుగాని, సోడియమ్ సల్ఫేటుగాని యొక పెద్ద మోతాదీయము.

నీళ్లలో మునిగిన వారిని తిరిగి తెప్పరిల్ల జేయుట

మనుష్యుని నీటిలో నుంచి తీయగానే చురుకుగా ముక్కులోను

శరీర మధ్య భాగమునను ఎత్తి పట్టుకొనుము

నీ రెండు చేతులు వీపునివాడ వెట్టుము

నోటిలోను యున్ననీరు, బురద తుడువ వలెను. గుండె దగ్గర బట్ట తీసివే! నోరు తెరచి పండ్లనందున కఱ్ఱముక్క పెట్టి నోరు తెరచి యుండునట్లు జ్ఞేయవలెను. రోగి ముఖము క్రిందకు ద్రిప్పి చేతులతని చేతుల క్రిందపె! శరీరము పైకెత్తిన యెడల ఊపిరి తిత్తులలోని నీరు బైటికి పోవున ముక్కునుండి నోటినుండి నీరు కారుట మానగానే శరీరము క్రిందకు దిం

వలెను, కడుపు క్రింద తలగడ పెట్టవలెను. నీ రెండు చేతులు అతని పిపుమీద పలములో జూపిన విధముగా పెట్టి గట్టిగా క్రిందకు నొక్కి బాత్తుగా చేతులు తీసివేయ వలెను. ఈ విధముగా నిమిషమునకు పన్నెండు సార్లు చేయవలెను. (నీ ఊపిరి తీసికొనునంత చురుకుగా నిది చేయవలెను.) పిపుమీద నొక్కుటచే ఊపిరి తిత్తులలోని గాలి బైటకు పోవును. నొక్కుట మూలగానే గాలి ఊపిరి తిత్తులలో ప్రవేశించును. రోగికి జీవచ్ఛిన్నము లేవైన నున్న యా విధముగా యాపిరి యొక్కించుట ఒక గంటవరకు చేయవలెను. మరొకటి సహాయము చేయుటకు దగ్గిరనున్నచో రోగి శరీరము అరుటకు వానిచే చురుకుగా తోయించ వలెను. చేపి నిశ్లేత నింపిన సీసాలు రోగి శరీరము ప్రక్కన చేర్చవలెను. నీరు చాలా పేడిగానున్న అది రోగి శరీరము కప్పును. విలయనిన కొంచెము ఇంచు మించుగా చనిపోయిన వాని చర్మము మలభముగా కాలును.

కుక్క గాని మరియొక జంతువు గాని కరచిన యెడల ఏమి చేయవలెను?

కుక్కగాని మరితర ఏ జంతువుగాని కరచినపుడు, గాయమును క్రిమి నాశక నీటితోగాని సబ్బుతోగాని కడిగి గాయములకు ఇచ్చే చికిత్సనే ఇమ్ము.

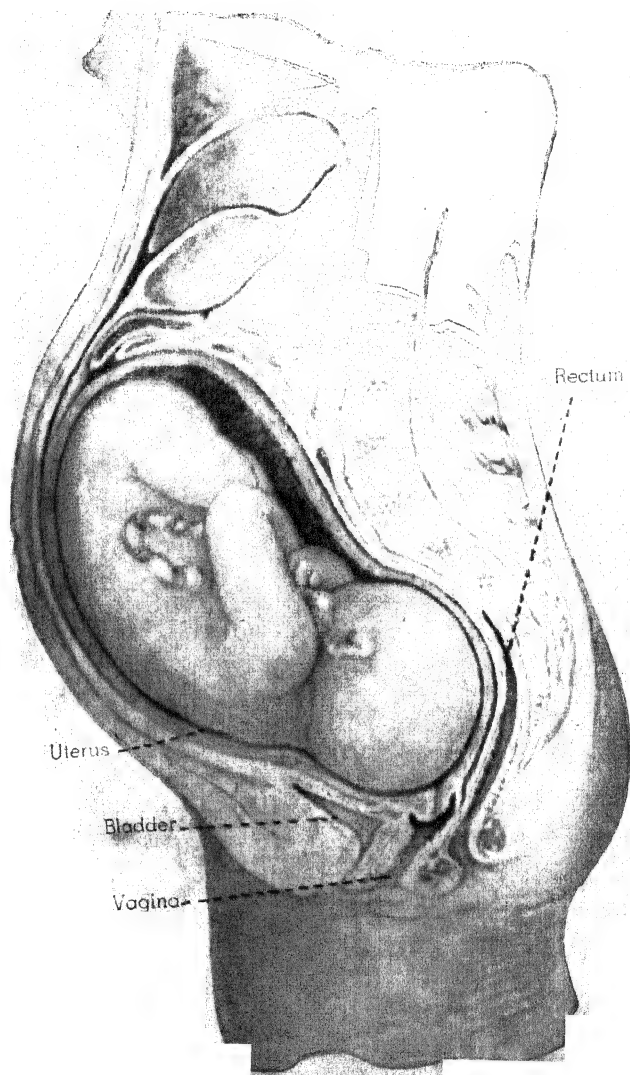
చేయవలసిన రెండవ విషయము కరచిన జంతువు పిచ్చిదో కాదో నిర్ణయించుట. ఇతరులను కరవడానికి వీలులేనిచోట దానిని కట్టి కనిపెడుతూ యుండవలెను. పిచ్చెక్కిన జంతువైతే జబ్బుచేసిన వానివలె యుండి పది దినములలోపల చచ్చును. అది చచ్చినట్లయితే కరవబడినవాడు వెంటనే అసుపత్రికి వెళ్లి పాన్సూర్ చికిత్స పొందవలెను. పిచ్చిచిహ్నములు కనబడక ముందే చికిత్స ఆరంభించ వలెను. విలసనగా పిచ్చి చిహ్నములు కనబడిన తరువాత అతడు స్వస్తుడవడానికి అవకాశములు లేవు. కరచినది పిచ్చిదో కాదో నిర్ణయించుటకు వీలు లేకపోయినను, చికిత్స తీసికొనుట మంచిది.

గాయమునకు సంపూర్ణముగా చురకవేసిన తరువాత అలోచించ వలసిన దేమనగా, కరువబడిన మనుజుని పిచ్చి కుక్క వైద్యాలయమునకు పంపవలెనా లేక వద్దా? అనునదే. సమర్థుడగు వైద్యుడు దొరకని యెడల లేక మరెట్టి విప్లవతయినను, నందేహమైనను గలిగిన యెడల, రోగి వ్యాధియొక్క గురుతు

లను తత్సంబంధమైన పరిస్థితులను తెలుపుచు పిచ్చికుక్క వైద్యాలయమునకు తంతివార్త పంపించవలెను. చికిత్సచేయ నవసరము లేనిచో యిట్లు చేయట వలన దీర్ఘ ప్రయాణమువలన గలుగు ప్రయ ప్రయానములుండవు. ఈ క్రిందివి తంతి వార్త చట్ట సమ్మతమగు విచారణములు.

1. ఇండియా దేశముయొక్క పాస్‌చర్ ఆశ్రమము, కసాలి పాస్‌చర్.
2. ఇండియా దేశముయొక్క పాస్‌చర్ ఆశ్రమము, కున్నూరు (చెన్నపట్టణము) లిస్సా.
3. పాస్‌చర్ ఆశ్రమము, రంగూను (బర్మా) వైరస్సు.
4. ఏడవ ఎడవర్డ్ జ్ఞాపకార్థపు పాస్‌చర్ ఆశ్రమము, ఫినాంగు (అస్సాము) కుక్క వెర్రి.

పైన పేర్కొనబడిన ఆయా నాలుగు పాస్‌చర్ ఆశ్రమములకు కడు దూరముగా నున్నవారు దీర్ఘ ప్రయాణమును సల్పకయే కుక్క కాటు వలనైన వెర్రి తనమును నివారించుటకు వలయు మందు యిచ్చుడిండియా దేశము యొక్క ప్రతి ముఖ్య పట్టణమునందు దొరుకును. ప్రతి మొదటి రకపు సివిల్ ఆసుపత్రి యందును, మిలిటరీ (పతాలపు) ఆసుపత్రి యందును, మిషన్ ఆసుపత్రుల యందును ప్రతి ముఖ్య పట్టణమునందున్న రైల్వే ఆసుపత్రుల యందును, జిల్లాచెరశాలల యందును, వెర్రి కుక్క కాటువలన కలిగిన వెర్రి తనమునకు, ఔషధము యివ్వబడుటకు వసతులు యేర్పాటు చేయబడినవి. వెర్రి కుక్క కరచినదని అనుమానమున్నప్పుడు చేయవలసిన మొదటి యత్నము పైన జెప్పబడిన “మొదటి సహాయ” చికిత్సయే. తరువాత అలన్య మిసుమంతయైనను చేయక రోగిని వెర్రికుక్క కాటుకు చికిత్స చేయగల సమీప పట్టణమునకు తోడుకొని పోవలెను. ఒక గంట వ్యవధి యైనను ఆపాయము గలుగవచ్చును. బలుమారు అలక్ష్మము చేయబడుచున్న మరొక ప్రాముఖ్య విషయ మేదనగా రోగితో కూడా, తను, కరచిన కుక్క మొదలు కొంత తీసికొని వెళ్లవలెను. వెంటనే చికిత్స చేసిన యెడల కడుబాధకరమైన మరణము తప్పునని జ్ఞాపక ముంచుకొనుము.

గర్భిణీ ప్రసవము

“దేవుడు—మన స్వరూపమందు మన పోలిక చొప్పున నరులను చేయుదుము; వారు నముద్రపు చేపలను అకాశ పక్షులను పశువులను నమస్త భూమి, భూమిమీద ప్రాకు ప్రతి జంతువులను యేలుదురు గాకనియు పలికెను.

“దేవుడు తన స్వరూపమందు నరుని సృజించెను. దేవుని స్వరూప మందు వాని సృజించెను: స్త్రీనిగాను పురుషునిగాను వారిని సృజించెను. దేవుడు వారిని ఆశీర్వాదించెను: ఎల్లసగా, మీరు పలించి అభివృద్ధిపొంది విస్తరించుడి; నముద్రపు చేపలను అకాశ పక్షులను భూమి మీద ప్రాకు ప్రతి జీవిని యేలుడని దేవుడు వారితో చెప్పెను.” బైబిలు, అదికాండము 1:26-28.

“దేవుడైన యోహానా నేలమట్టితో నరుని నిర్మించి వాని నాశికా రంధ్రములో జీవవాయువును ఊచగా నరుడు జీవాత్ముడాయెను,” అదికాండ ము 2:7. పవిత్రమైన పురాణములలో మొదటి పుస్తకమునందు మనుష్యుని యుత్పత్తియొక్క చరిత్ర గలదు. ఈ చరిత్ర యిట్లు చెప్పుచున్నది.

అదికాండములోని చరిత్రనుండి ప్రతి మొక్క ప్రతి జంతువు పిల్లలను కనుటకున్ను తన జాతిని శాశ్వతము జేసికొనుటకున్ను యేర్పరచినట్లు తెలియు చున్నది. మనుష్యుని గురించి సృష్టికర్త యిట్లు చెప్పెను. “ఫలవంతముగా నుండి బిడ్డలనుకని భూమిని నిండించుము. దేవుడు తాను స్త్రీని పురుషుని సృజించినట్లు పెక్కుమంది స్త్రీ పురుషుల సృజించి ప్రపంచము నిర్మింపగలడు కాని యీ నిర్మాణ కార్యము మనుష్యునితో పాల్గొన

దలచెను. ఈ కారణముచే స్త్రీ పురుషులు బిడ్డలను కనుట తమ వాంఛ దీర్చికొనుట కనుకొనరాదు. దానిలో కొంత ఈ దైవాంశ సంబంధము కలదు.

గర్భము దాల్చుట

పదకొండవ ప్రకరణములో వివాహమైన తరువాత స్త్రీ శంభోగేచ్ఛ అధికముగా నుండకుండ వలెనని జెప్పబడినది. స్త్రీ పురుష సంబంధము న్యాయమైనదిన్ని స్వభావ సిద్ధమైనదిన్ని అయినను నియమాను సారముగను సకారణముగను యున్ననే అది న్యాయమైనదియు స్వభావ సిద్ధమైనదియు నగును. స్త్రీ లోలత్వము అమపులో నుంచుకొనుటయొక్క అవశ్యకత అకలి దాహములతో పోల్చవచ్చును. ఈ రెండున్ను స్వభావ గుణములు. వీటిని తెలివిగా తప్పి పరచవలెను. మరియు ప్రతివాడు తిండిబోతు త్రాగుబోతు అగునంత తిసను త్రాగను రాదని చెప్పదురు.

తాను తలచినట్లు జేయగలుగు నంత మాత్రమున స్త్రీ లోలుడగునంత సంబంధము కలిగియుండుట న్యాయము కాదు.

తరుచుగా గర్భిణి వచ్చువారి పిల్లలు బలముగాను అరోగ్యముగాను ఉండరు. తరుచుగా పిల్లలను గనుట గూడా తల్లి అరోగ్యమును పాడు చేయును. సంభోగ విషయమున చాలా యొక్కవగా గాని చాలా తక్కువగాని యుండ తలపని వారికి అనగా మితముగా నుండ దలచువారికి మార్గమేమి? నగటు స్త్రీకి గర్భము దాల్చుట కవకాశము కల కాలము నెలలో కొన్ని గంటలు మాత్రమే. ఫలప్రదమగు ఈ సమయములో అండాశయము నుండి బీజము వదలిపెట్ట బడును. ప్రతి 28 రోజులకొక పర్యాయము ఋతిమతి యగు నగటు స్త్రీలో బహిష్టు సమయమునకు 14 దినములు ముందుగా ఇది సంభవించును. వ్యక్తుల దేహతత్వమును బట్టి ఈ కాలము మార వచ్చును. ఎక్కువ మంది స్త్రీలలో, బహిష్టయగు కాలమునకు ముందు 10 వ దినమునుండి 16 వ దినములోపున ఈ నియమిత కాలముండును. ఇందుచేత ఋతుకాలము మధ్య గర్భోత్పత్తికి అవకాశము కల దినములు అరు. సంతానము కొరువారు ఈ కాలములో సంభోగము చేయవచ్చును. పిల్లలు అవసరము లేనివారు ఈ కాలములో భార్యకు దూరముగా నుండ వలెను.

28 దినముల కొక పర్యాయము చొప్పున ఋతిమతియగు స్త్రీలకే పై నిర్దిష్ట కాలము అన్వయించును. సమయము తప్పచూ ఋతిమతియగు స్త్రీలలో ఈ కాలము కూడా మారుచుండునని గమనింప నగును!

గర్భములో బిడ్డయొక్క అభివృద్ధి

స్త్రీ గర్భవతి కాగానే అవగింజకంటె చిన్నదగు స్త్రీ వీజము (అవి 1/125 అంగుళము మధ్యకొలత గలిగియుండును.) అభివృద్ధిబొంద నారంభించును. కొద్ది రోజులలో ఆవి మల్పైరీ కాయంతయుండి దాని పాలికగానే యుండును. నాలు వారములలో ఇది పావురపు గ్రుడ్డు అంత యుండును. రెండవ నెలా ఖరకు కొడి గ్రుడ్డంతయుండి మానవ శరీరపు రూపుదాల్చి నారంభించును. గర్భకోశములో దానిని చేర్చు రక్త నాళములు గలవు. తల్లి తినిన ఆహారము జీర్ణమై రక్తనాళముల గుండా పిండములో (గర్భకోశము యెదుగుచున్న బిడ్డ) ప్రవేశించి దాని నెదుగునట్లు చేయును.

మల్పైరీ కాయవలెనున్న చిన్నముద్ద యెదిగి 206 యెముకలను, 500 కండరములను, కన్నులను, చెవులను, గుండెయును, మెదడు మొదలగువాటి నెల్లబివృద్ధి చేయగలవో మిక్కిలి అశ్చర్యకరము. ఒక అపూర్వశక్తి మనుష్యుని సృజించి ఈ చిన్న ముద్దను పూర్తియైన శరీరముగా నభివృద్ధి చేయుచున్నాడనుట కిది మరియొక నిదర్శనము. పూర్వకాలము నందు దావీదు ఆను బుద్ధిమంతుడగు రాజు చెప్పినది వినుడి: “దేవా! నా తల్లి గర్భమందు నన్ను నిర్మించినవాడవు నీవే. నీవునన్ను కలుగజేసిన విధము చూడగా భయమును అశ్చర్యమును నాకు పుట్టుచున్నది, అందునుబట్టి నేను నీకు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించు చున్నాను. నీ కార్యములు అశ్చర్యకరములు ఆ సంగతి నాకు బాగుగా తెలిసియున్నది. నేను రహస్యమందు పుట్టిననాడు నాకు కలిగిన యెముకలు నీకు మరుగై యుండలేదు.

నాలుగవ మాసాంతమునకు బిడ్డ అయిదంగుళముల పొడవుండును. అరవ నెల కడపట అది రెండున్నర పానుల బరువుండును. అది అరు నెలలు గడచిన తర్వాత పుట్టినయెడల నది కొన్ని దినములకంటె నెక్కువ జీవింపదు. తొమ్మిది నెలలు పూర్తియగునప్పటికి శిశువు నాలుగు మొదలు అరు పానుల బరువుండును. పదునెనిమిది అంగుళముల పొడవుండును.

శిశువు యీ సమయమున బుట్టిన దానిని బహు జాగ్రత్తగా పెంచిన అది బ్రతుకును. పది నెలల సంతరము (280 దినములు) శిశువు బాగా అభివృద్ధి పొందును. అది ఆరు మొవలు పది పానుల బరువుండి, ఇరువది యంగుళముల పొడవుండును.

గర్భిణి కాల పరిమితి

గర్భిణి కాలము 280 దినములు. శిశు జనన మెప్పుడు కలుగునో కనుగొనుటకు ఈ క్రింది పద్ధతుల నుపయోగింప వచ్చును. ఆఖరి ఋతు కాలమునుండి తొమ్మిది నెలలు లెక్కించి దానికి యేడు దినములు చేర్చుము. ఆఖరి ఋతుకాలముయొక్క మొదటి దినము జనువరి ఒకటి యైన శిశు జననము యెనిమిది ఆక్టోరు జరుగును.

అతి సులభముగా లెక్కింపదగిన మరియొక పద్ధతి యేదన, స్త్రీ ఆఖరు మారు ఋతిమతియైన మొదటి దినము రెండు వందల యెనుబది దినములు లెక్కింపుము. నరియైన దినమును నిర్ణయించుట కష్టము. లెక్కపెట్టిన దినమునకు రెండు వారములు ముందో లేక వెనుకనో శిశువు కలుగవచ్చును. ఆఖరుసారి ఋతిమతి యైనది జూన్ మొదటి తేది అయిన, అప్పటినుంచి 280 దినములు మార్చి యెనిమిదవ తేది యగును. శిశు జననమగు దిన మదియె.

గర్భధారణమునకు చిహ్నములు

స్త్రీ తాను గర్భిణితో నున్నానని యెరుగుటెట్లు? ఆమె తెలిసికొనుటకు చిహ్నములు గలవు. వివాహమైన స్త్రీ అంతకు పూర్వము ముట్లగుచున్న కాలములో ముట్లాగి పోయినయెడల ఆమె గర్భిణిగా నున్నట్లే కాని పూర్తిగా నిశ్చయమనుటకు వీలులేదు. బిడ్డకు పాలిచ్చు చుండగానే స్త్రీ గర్భవతి కావచ్చును. బిడ్డ పుట్టిన తరువాత ముట్టు కాకుండా కూడా స్త్రీ గర్భవతి కావచ్చును. గర్భవతియైన కొన్ని మాసములకు ఉదయపు రుగ్మత గలుగును. ఉదయమున లేచుట తొడనే జబ్బుగా నున్నట్టును వాంతి వచ్చునటులను యుండి డోకులు ప్రారంభమగును. ఇది లేవిట్లు అందురు. ఇవి కొన్ని వారములు అనుభవము యుండవచ్చును. ఇది గర్భధారణకు నిశ్చయమైన సూచన.

అనువం అక్షరము	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	నె వెంబరు
పెంబరు కెంబరు	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	ది పెంబరు
మార్చి ది పెంబరు	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	జమవరి
ఏప్రిల్ జమవరి	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	పెంబరు
మే జమవరి	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	మార్చి
జూన్ మార్చి	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	ఏప్రిల్
జూలై ఏప్రిల్	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	మే
ఆగష్టు మే	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	జూన్
సెప్టెంబరు జూన్	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	జూలై
అక్టోబరు జూలై	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	ఆగష్టు
నవంబరు ఆగష్టు	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	సెప్టెంబరు
డిసెంబరు సెప్టెంబరు	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	అక్టోబరు

గర్భిణీ కాలగర్హయ పట్టి

వై సంక్రియందున్న వన్నియం బహిష్ట కనబడిన తేదీలు అనియు దాని క్రింది పంక్తి యందున్న తేదీలన్నియు బిడ్డ జన్మించునని నిరీక్షించవలసిన తేదీలనియు తెలిసికొన వలెను. దృష్టాంతరముగా బహిష్ట కాలము మార్చి 1 తేదీయై యుండునపు ప్రసవకాలము డిశంబరు 6 వ తేదీయై యుండునని కనిపెట్టు వచ్చును.

గర్భిణి స్త్రీకి రెండు మూడు మాసములలో స్తనములు పెద్దవై ఓగువలెను. చంటికొనలు ప్రాముఖ్యము వహించును.

మూడవ మాసము యొక్క కడుపు క్రమముగా నెదుగ నారంభించును. నాలుగున్నర నెలలు అయిన తరువాత ఆమె గర్భములో పిండముయొక్క పలనము కలుగును.

గర్భిణి సమయంలో ప్రమాద సూచనలు

1. అతిగా వాంతులగుట.
2. తలనొప్పి ఎక్కువగాను, ఎక్కువకాల ముండుట.
3. తరుచుగా తల తిరుగుట.
4. దృష్టి మైకము.
5. ముఖము వాచుట, ముఖ్యముగా కనురెప్పల క్రింద.
6. పాదములు, చీలమండలు, చేతులు వాచుట.
7. పొత్తికడుపు పై భాగములో నొప్పి కనిపించుట.
8. ఒక వారమునకు పైగా పిండము యొక్క కదలిక లేక పోవుట.
9. రక్తస్రావము.
10. పొత్తికడుపు చిగబట్టుచూ దీపు క్రిందిభాగము నొప్పిగా నుండుట.
11. మనోవ్యాకులత.

గర్భిణి స్త్రీలు ఉండవలసిన జాగ్రత్త

గర్భిణి స్త్రీకి తగినంత బలవర్ధకమైన ఆహార మీయవలెను. ఏలరునిన ఆమె తిను ఆహారము ఇద్దరకు (ఆమెకు, గర్భములోని శిశువుకు) ఆహారము కావలెను. అనుదినము విరోచనమగుట అత్యవసరము. ఆమెకు పిలబద్ధకమున్న 27 వ ప్రకరణములో చెప్పిన సలహా ననుసరించ వలెను.

ఆమె బాగుగా గాలివచ్చు గదిలో నిద్రింప వలెను.

గర్భిణి స్త్రీకి అనుదినము శరీర పరిశ్రమ ముండవలెను. లేనియెడల ఆమె కండరములు బలహీనముగా తొక్కులవలె నుండును. శిశువు నీరసముగా నుండును. శిశువు జన్మించునపుడు ఆమెకు చాలా కష్టముగా నుండును. ఆమె అనుదినము చాలా నీరు త్రాగవలయును.

ఆమె తరుచుగా అశ్వాంగము చేయుచుండ వలెను.

గర్భిణిగా సున్నపుడు నందోగము పనికిరాదు.

గర్భవతియైన చివరి రెండు నెలలలోఆమెతో సంపర్కము పూర్తిగా వదులుకొ వలెను. మొదటి ఏడు మాసములలో మితముగా మాత్రమే నందోగ సుఖమునుభవించ వలెను.

ప్రసవముకు సిద్ధము (నొప్పలు)

ప్రసవ సమయము చేరువకు వచ్చినపుడు గవి శుభ్రముగా తుడువ వలెను గోడలపై తగిలించిన వన్నియు తీసివేసి, గోడలకు సున్నము గొట్టవలెను. గవి శుభ్రముగా కడుగవలెను. మట్టియిల్లు ఆయినను శుభ్రముగా తుడిచి గవి మూలలలోను మంచము మొదలగు వాటి క్రిందను సున్నము చల్లించ వలెను. గదిలో నుండు మంచము బట్లగాని తక్కినవన్నియు తీసివెయుము. ఇంటికి ఒక్క గదియేయున్న శుభ్రమైన చాపలు పురిటి మంచమునకు మిగిలిన గిదికి మధ్య అడ్డము గట్ట వలెను.

సమకూర్చుకొనవలసిన వస్తువులు ఈ క్రింద వివరింప బడినవి:-

1. ఒక పాసు ఆసుపత్రి దూది రక్తము మొదలగువాటిని పీల్చుట కును శిశువు బననమైన పిమ్మట మర్మావయవముపై పెత్తగా వేయుటకు కావలెను.

2. పది యంగుళముల వెడల్పుగల రెండు మూడు గట్టి క్రొత్త గుడ్డ పేలికలు శిశువు బననమైన తరువాత నడుము చిగించుటకు కావలెను.

3. పాత గుడ్డలు శుభ్రముగా ఉడకబెట్టి ఉతికినవి తల్లి కడుగున రక్తము మొదలగు ద్రవములు పీల్చుటకు కావలెను.

4. శిశువును చుట్ట బెట్టుటకు ఉడకబెట్టి ఉతికిన సిలోను ప్లానుల వంటి పెత్తటి బట్ట కావలయును.

5. రెండు అడుగుల పొడవు, నాలుగున్నర అంగుళముల వెడల్పు గల రెండు గుడ్డ పేలికలు ఉడకబెట్ట వలెను. ఇది శిశువు కడుపును కట్టుటకు కావలెను.

6. నబ్బు, చిన్న బ్రష్ మంత్రసాని చేతులు శుభ్రపరచు కొనుటకు

7. కొన్ని ఔన్నుల లైసాల్ అర్థశేరు నీటికి అరగరిబెడు లైసాల్ కలిపి మంత్రసాని చేతులు కడుగుకొనుటకు ఉపయోగించ వలెను.

8. ఒక ఔన్ను బోరిక్ యాసిడ్ పొడుము కోసిన బొడ్డు మొదలు మీద చల్లుటకు కావలెను,

9. ఉడక బెట్టిన శుభ్రమైన చిన్నగుడ్డ ముక్కలు ఒక్కొక్క ముక్క మూడంగుళముల నెడల్పు యుండి మధ్యను బొడ్డు మొదలు దూరగ లంత రంధ్రము లుండవలెను.

10. నాలుగు లేక ఆరు ఔన్నుల బోరిక్ యాసిడ్ నీళ్లు (50-వ ప్రకరణము నెం 1 చీటి చూడుము) ఇది శిశువుయొక్క కండ్లు తల్లియొక్క చంటికొనలు కడుగుట కుపయోగించ వలెను.

11. అర ఔన్ను లేక ఔన్ను నూటికి పది వంతుననున్న ఆర్ గైరల్ నీళ్లుగల సీసా శిశువు కన్నులు కడుగుటకు. (నెం 3రు చీటి చూడుము).

12. కొన్ని ఔన్నుల వేసలైనుగాని మంచి నూనెగాని శిశువు జననము కాగానే శిశువు శరీరము శుభ్రపరచుటకు.

13. మాతా శిశువుల పొట్టలమీద బట్టలు కట్టుకొనుటకు కొన్ని పిన్నులు.

14. కొన్ని శుభ్రమైన గుడ్డలుశిశువు తువట్లుగా నుపయోగించుటకు.

15. ఆరు మొదలు యెనిమిది అంగుళముల రెండు త్రాడులు పది పన్నెండు దారములు కలిపి పేసిన త్రాడును తయారు చేయుము. ఈ త్రాడు బొడ్డుకు కట్టుటకు కావలెను. బొడ్డు కత్తిరించుటకు మంచి కత్తెర కావలయును. ఇవన్నియు మొదటనే నిద్దము చేసికొన వలెను. ఉడక బెట్టిన బట్టలన్నియు శుభ్రమైన బట్టలలో చుట్టబెట్టి యుంచవలెను. వస్తువులు చేతులు ముందు కడుగుకొనకుండా ముట్టుకొన రాదు.

తల్లికి బిడ్డకు తయారుచేసిన బట్టలు, శుభ్రపరచి దుమ్ము పడకుండా జూడవలెను.

ప్రతి వస్తువు శుభ్రముగా నుండి తీరవలెను. చాలామంది బిడ్డలు పుట్టిన రెండు వారములలో చనిపోవుదురు. దీనికి కారణము శిశువు జన్మ మైనప్పుడు అన్ని వస్తువులు శుభ్రముగా నుండక పోవుటయే. చాలామంది తల్లులు ప్రసవమైన తరువాత చాలా రోజులు అనారోగ్యముగా నుండి జ్వరముచే బాధపడుదురు. ఇదికాడా ప్రసవనమయమున అన్నివస్తువులు శుభ్రముగా నుండక పోవుటయే కారణము.

ప్రసవ సమయము వచ్చినదని తెలియగానే ఆమె తక్షణమే తన పక్క యేర్పాటు చేయించుకొన వలెను. మొత్త తడిసిపోకుండ దానిపైన చాలా కాగితములుగాని నూనె గుడ్డలుగాని పరువవలెను. అప్పుడు దానిపై శుభ్రమైన దుప్పట్లు పరువుము. పక్కపై రక్తము పీల్చుటకు మురికి గుడ్డలు యెప్పుడును ఉపయోగింప వలదు.

చాలా నీరు శుభ్రమైన పాత్రలలో కాగపెట్టవలెను. ఇందులో కొంత నీరు శుభ్రమైనపల్లెములోగాని, నీటి జాడిలోగాని పోసి గుడ్డ మూతవేసి చల్లబడ నియవలెను. కొంత నీరు వేడిగా నుంచవలెను. గదిలో చిన్నబల్ల వేయవలెను, దాని పై భాగము వేడి నీళ్లతో కడిగి కావలసిన వస్తువులన్నియు దానిమీద పెట్టుము. చేతులు కడుగుకొను పల్లెములు సబ్బుతోను వేడి నీళ్లతోను కడిగి యుంచుము.

నొప్పలు ప్రసవము

నొప్పలు ప్రారంభమైనట్టు రెండు చిహ్నములు దెల్పును. మర్మావయవ మునుండి యొరని ద్రవము వెలువడుచు నొప్పల బాధ యొకటి. నిజమైన నొప్పలు పావుగంట కొకసారి అరగంట కొకసారి వచ్చును. ఇవి క్రమముగా ప్రసవము చేరువకు వచ్చుకొలది తరుచుగా వచ్చును.

తెలివైన వైద్యుని యొకనిని నియమించుట మంచిది. దొరకనపుడు చదువుకొన్న మంత్రసానిని నియమించ వలెను. మంచి వైద్యుని పిలిచిన యేమి చేయవలెనో అతనికి తెలియును. సరియైన వైద్యుడు దొరకనివారికే ఈ సలహాలన్నియు చెప్పబడు చున్నవి.

ఇతరులను గదిలోనికి రానియరాదు. మంత్రసానిగాక యిద్దరికంటె గదిలోనికి నెక్కువమందిని రానియరాదు.

ప్రసవముగు నామె వేడినీళ్ల స్నానము చేయవలెను. మర్మావయవముల పై భాగము సబ్బుతోను వేడి నీటితోను కడుగవలెను. నొప్పలు వచ్చుచున్న పుడు తరుచుగా మూత్రము జేయుచుండ వలెను. విడెనిమిది గంటలనుండి విరోచనము గాకయున్న వెచ్చటి ఎనిమా చేసి పేగులు ఖాళీ చేయవలయును (ఎనిమా ఉపయోగించు విధము 20 వ ప్రకరణము జూడుము.)

నొప్పలు మొదట ప్రారంభమైనపుడు తల్లి ఆమె యిష్టమునుబట్టి పరుండ

బిడ్డ పుట్టిన తరువాత తీసికొన వలసిన
జాగ్రత: బిడ్డ పుట్టిన వెంటనే గాలి
పీల్చుకొనుటకు, అవసరమైతే డాక్టరు
చేయి విధము,

వచ్చును. లేక కూర్చుండ వచ్చును. నొప్పులు తీవ్రమైనపుడు ఆమె పరుండి
కాళ్లు పైకి లాగుకొని యండవలెను. ఆ సమయమందు కూర్చొనుట నిలువ
బడి యుండుట తల్లికి హాని కలుగును. బిడ్డ శుభ్రముగా నుండుట కష్టము.

మంత్రసాని తన చేతులను పరిశుభ్రముగా కడుగుకొన వలెను. మోచే
తుల వరకు చేతుల కేమియు నుండరాదు. చేతి వ్రెళ్లు గోళ్లు బాగా తీసివేసి
గోళ్ల క్రిందనున్న మట్టి పొగొట్టుకొన వలెను. చేతులను సబ్బుతోను వేడినీళ్ల
తోను కడుగుట చాలదు. చేతులు శుభ్రపరుచుటకు చిన్న బ్రష్ ఉపుయో
గించ వలెను. పరిశుభ్రమైన బట్ట యొకటి బట్టలు మురికిగాకుండ ముందరి
తట్టు పైన కట్టుకొన వలెను.

ప్రసవసమయమందు ప్రసవమునకు సహాయము చేయునవియని తలచి
యెట్టిమందును ఇవ్వకూడదు. ఆమెకు మందేమియు ఇవ్వనక్కరలేదు. అది

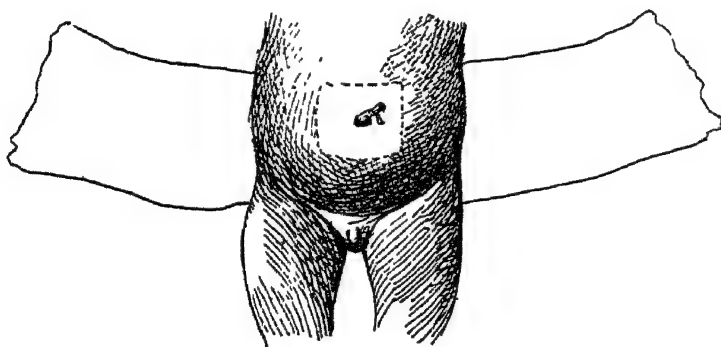
యీయకుండుటయే అమెకు బాగుండును. మర్మావయవములలో మంత్రసాని ప్రెక్టు పెట్టరాదు. అట్లు చేయుటచే బాలింతరాలికి పర్ పెరల్ (Puerperl) అను ప్రసవ జ్వరము వచ్చును.

నీటి తీర్తి పగులగానే శిశువు తల మర్మావయవ ద్వారమున కనబడును శిశువుయొక్క స్థితి చూచుటగానున్న దాని ముఖము క్రిందికి అసగా తల్లి దీప్త దైప్తకు క్షాయము. తల పై భాగము ముందు కనబడును. తల అతి మెగడుగా వచ్చిన తల్లియొక్క మర్మావయవము చాలా పగిలి పోవును. అందుచే తల కనబడుగానే ప్రెక్టు దానిమీద ఉంచి నెప్పులు వచ్చినపుడు క్రిందికి నొక్కివలెను. శిశువుయొక్క తల రామ్ముల వైపునకు వంగి యుండును. అందుచే జగద్దారము గుండ అని సులభముగా పొదచ్చును. తల చూచుట యీ విధముగా కొన్ని నిమిషములు అలస్యము చేయుటయు. నెప్పులకు మధ్యను కండరములు విశ్రాంతిగా నుండును. ఈ విశ్రాంతి సంభవించినపుడు తలను బయటకు రానియవలెను, ఈ విధముగా చేసిన చినుగుల తీవ్రముగా నుండదు.

తల వచ్చిన తరువాత శరీరము వచ్చుటకు కొంత వ్యవధి యుండును. తల బైటికి రాగానే శిశువు మెడమిడుగా వ్రేలు పోనిచ్చి నాభిత్రాడు మెడకు చుట్టుకొనియున్నచో లేచో చూడవలెను. నాభిత్రాడు మెడకు చుట్టుకొనియుండి రాడి కొట్టుకొనకున్న తక్షణము ప్రసవము చేయవలెను. నాభిత్రాడు మెడకు చుట్టుకొనని యెడల మంత్రసాని దూదిగాని గుడ్డగాని తీసికొని శిశువు నేరు కండ్లు తుడుప వలెను. బిడ్డ పుట్టగానే దానిని ప్లాసలవంటి మెత్తని బట్టతో చుట్టి బెట్టవలెను. ముఖము రక్తముతో నుండనియ కూడదు. మంత్రసాని త్వరగా ఆర్థిరల్ చుక్కలు శిశువు కంటిలో వేసి సుభ్రవరచ వలెను. ఆర్థిరల్ తెనియెడల చొరానిక్ నిక్లమేసి శుభ్రపర్చుము. వేలకొలది శిశువులు యిట్లు శడుగక పోవుటచే గ్రుడ్డివారగు చున్నారు.

శిశువు జన్మించగానే మంత్రసానికి సహాయము చేయుచున్న అమె తల్లి కడుపుమీద చేయి పెట్టి గర్భము పట్టుకొన వలెను. గర్భము పొట్ట పై భాగము నుండి గట్టి ముద్దగా చేతికి తగులును, తేలికగా నొక్కము. చేయి కొంతసేపు వదలి పెట్టుకుండ ఇట్లు నొక్కుటచే కాళీయైన గర్భము ముడుచు కొనిపోయి రక్తము రాకుండా జేయును.

నాభిత్రాడులో నాడి ఆగగనే దానిని త్రాటితో కట్టి కోయవలెను. ఇందు కొరకు తయారుచేసిన రెండు త్రాళ్లు ఉపయోగించుము. రెండు త్రాళ్లు కత్తెర చిన్న పల్లెములో బెట్టి నీటిలో కొన్ని నిమిషములు వుడకబెట్టు వలయును. ఉపయోగించువరకు వాటిని వేడి నీటిలో నుంచుము. త్రాడు బిడ్డ నాచికి జాగ్రత్తగా గట్టిగా గట్టుము. బిడ్డ నాచిని కోయుట కుపయోగించు కత్తెర, కట్టుట కుపయోగించు త్రాళ్లు ఉపయోగించుటకు పూర్వము కాగ బెట్టినవి యుపయోగించ వలెను. కాగబెట్టినవి త్రాళ్లు, కత్తెర ఉపయోగించుటచే రోగ క్రిములు శరీరములో ప్రవేశించి బెటానస్ దనుర్వాతము (Tetanus) రోగము కలుగును. (అనేకమంది శిశువులు ఏడు మొదలు పది దినములు పున్నపుడు సంభవించు వ్యాధిపేరు బెటానస్.)

నాభిత్రాడు విషయమై తగు జాగ్రత్త తీసికొను విధము

బొడ్డు కోయగనే బొరాసిక్ (Boracic) యాసిడ్ పొడిని చల్లి దానిపై ముందుకై ఉడగబెట్టి తయారుచేసిన గుడ్డ వేయుము. బొడ్డు కొనను పిడ్డలోని రంధ్రముగుండా లాగి బొడ్డు మీదకు గుడ్డ మణువుము. ఈ గుడ్డ పరిగా నుండుటకు శిశువు శరీరము చుట్టు కట్టు కట్టుము. తల్లికి కావలసిన పరిచర్య లగువరకు శిశువును వెచ్చనిచోట కుడివైపునకు పరుండ బెట్టుము. శిశువు జన్మమైన కొంతసేపటిలో మాయ పడిపోవును. నాభిత్రాడు లాగకుము. అనికి ఏమి గట్టకుము. నాభిత్రాడు తిరిగి తల్లిగర్భములోనికి పోయి హని లిగించునని దలచుట పొరపాటు. గర్భము పట్టుకొనిన అమ్మదానిని గట్టిగ కుక్కుచునే యుండ వలయును. ఎక్కువ శక్తి నుపయోగింపకుము. ఇది క్తమురాకుండా జేయును. మాయ పడపోవునట్లు చేయును.

మాయ పడిపోవగానే పదునైదు అంగుళముల వెడల్పుగల గుడ్డ కడుపు చుట్టు కట్టి పిన్నులు గ్రుచ్చవలెను. ఇది వెడల్పుఅయిన గట్టిగా నుండి కడుపును కొద్దిగా నొక్కుట కుపయోగించును.

శిశువును స్నానము చేయించి బట్టలు చుట్టబెట్టిన తరువాత తల్లిచేత పాలు ఇట్టించ వలెను. ఏలయనిన అది కుడుచుకొనుట ప్రారంభింపగనే గర్భము ముడుచుకొని చిన్నదై గట్టిపడును. ఇది గర్భమునుండి రక్తము కారకుండా చేయును. నడుముకు బట్ట బిగించుటకు ముందు రక్తముతో మలినమైన బాగములు వేసనీళ్లతో కడిగి బాగా తుడువవలెను. దీని తరువాత ఉడుకబెట్టిన దూది మెత్తగాని, గుడ్డలమెత్తగాని మర్మావయవముల మీద వేయవలెను. ఈ మెత్త జారిపోకుండా వారముచే రెండువైపుల కట్టి నడుముకు కట్టిన గుడ్డకు కట్టవలెను.

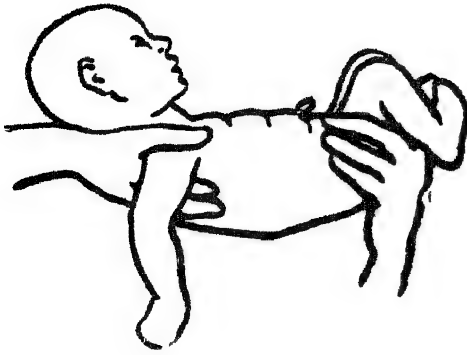
బాలింతరాలు కడలకుండా పరుండవలెను. కొన్నిరోజుల కాలము అమె పరుండి యుండవలెను. మర్మావయవములమీద మెత్త తరుచుగా మార్చవలెను. ఆభాగమును తరుచుగా స్పృశపరచ వలెను.

శిశువు జన్మమైన ఆరేడు గంటలలో బాలింతరాలు మూత్రవిసర్జన చేయవలెను. అప్పటికి మూత్రవిసర్జన గాకున్న పెద్ద తువాలు చాలా మహతలు బెట్టి వేసనీళ్లలో ముంచి పిండి మర్మావయవములమీద ఉంచవలెను. అప్పుడు మూత్రవిసర్జన కావచ్చును.

శిశువు జన్మమైన మరుసటి వినమున విరోచనము కావలెను. లేకున్న విరోచనమునకు మందు తీసికొన వలెను. ప్రసవించిన తరువాత మామూలు ఆహారము తీసికొన వలెను. రెండు మాడు రోజులవరకు చలినీళ్లు, చల్లని ఆహారము దీసికొనకుండుట మంచిది. బాలింతరాలకు బాగా ఉడికిన సారవంతమైన ఆహారము యియ్యవలెను. అవి యేవనః గంజి, కోడి గ్రుడ్డు, పాలు, రొట్టె, జంగాళ దుంపలు, చేపలు, బాగా పండిన పండ్లు.

శిశువు గాలి పీల్చని యెడల చేయవలసినదేమి?

శిశువు జన్మించగానే కేరున ఏళ్ళి ఉచ్చావన నిశ్వాసములు ప్రారంభించును. శిశువు యేడ్చి గాలి పీల్చుటకు ప్రారంభింపక నిశ్శబ్దముగా పరుండినను లేక కొద్దిగా యెగవూపిరి విడచుచున్నను దానిని తక్షణమే

ఊపిరి తీసికొనునట్లు చేయవలెను, నోటిని గొంతుకను వల్పుని గుడ్డతో చుట్టి బెట్టిన వ్రేలితో తుడువ వలెను. బొటనవ్రేలు పల్పుని గుడ్డతో చుట్టిబెట్టి శిశువు నాలుక పట్టుకొన వలెను. నాలుక మెల్లగా నిమిషమునకు పదిసార్లు చొప్పున లాగుము. ఇట్లు చేయుచుండగా మరొకడు శిశువు పిర్రమీద బట్టతో కొట్టపలెను లేకున్న గుడ్డను నీటిలోముంచి యెదురొమ్ము మీద కొట్టపలెను. ఈ విధాన ముచే తరుచుగా ఉచ్చాస నిశ్వాసము ప్రారంభించును. శిశువు ఊపిరి తీసి కొనుటకు ప్రారంభింపగానే నిప్పుయెదుట వెచ్చగా చేయబడిన గుడ్డలో శిశువును చుట్టి బెట్టుము.

ఈ ప్రైవద్ధతుల ప్రకారము రెండు నిమిషములు చేసిన తరువాత శిశువుకు ఉచ్చాస నిశ్వాసము కలుగనియెడల నాచి త్రాడుకు కట్టుకట్టి బొడ్డు త్వరగా కోసి బైటనుండి గాలి లోపలకు పంపుటకు బ్రయత్నింప వలెను. ఇందులో జతపరచిన చిత్తరువులు బైటనుండి ఉచ్చాస నిశ్వాసముల బంపు విధానము జూపును ఈ చలనములు అతి త్వరితముగా నుండరాదు. నిమిషమునకు పది పండ్రెండుకు మించరాదు. బిడ్డను పరుండ బెట్టుటకు సరిపోవు పాత్రలో

105 ద్వితీయ ఫారిన్ హిటు మెయిగల నీరుండవలెను. కర్చితపు ఊపిరి లోనికి పంపుచున్నపుడు దిష్ట యొక్క శరీరము వీలైనంతవరకు వేడి నీళ్లలో మునిగి యుండునట్లు జూడవలెను. ఆక తొందరగా వదులు కొనవద్దు. ప్రాణ చిహ్నములు ఏదైనయన్న కర్చితపు ఊపిరి అరగంబకు పైగా పంపవలెను.

శిశు జనన కాలమందు రక్త ప్రవాహము

శిశు జనన సమయమందు జననమైన తరువాత రక్తము పెల్లువలై పారును. కాని అది సాహస్యముగా కొంత కాలముమాత్ర ముండును. చాలా రక్తము పావుచున్న బాలింతరాలు చలివేయుచున్నవనును. అవి పాలిపోయి అలినలు దొందును.

చికిత్స

బాలింతరాలి డుంట్లక్రింద యెత్తుగా నుండుబకు పరుపుచుట్ట నొకదానిని పెట్టుము. కడుపుమీదనుంచి లోనున్న గర్భము చాతితో పట్టుకొని గట్టిగా చొక్కవలెను. రక్త ప్రావమాగువరకు ఆపట్టు విడవవద్దు. బాగా చల్లని నీటిలో గుడ్డ తడిపి మర్మావయవ సమీపమునను దానిమీదను పెట్టవలెను. తరుచుగా యీ గుడ్డ తడిపి పై విడముగానే చేయుము. ఈ చల్లదనము రక్త నాళముల ముడుచుకొనునట్లు చేసి ఆవిధముగా రక్త ప్రావము నాపును. కొంతచల్లని నీటిని రెండు మూడడుగుల యెత్తునుండి కడుపుమీద పోయ వలెను. శిశువునకు స్తన్యమిప్పించుము. అది కుడుచు కొనుట ప్రారంభం పగానే గర్భము ముడుచు కొనును. ఎర్గట్ (Ergot) యొక్క అరఖు దొరికిన యెడల మూడు గంటల కొకసారి ఒక గరిబెడు ఈయవలెను అట్టి రక్తప్రావము తరువాత బాలింతరాలు రెండు దినములు కదలకుండా పరుంప వలెను, ఆమెను యెంత మాత్రము కూర్చుండ నీయరాదు. పక్క మీద నుండి లేచి వెళ్లి పోనియరాదు.

శిశు జననము ననుసరించి వచ్చు జ్వరము (వర్ వెరల్ జ్వరము)

శిశు జననమైన కొన్ని దినములవరకు బాలింతరాలకు కొద్ది జ్వరము వచ్చును. అట్టి జ్వరము హని కరముగాదు. అది మూడు నాలుగు రోజులు మాత్ర

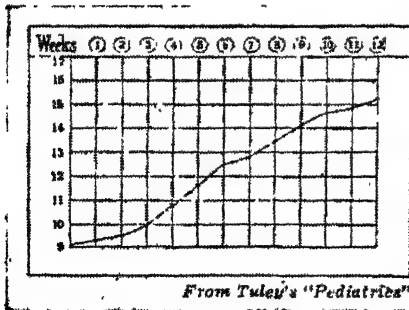
ముందును. శిశు జననమైన మూడవ దినముగాని నాలుగవ దినముగాని నారంభించు జ్వరము చాలా ప్రమాదకరము. జ్వరముతో నాడి కొట్టుకొనుట హెచ్చు అగును. సాధారణముగా నాడి నిమిషమునకు డెబ్బది రెండు సార్లు కొట్టుకొనును.) అది చలితో ప్రారంభము కావచ్చును. సాధారణముగా పాత్తికడుపులో నొప్పియుండును. కడుపుమీద నొక్కిన నొప్పిగా నుండును. తల నొప్పిగా నుండును. గర్భము నుండి పడు' మైల జ్వరము వచ్చిన ఒకటి రెండు దినములలో తగ్గును.

ప్రసవ సమయమునందు అన్నియు సుభ్రముగా ఉండుటల శ్రద్ధదీసి కొన్న పర్ పెరల్ జ్వరమురాదు. విలననిన ఈ జ్వరము సూక్ష్మ జీవులు మంత్రసాని సుభ్రముగాలేని చేతులనుండిగాని రక్తము మొదలగు వానిని వీల్చుట కుపయోగించు అసుభ్రముగనున్న బట్టల గుండాగాని గర్భములో ప్రవేశించును. మంత్రసాని తన వ్రేళ్లుగాని యే పనిముట్టుగాని మర్మావయవములలో పెట్టిన ఈ పర్ పెరల్ జ్వరము వచ్చును.

సమర్థుడగు వైద్యుడున్న ఈ రోగ చికిత్సకు ఆతనిని బిలువ వలెను. బాలింతరాలిని వైద్యశాలకు తీసికొని పావుటకు వీలున్న తీసికొని వెళ్లవలెను.

శిశువుల యొక్కయు చిన్నబిడ్డల యొక్కయు సంరక్షణ

ఒక సంఘములో బన్మించిన నూరుమంది బిడ్డలలో యేడాదిలోపుగా డెబ్బది మందిచనిపోయిరి. నవహిద్దునున్న మరియొక సంఘములో జన్మించిన నూరుమంది బిడ్డలలో ఆయిదుగురు మాత్రమే యేడాది వచ్చునప్పటికి చనిపోవుదురు. రెండు సంఘములలోను చనిపోవు బిడ్డల సంఖ్యలో నీ విపరీత భేదమునకు కారణము మొదటి సంఘములోని తల్లిదండ్రులు బిడ్డల విషయములో తగిన గ్రహ తీసికొనక పోవుటే. రెండవ సంఘములోని బిడ్డలకు సరియైన సంరక్షణ జరిగెను. హిందూ దేశములో జన్మించు బిడ్డలలో చాలామంది పండ్రెడు నెలలైనను జీవించరు. ఈ దారుణ నష్టము పూర్తిగా

టూలిగారు గనుగొనిన వంటి బిడ్డల వ్యాధుల నుండి పసిబిడ్డ జీవితము నందలి మొదటి 12 వారముల యందు బిడ్డ సామాన్య బరువును తెలుపు పటము.

తప్పింప వచ్చును. యేలయనిన ఇది శిశు జన్మ కాలమందు శుభ్రత తక్కువచేతనున్న, కొన్ని నెలలు మాత్రమేయున్న పిల్లలకు గట్టి పదార్థములు

పెట్టుటయున్న ముఖ్యముగా మాంసము పచ్చి పుచ్చకాయలు శాఖాహారములు తినుపించుటచేతనున్న ఈగలు మునిరి క్రిములు వదలిన ఆహారము యిచ్చుటచేతనున్న, యేడ్చినపుడెల్ల పిల్లలకు ఆహారము ఇచ్చుటచేతనున్న ప్రతి మురికి వస్తువును నోటిలో పెట్టుకొన నిచ్చుట చేతనున్న వచ్చుచున్నది. ఇంత దారుణ శిశు మరణములు తప్పించుటకు వీలుగా నుండుటకు తల్లి దండ్రులు శిశు సంరక్షణ మార్గములు జాగ్రత్తగా నేర్చుకొన వలెను.

సామాన్యపు శిశువు

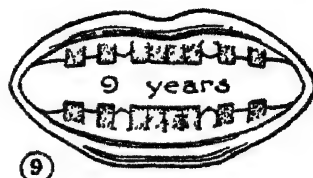
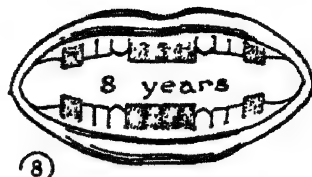
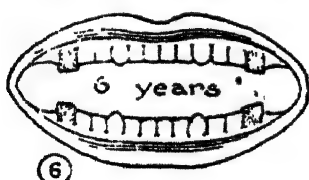
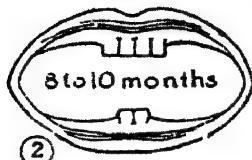
శిశు జనన సమయమందు ఆరు లేక యెనిమిది పౌనుల బరువు యుండును. బరువు తరుచుగా యెనిమిది పౌనుల కెక్కువ యుండును జన్మించిన మొదటి వారములో శిశువు బరువెక్కువకాదు. మొదటి ఆరు వారములలో బిడ్డ వారమునకు నాలుగు ఔన్సులు బరువెక్కును. తరువాత ఆరు మాసములలోను బిడ్డ వారమునకు నాలుగు ఔన్సులకు తక్కువగా బరువు యెక్కువగును. రెండవ యేడాదిలో బిడ్డ ఆరు పౌనుల బరువు ఎక్కువకెను. పట్టు రావలసిన సమయము నాలుగవ ప్రకరణములో చెప్పబడినది. పదియవ నెలలో బిడ్డ తనంతట తాను నిలువ బడవలెను.

శిశువు పుట్టినపుడు కఫాలములో రెండు మెత్తని స్థలములుండును. ఒకటి కఫాల భాగము పైనను రెండవది కఫాలమునకు వెనుక భాగమునను ఉండును. మృత్యువు కంట రెండవ నెలాఖరున మూసికొని పోవును. ఈ రెండవ మెత్తటి స్థలములలో నేడైనా రెండేడ్లు దాటిన తరువాత మూసికొని పోవక పోయినచో దానికి కారణము శిశువునకు తగిన యాహారము లేక పోవుటయో లేక రికెట్సు (Rickets) అను రోగ ముండుటయో అగును.

మామూలు బిడ్డ రోజుకు చాలా సార్లు యేడ్చును. బిడ్డలు ఆకలి వేయకున్నను కారణము లేకయే యేడ్చుదురు. పిల్ల యేడ్వని యెడల అదియొక జబ్బు. వారి కండరముల కిది యొక పరిశ్రమ. పిల్లలు యేడ్చుట స్వాభావికమగుటచే వారు యేడ్చినపుడెల్ల పాలు ఈయరాదు.

బిడ్డయొక్క జాగ్రత్త

ప్రతి బిడ్డకు మూడు నెలలలోపల టీకాలు వేయించవలెను. మనూచక

ముందు ప్రదేశములో జన్మించిన బిడ్డకు రెండవ వారములో టీకాలు వేయవలెను. (22 వ ప్రకరణము చూడుము). బిడ్డకు 6 మొదలు 8 నెలల వయస్సు వచ్చినప్పటికి డిప్తీరియా, ధనుర్వాతము, కోరింతదగ్గు, మశూచికము మొదలగు అంటవ్యాధులకు గురి కాకుండునట్లు టీకాలు వేయించ వలెను.

ఆరోగ్యము గల బిడ్డ జన్మించిన మొదటి వారములో దినమంతయు నిద్రించును. బిడ్డకు సౌఖ్యమయిన పక్క వేయవలెను. వెదురు ఉయ్యాల బిడ్డకు బాగుండును. బిడ్డ ముఖముమీద కండ్లమీద ఈగలు వ్రాలకుండా దానిమీద దోమతెర కప్పవలెను. ఈగలు కండ్లలో పుండ్లు చేసి శరీరముమీద

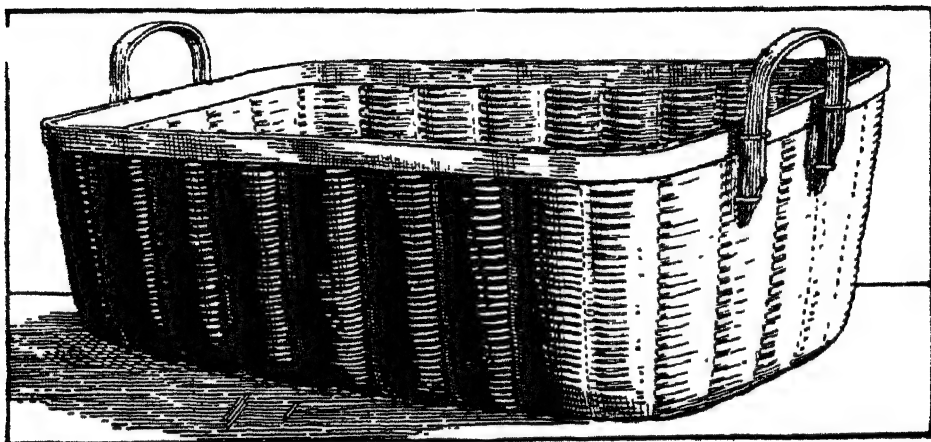
చంటి బిడ్డకు స్నానమిచ్చుట.
పసిబిడ్డను పట్టుకొన వలసిన తీరును
గమనింపుము.

దద్దురులు కలిగించును. అవి బిడ్డకు అతిసారముగూడా దెచ్చిపెట్టును. బిడ్డ నిద్రించు చుండగా ముసుకు వేయకుము. బిడ్డకు చాలా శుభ్రమైన గాలి కావలెను. అందుచే ప్రక్క తెరలు వేయకుము, కిటికీలు తెరచి యుంచుము. అట్లుగాకున్న బయట నీడలో మంచము వేయుము.

అనుదినస్నానముద్వారా చంటి బిడ్డను శ్రుభముగా నుంచవలెను.

నెలమీద తుంగచాపవేసి కూర్చుండ బెట్టవలెను. ఎడనిమిది నెలలు వచ్చిన బిడ్డ ప్రాకును. అప్పుడొక చిన్న తెట్టచేసి దానిని చాపమీద పెట్టి బిడ్డను తెట్టలో బెట్టుము.

శుభ్రమైన తువ్వకుపయోగింపుము కరుచుగా ఉపయోగించు మాసిపోయిన బట్టలు దుర్వాసన వేయుచేగాక బిడ్డ మర్మావయవమునకు దురద పుట్టించును.

సామాన్యముగా గుడ్డలుంచుకొను గంప పసిబిడ్డలకొక మనోహరమైన పాస్టగును

మగ శిశువు శిశ్నముయొక్క ముందేలు వెనుకకు దీసి తరుచుగా కడుగుచుండ వలెను. ముందేలు వెనుకకు పోనియెడల సమర్థుడగు వైద్యుని దగ్గరకు తీసికొనిపోయి బాగు చేయించుము. స్త్రీ మర్మావయవములు గూడా తరుచుగా కడుగవలెను.

బిడ్డకు దుస్తులు వేయునపుడు, పిరుదలును మర్మావయవములున్న బాగా మూయుము. నాగరికత గల దేశములలో పిల్లలను దిగంబరులుగా నుండనీయరు. వారి పిరుదులు మర్మావయవములు కనబడునట్లు బట్ట కట్టరాదు. ఇట్లు చేసినవారికి తరుచుగా రొంప పట్టుచుండుటే గాక సీతి బాహ్యులు గూడా ఆగుదురు.

చంటి పిల్లలకు సర్వయోగ భోజనము

మంచిపాలు ఉపయోగించుటకు సహాయపడు పట్టిక

బిడ్డ వయస్సు	మంచి పాలు	పొంగించిన నీరు	కార్ప్ నిరప్	డెక్టిన్ మాల్టోజ్	మొత్తము బెన్సులు	
	బెన్సులు	బెన్సులు	టెబిల్ స్పూనులు	తలకొట్టి		
పుట్టినపుడు	10	10	1½	3	20	దాదాపు.
1 నెల	14	10	2½	5	24	
2 నెలలు	20	12	3	6	32	
3 నెలలు	24	12	3	6	36	
4 నెలలు	24	8	3	6	32	
5 నెలలు	26	8	3	6	34	
6-8 నెలలు	26	6	3	6	33	
9 నెలలు	బిడ్డ భరించ గలిగితే పాలలో ఏమీ కలపకుండగనే కాచి పట్టించ వచ్చును. ఒక నెల నుండి మరియొక నెలకు మొత్తము హెచ్చిస్తూ ఉండవలెను. 4 వ నెలలో తగ్గించడం పై తిండి పెంచడమే కాణము.					

పోతపాలు పుపయోగించు వద్ద తిని చూపువట్టి

బిడ్డ వయస్సు	పాలపాడి	పొంగించిన నీరు	కార్ప్ నిరప్	డిక్టన్ మాల్టోజ్	మొత్తము బెన్సులు	
	బెన్సులు	బెన్సులు	టెబిల్ స్పూనులు	తలకొట్టి		
పుట్టినపుడు	5½	15	1½	3	20½	దాదాపు.
1 నెల	7	17	2	4	24	
2 నెలలు	10	22	3	6	32	
3 నెలలు	12	24	3	6	36	
4 నెలలు	11	21	3	6	32	
5 నెలలు	13	21	3	6	34	
6-8 నెలలు	13	20	3	6	33	
9 నెలలు	15	17			32	
10 నెలలు	16	16			32	

అరోగ్యవంతురాలైన తల్లియొక్క పాలకు మించిన బోజనము మరొకటి లేదు. అరోగ్యవంతురాలుగా నుండుటకు తల్లి నర్వవిధముల ప్రయత్నములు చేయవలెను. ఆమె విశ్రాంతి తీసికొను చుండవలెను, ఎక్కువ నీటిని త్రాగవలెను, ఆరు బయట వ్యాయామము కొరకు పని చేయవలెను, పుష్టికరమైనట్టియు, అనుచిన మలవిసర్జనకు సహాయపడునట్టి ఆహారమును భుజింపవలెను. ఆహారము సంతృప్తితో కూడిన జీవితాన్ని గడుపుచుండ వలెను. పాలిచ్చు తల్లి కారము, తాంబూలము, పొగాకు, మదుపానములు వర్జించవలెను. వీటినుండి పాలద్వారా చిడ్డకు కూడా అనారోగ్యత కలుగ వచ్చును ముఖ్యముగా పొగాకులో కనుగొనబడు నికోటిన్ విషము. ఇది చిడ్డ గుండెను బలహీన పరచి, ఎదుగువల సరికట్టును.

సామాన్యమైన అరోగ్యముతో పుట్టిన చిడ్డకు ప్రతి మూడు గంటలకు ఒకసారి పాలియ్యవలెను. బలముగా పుట్టిన చిడ్డలనుపుట్టినతోడనే నాలుగు గంటల వ్యవధితో పాలియ్య వచ్చును. రాత్రి 2 గంటలకు పాలివ్వడం మొదటి కొన్ని వారములు అవసరమై యుండవచ్చును. గాని, తల్లికి చిడ్డకు కూడా రాత్రి సమయములో పూర్తి విశ్రాంతి కలగడానికి ఈ అభ్యాసము సాధ్యమైనంత త్వరలో నిలిపివేయుట అవసరము. మూడు గంటల వ్యవధిలో పాలివ్వడం ప్రారంభించిన చిడ్డకు క్రమేపీ ఈ వ్యవధిని పెంచుచూ, మూడు మాసముల వయస్సులో వ్యవధి నాలుగు గంటలుండు నట్లు చూడవలెను. తల్లిపాలు మాన్పించే వరకు ఈ కార్యక్రమము ననున రించుచుండ వలెను.

పొంగించి చల్లార్చిన (కొంచెము వెచ్చగా నుండవలెను) నీటిని వ్యవధి కాలములో ఇచ్చుచుండ వలెను. పాలనీసాలోగాని, గరిటతోగాని ఈ నీటిని పట్టించ వచ్చును.

తల్లి అరోగ్యమును బట్టి, చిడ్డ అభివృద్ధిని బట్టి పాలు మాన్పించ వలసిన సమయ మాధారపడి యుండును. మొదటి ఆరుమాసముల వరకు వారమునకు ఆరు మొదలు ఎనిమిది ఔన్సుల చొప్పున బిడ్డ వృద్ధిజెందు చుండవలెను. తరువాత తగ్గుచూ రావచ్చును. సంవత్సరము వయస్సులో బిడ్డ పుట్టినప్పటికి మూడు రెట్లు బరువుండ వలెను.

సర్వసాధారణముగా తొమ్మిదవ నెలలో తల్లి పాలు మాన్పించ వలెను.

ఒకేసారి అపక క్రమేణ తగ్గించుచు రావలెను. పాలకు చేర్చు ఇతర ఆహారములును సలహాలును ఈ దిగువ ఇవ్వబడినవి:—

మొదటి నెల— కారట్టు (పచ్చ ముల్లంగి) వుడకబెట్టిన నీరు (ఉష్ణ గాని, నూనెగాని కలపకుండా)

రెండు, మూడు నెలలు—మెత్తగా పిసికిన అరటి పండు, బాగుగా ఉడికించిన అన్నము (జావవాటుగా ఉడికించిన అన్నము). ఉదయము 10 గంటలకు ఈ భోజనము ఇచ్చి తరువాత పాలు పట్టించ వలెను. ఆకలి హెచ్చునపుడెల్లా బిడ్డకు క్రొత్త భోజన పదార్థములు మార్చుచుండ వలెను.

మూడవ మాసము— ఇరువది నిమిషముల వరకు ఉడికించిన గ్రుడ్డు లోనిజెన. ఆరంభమున కొద్దిగా జెన పాలలోవేసి కలిపి ఇచ్చుచూ క్రమేపీ ఈ జెన పరిమాణము పెంచవలెను.

ముద్రగా చేసిన కారట్టు (పచ్చముల్లంగి) స్పీనచ్ (బచ్చలికూర) తాజా టమోటోలు కూడా.

మొదట కొద్దిగానిచ్చి ఒక బేబిలు స్నాను వరకు పెంచవచ్చును. జావలు అరటిపండు కూడా మొదట కొద్దిగనూ, రాను రాను ఎక్కువగను ఇవ్వవలెను. తల్లిపాలు నరిపాతూ, బిడ్డ ఎదగవలసిన రీతిగా ఎదుగుతూ ఉంటే 8 మాసముల వయసు వరకూ నారింజ రసము తప్ప మిగతావేమీ ఇవ్వనవసరము లేదు.

తొమ్మిది, పన్నెండు నెలల మధ్యలో ఈ క్రింది సలహాలనునరించ వచ్చును:

ఉదయము 7 గంటలకు— 2-4 బేబిల్ స్నానుల పాలతో కలిపి పలుచటి జావ; (దీనికి బదులు మెత్తటి అరపండుగాని మిల్క్ టోస్టుగా ఇవ్వవచ్చును.); పండ్లరసము; 1 పైసుజ్యుబాక్ (ఎండుటోస్టు); 8 టెన్యుల పాలు, లేక బిడ్డ త్రాగ గలిగినన్ని.

ఉదయము 9:30 గంటలకు— 4 టెన్యుల నారింజరసము, 1 గరి టెడు కాడొలివర్ ఆయిల్ (చేపనూనె).

ఉదయము 11:30 గంటలకు— 2-3 బేబిల్ స్నానుల ముద్దగా న్నైన కూరగాయలు, (కారటు), స్పీనాచ్, గోరుచుక్కుడు, పచ్చిబఠాణీలు,

వెరుగుచున్న వసేబిడ్డలకు ఆరోగ్యప్రోత్సక పదార్థములు నారింజ పండ్లు రసము
నందు గాని తక్కువ పండ్ల (Tomatoes) యందుగాని దొరుకును

టమోటో, కాలీఫ్లవర్, పార్సినెస్, అన్నరాకనె; 1-2 టేబిల్ స్పూనుల
జున్ను; 1-2 టేబిల్ స్పూనుల బంగాళదుంప, అన్నము లేక చప్పతి;

2-3 టేబిల్ స్పూనుల కస్టర్, జివెరిక్, డినర్, టాపియోకా; 4-6 టెన్సుల పాలు

సాయంత్రము 3 గంటలకు— 2-4 టెన్సుల పాలు, గ్రాహల్ క్రాకర్ లేక ఆరోరూట్ డిస్కట్ లేక జ్యీబెక్.

సాయంత్రము 5:30 గంటలకు— 2-4 టేబిల్ స్పూనుల ముద్దగా చేసిన ఆరటిపండు, లేక జున్ను (పెరుగు); 2 గ్రుడ్డు; 1-2 టేబిలు స్పూనుల కొంచెము వెచ్చజేసిన పండ్లు; 8 టెన్సుల లేక బిడ్డ త్రాగ గలిగినన్ని పాలు.

ఇతరము లేవియు తినిపించవద్దు,

ఈ కార్య క్రమము 18 మాసములు మొదలు 2 సంవత్సరముల వరకూ అనుసరించ వగును. ఈ క్రింది వస్తువులేవియు బిడ్డలకు ఇవ్వరాదు: టీ, కాఫీ, వెడిగా నున్న రొట్టి, వంకాయ, పచ్చి మొక్కజొన్న, రేడిషు, గ్రిడ్లోకెక్, తీపి కేకులు, వేయించిన వంటలు, గ్రేవీ, పందిమాంసము, ఉప్పు లేక ఎండు చేపలు, కారము, గింజలు, మిఠాయిలు, బెర్రీఅను కాయ, పుచ్చకాయ, నారింజ, ఆరటి తప్ప మిగిలిన ఫలములు.

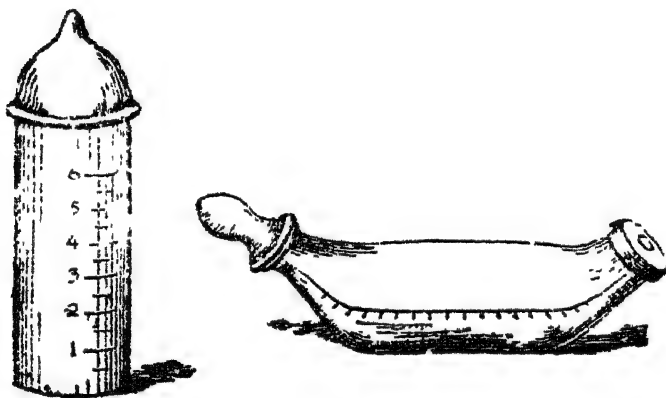
నారింజరసము విటమిన్ సి నొసగును గాని మొవటి నెలనుండే నారింజరసము వాడవలెను. ఆరంభములో ఒక టేబిల్ స్పూన్ నారింజ రసముకు 1 టేబిలుస్పూను పొంగించి గోరువెచ్చగా చల్లార్చిన నీటిని చేర్చవలెను. ఈ రసము క్రమముగా పెంచుచూ మూడు మాసముల వయస్సు వచ్చునప్పటికి ప్రతి దినము మూడు టెన్సులు బిడ్డకు పట్టించునట్లు చూడవలెను. మొదటి సంవత్సరము దాటకముందు నాలుగొన్నలు త్రాగు నట్లు చూడవలెను.

పాలిచ్చు దాది

బిడ్డకు జననాంతరము తల్లి అన్వస్తతగా నుండి, బిడ్డకు పాలివ్వలేని స్థితిలో నుండిన, పాలిచ్చు దాదిని సంపాదించ వలెను. పాలిచ్చు దాది అనగా స్తన్యపాలిచ్చుచు ఆ బిడ్డకు దాదిపని చేయగల సేవకురాలు. దాది క్షయ, సుఖవ్యాధులు మొదలగు సాంకామిక రోగములు లేనిదై యుండ వలెను. కొన్ని పర్యాయములు ఒక స్త్రీ పాలు బిడ్డకు పడనప్పుడు, దాదిని మార్చవలసి కూడా ఉండును.

తల్లి పాలతో గాక ఇతర పాలతో పెంచు తెట్లు?

తల్లి పిల్లలకు పాలీయలేని యెడలను, పాల వాది దొరకనియెడలను విడ్డకు సీసానుండి పాలు త్రాగించ వలసి వచ్చును. మేక పాలు, ఆవు పాలు శుభ్రముగాను నిలువచేసివి కాకుండాను దొరికనయెడల తల్లి పాలకు బదులు ఉపయోగించ వచ్చు. పాలు కొన్ని నిమిషములు కాగబెట్టిన తరువాత శుభ్రమైన పెద్ద సీసాలో పోసి చల్లని స్థలములో నుంచవలెను. విడ్డకు రెండు గంటల కొకసారి బెన్నున్నర పాలు ఇమ్ము. ఎండ యెక్కువగా నున్నపుడు మధ్యాహ్న ముపయోగించు పాలు బాగా కాగబెట్ట వలెను. ఇట్లు చేయనియెడల సాయంత్రము లోపల పాలు చెడి విడ్డకు రోగము కలుగ చేయును.

బిడ్డలను శుభ్రముగా పోషించుట కుపయోగించు రెండు విధములైన బుడ్లు

తల్లి పాలతో పెంచే పద్ధతులే ఆవుపాలతో పెంచడానికి వర్తించును. ముందు పేర్కొనబడిన పథకాలు రోజుకు ఇవ్వవలసిన మొత్తములను సూచించును. రోజుకు నిర్ణయించ బడిన మొత్తమును, ఎన్నిసార్లు పాలివ్వదలస్తే అన్ని భాగములుగా భాగించ వలెను. పంచదార కొద్దిగా కలపవచ్చును. ఇది అంత మంచిది కాదు. మొదటి పథకము ఆవు, లేక మేక పాలకు సంబంధించినది. డబ్బాపాలు వుపయోగించ వలసి వచ్చిన, టిన్ను మీద వ్రాయబడిన సూచనలనుసరించి పాలు కలిపి ఆవు పాలను గూర్చిన పద్ధతుల నవలంబించవలెను.

పాలబుడ్లు

రెండవ పదకము పాలపాడి, ఐక తీపితెని టన్నుపాలకు సంబంధించినది.

చనుపాలు, పోతపాలు ఇచ్చువారు కూడా ఈ వైసూత్రముల ననుసరించ వచ్చును.

మేలురకపు పాలబుడ్ల పటము 155 వ పుటలో చూపబడినది. బుడ్డి ఎల్లప్పుడు శుభ్రముగా నుంచవలెను. పాలు పట్టించడానికి ముందు లోపల వెలపల పాల పాకుడు లేకుండా పరిశుభ్రముగా కడుగవలెను. తరువాత బుడ్డికి పలుచటి గుడ్డమట్టి చన్నిరు పోసిన పాత్రలో వుంచి పొంగించ వలెను. ఈ రీతిగా చేయగలిగిన యెడల రోజుకు ఒకసారి మాత్రమే బుడ్డిని పొంగించ వచ్చును.

మల బద్ధకము

ఆరోగ్యముగు బిడ్డకు సామాన్యముగా దినమునకు ఒకటి మొదలు నాలుగు విరోచనములగును. రెండవ నెలలోను మూడవ నెలలోను రెండు విరోచనములగును. దినమునకు ఆధమము ఒకటి రెండు సార్లు విరోచనము కానియెడల మలబద్ధమునకు చికిత్స చేయవలెను. చిన్న బిడ్డలో కూడా మలబద్ధము అలశ్యము చేసి పెరుగనియక జాగ్రత్త తీసికొన వలెను. అట్లు చేయనియెడల బిడ్డకు చాలా రోగముల పాల్పడును. ఈ క్రింద వివరించిన దానిలో నేదియో నొక విధాన ముపయోగింప వలెను.

1. ఆహారములో క్రొవ్వుపదార్థ మెక్కువ చేయుము.

2. బిడ్డకు కావలసినంత నీరు యిమ్ము. నీరు కాగబెట్టినదియు వెచ్చగా నున్నదియు కావలెను.

ముద్దగాచేసిన బొబ్బాయి పండుగాని అరటిపండుగాని.

3. నారింజరసము గాని మరియొక రసముగాని ప్రతి దినము యిమ్ము.

4. తెల్లటి గట్టి సబ్బు ముక్క రెండంగుళముల పొడవు ఒక వైపున బలపమంత లావుగను, రెండవ వైపున అరంగుళము మధ్య కొలత గల కోణముగా చెక్కుము. ప్రతి దినము సకాలమందు విరోచనము గాని యెడల ఈ సబ్బు కోణముకు వేసలైన్ గాని అముదముగాని రాసి సగమువరకు అననములోనికి పోనీయ వలెను. కొన్ని సెకండ్లు అట్లు పట్టుకొని బైటకు పోవుటకు వదలి వేయుము. దీని తరువాత సాధారణముగా విరోచన మగును.

అతిసారము

చిహ్నము తరుచుగా వాసనవేయు విరేచము లగుచున్న యెడల అది అతి సారమే. అతిసారము వచ్చినపుడు ఒక రోజు అహారమిచ్చుట మాని పొంగిన నీళ్లను గంజిని గలిపి యివ్వవలెను. గంజి తయారుచేయుట కొంచెము దియ్యమును చల్లని సిట్లోపేసి ఉడకబెట్టి అది ఉడికిన తరువాత దానిని పల్లని గుడ్డలో చురచునిక, నీటివంట పదార్థము గిన్నెలోకి వచ్చును. బిడ్డకిప్పు అహార పానీయములు స్వచ్ఛముగా నుండవలెను. ఇది అతిసారము తగ్గింపని యెడల 21 ప్రకరణములో చెప్పబడు విధానము ననుసరించుట అవసరము.

20 వ ప్రకరణము

గృహ వైద్యశాల

వెనుకటి ప్రకరణములో చెప్పిన విషయములనుబట్టి మనుష్యుడు తనంతట తాను రోగమును నివారణ చేసికొన జాలడని తేలినది. ఇది యిట్లుండగా అతడు నివారణోపాయములకు సహాయమును చేయగలడు. లేదా స్వస్థత కలుగకుండా చేయగలడు. నివారణోపాయము సహాయముచేయు వివిధ విషయముల వివరించుటే యీ పుస్తకముయొక్క ఉద్దేశము.

ప్రకృతి సంబంధమైన నివారణోపాయము

ఈ ప్రకరణములో ప్రతి వ్యాధికిచేయు చికిత్సలో నుపయోగించునట్టి ఎక్కువ యుపయోగముగల ఔషధములను గురించి వ్రాయబడి యున్నది. వీటిని ప్రకృతి సంబంధమైన ఔషధములందురు. యేలయనిన వాటిలో విష ద్రావకము లుండును. అదియుగాక వీటినుండి, శరీరము బలమును ఆరోగ్యమును పొందును. వీటిలో కొన్ని సామాన్యమైనవి. అధిక వెల లేనివి. కాని, సఫలీకృతమైనవి.

సూర్య రశ్మి

ఆరోగ్యమునకును సూర్యరశ్మికిని గల ముఖ్య సంబంధము, మొక్కల కును, జంతువులకును సూర్యరశ్మి లేకుండ జేసినపుడు గలుగు ఫలిత మునుబట్టి తెలియనగును. ఒక మొక్కను వెలుతురులోనుండి చీకటిలోనికి మార్చినయెడల అది తెల్లబారి రోగగ్రస్త మగును. చీకటిలో నుంచిన జంతువులు త్వరలో రోగగ్రస్తమై బలహీనమగును.

సూర్య రశ్మి మొక్కల నెట్లు వృద్ధిబడచునో ఆ తీరుననే అది మన శరీరముల వృద్ధి పరచును. సూర్య రశ్మి రోగ సూక్ష్మ జీవులను సులభముగా జంపును. తరుచుగా వెలుతురులోనున్న శరీర భాగముకు చర్మ రోగములు రావు. వైద్యశాలల వసారలలోను, సూర్య రశ్మి వచ్చు గదులలోను ఉన్న రోగులు తక్కువ వెలుతురుగల రోగుల కంటె శ్రమముగా అరోగ్యము పొందుదురు. కయ, పగ్గు నివారణలో సూర్యరశ్మి యత్నావశ్యకముగ నంగీకరింపబడినది. రోగ మేదైనను, రోగిని మంచి వెలుతురు గదిలో నుంచవలెను. బైట నీడలోగాని, మరితర నీడలోగాని యుండుట మరీ మంచిది. ప్రపంచములోని మెరికిని, వెలుతురుకును మరీ శక్తికిని సూర్యుడు మూల కారణము. అదే ప్రాణము నిచ్చునది. ఇంటిలోని ప్రతి గది మంచి వెలుతురు కలిగి యుండునట్లు చూడవలెను. వెలుతురు తక్కువ యింట్లలో నివసించువారు రోగ గ్రస్తులగుట సులభము.

శుభ్రమైన వాయువు

ఒకనికి గాలి రాకుండా చేసిన అతడు కొద్ది నిమిషములలో చని పోవును. గాలి రాకున్న నిప్పు మండదు. మన మెల్లప్పుడు శుభ్రమైన వాయువు పిల్చుకున్న ఆరోగ్యముగా నుండుటకు గావలసిన ఉష్ణమును, శక్తిని, శరీరములు తయారు చేయలేవు. అరోగ్యవంతునికంటె అనారోగ్యవంతునికి యొక్కువ శుభ్రమైన వాయువు అవసరము. విడవ ప్రకరణములో నిరంతరము శుభ్రమైన వాయువు కావలసి యుండుటయొక్క అవసరత నొక్కి చెప్పబడినది.

నీరు

నీరు ప్రపంచములో సామాన్యమైన వస్తువు. అన్నిటిలో నిది చతుక యైన వస్తువు. చెట్లుగాని, జంతువులుగాని నీరు లేకున్న జీవింపలేవు. మన శరీరములో మూడిండ్ రెండు వంతులు బరువు నీరే.

మనుష్యునకు ప్రతి దినము కావలసినంత నీరు తాను తిను ఆహారమును, పానీయములను లేకున్న అతడు బలహీనుడగును. తొమ్మిదవ ప్రకరణమందు శరీరములో తయారైన విష పదార్థములు చర్మముద్వారాను, మూత్ర జనితముల ద్వారాను త్వరగా బయటికి పోవుటకును సమృద్ధిగా నీరు

త్రాగుట అవసరమని చెప్పబడినది. తెట్టలో స్నానము చేసిన శరీరము శుభ్రపడునట్లు నీరు త్రాగుట వలన శరీరములోపల శుభ్రపరచ బడును.

మనుష్యుని బాధించు రోగము లన్నిటి చికిత్సలోను నీరు ఉపయోగ పడును. రోగ నివారణ విషయమై నీరు బహు పురాతనమైన ఔషధము. రోగ నివారణలో ఇంత యుపయోగమైన ఔషధమువేరులేదు. ఎదిగిన మనిషి దినమునకు అయిదు మొదలు, రెండున్నర లేక మూడున్నర శేర్లవరకు నీరు త్రాగవలెను. నీరు త్రాగుటకు ముందు కాగబెట్ట వలయును. త్రాగెడు నీరు చాలా చల్లగా నుండరాదు. మంచు నీరు త్రాగవద్దు. సుస్తిగా నున్నవారు నీరు సమృద్ధిగా త్రాగవలెను. జ్వరముగా నున్నవారు చల్లని నీరు త్రాగుట అత్యవసరము. గడుపులో నొప్పి వచ్చినను పుల్లని ద్రవము ఉమ్మివేయుచున్నప్పుడును వేడినీరు త్రాగిన నొప్పి తగ్గును. ప్రతి చంటి విద్ధకు కాచి చల్లార్చిననీరు ప్రతిదినము కొంచెము కొంచెముగా అనేకసార్లు యివ్వవలెను. పసిపిల్లలు యేడ్చునపుడు వారు నీటికై యేడ్చుచున్నారు. గాని ఎరు తినుబండారముకై నేడ్వరని దలచుము.

రోగమును కుదుర్చుటలో నీటి సుపయోగించు విధము

నివారణ చేయునది రక్తము. ఈ విషయము ఎనిమిదవ ప్రకరణ ములోను, పంతొమ్మిదవ ప్రకరణములోను చర్చింప బడినది. రక్తము శరీర ములోని ఉష్ణమును నిల్పును; రోగ సూక్ష్మ జీవుల నిర్మూలించును; చెడిపోయిన శరీర భాగములను బాగుచేయును. ఈ కారణముచే జబ్బుపడిన యే భాగమునైనను బాగుచేయుటకై ఆ భాగముగుండ రక్తము వ్యాపించుట చుఱుకు చేయవలెను. యే భాగములోనైనను రక్త వ్యాపనము వేడి చేతను, చలి నీటి చేతను స్వాదీనములో నుంచుకొన వచ్చును. ఒకసారి వేడినీరు నుపయోగించుటచే శరీరములో రక్త ము బహు చురుకుగా వ్యాపించునట్లు చేయవచ్చును. రెండు నిమిషములు వేడినీటి నుపయోగించిన ఆ తావులోని రక్త నాళములు పెద్దవియగును, రక్త నాళములు పెద్దవి కాగానే శరీర ములోని యితర భాగములలోనికి రక్తము ప్రవహించును. చలినీళ్లు పది యిరువది సెకండ్లుపయోగించిన పెద్దవియైన రక్తనాళములు ముడుచుకొనును. ముడుచుకొను చుండగనే రక్తము యితర భాగములలోనికి

పాపును. పై ప్రకారము చేసిన, జబ్బుపడిన బాగములోనికి రక్తము ప్రవహించును.

గృహాధిటి చికిత్సకు కావలసిన పరికరములు

గృహముందు చేయుచు నీటి చికిత్సలకు కావలసినవి సామాన్య పరికరములే. ఆకస్మిక సమయములలో ఏది ఉపయోగించినను ఈ క్రిందివి చూపుము అవసరమైన వస్తువులు:—

1. కాపడము పెట్టుటకు పయోగించు గుడ్డలు ఆరు — ఉన్నిబట్టలు మంచి—ఒక్కొక్కటి 30 × 36 అంగుళములు. వాతగోగ్య నాలుగు మంచి గుడ్డలుగా కత్తిరించుకొన వచ్చును.

2. ఒక ఒక చుతక మేబోర్డు.

3. రెండు మేబోర్డు బుడ్డలు.

4. ఒక బెబ్బాగె.

5. ఒక బాత్ థర్మామీటరు.

6. ఒక్కొక్కటి పది అంగుళముల లోతు, పదహారు అంగుళముల పొడవుకల అండాకారపు బాల్లు.

7. బట్టలుతుకుటకు పయోగించు టుబ్బులు, పెసములు, కెట్‌లైన్స్, యమాక్లు, దుప్పట్లు, గొంగళ్లవంటివి.

8. రెండు పెద్దటిన్ను బకెట్లు, ఇవి పదహారు అంగుళముల లోతు, ఒక అడుగు ద్వాదశము కలిగి యుండువలెను.

కాపడములు

రోగముల చికిత్సలందు నీటినుపయోగించు విధములో కాపడము ముఖ్యమైనది. కాపడము చేయుటకు తక్షణముగా వేయబడిన ఉన్ని బట్ట దుప్పట్లు రెండు ఇతర కాపడపు బట్టలుగా సుపయోగించుము. వివిధమైన యున్ని బట్టలైనను ఉపయోగించ వచ్చును. అన్నిటికి ఉపయోగ పడునట్లు కాపడపు బట్టలు మూడడుగుల పొడవును అంతే వెడల్పును ఉండవలెను. కాపడము చేయుటకు డేగిశా రో నగము (సుమారు నాలుగు గెడ్లు) కాగుచున్న నీరుంజ వలయును.

ఏపు కాపడము బెట్టుటకు కాపడపు బట్ట ఆరు లేక యెనిమిది అంగు
H & L. F.—11. (Telugu)

శములు వెడల్పున్న పిండత హడవున్న నుండవలెను. ఎదురొమ్ము పైని, అన్న కోశము మీద, కాష్ఠముమీద, పేగులమీద కాపడము పెట్టుటకు బట్ట వెడల్పుగాను పొగాను ఉండునట్లు మడత పెట్టవలెను. కాపడము వేడిగా నున్నచో దానిని పైకి ఒకసారి తీసి తువ్వలుతో చుర్యముమీద తేమ తుడిచి తక్షణము కాపడము పెట్టుము. కాపడము కొలపి చల్లాచ్చిన తరువాత పొడిబట్ట యధాస్థానమున నుంచవలెను. తడిబట్ట మరల తడిపి వెనుకటివలె పొడిగా పెండి తిరిగి కాపడము పెట్టుము.

మామూలుగా కాపడము మూడు లేక అయిదు నిమిషముల కొకసారి మార్చుచు పదిహేను ఇరువది నిమిషముల వరకు పెట్టవలయును. బాద తీర్చుటకు కాపడము అరగంట మొదలు గంటసేవటవరకు పెట్టవలెను. కాపడము యెప్పుడును బాగా వేడిగా నుండవలెను.

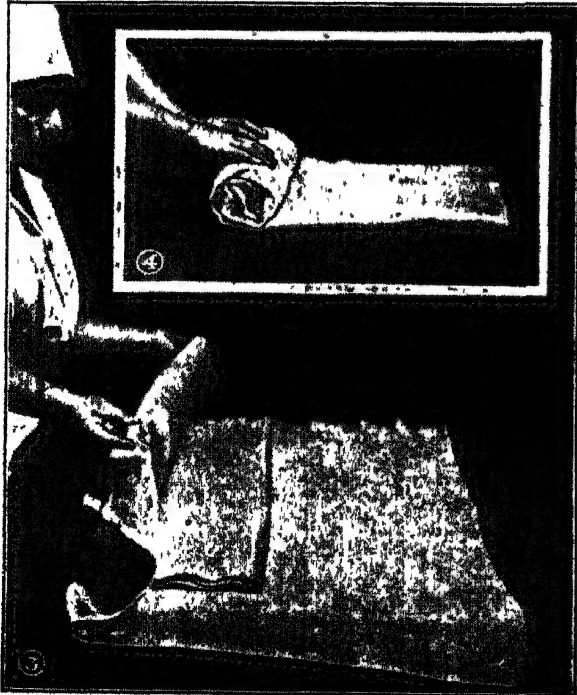
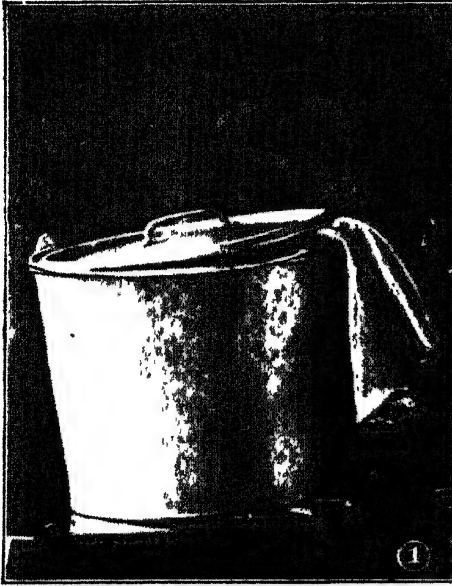
కాపడము అన్ని విధములైన నొప్పులను బోగొట్టును. దానిని చేయుట యెల్లప్పుడు చాలా క్షేమము. పాత్రికడుపులో దిగువ కుడిప్రక్క నొప్పి కనిపించిన అపెండిసైటిస్కు గురుతు కావచ్చును. అప్పుడు ఐస్‌బాగ్ వాడవచ్చును. కాపడము తైలముకంటే మంచిది. కాపడము లుపయోగించు వ్యాధులలో వేడి కాపడ మయిన న్యల్ఫికాలమునకు చలికాపడము పెట్టుటచే దాని నుపయోగ ముద్రేకించు చున్నది. పల్సని జేబురుమాలు రెండు మడతలు బెట్టి చన్నిరు పెండివేసి తుడిచి తిరిగి వేడికాపడము పెట్టుము. కాపడమయిన తరువాత ఆ స్థలము నిమిషము మాత్రము చల్లగాచేసి తువ్వలుతో గట్టిగా తుడుప వలెను.

వివిధ రోగములకు చేయవలసిన చికిత్సల వివరించు ప్రకరణములలో యే రోగములకు కాపడము పెట్టవలెనో, దేనికి పాదస్నానము చేయించవలెనో, దేనికి కూర్చుండ బెట్టి కటిస్నానము చేయించవలెనో వివరించ బడును.

ఆవిరి కాపులు వేయుట

కావలసిన ఉపకరణములు:—వేడినీళ్లు మరుగుచున్న ఒక లోతైన పళ్లెము లేక కాగు. వేడిని నిలుపుటకు ఒక పెద్ద మూత అవసరము. కనీసము రెండు కాపు గుడ్డలుండ వలెను (నాలుగుంటే శ్రేయస్కరము). ఉన్నియు, దూదియు కలిపి నేర్దుబడిన కంటళి 4 ముక్కలుగా జేయవలెను. ఒక్కొక్క ముక్క 30 నుండి 36 అంగుళముల చదురము గలదె యున్నయెడల శ్రేష్ఠము. ఒకటర్నిమ్

తుమాలు, ఒక చిన్నచేతి తుడుపు గుడ్డ, చన్నిళ్లతోగాని, మంచునీళ్లతోగానియున్న ఒక గిన్నెయు అవసరము.

1. చుట్టాటకు నియమించబడిన పాడి గుడ్డను బల్లపీద పరువుము. లోపల నువయోగించు గుడ్డనుగాని, గుడ్డలనుగాని పాడవుగాను, నన్నముగా నుండునట్లు మూడు మడతలుగా మడుపుము. దీనిని గుడ్డలను పిండునట్లు చుట్టి పిండవలెను. రెండు కొనలను తప్ప తక్కిన గుడ్డనంతటిని కాగుచున్న నీళ్లతో ముంచుము కాగుమీద మూతను గట్టిగా పెట్టిన

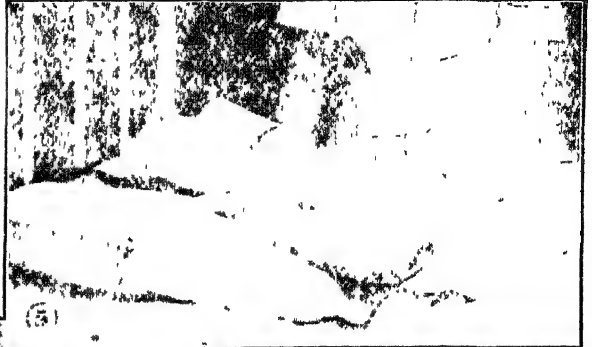
మొదల రెండు దినములు తడవకుండ జేయవచ్చును. అది కాగుచున్న నీళ్లతో బాగా తడుచుచుండుము.

2. రెండు కొనలు పట్టుకొని గుడ్డను చీలివేసి పిండి పరుచుము ఇట్లు చేసిన మొదల చేతులు కాలకుండగా పిండగలుగుదువు.

3. ఆ వెడగుడ్డను బాగాచుట్టుటకు చాలినంత పెద్ద పాడిగుడ్డలో జుట్టుము.

4. రోగి చుట్టకు దానిని దిసికొని పావుచుండగా దాని లోని చేపి చల్లారి పాకుండు నట్లు దానిని జాగ్రత్తగా జుట్టుము.

5. చికిత్స చేయబడవలసిన స్థలము మిది తువాలు

పరచి దానిని పదిలముగా లోపలికి మడచి అవిరికాపు నుపయోగించుము. దరిమిల పడుపు చెమ్మ గిలకుండు నట్లు అవిరి పోవు గుడ్డమీద మరొక తువాలను మార్పు చేసి తలమీద మంచు గుడ్డనుచు అది వెచ్చనైన నువ్వు దానిని మార్చుము.

6. ఒక పాతి తువాలును చేతికి చుట్టుకొని కాపు క్రింద, రోగిమీద నున్న తువాలు క్రింద తడిని తుడుపుము. ముందు యిచ్చిన కాపువలన రోగి దెహము మీద నున్న చెమ్మను తుడిచివేసిన యెడల ఆతడు అంతకంటె యెక్కువ వేడిగల కాపును గాంచ గలడు.

7. కాపును మార్చుచెనంటే, మరొక అవరి కాపును, జుట్ట, తయారుచేసి కాపులకు పిచ్చముగా యుంచుము. ముందువెనుక కాపును తీసివేసి మరల మరల వేయుటకు, సులభముగానున్న కాపు నుపయోగించుము. కాపుయిచ్చుట ముగిసినపుడు తన స్థలమునండిలి తడిని తువాలుతో తుడిచి అర్చుము. మూడు కాపులు ఒక వరస అగును. నెట్టని పాగొట్టులకు అవసరమైతె యింకా యెక్కువ కాపు లుచేయవచ్చును.

వేడి పాద స్నానము

వేడిపాద స్నానమునకు పెద్దమూలముగాని పెద్ద పాత్రగాని తట్టిగాని ఉపయోగించవచ్చును. పాదస్నానములో నీరు పుడిమలపైకి యుండవలెను. ప్రారంభించినపుడు నీటి ఉష్ణము 105 డిగ్రీలు పారిన హాటు యుండవలెను. పాదములకు వేల ఎక్కువగు వరకు వేడినిరు కొంచెము కొంచెము చేర్చుము. స్నానము అయిదు మొదలు ఇరువది నిమిషముల వరకుండ వలెను. వేడిపాద స్నానమిచ్చుటకు పూర్వము చలిగోడలో తడిపి గుడ్డకొనబడి పై పెట్టవలెను. ఈ బట్టను తలుచుగా మార్చుచుండ వలెను. ఈ తలు బుల తల నెప్పి, తలతిరుగుల రాకుండ చేయును.

వేడి పాదస్నానము పదిహేను ఇరువది నిమిషముల వరకుంచిన బాగా చుమట పట్టుటకు మంచి సాధనము. అట్ల ఫలితము కావలసినయెడల రోగిని దుప్పటిచే కప్పి, పాదములు నీటిలో నున్నంతసేపు రోగిని వేడినిరుగాని, వేడి నిమ్మరసముగాని యిమ్ము. బాగా కప్పి, చెమట పట్టనిమ్ము.

తలనెప్పి మార్పుటకు వేడి పాదస్నానము చాలా మంచి సాధనము. జ్వర ప్రారంభములోను, పొత్తి కడుపులోను అవయవములు వాచినపుడును, చలి నాపుటకును, చెమట పట్టించుటకును, పాదముల నెవ్వలకును, పొట్లకును, పాద ములకు వేడి పాద స్నాన ముపయోగించుము.

గరిబెడు ఆవాలు పాడి నీటిలో కలిపిన స్నానఫలితము హెచ్చును. జ్వరపు రోగులను, నీరసముగా నున్నవారిని పరుండబెట్టె వేడి పాన స్నానము యిమ్ము.

కూర్చుండి చేయు స్నానము (కటి స్నానము)

ఈ స్నానములకు మామూలు తొట్టి పనికి వచ్చును. ఈ స్నానమునకు నీరు 105 మొదలు 115 డిగ్రీల ఫారిన్ హీటువరకు ఉష్ణము కలిగియుండుట దీనికి సామాన్యమైన పద్ధతి. మామూలుగా ఈ స్నానము అయిదు మొదలు పదిహేను నిమిషముల వరకు చేయవలెను. కూర్చుండి స్నానము చేయునపుడు పాదములు మరియొక చిన్న వేడి నీటి తొట్టిలో నుంచవలెను. రోగి యొక్క పై శరీర భాగము దుప్పటితో కప్పి చల్లని తడిబట్టను నొనటికి కట్టవలెను.

వేడి నీటిలో కూర్చుండి చేయు స్నానము, గర్భము, స్త్రీ బీజ జనితములు, మర్యాదయవములు, మూత్ర తిత్తులు వాచుటవలన పొత్తికడుపులో గలిగిన నొప్పిని మాన్పును. కటిస్నానము ఋతుకాలమునకు పూర్వమును, ఋతుకాలములో వచ్చు నొప్పిలను మాన్పుటకును మరి బహిష్టము కలుగ జేయుటకును నుపయోగపడును. చివరి విషయములో దినమునకు రెండు మూడు సార్లు చొప్పున చికిత్స

కూర్చింపజేయు వేడి స్నానమునకు గావలసిన ఉపకరణములు.

యనేక దినములు చేయవలసి వచ్చును. తుండ్లలో చెప్పలు బావుటకు కూడా కటిస్నానము మంచిది.

కటిస్నానము కాగానే వేది నీటిలోనున్న భాగములను చల్లని తడితువ్వాలుతో బాగా తుడువ వలెను.

ఒకటి విడిచి ఒకటి, వేడి చలి ముంపులు

కాలికి చేతికి పుండువంటి అంటురోగము వచ్చినపుడు వేడి, చలిచికిత్స వలన విపరీతమైన గుణము కనబడును. వాని నిట్లు చేయవలయును: ఒక బాల్చీ వేడినీరును, ఒక బాల్చీ చల్లినీరును తీసికొనుము. జబ్బుపడిన భాగమును ఒక నిమిషము వేడినీటిలో నుంచి తీసివేసి ఒకటి రెండు సెకండ్లు చలినీటిలో నుంచుము. ఇట్లు ఒకటి విడిచి యొకటి అరగంట చేయుము. దినమునకు

మూడుసార్లు ఒక్కొక్కసారి ఆరగంబ చొప్పున ఈ చికిత్సచేసిన, పుండ్లు అశ్చర్యముగా మానును. ప్రతి రెండువందల భాగముల నీటికి ఒక భాగము లైసాల్ చేర్చిన ఈ చికిత్స యొక్క పయపయోగముగా నుండును. బెణుకులకు గట్టి దెబ్బలకు లైసాల్ లేకుండ ఈ చికిత్స చాలా యుపయోగము.

చల్లని చేయి మేజోడు రాపిడి

చేయిబోడు చల్లని ఉన్నె రాపిడికి మూకుడులో చల్లని నీరు అవసరము. ముతక తువ్వలుతో చేయవచ్చును. రోగియొక్క చేయి యొక చేతితో పట్టుకొని చేతి బోడుతోడిగిన చేయి నీటిలో ముంచుము. బోడు లోని నీరు పిండి దానితో రోగి చేయి వ్రేళ్లనుండి చుంజములవరకు వెనుకకు ముందుకు పూయుము. రోగి యొక్క సున్నితమును బట్టి చురుకుగా రాపిడి చేయుము. ఇట్లు రెండు మూడు సార్లు చేయుము. తరువాత పాసి తువ్వలుతో చాలా చురుకుగా రుద్దుము. ఇట్లే రెండవ చేతిమీదను, రొమ్ముమీదను, కడుపుమీదను, కాళ్లమీదను, వీపుమీదను గూడా చేయుము. ఈ చికిత్స అంతయు పది పదిహేను నిమిషములు వాట కూడదు. ఈ చికిత్సయొక్క ఫలితము రాపిడియొక్క చురుకుదనమును బట్టి యుండును. విషజ్వరములోను పేగులలో పుండున్నప్పుడును ఈ చికిత్స పొట్టమీద చేయరాదు.

కాపడమయిన తరువాత ఉడుకునీళ్ల స్నానమైన తరువాతను చలిరాపిడి చాలా యుపయోగ కరముగా నుండును. చాలా వ్యాధులకు ఇది మేలైన చికిత్సల నవచ్చును.

కాపడములు, తరువాత చలిరాపిడులు దినమునకు రెండు మూడుసార్లు చేసిన చాలామంది రోగులు నిజముగా తిరిగి లేతురు.

చర్మ రోగములలోను, దద్దులు వచ్చినపుడును ఈ రాపిడి చికిత్స పనికి రాదు. చలినీరు అలవాటు లేనివారికి బలహీనులకును, ముదునలులకును, యీ చికిత్స 80 డిగ్రీల ఫారిన్ హీటు వేడి నీటితో ప్రారంభించి దినమున కొక డిగ్రీ తగ్గించు చుండవలెను.

మర్చావయవ గొట్టము

తగరముతోగాని, కళాయి ఇనుముతోగాని అయిదంగుళముల మధ్యకొలత,

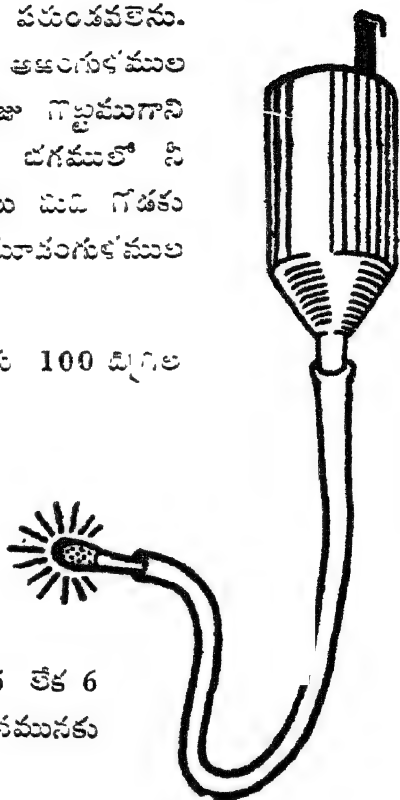
పది పదకొండంగుళముల ఎత్తుగల్గి ఆడుగున రంధ్రముగల డబ్బా చేయించుము. ఈ రంధ్రములో నొక గొట్టము అతుకుము. ఈ గొట్టమునకు నాలుగడుగుల రబ్బరు గొట్టము తగిలించుము. దాని చివర నొక రబ్బరు ముక్కు తగిలించుము.

రోగి, స్నానపు తొట్టమీద వెలికిల పరుండవలెను. లేకున్న మైలతొట్టు తుంట్ల క్రింద పెట్టుము. అకంగుళముల పొడవు గలిగి ప్రక్కలను చిల్లులుగల గాజు గొట్టముగాని రబ్బరు గొట్టముగాని ఉపయోగించుము. దగములో నీ గొట్టము క్రిందుకు వెనుకకు క్రిందు భగము మీది గొడకు చేర్చి పెట్టుము. నిరున్న తొట్టని తుంట్లకు మూడంగుళముల యెత్తుగా పెట్టుము.

మామూలుగా శుభ్రము చేయుటకు నీరు 100 డిగ్రీల ఫారిన్ హీటు వేడి గలిగి యుండవలెను.

పొత్తి కడుపు నొప్పి మాన్పుటకు నూరు నూటపదిహేను డిగ్రీల ఫారిన్ హీటు వేడి యుండవలయును. నీరు నాలుగు కేరలుండ వలెను.

బహిష్టకాలము సరిగా నుండుటకు 5 లేక 6 శేల్ల నీరు 103 డిగ్రీల వేడిగల దానితో దినమునకు రెండు మూడు సార్లు చేయుము.

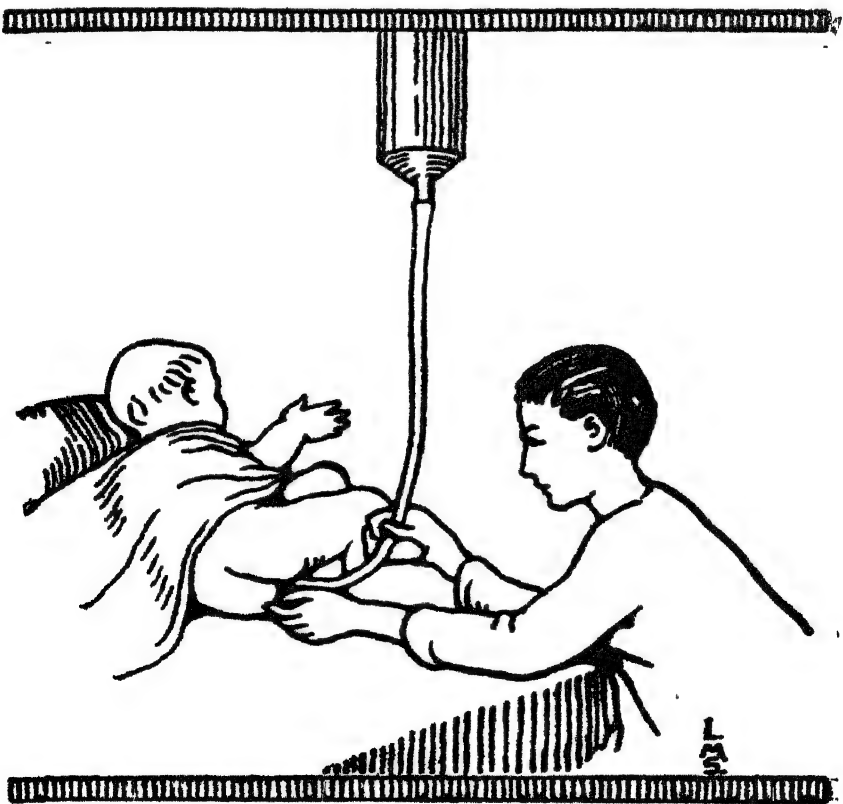
ఎనిమా

ఎనిమా పేగులు శుభ్రము చేయుట కుపయోగపడును. దొచిల విషయములో చెప్పబడిన రెకు డబ్బా కావలెను. చిన్న పిల్లలకు చిన్నగాజు గొట్టము లుకూడా కావలయును. ఎనిమా కుపయోగించు నీరు కాగ బెట్టినదై యుండవలెను. వెలికిలగాని ప్రక్కగాగాని పరుండ వలెను.

పెద్దవారికి సామాన్య ఎనిమా చేయుటకు 100 డిగ్రీల వేడిగల నీరు రెండు మూడు శేల్లపయోగించుము. నీరు ఎనిమా డబ్బాలో పోని దానిని మూడడుగుల యెత్తున కట్టుము. నీరు పోకుండా రబ్బరు గొట్టమును నొక్కుము. వ్యానలిన్

గాని నూనెగాని చివర గాజు గొట్టముకు పూసి పేగులో పెట్టుము. అది నిలుపు గాను వెనుకకు యెక్కించ వలెను. రెండు మూడు అంగుళములు లోపలికి పోయిన తరువాత రబ్బరు గొట్టము వదులుము. అప్పుడు నీరు పేగులలోనికి బోవును. నొప్పిగా నున్నపుడు నొప్పి తగ్గువరకు నీరు జాగ్రత్తగా వదలి పెట్టుము. నిరంతయు ఎక్కువరకు బహిర్బాహికి వెళ్లవలెనను కొరిక మానుము. నీరు పేగులలో యెక్కిన తరువాత పొట్టను చేతులతో నొక్కవచ్చును. ఇది నీరు బాగా పైకెక్కినట్లుచేసి బాగా పరిశుభము చేయును.

చిరకాలము నుండి యున్న మలబద్ధకమునకు గాని ప్రతిరోజు యెనిమా చేయవలసి యున్నపుడుగాని 70, 80 డిగ్రీల యెనిమా బలవర్ధకము.

బిడ్డకు ఎనిమా నిచ్చుట

న్యూమోనియా, విషజ్వరము మొదలగు హెచ్చు జ్వరములలో 70 డిగ్రీల యెనిమా చేసి దానిని కొన్ని నిమిషములు యుంచిన జ్వరముయొక్క వేడి

తగ్గును. చాలుగు గంటల కొకసారి యెసిమా చేయవచ్చును. టైఫాయిడ్ జ్వరపు రోగికి జ్వరము ఉన్నతస్థానములో నున్నపుడు కంటిన్యూయె (విరామము లేకుండా ఇచ్చే) ఎసిమా గొప్పసహాయ కారియని నిరూపించ బడినది. ఎసిమా టూబు చివర 'Y' ఆకారము గల గొట్టము ఆమర్చ వలెను. 'Y' యొక్క ఒక చివర రబ్బరు టూబును ఆమర్చి, రెండవ చివర బక్టెరీట్టు నుంచవలెను. మూడవ చివర ఆసనమునకు వెళ్లే రబ్బరు టూబును ఆమర్చవలెను. ఇట్లు చేయుట వలన బక్టెరీట్టులోని నిరు ఆసనముగూడా ప్రేవులలోనికిపోయి తిరిగి రెండవ చివరగూడా బయటికి పోవుచుండును. ఇట్లు విరామము లేని ఎసిమా ఇవ్వవచ్చును. ఇట్లు చేయుటవలన ఉష్ణోగ్రత తప్పనిసరిగా తగ్గును. జ్వరము రెండు రూడు డిగ్రీలు తగ్గగానే ఎసిమా విరమించ వలెను. ఈ చికిత్స సమయములో రోగి ఒక ప్రక్కకు ఒరిగి నెమ్మదిగా పండుకొని యుండవలెను. ఎఱుపు జ్వరములో హెచ్చు ద్వారమవుడు 80 లేక 90 డిగ్రీల వేడిసీటితో యెసిమా చేయవలెను. చిన్న పిల్లలకు చలి నీటితో యెసిమా చేయరాదు.

చాలా కాలమున్న అతిసారములో 100, 115 డిగ్రీల నీటితో యెసిమా చేయవచ్చును. విషజ్వరమున్నపుడు 90 డిగ్రీల వేడి నీటితో యెసిమా విరోచనము కాగానే గాని, వినమున కనేక సార్లుగాని చేయవలెను.

వేడి నీటి సంచి

రబ్బరు సంచిని వేడి నీటితో నింపిన ఆ వేడి చాలా సేపుండును. కాపడ ములలో దీనిని తడి ప్లానలులో చుట్టి యుపయోగించ వచ్చును. తడివేడి, పాడి కంటే మంచి గుణమిచ్చును. నడుము నొప్పికి, పంటి నొప్పికి ఋతు శూలలకు, కడుపు నొప్పులకు వేడి నీటి సంచి చాలా అవసరము.

సంచిలో మూడవ వంతు మాత్రమే కాచిన నీరుపోసి దాని ప్రక్కలను దగ్గరగా నొక్కుము. ఇది దానిలోని గాలిని ఆవిరిని పారదేలును. కారి పోకుండా చిరదా బిగించుము. పాదములపై బెట్టుకొనినపుడు సంచిని ప్లానలు గుడ్డలో చుట్టుము. రోగి స్మారకము తప్ప యున్నపుడు కాలకుండ చాలా జాగ్రత పీసికొన వలెను.

మంచుగడ్డ నుపయోగించకుండా చల్లదనము

గలుగజేయు మార్గము

ఈ ప్రకరణములో చల్లని కట్టు చాలాసార్లు వచ్చినది. చాలా స్థలములలో

మంచుగడ్డగాని, చల్లని నిరుగాని దొడకుట దుర్లభము. అటువంటి సమయమున ఈ క్రింది పద్ధతి నుపయోగింప వచ్చును. పల్లని గుడ్డగాని, చిన్నతువాలుగాని నీటిలో తడిసి, నిరునింపకుండా దానిని రెండుకొనల చేత బట్టుకొని గాలిలో ముందుకు వెనుకకు ఊపుము. మరి ఇరుపదిసార్లు ఇట్లు బాగుగా ఊపిన తరువాత తువ్వలు చాలా చల్లగా నగును.

స్పంజితో శరీరమును శుభ్రముచేయు విధము

స్పంజి తీసి నీటిలో చేసిన, నీరు దానిలోనికి పోవును. దానితో శరీరమును తడవవలెను. స్పంజి దొరకకపోయిన యెడల శుభ్రమైన గుడ్డను లేక పట్టి చేతి కైనైన చేయవచ్చును. నీటి వలెననే ఫలిత ముచ్చవించి గుణమును చూపించును.

పట్టి పెడి నిటిలైనను, చన్నిటిలైనను, సోడాకలిపిన నీటిలైనను, చిరక ఉప్పు కలిపిన నీటిలైనను, సారాయి కలిపిన నీటిలైనను, విచ్ హెజిల్ (witch hazel) అను మందు కలిపిన నీటిలైనను ఉపయోగించ వచ్చును. అన్ని అవయవములను ఒకే విధముగా మర్దన చేయవలయును.

జ్వరము తగ్గించుటకు చన్నిటి నుపయోగించు నప్పుడు శుభ్రమైన తుండు గుడ్డలైనను, స్పంజిలైనను వినుయోగింప వచ్చును పైన పేర్కొన బడిన వాటి నుండి నీటి బొట్లు కారకుండా జేయుటకై పై వాటిని (తుడుపుగుడ్డను, స్పంజిని) కొద్దిగా పిండవలయును ప్రతి అవయవము చల్లబడు సంతవరకు పై వాటిలో దేనిలైనను అవయవములపై అద్దవలెను. పిమ్మట అవయవములలో నేభాగము నైనను గట్టిగా తుడువ కూడదు. ఆయా భాగములు వాటంతటవే ఆరవలెను. జ్వరమున్న వారికి చలి వచ్చిన యెడల చలి జ్వరమును తగ్గించుటకై పై పద్ధతి ప్రకారము వేసి నీళ్లతో శరీర భాగములను అద్దవలెను. ఉప్పు నీళ్లతో నైనను, సోడా ద్రావకముతో నైనను, చరక ఉప్పుతో నైనను, సారాయితో నైనను, విచ్ హెజిల్ (witch hazel) అను మందుతో నైనను శరీరమును మర్దన చేయునప్పుడు పట్టిచేతి నుపయోగించుటయే మంచిది.

సాలిన్ స్పంజి: ఒక పాత్రను తయారు చేసి దానియందు నీళ్లనైనను నులి వెచ్చని నీటి నైనను పోయుము. నీటియందు 4 టేన్సుల ఉప్పును కలుపుము. ఈ నీటిని స్పంజితో శరీరమును అద్దవలెను. ఈ విధముగా అద్దిన యెడల పాండు రోగము గల రోగులకు బలహీనులకు బలము గలుగును. ఈ పద్ధతి వారి రక్తమును ప్రవహించునట్లు చేయును.

అల్పలీనో స్వంయః 2 బెన్సుల బేకింగ్ సోడాను రొట్టెలు తయారుచేయుట యందుపయోగించు సోడా) గిన్నెడు నిర్ణయందు కలుపవలయును. తయారు చేయబడిన ఈ నెరు గజ్జివంటియందున్న పగుళ్లకు చాలా విహాయ పడును. అనగాగజ్జి పగుళ్లు మానిపావును. ఎక్కువ గజ్జి పగుళ్లు వున్నచో అక్కడనే దీనిని ఉపయోగించ వలసినది.

దినిగల్ ఆంప్ సార్ట్ రబ్: ఉయరంగము గలవారికి రాత్రులందు చెమట పోసినయెడల వారిని చింక చాచ్చుల మర్తన చేసిగట్లయిన చెమట తగ్గును సాలెడు చిరకను సాలెడు నిర్ణయందు కలుపుము. దానియందు 2 గరిబెలు ఉప్పును వేయుము. ఇట్లే ప్రవచును చెమట యెక్కువగా పోయి స్తలమునందు ముఖ్యముగా మర్తన చేయవలసినది.

అల్పహల్ రబ్: చెమట పట్టకుండు స్త్రీలును, రాత్రియందు నిద్ర పట్టనట్లు చేయుట నైనను సారాయిని శరీరముపై మర్తన చేయవలసినది తడి బేతిచో లేక తుండు గుడ్డచో మర్తన. మంచి ఫలితమును కలిగించు నప్పటికిని సారాయినే ఉపయోగించ వచ్చును. ఎంత నీరుపయోగించెంతో అంత సారాయి నె ఉపయోగించుము. వృద్ధ అల్పహాలు శరీరముపై రుక్తిగట్లయిన అవి శరీరము నకు అపాయము కలుగజేయును. కాన దాని నెన్నడును వినియోగింప రాదు.

విచ్ హెజల్ (witch hazel) అను మందు మర్తన అబువంటి పనిని చేయును. దానిలో నీరు కలుపరాదు.

బజారు ఔషధములు

అన్ని రకముల వ్యాధులను పొగొట్టు మందుల ప్రచారములతో వార్తాపత్రి కలు నిండుచున్నవి. “సకలవ్యాధులను పొగొట్టే అద్భుత శక్తిగల మందులని” మనము చదువుచూ ఉండము.

ఈ ప్రచారములనుగాని, వాటితో జతపర్చు సాక్ష్యములనుగాని నమ్మి మోస పాకండి. ఈలాంటి మందులలో సారాయి కలసినందున ఇవి వాడిన రోగికి కాంతిచ్చుగట్లు గనపడును. వైద్య కళాశాలలో తర్పీతు పొందిన వైద్యుల నలహలే నమ్మువగినవి.

రోగులను సంరక్షణ చేయుటెట్లు

రోగములను కుదుర్చుటకు ప్రధానమైనది ఔషధము కాదు గాని, విశ్రాంతి.

మంచి ఆహారము, మంచి సంరక్షణ, రోగ క్రిములచే ఉద్బవించు విషపదార్థములను; రోగ క్రిములను నాశనము చేయుటకు రక్తమునకు సహాయము వేయుట.

విశ్వాంతి

త్రివ్రమైన ప్రతి రోగములోను రోగి మంచముమీద రాత్రినిబగళ్లు బండుకొని యుండవలెను. చాలామంది రోగులకు బాగుగా రోగము కుదురదు. వీలయినన వారు కొంచెము నింపాడిగా యుండువరకు మాత్రము పండుకొనియుండి తరువాత లేచి తమ మామూలు పనులు జేసికొనుచు, మామూలు ఆహారము తిన ప్రారంభించుదురు.

ఒకనికి అనారోగ్యముగా నున్నప్పుడు అతని బంధువులు ఇరుగు పొరుగువారు కరుచుగా వచ్చి అతనిని పలుకరింపకున్న వారికి రోగము త్వరలో నివారణ సుగును. సరియైన యేర్పాటులున్న వైద్యశాలలో రోగులను చూచుటకు బహుశాద్విమందినే రానిత్తురు. చూచుటకు వచ్చువారు ఉపకారము కంటే అపకారమే మొక్కువ చేయుదురు. వారు రోగితో మాట్లాడి యాతనికి ఆలసట తెప్పింతురు. వారు ఒక్కొక్కప్పుడు రోగికి ఆహారము, మందులు తెత్తురు. ఆ మందులు ఆహారములు యుపయోగింప దగినవి కావు. దర్శికులు రోగులకు హనిచేయు మరియొక మార్గము రోగము వ్యాప్తి చేయుట. చాలా రోగములు ఒకరినుండి మరియొకరికి వ్యాపించును. దర్శికులు రోగిని తాకుటచేత అతని మంచముపై కూర్చుండుట వేతను రోగి గదిలోని వస్తువులు తాకుట చేతను రోగ క్రిములు వారి చేతుల మీదను బట్టలమీదను ఎక్కి వారితో వారి ఇంట్లవేరి ఇతరులకు రోగ ముద్బవిల్గుటకు కారకులగు చున్నారు. రోగికి సంరక్షణ చేయుచున్న ఇద్దరు లేక ముగ్గురు కప్ప తక్కినవారు రోగి గదిలోనికి ప్రవేశింపరాదు. రోగి వారి సహాయము కోరిననే గాని ఇతరులు ప్రవేశింపరాదు.

రోగగ్రస్తుడగువానికి శుభ్రమైన గాలి కావలెను. చూచుటకు వచ్చువారిలో చాలామంది చుట్టలు, సిగరెట్లు కాల్చి రోగి పీల్చు గాలిని పాడుచేయుదురు.

ప్రతి రోగికి చాలా నిద్రకావలెను. ఇతరులను రోగి గదిలో వెలుగుచున్న కపము పెట్టుకొని కూర్చుండ నియరాదు. రోగికి నిద్రపట్టుటకు దీపము ఆర్పి వేయవలెను.

షడ్యము

రోగ చికిత్సలో సరియైన ఆహారము ముఖ్యము. 21 వ ప్రకరణము

చూడుము. కొన్ని రోగములలో రోగి మామూలు భోజనము తినవచ్చుగాని చాలా రోగములలో ముఖ్యముగా అన్నకోశము, పేగుల సంబంధమైన రోగములలో ప్రత్యేక ఆహారమియ్యవలెను. రోగ మేదైనను రోగికి త్రాగుటకు చాలా నీరీయ వలెను. నీరు యెవట కాగబెట్టి తరువాత చల్లారనియ వలెను. క్రొత్తగా తెచ్చిన పంపిన పండ్లు, పండ్ల రసములు రోగికి చాలా మంచివి.

కొడి గ్రుడ్లు ఉదక పెట్టనవి మంచివి. అవి యెప్పుడును వేయుచురాదు. కాగుచున్న కొంచెము నీళ్లలో కొడి గ్రుడ్లు బ్రష్టలుకొట్టిన ఒక విడమైన ఆహారము తయారుచేయు. ఇతరులుగా తనబియ్య ప్రసవంతయు తెల్లబడిన తరువాత ఆ కొడి గ్రుడ్లు కాగు నీరునుండి బయటికి తీయవలెను. దీనిని “హానింగు” అందురు. నెరు నిట్లు పంపి పాత్రలో కాగబెట్టి పాండ్లుపెడ నుండి ఆ పాత్రను పిండి వానిలో రెండు కెడిగ్రుడ్లు వేసి పది లెక పెడిదాగు నిమిషములు గ్రుడ్లును నిట్లలో నుంచవలెను. మరికావలెన గ్రుడ్లులోపలి వాగము మిగిలడలె నుండును. దీనిని “బెల్లివో” అందురు. ఈలాగు తయారుచేసిన కెడిగ్రుడ్లు నులదముగా జీర్ణమగును. దీనిని ఈ క్రింది విధముగా వయారుచేయుదురు. కొడి గ్రుడ్లులో తెల్ల బెనను పొంగు వచ్చునట్లుగా కలబెట్టి తరువాత పచ్చ దెకతో కలపి దీనిని పంచదార ఒకట్ట రెండు గరిబెల అనానరసము పెట్టవలెను. అప్పుడు దీనిని ఆరగ్లాసు పాలలో గాన, పండ్లరసములోగాని కలుపవలెను.

అతిసారము వచ్చినపుడుగాని, జిగుట విరచనములు వచ్చినపుడుగాని, అన్న కోశము, పేగులు సంబంధమైన తీవ్రమైన రోగ మేదైనను వచ్చినగాని, ఒక్కొక్కప్పుడు రోగికి కొడి గ్రుడ్లు నీళ్లుమాత్రమే ఆహారముగా నీయవలసి వచ్చును.

కొడి గ్రుడ్లు నీ క్రింది విధముగా తయారు చేయవచ్చును. రెండు కొడి గ్రుడ్ల తెల్లబెన కాగి చల్లారిన గ్లాసుడు నీళ్లలో కలుపవలెను. రుచిగానుండుటకు దీనిలో నిమ్మరసము చేర్చవలెను.

పరిజాప వేయించిన గోదుమజాప రోగులకు పెద్దవారికైనను పిల్లలకైనను మంచి ఆహారము. అప్పుడే పితికి మంచిగ కాచిన పాలు. తంపటవేసిన బంగాళ దుంపలు, నీటిలో కాగబెట్టి యెండవెట్టి నిలువచేసిన పండ్లు, అరేరులు జావ, పలుచని ముక్కలుగా కోసి పేల్చిన రొట్టె ఇవన్నియు రోగులకు చాలా మంచివి.

రోగులు ముఖ్యముగా నిషేధించవలసిన పదార్థములు సామాన్య కాయగూ

రలు, ఉల్లిపాయలు, వెల్లుల్లి, తీపు రొట్టె, మిరాయి మొదలగునవి. మసాలా, మిరియాలు, అల్లము, ఉప్పుగానున్న అహారములుగూడా రోగి వినర్థించ వలెను.

రోగులకు ఆహారము తయారు చేయునపుడు శుభ్రమైనది, అకలి పుట్టించు నది, సులభముగా జీర్ణమగునవిగా చూడవలెను.

రోగి గది

రోగికి బబ్బు యొక్కరచగా నున్నచో అతనికి ప్రత్యేకముగా రోగ గది యుండవలెను. ఈ గదికి వెలుతురు బాగా నుచిడవలెను. రెండు చూడు కిటికీ లుండవలెను. కలరా, డిప్తెరియా (గొంతక పక్షిశము), స్కార్లెట్టు జ్వరము మొదలగు రోగములలో రోగికి ప్రత్యేకమైన ఇంటలో నుంచవలెను. ఆ ఇంటియుండు ఇతరులు కాపురములుండరాదు. ఏలయునన ఈ రోగములు సులభముగా యొకరి నుం. చురియొకరికి ప్రాకునవి యగుటచే రోగియుండు ఇంటలో నివసించిన వారికి రోగము తప్పక ఆంటు కొనును.

శరీర వేడి కొలుచు తెట్లు?

శరీరము ముట్టుకొని ఒకనికి జ్వరమున్నచో లేదో యెల్లప్పుడు చెప్పుట కష్టము. ఒకనికి జ్వరమున్నచో లేదో నిర్ణయించుటకు డెర్మామీటర్ ఉపయోగించుట వసరము. డెర్మామీటరు మీద గీతలు అంతలు 90 షగ్రలనుం. 110 షగ్రల ఫారిన్ హీటువరకు నుండును. 98 $\frac{1}{2}$ షగ్రలవల్ల ఒక బాణము గీయబయున్నది. ఇది జబ్బుగా లేనిదాని శరీర ఉష్ణత. డెర్మామీటరులోని పాదరసము 100 షగ్రల వరకుగాని అంతకు పైకిగాని లేచిన ఆ రోగికి జ్వరమున్నదని నిశ్చయింప వచ్చును. 103 షగ్రలు సామాన్య జ్వరము, 104 లేక 105 షగ్రలు హెచ్చు జ్వరము

డెర్మామీటరు ఉపయోగించుటకు దాని పైకొన పట్టుకొని పాదరసమున్న కొన క్రిందనుంచి కొరడాతో కొట్టనట్లు దానిని రూపించ వలెను. డెర్మామీటరు క్రింది భాగములోనికి పాదరసము పోవుటకు ఇట్లు చేయవలెను. అప్పుడు పాదరసమున్న కొన నాలుక క్రింద యుంచవలెను. రోగిని పండ్లు బిగించ నీయవద్దు. కాని పెదవులు గట్టిగా మూసికొని ముక్కుద్వారా గాలి పీల్చవలెను. డెర్మామీటరు రోగి

నాలుక క్రింద మూడు నాలుగు నిమిషము లుంచవలెను. చంక మొదట పొదిగా తుడిచిదేసి దర్మామీటరు దానిలో నుంచవలెను. చేయి లెమ్ము కెదురుగాను దగ్గరగాను క్రిందకు పట్టుకొన వలెను.

చిన్న పిల్లల కుపయోగించినపుడు దర్మామీటరు రెండు నిమిషములు అననములో నుంచవలెను.

ఉపయోగించుటకు పూర్వము, కరువాక దర్మామీటరు నయ్యుదెసిన నీళ్లతో కడుగవలెను. (వెడిసిక్లు ఉపయోగించరాదు) నీటితోను నయ్యుతోను కడిగిన తరువాత ఆల్కహారులోగాని, గ్లాసుడు నీళ్లలో చిన్న గరిబెడు వైసాలుగాని లేక కార్బా లిక్ ఆసిడ్గాని కలిపిక నీటితో కడుగవలెను.

నాడి

ఏవయస్సులో నాడి యెన్నిసార్లు కొట్టుకొనునది యీ క్రింద వివరింపబడి యున్నది:—

జనన సమయమున		నిమిషమునకు 130 మొదలు 150	
1 సంవత్సరం మొదలు	2 సం॥ ౪ వరకు	110	120
2	4	90	110
6	10	90	110
10	14	80	90
పెద్దవారికి		72	

నాడి లెక్కపెట్టుటకు మూడు వ్రేళ్లు కొనలు ఆరచేతి క్రింద మణికట్టు పైబాగములకు ఒక అంగుళము లోపలగను బొటనవ్రేలి మొదటి కొక అంగుళము పైగా ఉంచవలెను.

ఊపిరి

ఏ వయస్సులో యెన్నిసార్లు ఊపిరి తీయునదియు యీ క్రింద వివరింపబడి యున్నది:—

జనన సమయమున		నిమిషమునకు 49 సార్లు	
2 ఏండ్లవ్వుడు		28	
4		25	
10		20	
పెద్దవారికి		16 మొదలు	18

ఈపిరి లెక్క పెట్టుటకు గడియార మొకచేతితో బట్టుకొని రెండవ చేయి రోగి గుండెలమీద పెట్టి రొమ్ము పెద్దదైన ప్రతిసారి లెక్క పెట్టుము.

స్నానము

చాలామంది రోగముతో నున్నవారు స్నానము చేయరాదని తలంతురు. ఇది చాలా పొరపాటు. వీలయినన జబ్బులేని వారికంటే జబ్బున్నవారే తరుచుగా స్నానముచేయుట ఆవసరము. శరీరములో నొక భాగము స్నానము చేయించి అది బాగా తుడిచి మరియొక భాగము స్నానము చేయించి తుడిచిన రోగికి జలుబు చేయునని భయము లేదు. శరీరమంతయు ఒకేసారి తుడువక ఒక్కొక్క భాగము తడిపి దానిని తుడువ వలెను. చాలా రుగ్మతలలో స్నానము మందంత విలువదైనది.

రోగము వ్యాపింపకుండా చేయుట

కలరా టైఫాయిడ్ విషయముల గూర్చిన ప్రకరణములలో మలముమూల మున వ్యాధులు వ్యాపింపకుండా దానిని శుద్ధిచేయు విధానము చెప్పబడినది.

కాల్చివేయుట, ఉడకబెట్టుట రోగము వ్యాపింపకుండా చేయుటకు సరియైన మార్గములు. రోగిచేత అశుద్ధిచేయబడిన కాగితపు ముక్కలు, గుడ్డ ముక్కలు తగలబెట్టవలెను.

ధరించు వస్త్రములు ప్రక్క బట్టలు వాటికి నష్టము కలుగకుండా వేడి నీటిలో ఉడకబెట్ట వచ్చును. ఈ పనిమాత్రము ఆ బట్టలు మొదలగునవి ఇతరులు పయోగింపక పూర్వమే చేయవలెను.

మలము, మాత్రము నూనె డబ్బాలలో ఉంచి మూతవేసి స్థావరములకు ముందు కాగబెట్టవలెను.

క్రిములు చాలాసేపు సూర్య రశ్మిలోనున్న చావగలవు. ఈ కారణముల చేతనే రోగి గదిలోనికి వెలుతురు బాగుగా వచ్చునటుల చేయవలెను. రోగి దుస్తులు, పక్కబట్టలు ఎండలో చాలాసేపు ఆరబెట్ట వలెను.

గట్టిగామూసి పెట్టగల ఇంటికి ఫార్మాల్డిహైడు అనునది అంటురోగములు రాకుండా కాపాడగల మంచి పదార్థము. ఉతుకుటకును ఉడకబెట్టుటకును వీలు

లని బట్టలు, ఇతర వస్తువులు శుద్ధి చేయుటకువానిని గట్టిగా మూయబడు పెట్టెలో నుంచుము. పెట్టెలో ఒక వరుస బట్టలువేసి గరిబెడు ఫార్మలిన్ వాటిమీద చల్లి మరియొక వరుస బట్టవేసి మరల కొంచెము ఫార్మలిన్ చల్లుము. అప్పుడు పెట్టె గట్టిగా మూతవేసి 24 గంటలల్లుండ నీయవలెను.

రోగములు వ్యాపింపకుండా చేయుటకు మెర్క్యూరీ బైక్లోరైడు చాలా విరివిగా వాడుదురు. ఇది చాలా ప్రమాదకరమైన విషమగుటచే వివరికంటే వారికి అమ్మరు. ఇది సామాన్యముగా పిల్లలుగా నుండును. రెండు గ్లాసులు సిగ్గలో రెండు దిక్కులువేసిన వెయ్యి భాగముల నీటిలో ఒక భాగము బైక్లోరైడ్ ఉండు సిగ్గగును. రోగులను తాకిన తర్వాత చేతులు కడుగుకొనుటకు ఈ సిగ్గుపయోగింపవచ్చును. రోగులచే పాడుచెయబడిన తువ్వాళ్ళు, జేబు యమాళ్లు అరగంట సేపు యీ సిగ్గలో నానబెట్టి ఉతకవలెను.

నూరు భాగముల సిగ్గలో 2 లేక 5 భాగముల కార్బాలిక్ ఆసిడ్ వేసిన సిగ్గు సామాన్యముగా రోగములు వ్యాప్తి చెందకుండా చేయుటకు ఉపయోగించబడును.

నూరు భాగముల నీటిలో ఒక భాగము లైసాల్ వేసిన ఇది చాలా మంచి రోగ నిరోధక ఔషధమగును. (ఒక గ్లాసు సిగ్గకు చిన్న గరిబెడు లైసాల్)

సున్నముకూడా అంటు రోగముల నిరోధించును. ఇది నేలమీద, ఇంటిలో, ఇంటిచుట్టు చల్లవచ్చును. గోతులలో పారవేసిన మలము గప్పటకు దీని నుపయోగింప వచ్చును.

మైలతుత్తము కూడా అంటురోగముల నిరోధకమునకు ఉపయోగించవచ్చును. ఇది నాలుగు గ్లాసుల సిగ్గకు ఒక గరిబెడు చొప్పున ఉపయోగించవచ్చును.

రోగి పరుండిన ఇల్లు శుద్ధిచేయుటకు నేల, గోడలు, సామానులు నబ్బుతోను సిగ్గుతాను తేమవలెను. కార్బాలిక్ ఆసిడ్, బైక్లోరైడ్గాని దొరికిన యెడల పైని చెప్పిన విధముగా ద్రావకము తయారుచేసి నేల, గోడలు మొదలగునవి విటితో కడుగవలెను.

చిన్నబిడ్డలకు కలిగెడు వ్యాధులు

అతిసారము, అజీర్ణము, బాలద్యాది, నీళ్ల విరోచనములకు చిహ్నము, పీటన్నిటికి కారణమును, చికిత్సయు, యొకటే యగుటచే, అవి యన్నియు ఈ ప్రకరణములో చర్చింప బడును.

ఒక రకపు నీళ్ల విరోచనములు ప్రతి సంవత్సరము వేలకొలది శిశువులను చంపును. అతిసారము సూక్ష్మ జీవుల మూలమున వచ్చుచున్నది. శిశువుయొక్క జీర్ణావయవములు అతి బలహీనముగా నుండుటచే నవి సూక్ష్మ జీవుల నాశనము చేయలేకున్నవి. పెద్దవానిని చంపుటకు అవసరమగు విషము కంటె శిశువును చంపుటకు అవసరమగు విషము తక్కువ. పెద్దవారికి కొంచ మజీర్ణముచేయు అశుభ్రమై చెడిపోయిన అజీర్ణ పదార్థములు శిశువుకు దారుణమైన అతిసారము దెచ్చి తుదకు వానిని చంపును. చాలామంది ఇది తెలిసికొన జాలక పెద్దవారు తినుపదార్థములనే అజాగ్రత్తగా పిల్లలకు పెట్టుదురు.

శిశువుల అతిసారము సామాన్యముగా వచ్చుటకు మరియొక కారణమే మనగా వారికి సూక్ష్మ జీవులు త్వరగా బయలుదేరగల పాలు గంజి యిత్తురు. శిశువులకు అతిసారము సాధారణముగా వచ్చుటకు మూడవ కారణము వారికి సులభముగా కలుగు శీతలము. ఈ పైత్యము అతిసారములోనికి దింపును. వేసవి లోకూడా పిల్లలకు జలుబు చేయును. అందుచే రాత్రులందు కడుపుమీద బట్ట యుండవలెను.

అతిసారము, పిల్లలకు బలమధికముగా నుండకపోవుటచే, అతిసులభముగా చంపును. అతిసారములో ఆహారము జీర్ణము కాదు. అది ఆహారపు కల్వగుండా శరీరమునకు బలమున్ను వేడిన్ని యిచ్చుటకు రక్తములో బ్రవేశించ కుండనే

వెళ్ళిపోవును. అతిసారము గలిగినపుడు శరీరములో నుండు ద్రవపదార్థములు చాలా పెట్టజ్జే పోవుటయేగాక ఆహారమునుండి కూడ యీ ద్రవపదార్థములు బిడ్డకు విక్రమమున పోవును. ఈ కారణముచేతనే అతిసారములో విరేచనము పల్ల - స్వీకరణ నుండును.

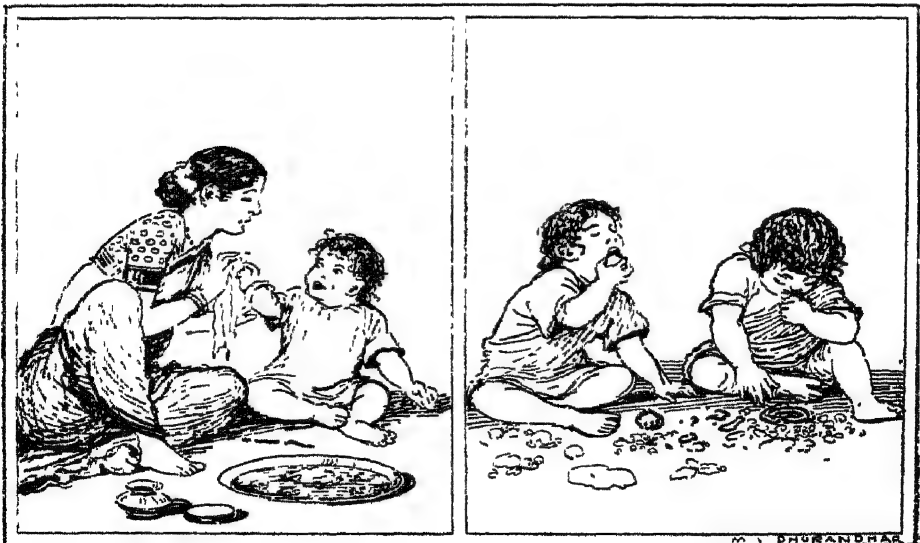
ఈ కారణముచేత చాలా బిడ్డలకు పెట్ట విరేచనము లగుచున్న అజాగ్రత్తగా నుండిరాదు. గిడ్డ విరేచనములు ఆరంభించిన తర్వాత ద్రవపదార్థము తక్షణమే యివ్వవలెను.

అతిసారముల నష్టగించుట

మించుచేత బిడ్డల కతిసారము వచ్చిన తల్లిదండ్రులు తెలిసికొనిన యెడల అది రాకుండా చేయవచ్చును.

అపరిశుభ్ర పరిసరములు

బిడ్డలను వీధులలోను మురికి నేలమీదను పరుండనియరాదు కూర్చుండ నీయరాదు. మరి ప్రాకశీయరాదు. ఇటుక నెలలు మట్ట నెలలు అపరిశుభ్రముగా

సరియైన విధము

తప్పువిధము .

నుండును. చెప్పలతో చీధులలోనుండి వచ్చిన దుమ్ము మొదలగు వాటితో నేల నిండి యుండును. ఇంటిలో పశువులున్న యెడల ఈ కల్మషము లచికమగును.

ఆపరిశుభ్రపు గృహములలో పెరుగు పిల్లలకు తరుచుగా విరోచనములు కలుగుచుండును. ఇంటములలలోను సామాను క్రిందను తరుచుగా తుడిచి శుభ్రముగా నుంచవలెను. మట్టి నేలగాని ఇటుక నేలగాని అయిన మూలలలోను సామానుల క్రిందను ముగ్గు చల్లుము. కోళ్లు మొదలగు వాటిని ఇంటిలోనికి రానీయవద్దు. పిల్లల నెప్పుడైనను ఇంటిలోనే అలపాచమానముగాని విరోచనము గాని, (శంకనాత్రి) గాని చేయనీయకుము. నేల భూమికి పైగానున్న (పేడ అంతస్తు) భూమి శుభ్రము చేయవలెను. అంతస్తు క్రింద నీళ్లు మొదలగునవి చెట్టరాదు. వాకిలి తరుచుగా తుడుచుచు శుభ్రముగా నుంచవలెను. పేడకుప్పలు, తుక్కు మురికి నీటి కాలువలు వాకిటిలో నుండరాదు. ఇవియన్నియు సూక్ష్మ జీవులకు ప్రీతియైన స్థలములు. ఇచ్చట నవి బాగుగా పెరుగును. వాటిలో ప్రాకు నట్టి పిల్లల శరీరములో ననేక రోగ క్రిములు బ్రవేశించును.

ఈగలు అతిసారమును వ్యాపింప జేయును

ఈగలు శిశువులను చంపును. అవి పేడ కుప్పలనుండి, తుక్కునుండి, అన్ని రకముల కల్మషమును శిశువు తిను ఆహారముమీదకు దీసికొని పోవును. బిడ్డకు అన్నము తయారు చేయగానే ఈగలు చేరకుండ జాగ్రత్త చేయవలెను. వలయనిన బిడ్డ పాలు త్రాగు పాల పీకమీదగాని బిడ్డ తినవలనిన ఆహారముమీద గాని అద్రివాలి వాటిమీద కల్మషమును రోగ క్రిములను విడుచును. బిడ్డ వీనిని మ్రింగును. దానికి ఫలితముగా తక్షణమే అతిసారము వచ్చును. ఈగలను గూర్చిన సలహాలను వాటిని నిర్మూలించు పద్ధతిని 15 వ ప్రకరణములో చర్చించబడి యున్నది.

ఆపరిశుభ్రపు పాలు, పాల సీసాలు

పందొమ్మిదవ ప్రకరణములో రోగ క్రిములను చంపుటకు పాలను కాగ బెట్టవలనిన యావశ్యకత పైని వివరింపబడి యున్నది. బిడ్డపాలు కాగ బెట్టి శుభ్ర పరచి మూతఉన్న గిన్నెలోనుంచి, పాలు త్రాగించు సీసా, పాలపీకీ తరుచుగా ఉడక బెట్టుచు శుభ్రముగా నుంచిన అతిసారమును తక్కిన రోగములను రాకుండును.

వనికిరాని అహారము అకాల భోజనము

ఏడుపు కొంతసేపుకు మారునని చిట్టకు మిఠాయి మొదలగు చిరితిండ్లు పెట్టిన తరువాత పడు బాధయున్న వచ్చు అతిసారమున్న చాలావరకు యేడ్చిం చును. తరుచుగా చిట్టలకు పంపును ఈగలకు తీపు వస్తువులు ప్రితి. ఇవి వాటిపైన వ్రాచి తమ చుట్టమును ఇతర స్థలములలోనుండు కాళ్లతో తెచ్చిన కల్మష పదార్థమును వాటిమీది పడుచును. మిఠాయి మొదలగు చిరుతిండ్లు ఈగల మూలముననే గాక పీచులలోని చుమ్ము మూలమునను అపరిశుభ్రమగుచున్నవి. ఇట్టి వస్తువులన్నియు పిల్లలకు ఇచ్చుటకుముందు ఉపకబెట్ట వలయును. ఉపక పెట్టులకు పిలులేకున్న పిల్లలకు పెట్టవద్దు. ఇట్టి వస్తువులు అకాలములలో పెట్టిన అవిచేయు హాని పెట్టింపుచుండును. పిల్లలకు నిర్దిష్ట కాలములలో భోజనము పెట్టవలెను. చుట్టచుట్ట భోజనము పెట్టరాదు.

తల్లి పాలు త్రాగు పిల్లలకు తీవ్రమైన అతిసారము తల్లికి బద్ధకము చేసి నపుడు వచ్చును. లేక పాలయొక్క గుణము మార్పు మందుగాని అహారముగాని అమె తీసికొనియుండ వచ్చును. తల్లిపాలు త్రాగు పిల్లలకు అతిసారము వచ్చిన చికిత్స చేయుటకుముందు తల్లికి రోగమేమైన నున్నదేమో లేక అమె పాల గుణము మార్పు అహారముగాని మందుగాని తీసికొన్నదేమో ముందుగా కనుగొన వలెను.

వసిపిల్లల అతిసారమునకు చికిత్స

అతిసారము కుదుర్చవలెనన్న యెడల ముఖ్యముగా మూడు పనులు చేయవలెను.

1. అతిసారము తగ్గువరకు పాల అహారమీయకుము.
2. మంచినిళ్లు సమవృద్ధిగా యిమ్ము.
3. అహారపుకాల్వ శుభ్రపరచుము.

పైన చెప్పబడిన వాటికలెడు మరికొన్ని చికిత్స విధానములు గలవుగాని యీ మూడున్న అతి ముఖ్యము.

ఒక టీస్పూనుడు అముదమునిమ్ము. 4 లేక 5 సంవత్సరముల వయసుకల బిడ్డకు రెండు టీస్పూను లివ్వవచ్చును.

అతిసారము వచ్చిన పిల్లలు పాలు త్రాగుచున్న, అభయము ఒక రోజైనను పాలు మానవలెను. అతిసారము వచ్చిన బిడ్డ అన్న కోశము పెగులు, పాలను సహితము జీర్ణము చేయబాలవు. జీర్ణముగాని పాలు అహారపు కాల్యతో నిలిచి రోగక్రిములు కాట్టరముండి అధికమగు విషపదార్థములకు కారణమగును.

బిడ్డకు యిచ్చుచున్న పాలకు బదులు పొంగునిట్లు యివ్వవలెను. (50 వ ప్రకరణము చూడుము) కొడి గ్రుడ్డు నీళ్లను (గుడ్డుయొక్క తెలుపు 47-వ ప్రకరణము చూడుము) కొంచెము నారింజ రసము యివ్వవలెను. అతిసారము స్వస్థతగుచురకు బిడ్డకు పాల అహార మివ్వరాదు. తగ్గిన తరువాత మామూలు కంటే తక్కువగా పాలు యివ్వవలెను.

వాంతులు విరోచనములు అహారపు కాల్యయేదియో పదార్థమును బయటికి బంప ప్రయత్నించు చున్నట్లు దెలుపుచున్నవి. కంటిలో మిరియపు పొడి పడిన దానిని తీసివేసికొనుటకు కన్ను యెట్లు నీరు కార్చునో రెప్ప లెట్లు పడునో అట్లే అహారపు కాల్యతో జీర్ణము కానట్టిగాని కుళ్ళినట్టిగాని పదార్థమున్న, దానిని తీసివేయుటకు డోకులు విరోచనములు వచ్చును. అహారపు కాల్య శుభ్రపరచుటకు అరగంట కొకసారి బిడ్డత్రాగ గలిగినంత వెచ్చని నీరు త్రాగించవలెను. ఈ నీరు అహారపు కాల్యగుంగా పోయి అన్య పదార్థమును బయటికి బంప తోడుపడును. అర గరిటెడు ఉప్పు అహారము కాల్యను శుభ్రపరచును. అర్ధశెరు నీటికి గరిటెడు ఉప్పు చేర్చవలెను. ప్రతిసారి విరోచనము కాగానే బిడ్డకు యీ ఉప్పు నీటితో యెనిమా చేయవలెను. (20 ప్రకరణము చూడుము) ఎనిమాకు నీరు (105 డిగ్రీల ఫారిన్ హీటు) వేడిగా నుండవలెను. చికిత్స ప్రారంభమున అరగరిటెడు అముదమునిమ్ము. మూడుగంటల కొకసారి కడుపు కాపడములు పెట్టుము. ఎందుకైనను లేవనీయరాదు. ఏలయనిన శరీరశ్రమ రోగమును వృద్ధి చేయును.

ఈ పైని వివరించిన చికిత్స ఒక దినము చేసిన తరువాత రోగమును నిరోధించుటకు మూడు నాలుగు గంటల కొకసారి వెచ్చటి యెనిమా చేసి టీ గరిటెడు నెం 8 రు మందు యివ్వవలెను. పిండి యెనిమా చేయుటకు కొన్ని గరిటెల పిండి (బియ్యపు పిండిగాని గోధుమ పిండిగాని జొన్న పిండిగాని) కొంచెము చల్లని నీటితో కలిపి తరువాత గ్లాసుడు నీళ్లు కలిపి కాగ బెట్టి చల్లార బెట్టుము. పిండి నీళ్లు పలచగా నుండవలెను. చికిత్స మొదటి దినమువలెనే కాపడములు

పెట్టవలెను. మొదటి రోజున ఇచ్చిన దానికంటె తక్కువ నీరు యివ్వవలెను. కడుపుబిడ కద్దు యుండవలెను. లేకున్న వాతము కమ్మి రోగమొక్కువగును.

విష్ట శరీరము రుచుగా నుద్దీపితవలెను. దక్త శుభ్రముగా నుండవలెను. ఈగలు ముసరికుండా వేడుతెరచి కద్దువలెను. రోగి యుపయోగించిన గరివెలను చల్లములకు కలప విష్ట లుపయోగించకుండా చూడవలెను. రోగి యుపయోగించిన గరివెలు చల్లములు పరువాల ఉదక దెబ్బవలెను.

క్రమో నిక్కరైతె ఆనెమందు ఆతిసారపు చిత్తుకు ఆమోదుముగా పని చేసింట్లు నిరూపించుట... కైన్య సలహావిషయే ఈ మందు వాడవలెను. పేర గోగో కలిపి మిక్చైతె బిన్నర మొంపి ఆతిసారమును లొంగదీయగలదు.

ఆతిసారము పేగులలోనుండు విష పదార్థములవలన కలుగుచున్నది. వారై సత్రికలలో ప్రకటించు మందుల నెంతమాత్రము వాడవలదు. ఈ దోషములు తత్కాలమునకు ఆరోగ్యమును మాపుజేయుచోగాని పేగులలోని విష పదార్థములను నిర్మూలము చేయజాలవు. ఈ శతవిధి పుట్టించు పదార్థములు పేగులలోనేయుండి, ముందున్న రోగమును మరి ప్రమాదకరమైనదిగా జేయును. ఈ ఉబ్బును తీసివేయు మూలసాద్రము, విష పదార్థములను పేగులనుండి వెడలించ జేయుటయే ముఖ్యము.

నోరు వచ్చి పుండుగా నుండుట

పాలుత్రాగు బుడ్డి పాల ఏకీలు శుభ్రముగా లేనియెడల బిడ్డ నోరు పుండు బడును. పాలు త్రాగుటయందును తరువాతను వ్రేలికి పలచని గుడ్డ చుట్టుకొని దానిని బొరాసిక్ యాసిక్ నీళ్లలోముంచి బిడ్డనోరు శుభ్రముగా తుడువ వలెను. (నెం రు 1 చీటి) నోటిలో తెల్లని పుండ్లున్న పొంగించిన పటికి రాయము. (నెం 9 రు చీటి).

కడుపు నొప్పి

కడుపునొప్పి వచ్చినపుడు బిడ్డయెప్పు ప్రారంభించును; అది తగ్గినపుడు యెప్పుతగ్గును. అన్న కోశమును పేగులును గాలితో నిండయున్నవి. అందుచే కడుపు గట్టగాను ఉబ్బరముగాను ఉండును. నొప్పి వచ్చినపుడు తొడలు పొట్ట మీదికి బాదుకొనును. ఈ నొప్పి సాధారణముగా పొతపాలు బిడ్డలకు యొక్కువ

యిచ్చినప్పుడును యొక్కవ తపి యాహార మిచ్చినప్పుడును సరియైన యాహార మీయకున్నప్పుడును వచ్చును. సరిగా ఉడకని పదార్థమేమి పెట్టినను దిక్షలకు నొప్పి వచ్చును.

చికిత్స

వెచ్చటి నీళ్లు ఇచ్చిన నొప్పి తగ్గును. బట్టలు వెచ్చచేసి శిశువు కనువు మీద వేయుము. పీనివలన తగ్గనియెడల ఎనిమా చేయవలెను. ఎనిమాకు అర్థశేరు నీళ్లలో ఒక గరిబెడు ఉప్పు రెండు గరిబెలు గ్లినరిను కలిపి 105 డిగ్రీల పారిస్ హీటు వేడిగా యుండవలెను ఎనిమా పేగుల పైభాగమును శుభ్రపరచ లేక పోవచ్చును. అందుచే ఎనిమాకు తోడు ఆముద మీయవలెను. తరుచుగా వచ్చుచున్న, నెం 8 రు చీటి బాపతు మందు దినమునకు రెండుసార్లు చొప్పున రెండు పూడు దినములీయవలెను.

ఆయుక్తమైనటువంటిన్ని శుభ్రము కానటువంటిన్ని ఆహార మిచ్చిన నొప్పి మరెప్పుడును రాకుండును.

శిశువుకు వచ్చేడు వాత రోగము

చిన్నపిల్లలలో యీ రోగము వచ్చుటకు అనేక కారణము లుండును. అజీర్ణాహారమువలన కీళ్ల రోగము (Rickets) పేగులలో పాములు, చలి జ్వరము, కలరా మొదలైనవి వచ్చును. ఈ రోగము వచ్చినప్పుడు చేతులందును ముఖ మునందును వున్న కండరములు మెలి మెట్టుకొనును, ముఖము తెల్లబడును, కండ్లు మిడిగ్రుడ్లు పడును, పైచూపు వచ్చును, తల వెనుకకు పడును, గుప్పిళ్లు సూనికొనును. కాళ్లు తన్నుకొనును.

చికిత్స

105 డిగ్రీల వేడి నీరు వీలైనంత త్వరలో స్నానమునకు తయారు చేయుము. తలకు చలిసీటిలో తడిపి పండిన గుడ్డవేసి బిడ్డను వేడిసీటి తొట్టిలో పట్టుము. ఈ రోగము పేగులలో జీర్ణము కానట్టిగాని కుల్లినట్టిగాని పదార్థముండు నచే వచ్చినది గాన బిడ్డ వేడిసీటితొట్టిలో కొన్ని నిమిషములున్న వెనుక వెచ్చటి పేనిమా యిచ్చి గరిబెడు ఆముద మీయవలెను. బిడ్డకు యిచ్చి ఆహారము

శయ్యలు చేయుటలో బహు జాగ్రత్తగా నుండవలెను. ఎలయనిన పైన చెప్పబడినట్లు ఈ రోగము పెగులలో అజీర్ణ వస్తువుండుటచే వచ్చినవని గ్రహించ వలెను.

కాళ్ల కడుములు

రికెట్సు పాతపాల పిల్లలకు వచ్చు ఎముకలకు సంబంధించిన రోగము. యీ రోగము సామాన్యముగా చిట్ట ఆరు యెడలు పడినాను నెలల మధ్య వయస్సులో నున్నప్పుడు వచ్చును. మాతపట్టు మృత్యువుగురించి మూసికొన వలసినప్పుడు మూసికొనదు. కాళ్ల యెముకలు చంకకగాను, కడుపు పెద్దదిగాను, చిట్ట నిరసముగాను, పాటిగాను ఉండును. చాలా తరుచుగా సూర్యరశ్మి తగల నందున ఇవి సంభవిస్తవి.

చికిత్స

ఎముకల నిర్మింపగల పదార్థము శిశువు తీసికొను ఆహారములో లేకుండుటచే యీ రోగము వచ్చుచున్నది కావున యెడలు చేయవలసిన పని మంచి పాలిచ్చుట. రోజున కనేకసార్లు పండ్ల రసమిమ్ము. ఏడాది చాటిన పిల్లలకు పాల కులేడు కొడిగ్రుడ్లున్న పండ్ల రసమున్ను యీయవలెను. వినానికి 1½ టీ స్పూనులు చొప్పున కాల్షియం గ్లూటె ఇవ్వవచ్చును.

రొంప

రొంపయొక్క చిహ్నములు అంపరికి తెలియును గనుక వివరింప నవసరములేదు.

చికిత్స

వేడినీళ్ల యెనీమాతో పెగులు శుభ్రపర్చుము. (20 వ ప్రకరణము జూడుము) యెనిమాకు తోడు అముదమిమ్ము. అముదము నారింజ రసముతోగాని మరియొక రసముతోగాని కలిపిన బిడ్డ సులభముగా త్రాగును. బిడ్డకు త్రాగుటకు వెచ్చటి రెండు గిన్నెల నిమ్మరసముగాని వేడి చారుగాని యీయవలెను. బిడ్డను పరుండ బెట్టుము. వానిని గాలివచ్చు గదిలో నుంచి అగదియొక్క కిటికీలు తీసి యుంచవలెను. కొన్ని రోజులవరకు ఆహారము తగ్గించుము బిడ్డకు చెమట పట్టిన

తర్వాత పాడిగా తుడువ వలెను. దగ్గు తగ్గినయెడల ఎదురొమ్ముపైన దినమునకు రెండుసార్లు చదునైదు నిమిషముల చొప్పున కాపడములు పెట్టవలెను. (20 వ ప్రకరణము జూడుము) దగ్గుతగ్గెవరకు ఇట్లే చేయవలెను. గాలి ప్రవహించని గదిలో ఈ చికిత్స ఇప్పజుడవలెను. రొంప త్వరగా మాన్పనియెడల అది తీవ్రమైన ఊపిరితిత్తుల రోగముగా మారును.

పసిబిడ్డల క్వాసనాళముల యొక్కయు ఊపిరితిత్తుల యొక్కయు రుగ్మతలకు
వేడి కలిగించెడు రొమ్ము కట్టు.

ఎడమది: తడికట్టు గుడ్డ

కుడిది: వైమూగ గుడ్డ

సామాన్య సాంక్రామిక రోగములు

డిప్టీరియా గొంతు వదికెము

రోగి బబ్బు చంటి పిల్లల బాదించునట్టి యొక అపాయకరమైన రోగము. ఇవి డిప్టీరియా క్రిమిచే వచ్చుచున్నవి. డిప్టీరియా క్రిములు నోటిలోను ముక్కులోను ఆవి బయలుదేరినచోట పుండుజేయుటేగాక ఆవి గుండెను పాడుచేయు విష పదార్థములను తయారుచేయును. డిప్టీరియా యొక అంటు రోగము. పిల్లలకు రోగమున్న వారివస్త్రనుండిగాని రోగము తగ్గి ఇంకను రోగ క్రిములు గొంతులో తుమ్ములవ్వారాను పగ్గుల వ్వారాను వ్యాపింప జేయువారి వస్త్ర నుండిగాని అంటు కొనును.

పిల్లలకు ఇతరులు త్రాగిన గిన్నెలు గరిటెలు నీటితో కడుగకుండా ఉపయోగించిన డిప్టీరియా వచ్చును. ఇతర పిల్ల లాడుకొనిన బొమ్మలు ముఖ్యముగా నోటిలో పెట్టుకొనుట ఆట వస్తువులు ఈ వ్యాధిని వ్యాపింప జేయును.

డిప్టీరియాతో బాధపడు చిడ్డ వగ్గినపుడు తుమ్మినపుడు వేలకొలది డిప్టీరియా క్రిములు గాలిలోకి పంపబడుచున్నవి. ఈ కారణముచే మరియొక చిడ్డ ఆ దిగ లోనికి వచ్చినవారికి తప్పక పట్టుకొనును. చుట్టుపల్ల డిప్టీరియా రోగమున్న ఈ రోగమున్నవారి యిండ్లకు చిడ్డల బోనీయవద్దు. డిప్టీరియాయున్న పిల్లల నింటి వద్దనే యుంచవలెను. వారిని పిడులలోనికి బోనిచ్చి యితర పిల్లలతో నాడుకొన నీయరాదు.

చిహ్నములు

డిప్టీరియా మొదటి చిహ్నము పుండు గొంతు. ఇవి రెండు మొదలు యేడు

రోజులైన తరువాత కనబడును. చుట్టుపట్ల డిప్టీరియా యున్నప్పుడు పిల్లవానికి గొంతు నొప్పియున్నచో చామసముచ్చేయక తక్షణమే గొంతుచూడుము. శుభ్రమైన పల్చని వెదురుబద్ద గొంతు చూచుటకు కావలసి వచ్చును.

మొదట గొంతు యొజ్జగా నుండవచ్చును. కాని మూడవనాటికి బూడిద రంగు చర్మము జిహ్వామూలముందున్న మాంసగ్రంథులవద్ద కనబడును. (దీనిలో నున్న పబ్బము జూడుము) బిడ్డ మ్రింగుటలో కొంత క్రమపడును. జ్వరముకూడా వచ్చును.

చికిత్స

డిప్టీరియా వచ్చినదని తెలియగానే సమర్థుడగు వైద్యుని పిలువలెను. తామే కుదర్చగలమని తామనింపవద్దు. రోగము కుదుర్చుకలిగిన ఒక మందు గలదు. దీనిని డిప్టీరియా రాకుండాచేయు మందని పిలుతులు. ఇది గుఱ్ఱముయొక్క రక్తమునుండి తీయబడిన యొక మందు. ఇది డిప్టీరియా పురుగులను చంపును. ఈ మందెంత త్వరగా ఉపయోగించిన అంత మంచిది. ఇది రోగమువచ్చిన మొదటిరోజున ఉపయోగించిన నూటికి తొంబది తొమ్మిండుగురికి తగ్గును. ఇది రోగము వచ్చిన మూడవ దినములోపునగాని నాలుగవ దినములోపునగాని యుపయోగించిన నూటికి డెబ్బదియైదు మొదలు యెనుబదియైదు వరకు రోగులకు తగ్గును. అనలుపయోగింపని యెడల యీ రోగమువచ్చిన నగము మంచి పిల్లలు చనిపోదురు.

ఈ మందు ద్రవము చర్మములోనికి సూదితో యెక్కించ వలెను. ఇది వైద్యులును, తెలివిగల ఆస్పత్రి మంత్రసాని చేయగలరు. కొన్ని చోట్లలో వైద్యుడు దొరకక పోవచ్చును. గాని తల్లి దండ్రులు ఈ మందు నుపయోగించుటకు యత్నింపవలెను. మందులు దొరుకు ఔషధ దుకాణములలో యీ మందు చర్మములోని కెక్కించు సూది దొరకును. దానిని యీ క్రింది విధముగా నుపయోగింపవలెను. చర్మములోనికి మందెక్కించునూది కొన్ని నిమిషములు నీటిలో కాగబెట్టవలెను. ఈ ఔషధమున్న గొట్టము అల్కహాలులో కొన్ని నిమిషములుంచి గొట్టము చివరభాగము విరుగగొట్టి సూదిలోనికి యెక్కించ వలెను. భుజముకు కొన్ని అంగుళములు క్రిందుగా సబ్బుతను వేడి నీటితోను శుభ్రపరుచుము. దానిని పొడిగా తుడిచి అచ్చట టింక్చర్ అయోడిన్ రాయుము. అక్కడ వేళ్లతో కొంత

చర్మము లాగి పట్టుకొనుము. నూచి చర్మమునకు మాంసమునకు మధ్యగా పొవునట్టి చర్మము పట్టుకొనుము. 3000 మొదలు 5000 వేల “యానిట్లు” వరకు మందు లొనికెక్కించుము. 12 గంటలలో గుణము కనుపింపకున్న తిరిగి మందెక్కించుము. తీవ్రమైన రోగములో మూడవసారిగూడా మందెక్కించుము.

డిప్తీరియా యున్నదని తెలియగానే ఆ బిడ్డ దొక గదిలో నుంచుము. ఇతర బిడ్డల నా గదిలోనికి బోసేయకుము. చిల్లలకు సంరక్షణ చేయువారిద్దరు ముగ్గురుతప్ప ఇతరులూగదిలోకి పోరాదు. సంరక్షణచేయు వారాగదిలోకి పొవునపుడు మామూలు మస్తులు పైకి కనిపించకుండా పొడుగుపాటి అంగి వేసికొనవలెను.

బయటికి పొవునపుడు చేతులును ముఖమును కడుగుకొనవలెను. గదిలో నుంచి బొమ్మలు బట్టలు ఇతరుల కుపయోగముకొరకు బయటికి పోకొని పోరాదు.

దోజన పాత్రలు రోగి యుపయోగించిన ప్రతిసారి కాచిన నీటిలో కడుగ వలెను. ఆహారమునకు ద్రవ పదార్థముననే యిమ్ము.

రోగి ఉమ్మిచేయుట చీదుట కాగితములోగాని పాత గుడ్డలోగాని వేయ వలెను. తరువాత అవి తగులబెట్ట వలెను.

రోగిని పక్కమీద నెమ్మదిగా పంరుషనీయ వలెను. బాగా కులాసాగా యుండువరకు రోగిని లేచి తిరుగనియవలదు. కదలుటచేత రోగి గుండెలు విషముచే చెవి హఠాత్తుగా చనిపోవును.

గంట గంటకు నెం 11 రు లేక నెం 10 రు మందుతో గొంతును కడగ వలెను. (50 ప్రకరణము చూడుము.) నెం 10 రు మందు ముక్కులో రబ్బరు పిచ్చికారితో పోయవలెను. రోగియొక్క నోరు గొంతు శుభ్రపరచునపుడు మంత్ర సాని ముక్కు నోరు పోనరి గుడ్డల కప్పి పెట్టవలయును.

గొంతు ముందు ప్రక్కలను కాపడములు పెట్టిన బాధ తగ్గును. రోగికి ప్రతిదినము వెచ్చుట యెనిమా చేయవలెను. రోగి త్రాగగలిగినంత నీరు పండ్లరసము ఇమ్ము.

ఇంటిలో ఒక బిడ్డకు ఈ రోగము రాగానే ఇంటిలోని వారందరు డిప్తీరియా రాకుండుచేయు మందు శరీరములోనికి యెక్కించుకొనవలెను. ఏలయనిన ఈ మందురోగమును కుదుర్చుటేగాక రాకుండాగూడా చేయగలదని కనిపెట్ట బడినది. 500 మొదలు 1000 మొదలు మందు చిని ఏలలకును. 1000 యానిట్లు

మొదలు 2000 యూనిట్లు పెద్దవానికిన్ని యివ్వవలెను. నెలరోజుల తరువాత కూడా యీ రోగము చుట్టుకొననున్న, మరల యీమందును ఇంజెక్టు చేయించుకొనవలెను.

పిల్లలకు యీ రోగము తగ్గగానే బిట్టలు పరువులు గది అంటు రోగముపొవు మందులుచేసి శుభ్రపరచవలెను. (48 వ ప్రకరణము యీ విధమునకై మార్చిరిలు చూడుము.)

షిష్టిరియా నుండి ఒక బిడ్డ స్వస్థత పరచబడిన వెంటనే గుడ్డలు బెడ్డింగ్, గది క్రిమికాశక నీటితో శుభ్రపరచ వలెను—ఇట్లు చేయుటవలన ఈ వ్యాధి ఇతరులకు సాకడానికి అవకాశముండదు, 20 వ అధ్యాయము చూడుము.

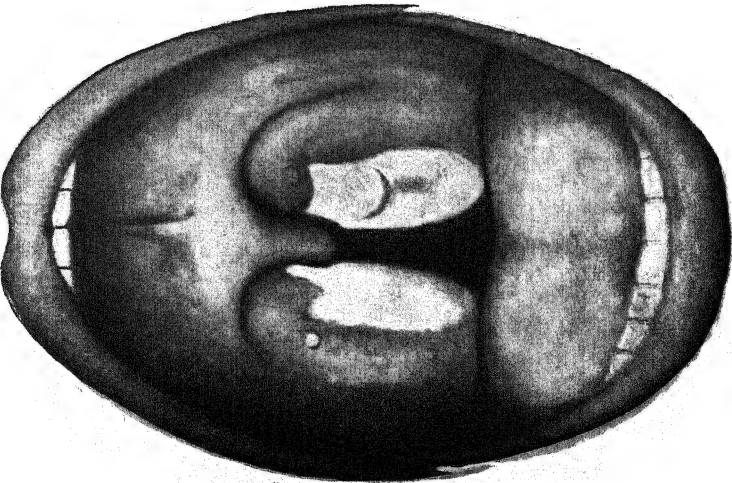
ఇంజెక్షన్స్ ఆన్ షిష్టిరియా టాక్రైబ్స్ లో ఇంజెక్షనులు ఇప్పించి ప్రతి బిడ్డను ఈ వ్యాధి రాకుండా సంరక్షణ చేయవలెను. 4 మొదలు 8 మాసముల వయస్సులో ఒక వైద్యునిచేగాని సర్పుచేగాని ఈ ఇంజెక్షనులు ఇప్పించవలెను.

ఒక్కొక్కప్పుడీ రోగము ప్రబలముగా నుండును. (అంటీ టాక్సిన్) అను మందు దొరకుట చుర్రభము. ఈ రోగము రాకుండా దినమునకు మూడు సార్లు అర్థగేరు నీళ్లలో నాలుగు గంటలు ఉప్పుచేసి యీ ఉప్పు నీళ్లతో గొంతును పుక్కిలించి ఉమ్మివేయవలెను. చిన్న పిల్లకు చూచి నన్నని పుల్లకు చుట్టి యీ ఉప్పు నీటిలో ముంచి గొంతు కడుగవలెను.

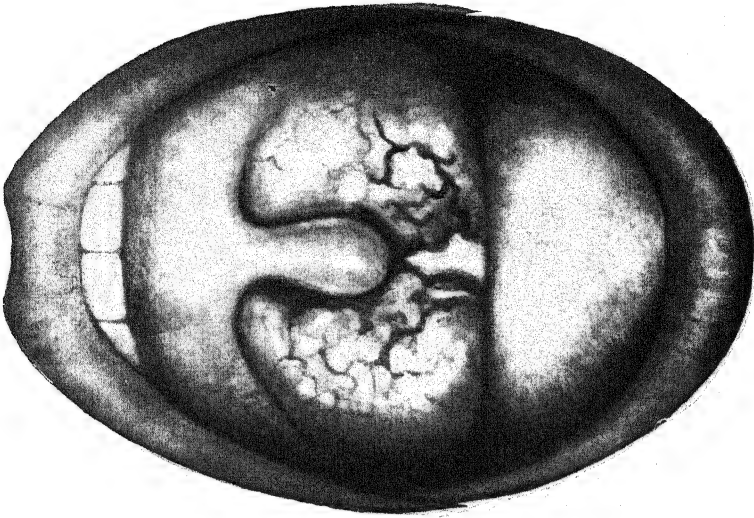
పొంగు

పొంగు సాధారణముగా వచ్చు అంటురోగము. దీనిని తర్చుగా లెక్కలేని రోగముగా పరిగణింతురు. కాని పొంగు వచ్చిన ప్రతి బిడ్డను జాగ్రత్తగా చూడవలెను. లేకున్న పొంగు తగ్గగానే యేదోయొక తీవ్రమైన రోగము సంభవించును.

పొంగు త్వరగా వ్యాపించు రోగము. పొంగుతోయున్న బిడ్డ గదిలోనికిగాని బిడ్డయొద్దకుగాని యింకొక బిడ్డ వెళ్లినయెడల పది పండ్లెడు రోజులలో ఆ బిడ్డకుగూడా పొంగువచ్చును. పొంగుయొక్క ప్రథమ చిహ్నములు రెండు, ముక్కుకారుట, కండ్లు యెఱ్ఱపడుట మరి కొంచముగా జ్వరము వచ్చును. మూడవదినము లేక నాలుగవ దినమున పొంగు కనబడును. దోమ కుట్టినపుడు వచ్చునటువంటి యెఱ్ఱ దద్దురులు వచ్చును. రెండు మూడు రోజులలో దేహ మంతయు పుండువలె అగును. ముఖముమీద మచ్చలు పెద్దవై ఒకటితో నొకటి కలిసి పెద్దగుంపుగా కనబడును.

డబ్బీ రియూ నొక్కిన గొంతుకు

వ్యాధిగ్రస్తమైన టాన్సిల్లలను

పొంగు తరువాత భయపడవలసిన జబ్బులు, చెవి జబ్బులు, ఊపిరి తిత్తుల జబ్బులు, మూత్రపిండముల జబ్బులు తీవ్రపరిస్థితులలో గుండె కూడా బెబ్బి తినవచ్చును.

చికిత్స

పొంగును తుడుర్చుచుండుటెను. చిత్తులయెడల సరియైన జాగ్రత్త దీసికొన్న శరీముపై అవి కనబడిన తరువాత వానంకటమియే తగ్గును. రోగి శుభ్రమై గదిలో శుభ్రమైన పక్కమీద పరుంపవలెను. గది బెచ్చగా నుండవలెను. విలయనిన చిత్తుకు పొంగుగా నున్నప్పుడు వానికి సులభముగా జలుబు వేయును. వానికి జలుబుచేసి తీవ్రమైన ఊపిరితిత్తుల రోగము వచ్చును. ఇతర పిల్లల నాగదిలోనికి రానియరాదు. రానిచ్చిన వారికిగూడా యీ రోగమంటుకొనును.

చాలా మందికి స్పృటము గనబడువరకు యేరోగమో తెలియదు. అంట్టుండు నపుడు రోగికి రెండు గరిటెల అముషము వేసి యెనిమీ యాయవలెను. (108 డ్రైల ఫారిన్ పొటా) నారు దినమున కనేకసార్లు (నెం 9 రు చీటి) మందుతో పుల్లకు దూదిచుట్టి కడుగవలెను. ముక్కులోపలి బాగము ఉప్పు నీటితో తరుచుగా కడిగి శుభ్రముగా నుంచవలెను. అర్తకేరు నీటిలో ఒక గరిటెడు ఉప్పు కలుపవలెను. (atomiser) యెరకని యెడల ఉప్పునీళ్లు ముక్కులోనికి చిన్న పిచికా రితో నింపాచిగా కొట్టవలెను. ముక్కు, నెరు యీ పద్ధతులతో శుభ్రముగా నుంచిన యెడల “బ్రొంకో న్యూమోనియా” (ఊపిరి తిత్తులలో నొక రోగము) రాకుండు నట్లు చేయవచ్చును. చగ్గు, రామ్ములో నెప్పియున్నయెడల వినమునకు రెండు సార్లు వేసి కాపడములు పెట్టవలెను. బొరాసిక్ ఆసిడ్ నెం 1 రు చీటి) నీళ్లతో కన్నులు దినమున కనేకసార్లు కడుగవలెను. (44 వ ప్రకరణములో కన్నులు యెఱ్ఱపడినపుడు వాచినపుడు చేయవలసిన చికిత్సకై చూడుము.)

పొంగు చాలా వారుబయైన రోగమునిన్ని వానివల్ల చాలామంది పసిబిడ్డలు చనిపొడురనియు మరువ వద్దు. ఒక సంఘములో పొంగున్నదని తెలిసినపుడు తల్లిదండ్రులు తమ బిడ్డల నక్కడకు పోనియరాదు. ఒక బిడ్డకు పొంగు వచ్చిన పుడు అది యితరులకు రాకుండా చేయుటకు అబిడ్డను ప్రత్యేకముగా నొక గదిలో నుంచవలెను.

ఆటలవృత్తి

ఇదికూడా అంటురోగమేగాని అంత తీవ్రమైనది కాదు. మొట్ట మొదట ముందుచేతుల మీదనో శరీరముమీదనో తలమీదనో పొక్కు కనుపించును. ఈ పొక్కులు మశూచకపు పొక్కులవలె నుండును. బిడ్డకు తాగ గలిగినంత నీళ్లు యియ్యవలెను. ప్రతిదినము పేగును శుభ్రపర్చుటకు వెచ్చటి యెనిమా చేయవలెను. (19 వ ప్రకరణము చూడుము.)

పొక్కులు పుండ్లయినపుడు పుండ్లపైన వేసలైను రాయవలెను. మచ్చలు పడకుండునట్లు పుండ్లు ఒరకనీయవద్దు. నీయ వలెను. నెం 1 రు చీటిలోని మందుతోదినమునకు మూడుసార్లు కండ్లు కడగవలెను.

గవదబిళ్లలు

ఈ రోగములో మొదట చెవిక్రింద నొప్పి బయలుదేరును. కొంచెము జ్వరము రావచ్చును చెవిక్రింద నొప్పి నమలినప్పుడు మ్రింగినపుడును హెచ్చును. చెవికి క్రింద ముందువైపున కొంచెము వాపు కనుపించును. ఇది రెండు చెవుల వద్దనుగూడా యుండవచ్చును. వాపు యొక్కువై చాలా పెద్దది కావచ్చును. కొన్ని రోజులలో వాపు తగ్గి వారములోపల మాయమగును.

బిడ్డకు జలుబు చేసి రొంప పట్టకుండునట్లు సంరక్షించుటయే యొక చికిత్స. నెం 11 రు చీటిలోని మందుతో నోరు తరుచుగా గడుగవలెను. (50 వ ప్రకరణము చూడుము) వాపుమీద కాపడము పెట్టిన నొప్పి తగ్గును. గవదబిళ్లలు తగిలిన పిల్లలను యితరులకు తగల నీయరాదు.

మశూచము

అంటు రోగములలో మహా భయంకరమైనది మశూచకము. మనుషులను బాధించు రోగములలో నిది యొక్కవ భయంకరమైన అంటు రోగము. మశూచ కము ప్రబలముగా నున్నప్పుడు టీకాలు లేనివారిలో నూటికి ఒకరిద్దరు మాత్రమే మశూచకమునుండి తప్పించుకొందురు. అది పిన్నలకును పెద్దలకును, స్త్రీలకును పురుషులకును గూడా వచ్చును. పూర్వకాలమునుండి అన్ని దేశములలోను మశూచక మంత మరియే ఇతర రోగమునకు ప్రజలు భయపడుటలేదు. ఎందు చేతనన యది యంటురోగమేగాక. టీకాలు లేనివారికి వచ్చినపుడు నూటికి

ఇరువదియైదు మొదలు యెబదియైదువరకు చనిపోదురు. మశూచకము వచ్చిన వారికి చావు తప్పినను ముఖముమీద గుంటలు మచ్చలు పడుట, ఒక కన్నె లేక రెండు కన్నులొ గ్రుడ్డియగుట తప్పదు.

వైద్యులు మశూచక మొక సూక్ష్మ క్రిమిచే కలుగజేయ బడుచున్నదనే అని ప్రాయశాసనమునకు వచ్చిరి. కాని యే క్రిమియో యింకను కనుగొనలేదు.

మశూచకము సాకినపుడు ముక్కునుండి నొటినుండి బయల్పడు పదార్థములు, రోజు బాధ పడుచున్నప్పుడు చర్మమునుండి చాలు పాలునులు, తొక్కులు, అంబురోగమును వ్యాపింపజేయు పదార్థములు. రోగము చికాకు లేనివారిలో నూరికి లెంబడి యెనిమిది మందికి వచ్చినను, సారాయి పాగాకు అలవాటు లేనట్లయి, మంచి యలవాట్లుగల యజ్ఞియు, వారికి దురలవాట్లున్నవారి కంటె స్వస్థపడుటకు యెక్కువ వీలున్నది.

లక్షణములు

రోగము తగిలిన పండ్రెండు దినములవరకు మశూచకము బయటిక కనబడదు. పిలలకు ప్రారంభములో చలియు తరువాత తల నొప్పి వీపులలోను అవయవములలోను బాధ బయలుదేరును. మొదటి 1-3 డిగ్రీల వరకు జ్వరముండును. రోగము ప్రారంభించిన నాలుగవ దినమున బొబ్బలు కనబడును. మొదట నొనచిమీదను పిదప ముంతేతులమీదను కనబడును. మొదట యెఱ్ఱని బొబ్బలు లేచును. కాని రెండు దినములలో పెద్దవై తెల్లని పాలవంటి పదార్థముతో నిండి యుండును. తరువాత ఒకటి రెండు దినములలో పాలవంటి పదార్థము చీముగా మారును.

చికిత్స

మశూచకము మానుటకు సరియైన మందు లేదు. చాలా ముఖ్యమయిన విషయము జాగ్రత్తగా సంరక్షణ చేయుటయే. రోగిని నెమ్మదిగా పక్కమీద నుంచవలెను. త్రాగుటకు కాగబెట్టి చల్లాడ్చిన నీరు కావలసినంత యివ్వవలెను. జ్వరము హెచ్చుగా నున్నప్పుడు రోగిని చలినీటిలో ముంచిన స్పంజితో తుడువవలెను. ప్రతి దినముగాని రెండు దినముల కొకసారిగాని యప్పుమే ఉప్పువంటి విరోచనముల మందు యివ్వవలెను. ప్రతి దినమూ ఎనిమిదా ఇచ్చి మలవిసర్జన క్రమపర్చవలెను.

బొబ్బలకు పాక్కులకు ఈ క్రింది షికిత్స చేయవలెను. చేతులను ముఖమును నూటికి రెండువంతున ఎప్పముసాల్టు ద్రవములు వానబెట్టిన దూదితో తరుచుగా తుడుచుచుండవలెను. (1½ శేరునీటికి 1 ఔన్సు సాల్టు చేర్చవలెను.) ఎండి పాక్కు గట్టిన తరువాత వేజలిన్ పూయవలెను. పిల్లవానిని పాక్కులు బొబ్బలు గిల్లనీయవద్దు. అట్లుచేసిన గంట్లు తప్పక పడును.

కండ్లు జాగ్రత్త చాలా ముఖ్యము. కను రెప్పలు బోరిక్ ఆసిడ్ నీళ్లలో ముంచిన దూదితో కొన్ని గంటల కొకసారి తుడువ వలెను. (50 వ ప్రకరణము నెం 1 రు చీటి చూడుము.) కన్నులు సుభ్రవరచి పొడిగా తుడిచి తరువాత కొంచెము వేజలిన్ కనురెప్ప కొనలకు పూయవలెను. మూడు గంటలకొకసారి గాని అంతకంటె తచ్చుగాగాని బోరిక్ ఆసిడ్ నీళ్లచుక్కలు కండ్లలో పోయవలెను.

నేరు కంఠము కడుగుట మూలమునను, పుక్కిలంత పట్టియు, సుభ్రముగా నుంచవలెను. (50 వ ప్రకరణము నెం 10 రు చీటి చూడుము.)

టీకాలు

1793 సం॥ పూర్వము మశూచకము మాన్చు పద్ధతి లేదు. రోగము రాకుండా జేసికొను విధానముకూడా తెలియలేదుగాని ఈ సంపత్సరములోనే జెన్నర్ అను ఇంగ్లీషు వైద్యుడు టీకాలు మనూచకము రాకుండా జేయుటకు కనిపెట్టెను.

మనుమనిలో మశూచకము కలుగజేయు నూళ్ళు జీవియే అవులో “గోమశూచిక” మను మశూచకమువంటి రోగమును కలుగజేయును. టీకాలు వేయుట కువయోగించు రసి గోమశూచికము వచ్చిన అవు దూడలో నుంచి తీయుదురు. ఈ రసి శరీరములోని కెక్కించబడును టీకాలు వేసినచోట బొబ్బలు బయలుదేరును. దీనితో శరీరమంతటకు జ్వరము వచ్చును. దీని తరువాత టీకాలు వేయించుకొన్నవాడు కొంతకాలము పరకు మశూచకము వచ్చిన వానితో పరుండినను ఈ రోగము అంటుకొనదు.

జెన్నర్ టీకాలువేయు పద్ధతి కనుగొనినది మొదలు పశ్చిమరాజ్యస్థులు యీ పద్ధతి ననుసరింప మొదలిడిరి. ఇందుకు పలితముగా గడచిన 100 సంవత్సరములనుంచి పశ్చిమ రాజ్యములలో మశూచకముచే చనిపోయిన వారి సంఖ్య బహుగా తగ్గినది.

ఫిలిప్పైను దీవులకు ముఖ్యపట్టణమగు మనిలా పరిసరమందు ఉద్యోగ

స్థులు మనుచకము మాన్పుటకు చీకాలువేయు పద్ధతిపట్ల నెట్టి శ్రద్ధయు జూపలేదు. అందుకు ఫలితముగా ప్రతి సంవత్సరము ఆరువేల మందికిపైస బతులు చనిపావు చుండరి. తరువాత చీకాలు వేయుటకు నిర్బంధముచేయగా ఆ ప్రదేశమునందు ఆ సంవత్సరము ఒక్క మరణమైనను లేదు.

మనుచక వసితో చీకాలువేసిన మనుచకము రావని అందరికీ తెలియును. ప్రతి దిక్కును, బాలువైనను బాలికయైనను తల్లిదండ్రులు సంవత్సరము చాటక పూర్తిమొకసారియు, చదియవ సంవత్సరము చాటక ముండుకొనియు చీకాలు వేయించవలెను.

కోరింత దగ్గు

కోరింత దగ్గు శోకినవారికి ప్రవరూపకపు పవార్తములుగాని, జాపలుగాని ఇవ్వవలెను. 21 వ ప్రకరణము చూడుము. కోరింతదగ్గు నివారణకు ప్రత్యేక పీచుని లేదు. చీక తల్లిదండ్రులు మందులు వాడుటలో జాగ్రత్త గలిగియుండ వలెను. మందులలో ఉపయోగించు మత్తు కలిగించు పవార్తములు వికారము, స్మారకము తప్పిపోవుట అనునవి కలుగ జెయును. బెల్లెజేనా మైకముపుట్టించును. కంటిపాపను వికరింపజేయు గుణముగలవి కాబట్టి ఎక్కువ వెలుగు సోకినపుడు చూపుకు నష్టముకలుగ జేయును. క్వినైను ఉపయోగించుటవలన జీర్ణకార్యముకు హాని కలిగించ వచ్చును. పేడెంటు మందులను ఎన్నడూ ఉపయోగించరాదు. వైద్యుడు ఇచ్చు మందులను అతడు చెప్పిన నియమిత సమయములలోనే ఇచ్చుచుండ వలెను. ఇతరులకు వాడరాదు.

వ్యాధియొక్క తీవ్రతను తగ్గించడానికి వీలున్నది. అనుకూల వాతావరణములో రోగి ఆరు బయట తిరుగుచుండ వలెను. సూర్యరశ్మి, మంచిగాలి అత్యవసరము. తేమ, దుమ్ము, ఎక్కువగాలి వర్షనీయములు. పరుపును ప్రతి దినము ఎండలో వెయవలెను. ఉద్రేకము తగ్గించవలెను. తేలికగా జీర్ణమగునట్టియు, బలమైనట్టి ఆహారము భుజించవలెను. వట్టిపాలనే బోజనముగా వాడుట మంచిది. ముఖ్యముగా చాంతులపు చున్నప్పుడు.

మెడికేటెడ్ స్టీమును వీల్చుకొనుట చాలా సహాయపడును. యాకాలిష్టను నూనె, 1 టీస్పూనుడు కాంపాండ్ టింక్చర్ ఆఫ్ బెణ్జాయిన్ సహకరించ గల వాటిలో కొన్ని. వీటిలో ఏవైనైనా ఒక టీస్పూను ప్రమాణము పొంగుచున్న నీటిలో వేసి అవిరి వీల్చుకొన వచ్చును.

ఇది దినమునకు అనేక పర్యాయములుగాని, రాత్రివేళలో మాత్రమేగాని చేయవచ్చును, (అపెండిక్చు నెం 31 చీటి చూడుము.)

దీనితో సాధారణముగావచ్చు రొమ్ముపడిశముకు వేడినీటి కాపడములు సహాయ పడుతవి. ఇది జాగ్రత్తగాను వేడిగల గదిలోను ఇవ్వవలెను. ఫామెంటేషన్ తరువాత కేంఫరేటెడ్ ఆయిల్ ఛాతికి రుద్దుటలో అక్షేపణ లేదు.

క్లోమిసెటిన్ ఉపయోగము వలన కోరింత దగ్గు జయప్రదముగా చికిత్స చేయబడుచున్నది. అందుచే కాలపరిమితి తక్కువచేయబడు చున్నది.

బిడ్డ 6 మాసములు రాకముందే కోరింత దగ్గు రాకుండా టీకాలు వేయించవలెను. దీనికుపయోగించే వేక్సీనులు క్షేమకరమైనవి, జయప్రదమైనవి.

క్షయ రోగమువలెనే కుష్ఠ రోగముకూడా క్రిముల వలన వచ్చుచున్నది. ఈ వ్యాధిని కలుగజేయు క్రిములు రోగియొక్క కురువులలోను పడిసెములలోను కనబడును.

చేపలు మొదలగు అహారము తినుటవలన కుష్ఠ రోగము రాదని యిప్పుడు యిప్పుడు దృఢముగా తెలిసికొనబడెను. మరియు నిది యితర జంతువులవ్వారా నైనను రాదుకాని యిదివరకు ఈ రోగము గలవాని యొద్దనుండియే వచ్చును. కుష్ఠరోగము పేను, నల్లి, ఈగలవలనకూడా వ్యాపింప వచ్చును.

కుటుంభములో ఈ కుష్ఠరోగ మున్నయెడల అనేకసారులు అది కుటుంభము లోని యితరులకు కూడా వ్యాపించును. కావున ఈ రోగము గలవానిని అంటుకొనుట వలన యీ రోగము వ్యాపించును. సామాన్యముగా ఈ వ్యాధి అశుభ్రముగా నున్న వారికిని, ఇరుకు స్థలములలో నుండి క్రమముగా స్నానముచేయక తఱచుగా తమ వస్త్రములను శుభ్రము చేసుకొనని వారియందును కనబడుచున్నది.

వ్యాధి లక్షణములు

రెండు విధములైన కుష్ఠ రోగములు గలవు. ఈ రెండుకూడా ఒకే వ్యాధిబీజము ద్వారా వచ్చును. జ్వరము, తలనొప్పి ఈ రోగముయొక్క ప్రథమ లక్షణములై యున్నవి. కొన్నిసారులు జలుబు, దేహముయొక్క ఆయాభాగములయందు తిమ్మిరి కనబడ వచ్చును. చెమట పోయుట ఈ వ్యాధియొక్క ప్రారంభ లక్షణమై యున్నది. దేహమంతటగాని, లేక ఒక భాగమందేగాని అనగా బేతుల

యందైనను, పాదములయందైనను లేక తలయందైనను చెమట పోయవచ్చును అటుతరువాత ముఖము అవయవములను పగలనారంభించి చర్మము నందు ముఖ్యముగా నొనటిపీచను, బుగ్గలదీదను. ముక్కునందును, చెవులయందును, పెనవులయందు నుండు చర్మము రక్తవర్ణముగా మళసరి యగును. గడ్డము నందును, మీసముల యందును, కనుబొమలయందు నున్న వెంట్రుకలు తరుచుగా రాలును. తరువాత కంటి రెప్పలు, ముక్కు, వ్రేళ్లు కాలివ్రేళ్లు, శరీరము యొక్క ఇతర భాగములును కుళ్లి క్రమక్రమముగా పూడిపోవును.

మరియొక విధమైన కుష్ఠ రోగము: ముఖ్యముగా నాడిమండిలములను పక్ష స్పర్శజ్ఞానముచే పోగొట్టును. ఇది సంబంధించుటకు పూర్వము ముంజేతి యొక్క ప్రక్కలయందును, కాళ్లయొక్క ముందలిభాగము నందును మంటలుగా నుండును. అటుతరువాత చర్మముపై పాదలు కనబడును. ఈ పాదలు మొదట యొజ్జగా నుండవచ్చును. కాని కొద్దికాలములో వీటియొక్క మధ్యభాగము తెల్లబడి స్పర్శజ్ఞానము పోయి వెంట్రుకలు రాలిపోయి ముడతలును పాలుచును యేర్పడును. కొంతకాలమునకు చేతులయొక్కయు, కాళ్లయొక్కయు వ్రేళ్లును దేహముయొక్క కొన్ని భాగములు కూడా క్రుళ్లిపోవును.

చికిత్స

ప్రతి కుష్ఠ రోగిని గూర్చి వెంటనే ఆరోగ్య విషయములను జూచు యువ్యోగస్తునికి తెలియజేయవలెను. వాచాపు ప్రతి దేశమందును ప్రయత్నము వారు కుష్ఠ రోగులకొరకు అనుపత్రులను నియమించి యున్నారు. ఇందుకు ద్రవ్యము తీసికొనకుండునే వీరి విషయమై కడు జాగ్రత్త పూని వీరికి చికిత్స చేయుచున్నారు. రోగి వైద్యశాలకు వెళ్ళినయెడల బాగుపడవచ్చు. కుష్ఠ రోగము ఒక మనుష్యునికి వచ్చినపుడు వానిని వెంటనే కనుగొన వలెను. విలయనగా చికిత్స యెంత త్వరగా నారంభింతురో అంత సులభముగా దీని నాపివేయవచ్చును కావున యెవరికైనను యిందు చెప్పబడిన లక్షణములలో నేదైనా తన దేహము నందు కనబడినయెడల అతడు వెంటనే యొక మంచి వైద్యశాలకు వెళ్ళవలెను.

టైఫాయిడ్-విషజ్వరము

టైఫాయిడ్ జ్వరము టైఫాయిడ్ క్రిముల మూలమున వచ్చుచున్నది.

జ్వరము సామాన్యముగా మూడు వారములుగాని అధికముగా గాని యుండును. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు వారము పది దినములు మాత్రమే యుండును. కనబడు ప్రథమ చిహ్నము లేవన: ఆయాసము, తలనొప్పి, శరీరమంతయుగాని లేక కడుపు దగ్గరగాని నొప్పి కలుగును. తరుచుగా ప్రథమమున చలియుండును.

జ్వరము ప్రారంభించిన తర్వాత, సామాన్యముగా ఉపయమున 101 డిగ్రీల ఫారిన్ హీటురూ, సాయంకాలము 103, 104 డిగ్రీల వరకున్నా యుండును. నాడి నిమిషమునకు యెనుబది తొంబది యుండును. చాలా మందికి ఒకట రెండు రోజులు అయిన తర్వాత రోగి సుస్తీగా నున్నను తిరుగుచుండి వారము పది రోజులవరకు పరుండవలసిన నిర్బంధములేదు.

రోగము మొదటి కొన్ని రోజులు గడిచిన తరువాత జ్వరము 108 డిగ్రీలలో నుండును. రోగికి తలనొప్పిగా నుండును. నాలుక తెల్లని పీచువంటి చానితో కప్పబడి యుండును. అన్నముయందు కోరికయుండదు. ఆహారము తీసికొన్న వాంతి వెళ్లవచ్చును. కడుపు సామాన్యముగా ఉబ్బియుండి నొప్పిగా నుండును. మలబద్దకమైన నుండును. లేకున్న విరోచనములగు చుండును రోగి నిద్రమత్తుగా నుండును.

విషజ్వరము, వాంతిచేధి వ్యాధింపజేయు మార్గము

రోగము రెండవ వారములో సాధారణముగా జ్వరము హెచ్చుగా నుండును. ఈ కాలము దట్టలవంటి యొడ్డుబి దట్టలు కడుపుమీదగాని యెదురొమ్ముమీదగాని కాన్పించును. పెనవులమీద నాలుకమీద నల్లటి పక్కలుండును. యెనిమిది పదిమంది రోగులలో నొకరికి పేగులలో రక్తము కారుచుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు విరేచనము యొడ్డుగా నుండి కొంతమాత్రమే రక్తము పడును ఇతర సమయము లందు రక్తము విరివిగానిది మృత్యువు వచ్చును. రోగి అప్పడప్పుడు నంది మాటలు మాట్లాడును. చాలామంది రోగులకు మలబద్ధమగును.

మూడవ వారములో జ్వర వేడి క్రమముగా తగ్గి రోగము ప్రారంభమైన ఇరువది యొక్క దినములలో మామూలు స్థితిలోనికి వచ్చును. పేగులు రక్తము కారుట, పేగు కొంచెము ముక్త కుళ్లుటచే చిల్లలుపడుట, రోగముయొక్క మూడవ వారములో జరుపవలసిన ప్రమాదములగును.

జ్వరము వరసగా ప్రతి దినము పెచ్చుచున్నపుడు సమరుడగు వైద్యుని పిలిచిన అతడు పరీక్షచేసి రోగము టైఫాయిడ్ జ్వరమగునో కాదో చెప్పను. టైఫాయిడ్ రోగమైన యొక్కవ శ్రుతి తీసికొనవలసి యుండుటచేతను మల మూత్రముల మూలమున రోగము వ్యాపింపకుండా వాటిని దూరము చేయవలసి యుండుటచేతను రోగము వీలైనంత వరకు ముందుగా పరీక్షించి నిర్ధారణ చేయించవలెను.

టైఫాయిడ్ లేక ఎంటేరిక్ జ్వరమునకు క్లోరోమైసెటిన్ అధునిక చికిత్స. ఈ మందుతో ఇప్పటికడు కాగితములలో ఇది ఉపయోగించు విధానములు వ్రాయ బడి యున్నవి. డాక్టరు అర్థరు లేకుండా దీనిని వాడరాదు. ఈ మందు ఈ వ్యాధి ఎక్కువగా తగ్గించి వేసినది.

చికిత్స

ఈ రోగ చికిత్సలో ఔషధములు నిరర్థకము. సరియైన పరిచర్యయు సరియైన ఆహారమును మందుకంటె విలువయైన పని చేయును. రోగి బాగా గాలి వచ్చు గదిలో నుండవలెను. మొదటినుండి ముంచుముమీదనే యుండవలెను.

ఆహారమంతయు ద్రవ పదార్థముగా నుండవలెను. మంచి నిలువలేని పాలు దొరికిన యెడల ఆహారములో నొక భాగముగా వినియోగింప వచ్చును. రోగి కిచ్చుటకు ముందు పాలు కాగబెట్టవలెను. గట్టిపదార్థము తీసివేసిన జొవలు,

ఉడకబెట్టిన కోడిగుడ్డు, అన్నపు జావ,కాల్చిన బంగాళ దుంపలు, వేయించిన బియ్యముతో ఉడకబెట్టిన అన్నము మొదలగునవి రోగికి తినుటకు యియవచ్చును. (ఈ ఆహారములు తయారుచేయు పద్ధతులకు 20 వ ప్రకరణము చూడుము.) రోగి నొకేసారి చాలా పదార్థము తిననీయరాదు. రోగి నెల్లప్పుడు కాచియుండుటకు మనిషి లేనియెడల కాగబెట్టిన మంచి నీళ్లను కూజాలో పోసి రోగి కిష్టము వచ్చినపుడు తృప్తిగా త్రాగుటకు రోగియుండు మంచమువద్ద పెట్టవలెను. బైఫాయిత్ రోగులు దినమున కథమము మూడు నాలుగు శేర్ల నీరు త్రాగవలెను.

నేరు బాగా కడుగవలెను. పళ్లు నాలుక తరుచుగా శుభ్రపరుచవలెను. (నెం రు 9 చీటి ఉపయోగించుము).

కడుపు నొప్పి యున్నవారిని నివారించుటకు పదిహేను ఇరువది నిమిషముల చొప్పున కాపడములు పెట్టవలెను.

ఒకవేళ విరోచనము లగుచున్న వేడిపిండి యెసీమా పెట్టుము. (21 వ ప్రకరణము చూడుము) మలబద్ధకమున్నచో రోజు విడిచి రోజు వేడినీళ్లతో యెసీమా యియవచ్చును. (20 వ ప్రకరణము చూడుము).

జ్వరము తగ్గించుటకు రోగిని చలినీటి స్పంజితో తుడువవలెను. ఒకలు పదిహేను ఇరువది నిమిషములు స్పంజితో తుడువవలెను. చర్మము పొడారుటకు వినరుము. తువ్వలుతో తుడువవద్దు ఇది రోగి జ్వరము తగ్గించి అతని కన్నివిధముల మేలుచేయును. గాన ఇది చాలా మంచి చికిత్స. స్పంజిపెట్టి తుడుచుటచే రోగికి వాతము చేయదు. జ్వరము చాలా హెచ్చుగానున్న రోజుకు చాలాసార్లు చలినీటితో స్పంజి పుచ్చుకొని తుడువ వచ్చును.

జ్వరము హెచ్చుగా నుంటే నిర్విరామ ఎసీమాచే జ్వరము తగ్గించ వచ్చును. (20 వ ప్రకరణము చూడుము.)

చల్లటి నీటిలో గుడ్డముంచి పిండివేసి రోగి తలకు కట్టిన తలనొప్పి తగ్గును. ఈ గుడ్డ కొన్ని నిమిషముల కొకసారి తడవవలెను.

విరోచనములో రక్తము కనబడిన పది పదైండు గంటలవరకు యే ఆహారము యివ్వరాదు. మంచుగడ్డ దొరకని యెడల కొన్ని చిన్న ముక్కలు గుడ్డలో వేసి కడుపుకు కట్టిన దానివల్ల కలుగు చలి పేగులలో రక్తము కారకుండా ఆవును.

జ్వర వేడిమి తగ్గి రోగికి ఆకలి వృద్ధినపుడు ముతక మాంసములుగాని శాఖాహారములుగాని తినరాదు.

దైహాయిడ్ వ్యాధికి సంరక్షణ చేయునపుడది యితరులకు రాకుండా చాలా జాగ్రత్త తీసికొనవలెను. మలము, మూత్రము, ఉమ్మి మొదలగు వాటిలో టైఫస్ క్రిములుండును. గాన వాటిని వ్యాపింపకుండా చేయవలెను. మెర్క్యూరీ టైక్టరైడు వారికినయెడల పడహేను గింజల ప్రమాణము ఒక శేరు మలములో గాని మూత్రములోగాని వేసి గంటసేపుంచి పారవేయవలెను. (మలమూతముల శుభ్రపరచు విధానమునకు 20 వ ప్రకరణము చూచుము). ఉమ్మి కాగితములలో వేసి వాటిని కాల్చివేయవలెను.

రోగి ప్లేగ్ములు గరిబెలు మొదలగు దోబరపాత్రలు యితరులు వాటితో కలువనీయరాదు. వాటిని రోగి గదిలోనేయుంచి ఉపయోగించినపుడెల్ల వేడి నీళ్లలో ఉడకబెట్ట వలెను. రోగి చదలిపెట్టిన ఆహార పదార్థములు యితరులు తినరాదు. రోగి వర్గర యుండువారు పంట గదిలోనికి యోరాదు.

రోగి యుపయోగించిన తువ్వలు జేబురుమాళ్లు ఉడకబెట్టవలెను. శేరు నీళ్లలో 15 గింజల ప్రమాణము మెర్క్యూరీ టైక్టరైడ్ కలిపి రోగి గదిలోనుంచి రోగికి ఆహారమిచ్చిన తరువాతను రోగిని కడిగిన తరువాతను రోగికి పరిశుభ్ర చేయువారును తమచేతులు వానితో కడుగుకొన వలెను.

రోగి స్పృస్తుడైన తరువాత పరుండిన చాప కాల్పవలెను. పరుపు పక్క బట్టలు ఉడక బెట్టవలెను. గదికి శుభ్రముగా సున్నము కొట్టవలెను. నేలను మెర్క్యూరీ టైక్టరైడ్ నీళ్లతో తోమి కడుగవలెను. (గది శుభ్రముచేయు మొదలగు వాని విషయమై 20 వ ప్రకరణము చూచుము.

రోగమున్నపుడును తగ్గిన తర్వాతను రెండు వారములవరకు మూత్రములో నున్న క్రిముల చంపుటకు దినమువకు పది గింజల ప్రమాణము యురోట్రోపిన్ యాయవలెను.

టైఫాయిడ్ జ్వరము రాకుండా జేయుట

నోటిలో ప్రవేశించు వాటి విషయములో జాగ్రత్తగా నుండువారు టైఫాయిడ్ జ్వరము రాకుండా జేసికొన వచ్చును. క్రిములు నోటిద్వారానే ప్రవేశించును. అవి ఆహార పానీయములలో నుండును. మలము యెల్లవద్దను నూతుల

వస్త్రను సారవేయుదురు. అది కొంత నూతులు మొదలగువానిలో ప్రవేశించును. అందుచే త్రాగుటకు నోరు పట్టక కడుగుకొనుటకు ఉడక బెట్టకుండా తిను పదార్థములు కడుగుటకు కాగ బెట్టిన నీళ్లే యుపయోగించ వలెను.

సాదారణముగా టైఫాయిడ్ జ్వరము పాలద్వారా ప్రవేశించును. అందుచే నుపయోగించుటకు ముందు పాలు కాగబెట్టవలెను.

శాశాహరములు పైరు చేయుస్థలము సామాన్యముగా మనుష్య మలముచే బలముచేయుదురు. ఈ మలములోని క్రిములు, మొక్కలు ఆకులు వేళ్లు పట్టుకొని యుండును. అందుచే శాశాహరములు తినుటకు ముందు ఉడక బెట్టవలెను. పండ్లను చేతులు సుభ్రముగా లేనివారు పొగుచేయుదురు. పండ్లుకొనిన తరువాత శుభ్రముగా లేనిచోట నిలువచేయుదురు. ఈ కారణముచేత పండ్లు ముందు ఉడుకు నీళ్లలో కడిగి తొక్కతీసి తినవలెను, బజారులో కొన్ని కొన్ని శుభ్రముగా కడిగి మజింప వలెను.

ఈగలు టైఫాయిడ్ జ్వరము వ్యాపింప జేయును. ఈ రోగము వ్యాపింప జేయుటలో నివి ప్రాముఖ్యత చెందుటచే వీటిని టైఫాయిడ్ ఈగ లందురు. వంట గదిలోనికి ఈగలను రాకుండా చేయుటకు కిటికీలకు తలుపులకు వల వేయవలెను. వండిన ఆహారము ఈగలు చొరలేని అల్మారలో పెట్టవలెను. ఆహారము తినుటకు వడ్డించిన తర్వాత దానిమీద ఈగలు వ్రాలకుండా చూడవలెను.

కొన్ని నిమగ్నములు, వేడినీటిలో ఉడకబెట్టక పూర్వము టైఫాయిడ్ రోగి యుపయోగించిన పళ్లెములు, గిన్నెలు, గరిటెలు, తువ్వెలు, జేబురుమాళ్లు ఎవ డును ఉపయోగింపరాదు. టైఫాయిడ్ రోగియున్న గదిలో ఆహారము ఇతరులు తినరాదు. టైఫాయిడ్ జ్వరము, ఆతిసారము, జగటి విరోచనములు, కలరా రోగము కలుగజేయు క్రిములు చెరువులలో యుండును.

నూతనముగా టైఫాయిడ్ జ్వరము రాకుండా చేయుపద్ధతి యొకటి కనిపెట్టబడి యున్నది. అది మసూచికము రాకుండా టీకాలు వేయుటవంటిది. టైఫాయిడ్ రాకుండచేయు పదార్థము చర్మములోనికి పిచికారితో యెక్కించ వలెను. ఇట్లు యెక్కించుకొన్నవారికి రెండు మూడేండ్ల వరకు టైఫాయిడ్ రాకుండా చేయును, ప్రథమములో మూడు, తరువాత సంవత్సరమునకు ఒకటి చొప్పున, ఇంజెక్షనులు తీసికుంటే టైఫాయిడ్ నుండి సంరక్షించుకొన వచ్చును. ఇది చాలా క్షేమకరమైన పద్ధతి. టైఫాయిడ్ ఎక్కువగాయున్న స్థలములలో నున్నవారును,

యొల్లప్పుడు ప్రయాణము చేయుచు అహార పానీయముల విషయమున శ్రద్ధతీసి కొనలేని వారును యీ మందు శరీరములోనికి ఎక్కించుకొన వలెను.

టైఫాయిడ్ రాకుండా చేయుటలో ముఖ్యమైన విషయము టైఫాయిడ్ ను ఎదిరించగల శక్తి శరీరమునకుండుట. సారాయి, పొగాకు, పోకబెక్కు, నల్లమందు మొదలగువాటి ఉపయోగము గాని యే వివరమైన అమితము గాని శరీరమును దుర్బలముచేసి టైఫాయిడ్ క్రిమి శరీరములో బ్రవేశించుటకు దారి చూపును. ఆరోగ్యముగానున్న ఆహారపుకాల్చు ఉన్నవారి కంటే అతిసారపుకాల్చు ఉన్నవారికి టైఫాయిడ్ ద్వారము సులభముగా వచ్చును.

కలరా (వాంతిబేధి)

కలరా అంటు వ్యాధి. ప్రపంచములోని అన్ని దేశములను తుడిచి పెట్టుచది. రోగము వచ్చిన పక్షిమండిలో అయిదుగురు తప్పక చనిపావుదురు. ఆసియాఖండములోని పెద్ద దట్టణములో ని రోగ మెల్లప్పుడు నుండును. దాని బాధనుండి తప్పించుకొనుటకు బ్రతివారు అది యెట్లు వ్యాపించునో తెలిసిన కలరా తప్పకుండా చంపునది గాకపోవులచే దానిని నివారించు చికిత్స తెలిసికొన వలెను.

రోగ కారణము కలరాక్రిమి. ఈ క్రిమి నోటిగుండా ఆహార పానీయములలో గాని నోటిలో పెట్టుకొను వ్రేళ్లగుండాగాని మరితర వస్తువులద్వారా గాని లోపల ప్రవేశించును. క్రిములు శరీరములో బ్రవేశించిన తర్వాత రోగమును ఒకటి రెండు రోజులలో కలుగజేయును. ఒక్కొక్కప్పుడు అయిదు దినముల లోపల కలుగ జేయును. కలరా పురుగులు చాలా ఉన్న ఆహార పానీయములు వీసికొన్న కొన్ని గంటలలోనే రోగము వచ్చును.

రోగ లక్షణములు

సామాన్యముగా కలరా రోగ గుణములు యీ క్రింది విషయముగా నుండును. కలరా పురుగులున్న ఆహార పానీయములు దీసికొన్న తర్వాత 12 గంటల మొదలు 18 గంటల లోపున కడుపులో నొప్పి ప్రారంభమగును. అది స్వల్ప కాలములోనే విరోచనములు ప్రారంభమై శీఘ్రముగా తీవ్రమైన పల్చని కడుగు వంటి విరోచనములు అగకుండా అగును.

రోగిని వెచ్చగా నుంచుము. బట్టలో చుట్టబెట్టిన వేడి నీళ్ల సీసాలు రోగికి రుప్రక్కలను బెట్టవలెను. ప్రతి మూడు గంటలకు వెచ్చని (105°F) రెండు శేర్ల ఉప్పు నీళ్లు యెసిమా చేయుము. నీళ్లలో యెసిమిది గరిటెల ఉప్పు వేయుము. దినమునకు మూడుసార్లు వెచ్చని (105) టానిక్ యాసిడ్ యెసిమా చేయుము. ఇది అర్థశేరు నీటికి 75 గింజల ఎత్తు టానిక్ కలిపి చేయవలెను. ఇది విరోచనముల నిలుపుటకు దోడుపడును.

కొందరికి రోగము చలితోడను దాహముతోడను నాలుకమీద తెల్ల పదార్థము తోడను కొంచెము కడుపునొప్పి తోడను ప్రారంభమగును. రోగి చాలా నీరస పడును. రెండవ దినమున విరోచనము లధికమగును. విరోచనములు పలుచగా బియ్యపు కడుగువలె నుండును. విరోచనము గొట్టములలో పోసినట్టు చురుకుగా అగును. డోకులు కూడా అట్లే చురుకుగా అగును. మొదట కక్కుకొన్నది తిన్న పదార్థమగును. కాని తరువాత అగు వాంతి విరోచనమువలెనే యుండును. దాహము హెచ్చును. కాళ్లు చేతులు వీపు మొదలకు శరీర భాగములు లాగు చుండును.

రోగము తీవ్రమైన కొలది రోగి రూపము భయమును కలిగించునదిగా నుండును. కండ్లు లోనికి దించుకొని పోవును. వానిచుట్టు నల్లని వలయాకారము తేర్చుడును. ముక్కు బిగిసికొనిపోయి కొన తేలును. దవుడలు చప్పడి పడును. పెదవులు మబ్బురంగుగా నుండును. శరీరము చల్లగా నుండి దానికి జిగటవంటి చమట పట్టును. చేతులయొక్కయు వ్రేళ్లయొక్కయు చర్మము రోజంతయు వేడి నబ్బు నీటిలో పెట్టిన చాకలవాని చేతి వ్రేళ్లవలె నుండును. కంఠస్థని నీరస పడును. ఊపిరి చల్లగా నుండును. మూత్రవిసర్జనము చాలా తగ్గిపోవును.

కలరా యెల్లప్పుడు పైవిధముగానే రాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు రోగికి కొంత కాలము సామాన్య విరోచనములై రరువాత ఇది కలరాగా మారును.

కొందరు రోగురు కలరా వచ్చినపుడు మంచ మెక్కిరు. అతనికి అతిసారము నీరసము వచ్చి బహు కొద్ది మూత్ర విసర్జన చేయును. ఇటువంటి కలరా త్వరగా వ్యాపించును. వీలయినన రోగి బయటికి పోయి ఇతరులతో తిరుగును.

కలరా అంటురోగము చాలా తీవ్రముగా నుండి రోగులు కాళ్లలోను చేతులలోను విపరీతపు నొప్పి కలిగి విరోచనములు లేకుండగనే కొద్దిసేపటిలో చని పోవుదురు.

రోగియొక్క తీవ్ర చిహ్నములు కలిగినను మూత్ర విసర్జనము గాకపోవుటచే రోగి చనిపోవు ప్రమాదము కలుగును.

రోగ లక్షణ పరీక్ష

కలరా ఉన్న వినములలో ఏ విరోచనములైనను కలరా ప్రారంభముగా నెంచి కలరా రాకుండా చికిత్స చేయవలెను. వియ్యపు కడుగువంటి విరోచములు, నీరసము, చల్లపవిన చర్మము, ముదురుకుప్పాయిస ఆవయవములు, ఒడిలిన వేళ్లు, నొప్పిలు తక్కువ, మూత్రవిసర్జనము కలరాయొక్క స్పష్ట లక్షణములు

చిన్న పిల్లలలో కలరా

పసి పిల్లలలో కలరా నిర్లక్ష్యము చేయబడును. విలయనిన వారిలో కలరా గుణములు పెద్దవారిలో కలరా గుణములవలె నుండవు. కలరా వచ్చిన చాలా మంది పిల్లలలో అతిసార, జిగటవిరోచన లక్షణము లుండును. (25 వ ప్రకరణము చూడుము). కలరా వచ్చిన చాలా మంది పిల్లలు కాళ్లు చేతులు తన్నుకొందురు. కొంచె మతిసార ముండును. ఒక సంఘములో కలరా యున్నప్పుడు బిడ్డ రోగపడి విరోచనములు వెళ్లుచున్నను, కడుపులో నొప్పిగా నున్నను, కాళ్లు చేతులు తన్ను కొనుట ప్రారంభించిన వారికి చేయు చికిత్సయే చేయవలెను.

చికిత్స

చికిత్స పిల్లలెంత త్వరలో ప్రారంభింప వలెను. రోగము కలరాగా నివారణ చేయబడినపుడు దగ్గరగానున్న ఆరోగ్యాధికారికి యీ విషయము తెలియచేయ వలెను. దొరికినయెడల సమర్థుడైన వైద్యుని నియమించవలెను.

అతిసారముగాని నొప్పిగాని ప్రారంభింపగానే రోగిని పక్కమీద నుండి లేవ నక్కరలేకుండా మలమూత్రములు దినివేయుటకు పాత్ర లేర్పరచవలెను. కాగి చల్లారిన నీటికి నిమ్మకాయ రసముచేర్చి రోగికి కావలసినంత నీరు త్రాగుటకు యివ్వవలెను. పొంగునీళ్లు, కొడిగ్రుడ్డు నీళ్లుగాక మరియే యితర ఆహారము రోగికి యియ్యరాదు. (47 వ ప్రకరణము చూడుము.) వాంతులగుచున్న ఆహారము కొంతసేపు మాని కావలసినంత నీరు యివ్వవలెను. కడుపుకు కాపడ ములు సహకారిగా నుండును. (19 వ ప్రకరణము చూడుము.)

కలరాకు మంచి ఫలకరమైన చికిత్స కొత్తగా కనిపెట్ట బడినది. ఇది ఉప్పు నీళ్లను చెడు రక్తనాళలోనికి యెక్కించుటయై యున్నది. నూట యిరువది వడ్లగింజలెత్తు శుభ్రపరచిన ఉప్పు అర్థశేరు శుభ్రమైన కాచిన నీటిలో వేయవలెను. ఇది కాగబెట్టుటచే ఉడికి శుభ్రపడును. దీనిని కాలిలో గాని చేతిలో గాని చెడు రక్త నాళములలో ఇంజెక్షన్ మూలమున యెక్కించ వలెను. కలరాకు తెలిసిన వాటిలోనిది ప్రశస్తమైన చికిత్స. ఈ ఇంజెక్షనులు చాలాసార్లు చేయవలెను. ఈ చికిత్స వైద్యుడును నేర్పరియగు ఆస్పత్రి మంత్రసానియు చేయుగలరు.

వైద్యుడుగాని అనుపత్రి మంత్రసాని గాని నందర్భవడని యెడల ఈ క్రింది చికిత్స చేయవలెను.

కొత్తగా చేయబడునట్టియు, చాలా ఫలకారి యగునట్టియు చికిత్స యేవన ఉప్పునీటి యెనీమాకు తోడు పాటానియమ్ పెర్మాంగనేటు గూడా యిచ్చుట. రోగిచేత నీటికి బదులు అర్థశేరు నీటికి ఆయివారు గ్రెయిను లెత్తు పాటానియమ్ పర్మాంగనేటు కలిపి ఆ నీరు త్రాగించవలెను. ఈ నీళ్లు ఒక్కొక్కసారి రెండు మూడు బెన్సులు త్రాగవలెను. దీనికి తోడు ప్రతి అరగంటకు రెండు వడ్లగింజ లెత్తు పాటానియమ్ పర్మాంగనేటు మాత్ర నియవలెను. పాటానియమ్ పర్మాంగ నేటు మాత్ర చేయుటకు కోఆవిన్లోగాని వేసలైన్లో గాని కలప వలెను. మాత్రగ జేసినతరువాత దానికి కెరాటిన్ పూయవలెను. మొదటి దినమున ఈ మాత్రలు అరగంట కొకటి చొప్పున వేయవలెను. తరువాత నాలుగు గంటల కొకసారి ఈయవలెను.

విరోచనములు తగ్గగానే రోగికి బియ్యపు గంజి యివ్వవలెను. రోగ చిహ్నములు తగ్గిన రోగికి కొంచెము కులాసాగా నున్నను ఉప్పునీటి యెనీమా మానరాదు. (విరోచనములు తగ్గిన తర్వాత టానిక్ యానిడ్ యెనిమా మాన వలెను). నిమ్మపండు రసము చేర్చిన నీళ్లు రోగిచేత చాలా త్రాగించవలెను.

“టూంబ్స్ మిక్చర్” అనేమందు కలరాకు గుణమిచ్చు చున్నది మూత్రము జారిగా యగుచుండు వరకు రోగికి ఆపాయ స్థితి దాటినట్లెంచ రాదు. ఈ కారణముచే మూత్ర జనితములు మూత్రము విడదీయుట అరంభించు వరకు వెచ్చని ఉప్పు నీళ్ల యెనీమా చేయుచుండ వలెను. వీవుకు ఆడుగు భాగమున కాపడములు పెట్టవలెను.

సాధారణముగా అతిసారమునకు జిగట విరోచనములకు ఉపయోగించు

ముందు యుపయోగించవద్దు. విస్కీగాని మరెవ్వి ఇతర మత్తు పదార్థమును గాని యుపయోగించవద్దు.

కలరా రోగులకు సంరక్షణ చేయువారికి సలహాలు

కలరా వచ్చినప్పుడు ముందు చేయవలసిన పని రోగిని (పాశలేషన్) ఒంటిరి వైద్యులకు దీసికొని సావలెను. అట్టి వైద్యుల లేనప్పుడు రోగిని ప్రత్యేకముగా నొక గదిలో నుంచవలెను. దానిలో ఒక చుంచము ఒక బల్ల ఒక కుర్చీ యుండవలెను. కిటికీలు తెరచి యుంచవలెను. దీనిన మోడల కిటకలకు గుమ్మములకు ఈగలు రాకుండా పల వెయివలెను.

కలరా వచ్చిన ఒక మనిషి విరోచనములు బాగ్రత్తగా గుడ్డి చేయనిమోడల ఒక గ్రామమంతయు గాని ఒక పట్టణమంతయు గాని కలరా వ్యాపించును. విరోచనములొక గిన్నెలో పాగుచేసి దానితో సమానముగా మెర్క్యూరీ బైక్లోరైడు నీళ్లు కలపవలెను. (అర్థనెరు నీటిలో యేడున్నర గింజల ప్రమాణము మెర్క్యూరీ బైక్లోరైడు కలపవలెను) ఇది కలిపిన తరువాత పారవెయివలెను. ఎప్పుడును మలము చెరువులలోగాని మేళ్లలోగాని నూతులలోగాని వేయరాదు.

కలరా రోగియొక్క మల మొంత విశుద్ధ మనగా (దానిలో నున్న కలరా పురుగుల మూలమున) ఆవగింజంత చినుకు ఆహార పదార్థము మీదగాని దాహపు నీటిలోగాని పడిన అది యుపయోగించిన వారికి కలరా తప్పక వచ్చును.

కలరా రోగి యుపయోగించిన బోజన పాత్రలేమియు ముందు వేడి నీళ్లలో శుభ్రము చేయకుండా రోగపు గదినుండి బయటికి తీయరాదు. కలరా రోగి పెదవులతోగాని చేతితోగాని తాకిన ప్రతి వస్తువు విషము (పెదవులమీద చేతుల మీద కలరా పురుగులుండును గనుక) అందుచే యితరులు వస్తువులు తాకరాదు. కలరారోగికి సంరక్షణ చేయుచున్న దాని చేతులను తరుచుగా 1 కి 1000 మెర్క్యూరీ బైక్లోరైడ్ నీళ్లతో కడుగవలెను. అమె తనవేళ్లు నోటిలో పెట్టుకొనరాదు. అమె రోగపు గదిలో బుజింపరాదు. ఆహారము తినుటకు ముందు అమె చేతులు నబ్బుతోను నీళ్లతోను కడుగుకొని తరువాత మెర్క్యూరీ బైక్లోరైడ్ నీటిలో కొన్ని నిమిషములుంచవలెను.

రోగి స్వస్థత నొందిన తర్వాత అతడున్న గది దానిలో సామానులు 48 వ ప్రకరణములో చెప్పబడిన విధముగా శుద్ధి చేయవలెను.

కలరా రాకుండా జేసికొను టెట్లు?

కలరా ప్రబలముగా నున్న ప్రదేశములలో నివసించువారు, అట్టి ప్రదేశములలో ప్రయాణించ వలసి వచ్చినవారు కలరా వేక్సిను తీసికొని కలరా నుండి తమ్మునుతాము సంరక్షించుకొన వలెను—అన్ని అరోగ్య కేంద్రములలోను ఉచితముగా నియ్యబడు ఇంజెక్షను.

కలరా పురుగులు హెచ్చుగా లేనియెడల అరోగ్యముగా నున్నవాని అన్న కోశములోని జీర్ణద్రవమును చంపగలదు. రోగము రాకుండా చేసికొనుటకు ముఖ్యమైన విషయము అన్న కోశము, పేగులు, శరీరమంత అరోగ్యముగా నుంచుకొనుటకు సామాన్యముగా కలరా అంటువ్యాధి ప్రారంభింపగానే త్రాగుడు చేత నీరసపడిన వానికి ముందు కలరా తగిలిన చనిపోవుదురు.

అన్నకోశము ఖాళీగా నున్నపుడును శరరము అలసి యున్నపుడును కలరా పురుగులు దానిలో ప్రవేశించిన కలరా తగులుటకు అవకాశమున్నది.

కలరా పురుగు లెప్పుడును నోటిద్వారా ప్రవేశించును. అందుచే రోగము పూర్తిగా రాకుండా చేసికొనుటకు ఆహార పానీయములు బాగుగా ఉడుకునట్లును అవి తయారైన తరువాత ఈగలు ముసరుకుండునట్లును జాగ్రత్త దీనికొనుట అత్యవశ్యకము.

నోటిలో వ్రేళ్లు పెట్టుకొనరాదు.

కలరా చాలామంది, పచ్చి కాయలు, కాయగూరలు తినుటవల్ల వచ్చును.

కలరా రాకుండా చేసికొనుటకు అతిసారము, టైఫాయిడ్ జ్వరాలను గూర్చిన ప్రకరణములలోని సలహాలను అనుసరించ వలెను. వీటిని క్లుప్తముగా ఈ క్రింద నిస్తున్నాము

కలరా రాకుండా చేయుటకు వది సలహాలు

1. వ్యాధి నెదిరించు ఏకాలు వెయించు కొనుము.

2. త్రాగుటకు నీరు, పల్లెట తడుగుకొనుటకు ఉపయోగించిన నీరంతయు కాగబెట్టు వలెను.

3. ఉపేతి అతిరి చచ్చుచున్న పదార్థములు తప్ప యితరములను బుజింపరాదు.

4. పుచ్చకాయలు వోసకాయలు పచ్చి పండ్లు తినరాదు.

5. పిడులలో కొన్నవి ఉపకబెట్టకుండా తినరాదు.

6. తగిన విధిలో నుంచి తినవేసిన తర్వాత ఉపకబెట్టకుండా కలరా రాగ యుపయోగించిన తువ్వకు జేబు రుమాళ్లు గిన్నెలు గరిటెలు మొదలగునవి వివియు ఉపయోగింప రాదు.

7. ఈగలు బొద్దింకలు చిమలు కలరా పురుగులను మోసికొని పోవును. అహర మీ క్రిమి కీటకములు ప్రాకకుండా మూతవేసియుంచ వలెను. అహరము వండిన తరువాత యీగలు వ్రాలకుండా మూతవేసి యుంచవలెను.

8. అహర పానీయములు తాకుటకు ముందు చేతులు నబ్బితోను నీళ్లతోను కడుగ వలెను.

9. కలరా వ్యాపించియున్న సంఘములోని వారిని కుటుంభము లోని వారిని సాధ్యమైనంత వరకు తాకవద్దు.

10. ప్రయాణము చేయునపుడు నీ పానపాత్ర తువ్వలు మొదలగు గునవి గూడా దీసికొని పొమ్ము. వంట కూటి బసలలోని పాత్రలు మొదల గునవి యుపయోగించుట ప్రమాదకరము.

జీర్ణవాహికకు సంబంధించిన వ్యాధులు

అజీర్ణమునకు కారణములు, చిహ్నములు

అజీర్ణమునకు సామాన్య చిహ్నము లేవియన కడుపు నొప్పి, అన్నకోశము ముట్టు కొనునపుడు పుండువలె నుండుట, తలనొప్పి, మరి డోకులు కూడా ఉండవచ్చును. ఒక్కొక్కప్పుడు వీపులో శుజముల మధ్య నొప్పి యుండవచ్చును. అన్నము తినిన అన్న కోశములోని నొప్పి కొంచె ముపశమించునటుల కన్పించి తరువాత మొదటి కంటే తీవ్రముగా వచ్చును. కార్ణము సరిగా పని చేయదు. అందుచే మలము తెలుపు రంగుగా నుండును.

అజీర్ణము యొక్క కారణములు చాలా గలవు. ఒక సామాన్య కారణము నమలకుండా చురుకుగా తినుట అనగా అన్నము నమలక ముద్దలు ముద్దలుగా మ్రింగుట. ఈ పెద్ద ముద్దల జీర్ణము చేయుటకు చాలా జీర్ణరసమును అన్నకోశము తయారుచేయుటచే పుల్లని తేవు వచ్చును. మంచి ఆహారమైనను చాలా తినిన అజీర్ణము చేయును. బిదవారు ముతుక ఆహారము తిని అజీర్ణము తెచ్చుకొను చున్నారు. పంచదారలోను, ఉప్పులోను జాగ్రత్తచేసిన ఆహారములు అన్న కోశమునకు హానిచేసి అది చేయవలసిన పనికి ఉపయోగముగా నుండవు.

మత్తు ద్రవముల నుపయోగించుట కలవాటు పడినవారి కజీర్ణరోగ ముండును. వారికి ఆకలి ముఖ్యముగా ఉదయపు భోజనమునకు తక్కువ. వారికి కడుపు నొప్పియుండి భోజనము చేసిన తర్వాత తరుచుగా వాంతిచేసు కొందురు. పొగాకు కూడా అన్న కోశమునకు సారాయి చేయునంత హాని చేయును. దీనిని గూడా అజీర్ణ కారణములలో చేర్చవచ్చును.

ఉద్యోగులకు, విద్యార్థులకు, వ్యాపారస్తులకు శరీర వ్యాయామము లేక పోవుటచే అజీర్ణం తక్కువ. మనుష్యుని స్వస్థికర్త “నీ ముఖపు చెమటకాల్చి నీవు ఆహారము తినవలె” నని చెప్పెను. శరీరముయొక్క అరోగ్యము వ్యాయామము మీదను ఆహారము మీదను ఆధారపడి యుండును. ఎవరు తిని పరిశ్రమ చేయకుండులో చాము కొద్దిగా నైనను గొప్పగా నైనను అజీర్ణముచే బాధ నొందుదురు. అకాల దోషనమనగా వేర తప్పి వేరకు మధ్యను తినుట, మరి రాత్రి ప్రాహ్లాదాయిన తర్వాత కడుపార యుండుట. ఈ రెండుకూడా యెప్పుడో యొకప్పుడు అజీర్ణములొక పెంపక మొనవు. ప్రకృత్యైన ఆహారమునకు, శరీరము నకు హనిచేయు ఆహారములకు 13 వ ప్రకరణములో చూచుము.

చికిత్స

అజీర్ణమునకు చికిత్స చేయుటకు ముందు వానికి కారణమును తెలిగింప వలెను. పాగాకు మర్తు పదార్థములను మానవలెను. అనారోగ్యముగానున్న అన్న కోశము అరోగ్యముగా నున్న వానివలె పని చేయలేదు. అందుచే తక్కువ ఆహారము తినవలెను. సులభముగా జీర్ణమగు వస్తువులు వివరంగా: రెండు సార్లు కాల్చిన గోధుమ రొట్టె, బాగా కాగిన జావ, వేయించి ఉడకబెట్టిన వరి అన్నము, మెత్తగాఉడక బెట్టిన తొడిగ్రుడ్లు, పీచి పండ్లు, పియరు పండ్లు, జామ పండ్లు యీపండ్లు ఉడకబెట్టినవైనను ఉడకబెట్టని వైనను మంచివే.

మిఠాయిలు తినరాదు. వేపుడు ఆహారములు తినరాదు. అజీర్ణ మెచ్చుగా నున్న విరోచనములకు మందు పుచ్చుకొని ఆ రోజు లంఖణము చేయవలెను. బాగా నీరసపడి యుండకపోయినను లంఖణమేమియు చేయదు. ఉపవాసము జీర్ణావయవములకు విశ్రాంతి నిచ్చును. గాన అజీర్ణమును మాన్పుటకు నహా కారిగా నుండును.

పులితేపు ఉన్నప్పుడు పిండి పదార్థములను బహు తక్కువుగా తిని క్రొవ్వు పదార్థములు చమురు పదార్థములు తీసికొన వలెను. పులితేపు యొక్కవగానున్న నెం 12 రు చీటిలోని మందు 10 మొదలు 20 గింజల ప్రమాణము తీసికొన వలెను. ఉదయము లేచినపుడును మరిరాత్రి పయందునపుడును కొంచెము వేడి నీటిని త్రాగిన అన్నకోశము బాగుపడును. కడుపులో నొప్పిగా నున్నపుడు దినమునకు రెండు మూడు సార్లు యిరువది నిమిషముల వంతున కాపడములు బెట్టిన చాలా లాభకరముగా నుండును.

అన్నిరకముల అజీర్ణములను ఆహారము నింపాదిగా తిని బాగా నమలుట చాలా ముఖ్యము. జీర్ణావయవములు వాటి పని సరిగా చేయుటకు ప్రతి దినము దేహ పరిశ్రమచేయుట అవశ్యకము. ఒడలు తరుచుగా స్నానము మూలమున శుభ్రముగా నుంచవలెను. ఆ భోజనము వర్ధించుము.

మల బద్ధకము

ప్రతి రోజు ఒకటి రెండు విరోచనములు కావలెను. రెండు మూడు రోజుల కొకసారి విరోచనమైన దానిని మలబద్ధక మందురు. ప్రతి దినము విరోచన మగుటకు ప్రతి దినము మందు తీసికొన వలసినవారికి మలబద్ధకము గలదు. మలబద్ధకమునకు ఇతర చిహ్నములు యేవనగా నాలుకపై తెలుపు పదార్థ ముండును. నోటి దుర్వాసన, అప్పుడప్పుడు తలనొప్పి, తల పై భాగములను వెనుకను కడుపులను గాభరాగా నుండుట.

మలబద్ధకమునకు కారణము యింటిలో కూర్చొనుట, కాఫీ, టీ పాగాకను మత్తు పదార్థము లుపయోగించుట వీని సందర్భాలలో మలబద్ధకము కడుపులో విపరీతపు మార్పులు కలిగించ వచ్చును. తరుచుగా భేదికి మందు తీసికొన్న మలబద్ధకము ప్రారంభించును. స్త్రీలలో మలబద్ధకమునకు కారణము విరోచన మునకు వెళ్లుటకు కొరిక గలిగినపుడు వెళ్లకపోవుట. కొంతకాలములో పేగుల క్రిందిభాగమున మలము నిలువయుండును, అది వారికి తెలియక మలవిసర్జనము చేయు కొరిక వారికి పుట్టక మొండి రకపు మలబద్ధకము ప్రారంభమగును.

చికిత్స

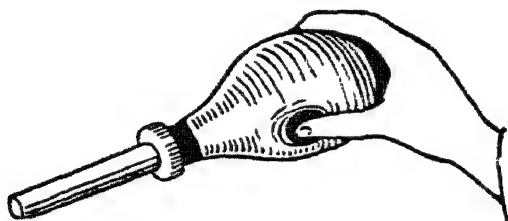
తప్పు ఆలవాట్లు మానుటచే మలబద్ధకము మానును. ప్రకటించిన మందుల కంటే సరియైన ఆహారము దేహ పరిశ్రమ మలబద్ధకమును సులభముగా మాన్పును. ప్రతిదినము నడక నడిచియో తోటలో పనిచేసియో మరియొక విధముగానో దేహ పరిశ్రమ చేయవలెను. ఒక ప్రత్యేక పరిశ్రమ చాలా లాభకరముగా నుండును. అదేదన వెల్లకిల పరుండి రెండు కాళ్లు నిటారుగ పైకెత్తుట. ఇట్లు ఇరువది ముప్పది సార్లు ప్రతి ఉదయము చేయవలెను. ప్రతిసారి కాళ్లు పైకెత్తునపుడు క్రిందకు దింపునపుడు గట్టిగా ఊపిరి తీసికొని కొంచ ముగము. కాళ్లు పైకి చురుకుగా యెత్తరాదు. కాళ్లు మోకాళ్లు ముడువ వలదు. కాళ్లు నింపాదిగా

పింపుము. క్రింద పడవేయవద్దు ఈ వ్యాయామము గడుపు కండరముల బలపరచి అజీర్ణమును పోగొట్టుటకు దోడ్పడును.

ఉదయము లేవగానే చన్నిళ్లుగాని వేడినీళ్లుగాని త్రాగుట చాలా విషయము లకు మంచిది. చాలామంది కావలసినంత ప్రవ పదార్థము త్రాగకపోవుటే వారి మలబద్ధకమునకు కారణమై యుండవచ్చును. ఈ కారణముచే, మలబద్ధకమున్న వారు చోజనమప్పుడు త్రాగిన నీరుగాక అయిదారు గ్లాసుల స్థూ త్రాగవలెను. నీటికి బదులు కొంత పండ్లరసము త్రాగవచ్చును.

మలబద్ధకము గలవారిలో కొందరి మలము తెల్లగా నుండును. ఇది కార్షము పనిచేయకుండుటకు కారణము. కార్షము తన పని రాను చేయుటకు దినమునకు రెండుసార్లు పదిహేను యిరువది నిమిషముల వరకు కాపడము పెట్టవలెను.

మలబద్ధకము పోవుటకు వేది కలివాటు ఎదుట నుంచిది. మందుమాత్ర ముబయోగించుట కారించించిన ప్రతి దినము చానిని దాడిక తప్పదు. ఈ విధముగా హనికరమైన అలవాటు అలవడు చున్నది.

యెనీమా పేగుల సుద్ధిచేయుట కెప్పుడైనను జనికివచ్చును. కాని యెనీమా ప్రతిదినము చేయుట మంచిదికాదు. ఒక మంచి పద్ధతి యేమన, విరోచనమగుటకు ఒకటి రెండు రోజులు ఒక శేరు వేడినీళ్లతో యెనీమాచేసి మూడవ దినమున కొంచెము చన్నిళ్లతోను నాలుగవ దినమున మరి తక్కువ నీళ్లతోను యెనీమా చేయవలెను. ఈ విధముగా చేసిన ఒకటి రెండు వారములలో నిరెక్కించ నక్కర లేకుండా విరోచనమగును.

సామాన్య మలబద్ధ చికిత్సలో చాలా యుపయోగమైన పద్ధతి నుపయో గించుటకు ఒక రబ్బరు పిచికారీ కావలెను. (దీనిలో నున్న పటమును చూడుము.) దీనితో పేగుల క్రింది భాగములోనికి కాచి చల్లార్చిన నీరు రెండు పిచికారీలు యెక్కించిన తరువాత కొన్ని నిమిషములాగి మలవిసర్జనము

చేయుము. ఈ కొద్ది నీరు పేగులను ఖాళీ చేయుటకు ప్రేరేపించుటకు చాలును. ఈ పద్ధతి యెనీమా కంటే సులభమైనను దానంత గుణమునే యిచ్చును.

మలబద్ధ చికిత్స లన్నిటిలోను రోగి వేళకు బహిర్దేశమునకు వెళ్లవలెనని తెలిసికొన వలెను. సరియైన కాలము ఉదయపు బోజనానంతరము ప్రతి దినము కడుపునొప్పి వచ్చినను లేకున్నను ఆ వేళకే బహిర్దేశమునకు వెళ్లవలెను. అటుల చేసిన పేగులకు ఆవేశప్పుడే ఖాళీచేయుట అలవాటగును.

విరోచనముల మందు పుపయోగించక తప్పనియెడల ద్రవరూపముననున్న కేస్కారా సెగ్రాడా పదిహేను బొట్లుగాని, రెండు అయిదు గింజల పరిమాణము కేస్కారా సెగ్రాడా మాత్రలు కాని ప్రతి సాయంత్రము సేవింప వలెను. (cascara sagrada)

మూల శంఖ

అననము లోపలగాని ద్వారము వద్దగాని బయలుదేరు చిన్న గడ్డలను మూల శంఖ యందురు. ఈ గడ్డ యా స్థలములోనున్న చెడ్డ రక్త నాళములు ఉబ్బుటచే తయారైనది. దీనికి ఒక కారణము మలబద్ధకము.

చికిత్స

మూల శంఖ చికిత్సలో ముఖ్యభాగము మలబద్ధకము మాన్పుటయే. ఇది చేయుటకు యింతకు ముందు వివరించిన పద్ధతు లుపయోగింప నగును. తీవ్రమైన మూల శంఖచే బాధ పడుచున్న వానిని సమర్థుడగు వైద్యునిచే పరీక్ష చేయించ వలెను. ఏలయనిన అట్టి సందర్భములలో బాధను కుదుర్చుటకు సమర్థుడగు వైద్యుని నిపుణత అవసరము,

మూల శంఖ తీవ్రముగా లేనపుడు యీ క్రింది పద్ధతు లుపయోగ కరములుగా నుండవచ్చును. ప్రతి దినము ఉదయము భోజనమైన తర్వాత సరియైన వేళకు పుల్లవిసర్జన చేయవలెను. మలబద్ధ సందర్భమున చూపబడినట్టి చిన్న పిచికారి సంపాదించుము. పేగులోనికి పరిశుభ్రమైన చల్లని నీరు ఒకటి రెండు పిచికారీలు కొట్టుము. ఇది చేసిన కొన్ని నిమిషములకు పేగులు ఖాళీచేయుము.

పేగులు ఖాళీయైన తర్వాత మరియొక పిచికారీ చలిస్తే యెక్కించి వెంటనే పేగులు ఖాళీచేయుము. ఇది పేగులో అడుగు భాగమును శుభ్రపరచును.

చికిత్సలో యివి చాలా ముఖ్యము. పేగులు బాగ్ చేసిన తర్వాత సుభ్రమైన తడి బట్ట తీసికొని అననము చుట్టు కడుగుము. ఆరిన తర్వాత యీ క్రింద చెప్పబడిన తైలము పూయుము. లెడ్ ఆసిడేట్ (lead acetate) రెండు భాగములు టానిక్ ఆసిడ్ (tanic acid) ఒక భాగము బెలగోనా తైలము 15 భాగములు కలుపుము. ఈ తైలము అనన ద్వారమునకు అననములోని పేగుకు పూయ వలెను.

అతిసారము

అతిసారము ప్రత్యేకమైన రోగము కాదు. అది చాలా రోగములలో కనపడు చిహ్నము. చుట్టుపట్ల కలరాయున్న అతిసారము కలరా యొక్క ప్రథమ చిహ్నము కావచ్చును. పీనికి 23 వ ప్రకరణములో వివరించిన పద్ధతి ప్రకారము చికిత్స చేయవలెను. విరోచనములు చాలా రోజుల నుండి యెక్కుగాను జగటగాను అగుచుండిన యీ ప్రకరణములో జగట విరోచనములకు చెప్పబడిన చికిత్సా విధానము ననుసరించ వలెను.

సాధారణముగా విరోచనములు చాలా సంవర్షములలో అయుక్తాహార పానీయముల వలన గలుగు చున్నవి. అతిసారము గల్గిండునది అజీర్ణ పదార్థము. పూర్తిగా పచనముకాని పదార్థము కావచ్చును. చెడిపోయిన పదార్థము కావచ్చును. బాగా పండని కాయ కావచ్చును. పీతలుగాని యెండు చేపలు గాని కావచ్చును. అతిసారము చాలావరకు యీగలు మూలమున కలుగు చున్నది. అమితముగా తినుట, అపరిశుభ్రపు దాహపు నిరు, పేగులలో పురుగులు, కడుపు చల్లబడుట కూడా అతిసారము కలుగ చేయును.

చికిత్స

తరుచుగా విరోచనములగుట: పేగులేదియో దుష్ట పదార్థములు తమలో నుండి బైటికి పంపించ యత్నించు చున్నవానికి గురుతు. ఇందుకై సాధ్యమైనంత సాయము చేయవలెను. వెచ్చని నీరు చాలా త్రాగవలెను. విరోచనమైన వెంటనే (105 డిగ్రీల ఫారిన్ హీటు) వెచ్చని యెనీమా చేయవలెను. అముదముగాని యెప్పమో ఉప్పుగాని తీసికొను చుండవలెను. నీరు యిష్టము లేనియెడల ఆర్థశేరు గంజిలో టీ గరిబెడు ఉప్పువేసిన నీళ్లుపయోగింప వలెను. నీరు అహారపు కాల్య

గుండా పేగులలోనికి పోయి అక్కడ అతిసారమునకు కారణభూతమైన పదార్థమును కడిగి వేయును.

మూడు నాలుగు గంటల కొకసారి కడుపుమీద పదిహేను నిమిషములు కాపడము పెట్టిన నొప్పి తగ్గి రోగము కుదురుటకు సహాయపడును.

ఎసిమా చేయుట నీరు త్రాగుట ఒక దినము చేసిన వెనుక అతిసారము అపివేయుటకు ఈ క్రింది విధముగా చేయవచ్చును. త్రాగు నీటి కొలతను తగ్గించుము. విరోచనము కాగానే వెచ్చటి పిండి యెసిమా యియవలెను. (25 వ ప్రకరణము చూడుము) నెం8 రు చీటి బాపతు మందు నాలుగు గంటల కొకసారి యిమ్ము. (50 వ ప్రకరణము చూడుము.)

అన్ని రకముల విరోచనములలోను రోగి తిరుగకుండా పండుకొని యుండవలెను. పక్కమీదనే యుండుట ప్రశస్తము దెబ్బతగిలిన కాలు, చెయ్యి కదపిన యెట్లు బాధ హెచ్చునో అతిరుగానే నడుచుట అతిసారమును హెచ్చుచేయును.

ఇరువది నాలుగు గంటలు మొదలు నలుబది యెనిమిది గంటల వరకు గంజి నీళ్లు కొడి గ్రుడ్డు నీళ్లు యియవలెను. అతిసారము తగ్గువరకు గట్టిపదార్థములు కొంచమైనను తినరాదు. తగ్గిన తరువాత గూడా చాలా దినములు గట్టి పదార్థములు బహు తక్కువుగా తినవలెను. అతిసారము పూర్తిగా కుదిరిన తర్వాత గూడా నోబెడు శాఖాహారముగాని మాంసముగాని తరుచుగా రోగమును తిరుగట్టును.

అతిసారపు రోగి ఆహారమునకున్న పానీయమునకున్న ఉపయోగించు గిన్నెలు గరిటెలు చాలా శుభ్రముగా నుంచవలెను. వాటిని కాచిన నీటితో కడుగవలెను. రోగి భుజించుటకు ముందు చేతులు శుభ్రముగా కడుగుకొనవలెను. అతిసారము పూర్తిగా తగ్గువరకు 12 మొదలు 15 అంగుళముల వెడల్పుగల ప్లానలు గుడ్డ కడుపుచుట్టు ధరింపవలెను. ఇది కడుపు చల్లబడకుండా చేయును

జిగటి విరోచనము

జిగటి విరోచనములు గూడా అతిసారము వలెనే కలుగును. కాని, విరోచనములగునపుడు పేగుల చివర భాగములో నొప్పిగాను మంటగాను యుండును. విరోచనములు తరుచుగా అగును గాని, కొంచెము కొంచెముగా యగును వాటిలో చీము రక్తము వుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు యీ రోగము తీవ్ర జ్వరముతో వచ్చును.

అసియా ఖండమునందు యన్ని దేశములలో సాచారణముగా వచ్చు జిగట విరోచనములు 'అమీబా' యను క్రిమిచే కలుగజేయబడు చున్నది. అమీబా అను క్రిమి సూక్ష్మ దర్శిని సహాయముతో మాత్రమే కనబడును, ఇది అహార పానీయములతో బాటు పెగులొ ప్రవేశించును. అమీబా జిగట విరోచనములు ప్రారంభించినపుడు విరోచనములతో గూడా రక్తము చీము నడుట, కడుపు పచ్చి పుండుగును. విరోచనమప్పుడు పెగుల చివర భాగములో మంటగా నుండును. రోజుకు ముప్పది కంటె యొక్కవ విరోచనములగును, రోగి నీరసపడును, బరువుతగ్గును, రోగము తరుచుగా జీర్ణకాలముండును, మరి మొదటికంటె యొక్కవ విరోచనములు ప్రారంభించును.

అమీబా జిగట విరోచనములు చాలా కాలమున్న తిన్న వెంటనే ఆహారము మార్పు జెందకుండా శరీరమునుండి బయటికి పోవును.

అమీబా జిగట విరోచనములున్నవారి కార్జములో కురుపు బయలుదేరును. కార్జములో కురుపున్నపుడు కుడివైపు ముందరి భాగమున ప్రక్క యొముకల క్రింద నెప్పిగా నుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు క్రింద నెప్పిగా నుండును.

చికిత్స

జిగట విరోచనములు చాలా అపాయకరమైన రోగము. అందుచే నమద్ధుడగు వైద్యునిచే చికిత్స చేయించ వలెను. రోగి బాధపడుచున్న విరోచనముల రకము నుబట్టి చికిత్స యుండును. వివిధ రకముల విరోచనమునకు బేదము తెలివిగల వైద్యుడు చెప్పగలడు.

రోగి నెమ్మదిగా పక్కపై పరుండు టత్యావశ్యకము. విరోచనమగు ప్రతిసారి పక్కపైనుండి లేవ నక్కర లేకుండా పింగాణి పళ్లెము మల వినర్జకమునకు ఉపయోగింప వలెను. జిగట విరోచన చికిత్సలో రోగి పక్కమీద విశ్రాంతి పొందుట చాలా అవసరము. ప్రతికలలో ప్రకటించు మందులేవియు వాడవద్దు. ఈ రోగము కుదర్చుగలవి బహుకొద్ది మందులు మాత్రమే గలవు. విచక్షణ లేకుండా అతిసారమున కుపయోగించు మందులు వాడుటచే రోగము హెచ్చుగును. అల్కహాలు సారాయిని యే రూపముగా వాడినను హనిచేయును, వాటి నెప్పుడును ఉపయోగించరాదు.

సామాన్య రకమునకు చెందిన జిగటి విరోచనములు

సామాన్య రకమునకు చెందిన జిగటి విరోచనములు షార్ప్ అండ్ డోమ్ (sharpe and dohe) వారు తయారుచేయు క్రిమ్ సక్విడైన్ మందువలన ఆరంభ దశలో నయము చేయబడ గలదు. పెద్దవారికి మొదటిగా 2 బేబిలు స్పూనులు, వ్యాధి తగ్గువరకు ప్రతిమూడు గంటలకు ఒక బేబిలుస్పూను చొప్పున వాడవలెను. చిన్న పిల్లలకు మోతాదు తగ్గించి యివ్వవలెను.

ఇందు ఉపయోగించ వలసిన మందులేవనగా. కుర్చీ బిస్కత్ బిళ్లలు, 100 బిళ్లల వరకూ రోజుకు మూడు సార్లు చొప్పున పుచ్చుకొన వలెను. ఒక వారము విశ్రాంతి తీసికొనిన తరువాత మరల వాడుము. పాలు గాని పెరుగుగాని రోజుకు మూడుసార్లు చొప్పున తీసికొన వచ్చును.

క్వినీ క్రిన్ కార్పొసాన్ కలిపి వాడవచ్చును. తీవ్ర కేసులలో ఆర్యోమైసిన్ వాడవచ్చును.

మొదటి వారములో నల్సా తలడిన్ ఈ క్రింది విధముగా ఇవ్వవచ్చును. మొదటి మోతాదు ఆరు బిళ్లలు ఒక్కొక్క సారి మూడు చొప్పున రోజుకు మూడు సార్లు చొప్పున ఒక వారము వాడవచ్చును. ఇవి అర్థగ్రాము బిళ్లలు. ఇది వారము వాడిన తరువాత డైయోడెకిన్ ఒక్కసారి మూడు చొప్పున రోజుకు మూడుసార్లు ఒక వారము వాడవచ్చును. అప్పటికిని గుణము కనబడకపోతే ఈ చికిత్స మరలా ఇవ్వవలెను.

ఎమీబిక్ రక్త గ్రహణి కేసులన్నిటినీ నిపుణుడైన వైద్యుడే చికిత్సచేయ వలెను.

అమీబా జిగటి విరోచనముల చికిత్సకు ఆహారము పల్పటి ద్రవ పదార్థములు. అర ఔన్సు ఆముదముగాని, యెప్పమ్ ఉప్పుగాని, గ్లాబర్ను ఉప్పుగాని యిచ్చి పేగులు శుభ్రపరచవలెను. ఆముదమువలన విరోచనములైన తరువాత 'emetin' యొమిటిన్ యాయవలెను. ఈ మందు అమీబా జిగట విరోచనములను తప్పక తగ్గించును. వైద్యుడు నందర్భ పడినయెడల అతడు యెమిడిన్ చర్మములోనికి యెక్కించును. వైద్యుడు దొరకని యెడల బ్రోన్ వెలకిమ్ కంపెనీ వారిచే తయారుచేయబడిన యెమిడిన్ బిళ్ళలు పది దినములు తీసికొన వలెను. మందు తీసికొన్న దినములలో రాత్రులయందు భోజనము చేయరాదు. శాశ్వత భోజనము చేసిన వాంతిచేయును.

ఎనాటిన్ దొరకని యెడల 10 మొదలు 20 గ్రెయినుల ఎపికాక్ (Ipecac) దినమునకు రెండుసార్లు చొప్పున చాలా రోజులు తీసికొన వలెను. ఎపికాక్ తీసికొనుటకు పూర్వము మూడు గంటలసేపు యే ఆహారమును దీసికొనరాదు. మందు తీసికొన్న తర్వాత రోగి నెమ్మదిగా పరుండవలెను. మూడు గంటలు వాటువరకు ఆహార పానీయము దీసికొనరాదు. వాంతులు రాకుండా చేయుటకు ఇదియంతయు చేయవలెను. రాగము హెచ్చుగా నున్నపుడు మంటచేతను పెప్పిచేతను గలిగిన బాదను కడుపుమీద కాపడములు పెట్టుటచేతగాని, పల్చనిరాయి కాల్చి గుడ్డలో చుట్టి పాడి గుడ్డలోచుట్టి కడుపుమీద పెట్టుటచేతగాని తగ్గింప వచ్చును. వెచ్చటి ఎసిమా (26 వ ప్రకరణము చూడుము.) 40, 50 చుక్కలు (Laudanum) ద్రావకము చెర్చి చేసిన బాద తగ్గును. ఎసిమా అర్థశేరు నీటికి గరిటెడు ఉప్పు కలిపినదియు చాలా వేడిగా నున్నదియు పెగుల క్రింది భాగము శుభ్రపరుచుటకు తరుచుగా విరోచనమునకు పావలెనను కోరిక తగ్గును.

క్షిప్తకాలమున్న జికటి విరోచనములకు మొట్టమొదట యెమిడిన్ యెపికాక్ చాలా రోజులుపయోగించి చూడవలయును. రోగి పక్కమిడనే యుండవలెను. ప్రతి దినము కొద్దిగా ఆముద మిచ్చుచుండ వలెను. పొంగునీళ్లు, కోడిగ్రుడ్లు, నీళ్లు మాత్రము ఆహారముగా యాయవలెను. (50 వ ప్రకరణము చూడుము.) యెమిడిన్ యెపికాక్ గుణమియని యెడల మందు కలిపిన యెసిమా నీయవలెను. మొదటి శేరు వేడి నీటిలో మూడు గరిటెలు బైకార్బనేట్ ఆఫ్ సోడా (సోడా పాడుము) కలిపి యెసిమా చేయవలెను, నీరంతయు పొపువరకుండి అర్థశేరు వేడి నీటిలో రెండు గరిటెల బొరాసిక్ అసిడ్ గాని అర గరిటెడు ఉప్పుగాని కలిపి యెసిమా చేయవలెను. ఈ చికిత్స ప్రతి దినము చేయవలెను.

రెండు రకములైన జిగటి విరోచనములు

రెండు రకములైన రక్త యెది వ్యాధులకు కూడా అర్థమైన వాడవచ్చును. ఈ మందు 250 మిల్లిగ్రాముల కాప్సూల్స్ గా దొరుకును. చిహ్నములు అణగిపోవు వరకూ ప్రతి ఆరుగంటలకు రెండు కాప్సూల్సు చొప్పున వాడవలెను. తరువాత ప్రతి ఆరు గంటలకు ఒక కాప్సూల్ కు మోతాదు తగ్గించి రెండు మూడు దినములు వాడవలెను. చిన్న పిల్లలకు ఉపయోగించే అర్థమినిన్ ను “స్పెర్మి డిన్” అనెదరు. ఒక టీస్పూనుడు చాకలెట్ పొడరుకు ఏబది మిల్లిగ్రాములు

వంతున తయారు చేయబడినది. ఆయావస్తువులలో ఇవ్వవలసిన మోతాదు ముందులోవచ్చే కాగితములో నుండును.

గుణమిచ్చు అనేక చికిత్స లున్నవిగాని అవి వైద్యుడే చేయవలెను. అన్ని రకముల జిగటి విరోచనములలో సరియైన ఆహారము ప్రాముఖ్యమైనది. ఏల యనిన జిగటి విరోచనములలో పేగుల లోపలి భాగము వాచి యుండును. మామూలు ఆహారము పేగులకు బాధ కలిగించి రోగమును హెచ్చు చేయును. జిగటి విరోచనములతో నున్నవాడు మామూలు బోజనము చేయుట వాచిన కంటిలో నలకలు తోయుట వంటిది. ఆహారము వీలైనంతవరకు తగ్గించ వలెను. నోరు నాలుకమీద తెల్ల పదార్థమున్నపుడు అన్నపు జావ కొడి గ్రుడ్డు నీళ్లు తీసికొన వలెను. పచ్చి కొడి గ్రుడ్డు తినవచ్చును. (47 వ ప్రకరణము చూడుము.) దినమునకు మూడుసార్లు చాలా తినుటకంటె రెండు గంటలకొకసారి కొంచెము కొంచెము తినుట మంచిది. ఆహారము చాలా వేడిగా గాని చల్లగా గాని ఉండరాదు. వులువు పదార్థము మానవలెను. నాలుక పూయనియెడల పాలు తీసికొన వచ్చును. పాలు శుభ్రమైనవి క్రొత్తవి సంపాదించి యుపయోగించుటకు ముందు కాగ బెట్ట వలెను. తినుట విషయమై జాగ్రత్తగా నుండవలెను. శాఖాహారములు తిన రాదు. చాలా రకముల పండ్లు సరిగా జీర్ణముగావు. గట్టి పదార్థము లేమైన మ్రింగుటకు ముందు మెత్తగా నమలవలెను, బాగా నమలని చిన్న ముక్క మూల మున బాగా తగ్గిన దానికి రోగము తిరుగబెట్ట వచ్చును. నోరు నెం 10 చీటి ముందుతే దినమున కనేకసార్లు కడిగి శుభ్రముగా నుంచవలెను. (50 వ ప్రకరణము చూడుము.)

అతిసారము, జిగటి విరోచనములు రాకుండజేయు ఔట్టు?

అతిసారము, జిగటి విరోచనములు తక్కిన రోగములకంటె సులభమగా రాకుండా చేయవచ్చును. రోగ క్రిములు నోటిగుండా శరీరములో ప్రవేశించును. అందుచే రోగము రాకుండా జేసికొనుటకు పరిశుభ్రమైన ఆహార పానీయములు మాత్రమే యుపయోగించుటయు, అశుభ్ర వస్తువేదియు నోటిలో పెట్టుకొన కుండు టయు అవసరము. ఈ క్రింది నియమముల ప్రకారము నడచుకొను వారు అతి సారము, జిగటి విరోచనములు రాకుండా చేసికొన వచ్చును.

1. అశుభ్రపు నీరుపయోగించుట చాలా వరకు అతిసారము, జిగటి విరోచ

నములు వచ్చుటకు కారణము. ఈ రోగమున్నవారి మలములో యీ క్రిములు లెక్క లేనన్ని యుండును. పాయిజాన దెబ్బ సామాన్యముగా నూతులవద్దను, యేళ్లవద్దను యుండును. వచ్చాకాలమున మలమును నూతిలోనికి యేళ్లలోనికి తీసికొని పోవును. అజాగ్రతగా మనుష్యులు నూతులవద్దను యేళ్లలోను మలము పారవేయుదురు. నూతులలోని నీరుగాని యేళ్లలోని నీరుగాని కాగబెట్టకుండా త్రాగువారికి యేదో యొక విధముగ అతిసారమో జగటి విరోచనములో వచ్చును. ఈ కారణములచే త్రాగునట్టి నీటిచే నేరు పుండును. శుభ్రముచేసికొనని నీటిని ముందు కాగబెట్ట వలెను.

2. చేతులు శుభ్రముగా కడగుకొనిననే తప్పు త్రాగు నీరు, ఆహారము, చేతులతో ముట్టవద్దు.

3. కడగని పళ్లెములలో ఆహారము పెట్టినను అవి నేలమీద పడినను అతి సారము గ్రహణి కరిగించు క్రిములు దానికి అంటుకొన వచ్చును. అందుచే ఉపయోగించినప్పటికైనీ పళ్లెములు మొదలగు పరికరములు కాచిన నీటితో శుభ్రపరచవలెను; నేలమీదపడిన పదార్థము వేడినీళ్లలో కడుకుట వీలున్నగాని బాపియైన భాగమును తీసివేయుటకుగాని వీలున్న తప్ప, అవల సారవేయుము.

4. ఆహారము మీద యీగలు మునరకుండా చూడవలెను. యీగలు అతిసారము గ్రహణి యున్నవారి మలము తినును. మలము ఈగల కాళ్లకు అంటుకొనును. ఈ యీగలు శుభ్రమైన ఆహారము మీద వ్రాలి లక్షల కొలది క్రిములను దానిపై విడుచును. 48 వ ప్రకరణములో యీగలను వదల్చుకొను మార్గమును చూడుము.

5. చాలా మట్టుకు ఆహార పదార్థముల వండవలెను. బజారులోకొన్న కూరలన్నియు ఉడక బెట్టవలెను. చేనకాయ వంటివి వేడి నీళ్లలో ముంచి లెక్క తీయవలెను. బజారులో కొన్న పండ్లు తినుటకు ముందు లెక్క తీయవలెను. పండు మీద వేడి నీరు పోసి తరువాత లెక్క దీసిన పండును శుభ్రముగా ఉన్నట్లు చెప్పవచ్చును.

బజారులో అమ్ము పుచ్చకాయ ముక్కలు, పండ్ల చీలికలు చాలావరకు అతిసారము విరోచనములకు జిగట విరోచనములకు కారణమగు చున్నవి.

6. ఇంటిలో ఒకరికి జిగట విరోచనములుగాని అతిసారముగాని యున్న మలము పారవేయుటకు ముందు రోగ క్రిముల నాశనము చేయవలెను. 48 వ

ప్రకరణములో యి పద్ధతి వివరింప బడినది. రోగి యుపయోగించిన గరిబెలు తువ్వెళ్లు మొదలగునవి యితరులుపయోగించ రాదు.

7. నోటిలో వ్రేళ్లు పెట్టుకొనవద్దు. వ్రేళ్లు చాలా అశుభ్ర వస్తువుల ముట్టుకొ నుటచే నోటిలో బెట్టుకొనిన అతిసార క్రిములు లోనికి బ్రవేశించును. ఎప్పుడు నాణెములుగాని యితర వస్తువులు లేవిగాని, (శుభ్రమైన ఆహార సానీయములు దప్ప) నోటిలో పెట్టుకొనరాదు.

8. విరోచనములు కొద్దిగా ప్రారంభము కాగానే నిశ్శబ్దముగా నుండి చికిత్స ప్రారంభింప వలెను. ఆహారము తగ్గించవలెను. ద్రవ ఆహారములు మాత్రమే తినవలెను. మొదటనే జాగ్రత్త దీసికొన్న రోగము తీవ్రముగాకుండా అవుచేయ వచ్చును.

గమనింపు: నల్సా వర్గపు మందులు వాడనపుడు ఎక్కువగా నీరు త్రాగుట మరచిపోకూడదు. ఇది అత్యవసరము. లేకుంటే మూత్రపిండములకు హాని సంభవించ వచ్చును.

కీటకములచే వ్యాపింపజేయబడు వ్యాధులు

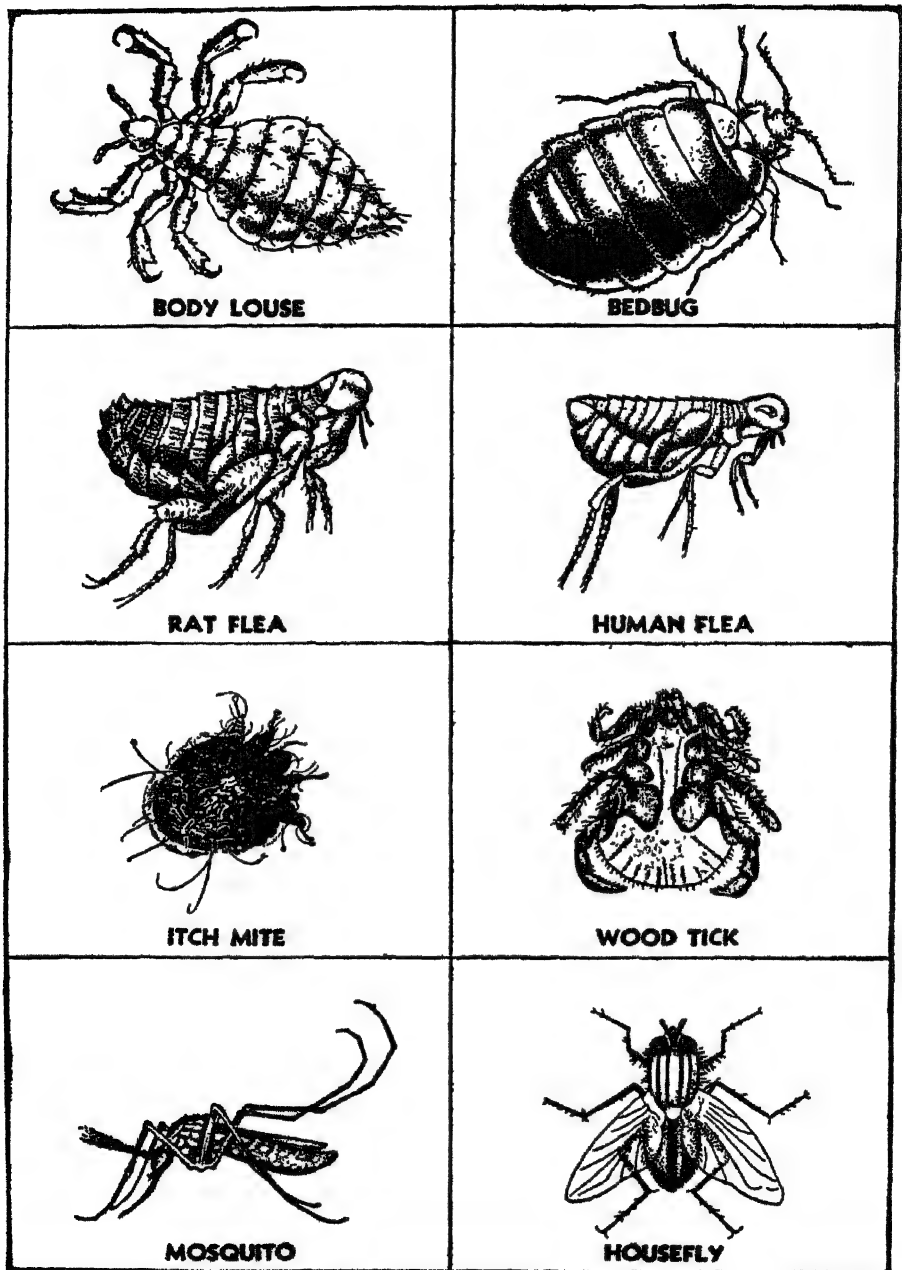
విషజ్వరము Typhus Fever

ద్రిందిబానా జ్వరము, విషజ్వరము, కాటకపు జ్వరము అను పేర్లతో కూడా విషజ్వరము పిలువబడు చున్నది. ఈ పేర్లనుబట్టి విషజ్వరము యొక్క నైజము ఎట్టిదో తెలియగలము: అనగా సంపూర్ణమైన ఆహారపోషణగల వారికి అశుభద్రోణి ప్రదేశములలో క్రిక్కిరినియుండు వారిలో ఈ వ్యాధి కనుగొనబడగలము. కరువుప్రదేశముల లోనిది ఈప్రప కుమైనదిగా నుండును.

తలపెను చీరపెనుల వలన ఇది వ్యాపించుట చున్నవని రుజువుపర్చబడినది నల్లి పంటి మరితర కీటకముల వలన కూడా వ్యాపించుట దానికి ఆవకాశమున్నది. విషజ్వరమునకు గురియైన రోగి యొక్క మలమూత్రములచే మైలపడిన భోజన సానియములవ్వారా కూడా ఈ జ్వరము వ్యాపింప వచ్చును.

విహ్వములు

బైటన్ జ్వరపీడుతుని గజచిన పేనుగాని, నల్లిగాని ఆరోగ్యవంతుని కజచిన యెడల, అతనికి వచ్చెందు దినములలోపుననే ఈ జ్వరము తగులును. ఇది చలితో ఆరంభమగును; తరువాత ఉష్ణము క్రమముగా హెచ్చి, చిత్త్రభ్రమ కూడా కలుగవచ్చును. కండ్లు ఎరుపెక్కి నీరు కారును. నాలుగవ రోజుకే జ్వరము 104 నుండి 106 డిగ్రీల వరకు పెరగవచ్చును. తరువాత నాలుగు దినముల వరకు ఉదయపువేళలలో తక్కువ జ్వరము వచ్చును, కాని సాయంకాలము 103 లేక 104 డిగ్రీలకు తగ్గదు. సాధారణముగా ప్రదునాలుగవ దినము అకస్మాత్తుగా జ్వరము తగ్గిపావును. అతిగా చెమట పట్టును.

మొదటి వరుస, వైసెనంది కిందికి: వేసె, ఎలుక వేసె, గజ్జిపురుగు, దోమ.
రెండవ వరుస: నల్ల, చీరవేసె, గోమూరె, ఈగ.

వ్యాధి సోకిన మూడవ లేక నాలుగవ దినమున స్ఫోటము (eruption) శరీరమంతట బయలు దేరును మజములమీదను, మోచేతుల దిగువను ఎక్కువగా గమనింప నగును. అరంభములో నివి పొంగును పోలియుండును. తరువాత వీటి మధ్యభాగమున నీలపు చుక్క కనబడును.

చికిత్స

ఈ వ్యాధిని స్వస్థకపర్చుటకాని, కాలపు పరిమాణమును తగ్గించుటకాని మందులు చేయవలెవు. లైఫాయిస్ జ్వరముకు (22 వ అధ్యాయము) ఉపయోగించి చికిత్సయే దీనికి మంచి మేలైనది లోగి పండుకొని యుండవలెను. పడక ఇంటి వెలపల, వకరాలోనో, మరియొక చోటనో ఉడుట వేయము. పొంగించిన నీటిని భారాళముగా ఇచ్చుచుండు వలెను; ఉష్ణరసముకూడా. వరి జాపలు, గ్రుడ్లు, నూపులు, కష్టప్పు, చొప్పుచేసిన బ్రెడ్, కాచిన పాలు ఈ లోగికి అహారము.

ఈ రోగము రాకుండా జేయుట

శుభ్రమైన ఇండ్లలో నివసించుచు, శుభ్రమైన వస్త్రములను ధరించువారికి ఈ వ్యాధి సోకడానికి అవకాశము లేదు; ఎందుచేతననగా వారి తలలోగాని, వస్త్రములలోగాని పేలు ఉండవు; వారి పడకలలో నల్లులు లుండవు.

పొరుగింట విసర్జనము ఉన్నట్టు తెలిసినపుడు ఈ కిటకములు కుట్టకుండా జాగ్రత్తపడవలెను. వారి పరువులమీద కూర్చొనుటగాని, వారు ధరించి విడిచిన వస్త్రములను ధరించుటకాని తగదు.

రోగియొక్క చికిత్స విధానములో పడకలను జట్టలను శుభ్రపర్చుట ఒక ముఖ్యభాగమై యున్నది. రోగి వ్యాధినుండి స్వస్థపరచబడిన తరువాత పరువులను వస్త్రములను వేడినీటిలో శుభ్రపర్చవలెను.

డెంగే జ్వరము వేగ (బొబ్బవ్యాధి లేక మహావ్వారి)

డెంగే జ్వరమును దోమలు వ్యాపింపజేయును. డెంగే విషమును కలిగి యున్న దోమలు కుట్టిన మూడు మొదలు ఆరు రోజులలో రోగము విజృంభించును. రోగము సామాన్యముగా హఠాత్తుగా వచ్చును. మొదట చలిగానుండి

తరువాత ఆవయవములలోగాని నడుములోగాని తలలోగాని తీవ్రమైన నొప్పి వచ్చును. తల బిడ్డలగు తలనొప్పి మాడుపట్టున కండ్ల వెనుక యొల్లప్పుడు ఉండును. కండ్లు యెఱ్ఱనై నీరు కారును. బ్లైరవేడి 103 మొదలు 105 డిగ్రీల వరకు హెచ్చును. ఆకలి యుండదు. వికారము తలనొప్పి కూడా ఉండవచ్చును. చిన్న పిల్లలకునంది కాళ్లు చేతులు తన్నుకొనుట యుండును. మూడవ దినమున శరీరవేడి తగ్గి పూర్తిగా చెమట పట్టును. మూత మధికముగా సగును. ఒక్కొక్కప్పుడు దారుణమైన అతిసారముకూడా బయలుదేరును. ఇదైన తరువాత ఒకటి రెండు రోజులలో నెమ్మదిగా నుండి నొప్పి తిరిగి ప్రారంభమై బ్లైరవేడి హెచ్చును. చేతులమీదగాని కాళ్లమీదగాని ఒడలిమీదగాని పుండు బయలుదేరును. రెండవసారి హెచ్చిన వేడి సామాన్యముగా కొద్దికాలము మాత్రముండి మామూలు వెచ్చదన ములోనికి దిగును.

చికిత్స

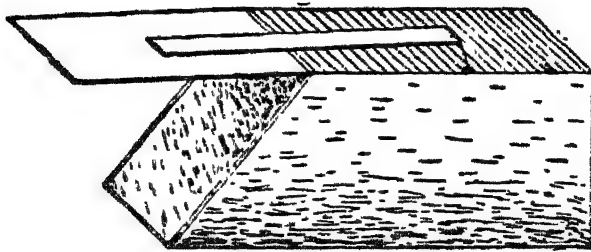
రోగి నెల్లప్పుడు పక్కమీదనే యుంచి రోగిని దోమలు కట్టి రోగము వ్యాప్తి చేయకుండా రాత్రితియిగళ్లు మంచమునకు దోమ తెర వేయవలెను. బియ్యపు జావ, ఉడికిన కోడి గ్రుడ్లు, పండ్లు మాత్రమే ఆహారముగా నీయవలెను. మొట్టమొదట అముసగాని యెప్పమే ఉప్పుగాని యియ్యవలెను. తల నొప్పి పోవుటకు మంచు గడ్డగాని చల్లని తడిగుత్తులుగాని తలకు కట్టవలెను. రోగికి చల్లని కాగ బెట్టిన సిల్లు, పండ్లరసములు, లెమినెట్ ఇవి త్రాగుటకు యియ్యవలెను. నొప్పిగా నున్న స్థలమునకు కాపడములు పెట్టవలెను.

రోగము రాకుండా చేసికొనుటకు దోమలు కుట్టకుండా జూచుకొనవలెను. మంచము మీద దోమతెర వేసికొన వలెను. ప్రయాణము చేయునపుడు దోమతెర కూడా దీనికొని పోవలెను.

మహమ్మారి లేక బొబ్బవ్యాధి

స్లేగును నల్లచేపనియు బొబ్బ వ్యాధియనియు కూడా అందురు. ఇవి స్లేగు పురుగు మూలమున వచ్చుచున్నది. స్లేగు పురుగు ఎలుకలో ప్రవేశించి పురుగులను పెంచును. అవి ఎలుకల నుండి మనుష్యులకు మిడిసల్లులవ్వారా వచ్చును.

మనుష్యులను వీడించు వ్యాధులలో స్లేగు చాలా దారుణమైంది. అది ఒక ప్రాంతములలో ప్రవేశించినపుడు అక్కడ ప్రజలను వేలకొలది మందిని చంపును.

కడ్డకటవారి ఎలకల బోసె

లక్షణములు

ష్టేగు పురుగులు శరీరములో ప్రవేశించిన తరువాత వెంటనే మూడు రోజులలో వృద్ధిపొందును. రోగ ప్రారంభము బాధాత్మకముగా చలిత ప్రారంభమై తక్షణము శరీరవెడి 103, 104 డిగ్రీలవరకు పెచ్చును. తలనొప్పి, నడుములోను, అవయవములలోను నొప్పి, వాంతులు, విరేచనములు కూడా నుండును. కొన్ని గంటల కాలములో కండ్లు యెఱ్ఱపడును. ముఖవర్చుస్సు భయమును ఆత్మకను ప్రకటించును. శరీరవెడి 107 డిగ్రీల వరకు త్వరగా పెరుగ వచ్చును. అట్లు పెరిగిన రోగి త్వరలో చనిపోవును.

రోగము ఆంత తీవ్రమైనది కానియెడల జ్వరము 104 డిగ్రీలుండును. బొబ్బలు చిన్నవి పెద్దవి చుంకలలోను మెడమెడను గజ్జలలోను బయలు దేరును. అవి చాలా బాధకరముగా నుండును. రోగము కొన్ని రోజులు గడవిన తర్వాత రోగికి క్రమ క్రమముగా నీరసమువచ్చి సంధించును.

రోగము ప్రారంభమైన కొన్ని గంటలలో రోగి మృతిచెంద వచ్చును. ఈ రోగమువల్ల శరీరముమీద సల్లబి మచ్చలు పడును. అట్టి సంవర్షములలో రోగి రెండు దినములలో తప్పక చనిపోవును. మరియొక యెడల రోగము ఊపిరి తిత్తులతో ప్రాముఖ్యము వహించును. దీనిని న్యూమోనిక్ ష్టేగు అందురు. ఈ రోగము పచ్చిరసాదు రెండు మూడు రోజులలో చనిపోవుదురు.

చికిత్స

ష్టేగు రాగానే ఆరోగ్యాధికారికి తెలుప వలెను ష్టేగు రోగికి నమర్దుడగు వైద్యుడు నిశ్చయ చేయవలెను.

రోగిని పక్కమీవనే యుంచవలెను. రోగి గది తలుపులు తెరచి యుంచవలెను. రోగికి కావలసినంత చల్లని నీరు త్రాగుట కియవలెను. జ్వరము తగ్గుటకు 22 వ ప్రకరణములో వివరించిన చల్లనీటి న్సంజిత శరీరము తుడుచు పద్ధతి చూడవలెను. తలమీద తడిపిన తడిగుడ్డలుంచుము. ఈ గుడ్డలు తరుచుగా తుడుచవలెను. వారికి చారు జావా ఉడికిన కోడి గ్రుడ్లు ఆహారముగా నీయవలెను. (20 వ ప్రకరణము చూడుము).

రాకుండ వేయుట

ఉష్ణోగ్రస్తులు తపితరులు ఒక జిల్లాలో స్థేగు వచ్చిన ఆ జిల్లానందున్న ఎలుకలన్నింటిని చంపునట్లు చూడవలెను. చాలా రోజుల నుండి మనుష్యునికంటె ఎలుకకు త్వరగా స్థేగు అంటుకొనునని తెలియును ఎలుకకు వచ్చినపుడు దాని శరీరము మీదనుండి దానిని కరచిన మిడినల్లులు దానిని విడిచి మనుష్యుని దేహముమీదకు వచ్చును. మిడినల్లులు స్థేగు ఎలుకలను కరచి స్థేగు క్రిములు తమ శరీరములోనికి దీసికొని అవి మనుష్యుని కరచినపుడు స్థేగు క్రిములు వాని శరీరములో బ్రవేశించి స్థేగు కలుగజేయును.

స్థేగుకు విరుగుడగు పదార్థ మొకటి టీకాలు వేతురు. ఈ టీకాలు వేసిన వారికి వేయని వారికంటె రోగము తగులుట అరుదు. అంతగా టీకాలు వేసిన వారికి స్థేగు వచ్చినను వేయనివారికి వచ్చిన వారిలో కంటె చావు తక్కువగా నుండును. ఒక సంఘములోని పిన్న పెద్దలందరు స్థేగు టీకాలు వేయించుకొనవలెను.

స్థేగు ఒక సంఘములో ప్రవేశింపగానే మనుష్యులకు రోగము వచ్చుటకు పూర్వము ఎలుకలు చచ్చును. ఎప్పుడైనను ఇంటిలోగాని వెలుపల గాని చచ్చిన ఎలుకలు కనబడినపుడది చులకనగా చూడరాదు. ఈ సంగతి అరోగ్యాధికారికి తెలియజేయవలెను. అరోగ్యాధికారి వచ్చువరకు ఎలుకనుంచవలెను. ఎలుకను చేతితో తీయవద్దు. ఎలుకను తీయుటకు ముందు దానిమీద కార్బాలిక్ అసిడ్ గాని ఉడుకు నీళ్లుగాని దానిపై చల్లవలెను. డిడిటి పొడరు కూడా.

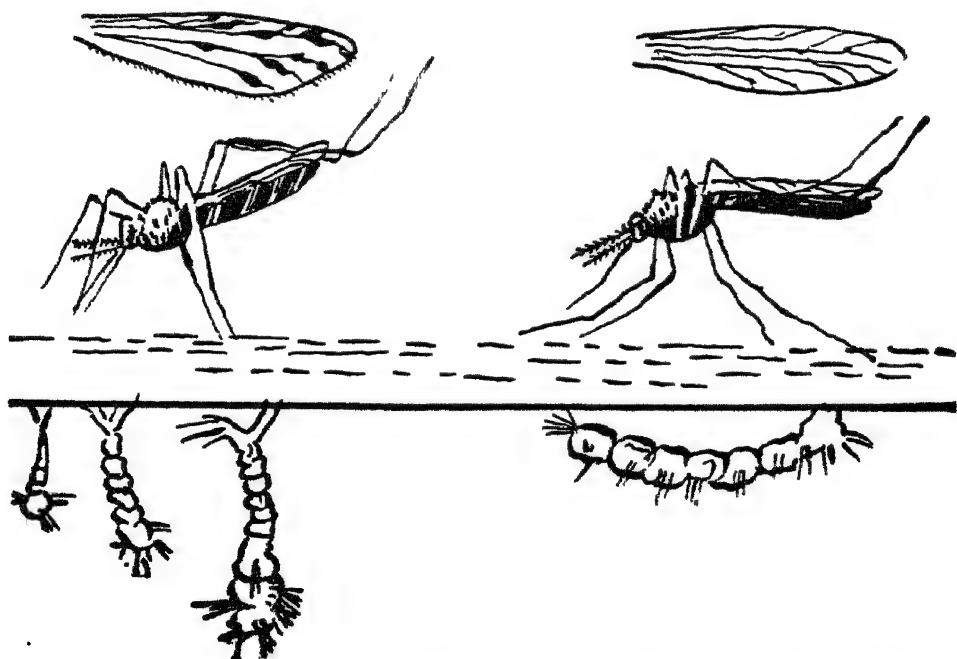
స్థేగు పురుగులుకల మిడినల్లులు కరవకుండా చేసికొనుటకు స్థేగు రోగులున్న తావులకు బోకుండా నుండవలెను.

ఇంటిలో ఈగలు లేకుండా వేయుటకు కిరసనాయిలుగాని ముడి బొగ్గునూనె

గాని, జేర్ ప్రావకముగాని, పినాయిల్ గాని ఇంటిలో నేలమీద చల్లవలెను. ఈ చమురు గోడల ప్రక్కలలోను మూలలలోను శ్రమపిసికొని చల్లవలెను. పటిక పాడి నేలమీద చల్లిన మిషనల్లులు రాకుండును.

మలేరియా-చలి జ్వరము

హిందూదేశములో చలిజ్వరము సామాన్యమైన రోగము. ఇది ప్రతి వత్సరము వేలకొలది ప్రజలను తన పట్టు దెట్టుకొనును. మలేరియా అతి సులభముగా రాకుండా జేసికొన గల్గిన రోగము. విలయనిన గాస్త్రవేత్తలు చలి జ్వరము దోమ మూలమున కలుగుచున్నదని నిర్ణయము జేసిరి. దోమ చలి జ్వరముతో బాధపడు చున్న వారిని కరిచి యీ విషము తీసికొని మరియొకనిని కరిచిన దాని కీరములో చలిజ్వరపు క్రిములను ప్రవేశపెట్టును.

ఎకమశ్రక్క:- మలేరియా దోమయు దాని పురుగులను మరి దోమ రెక్కయును వైన జాపబడివది.

కుడిప్రక్క:- సాధారణమైన దోమయును దాని పురుగులను మరి దాని రెక్క రూపమును వైన జాపబడి యున్నది.

చలిజ్వరము రోగి రక్తములో పెరుగు చలిజ్వరపు క్రిముల మూలమున వచ్చును. దోమ చలి జ్వరమున్న వానిని కరిచి వాని రక్తమును పీల్చును. ఈ రక్తములో చలి జ్వరపు క్రిములుండును. ఈ దోమ కొన్ని రాజులలో పురియొకని కరిచి వాని రక్తములోని కొన్ని చలి జ్వరపు క్రిముల నెక్కించును. త్వరలోనే వారికి చలి జ్వరము ప్రారంభించును.

అన్ని దోమలు చలి జ్వరపు పురుగులను కలిగి యుండవు. ఈ పురుగులను దీనికొనిపావు రక్తమును వాని యాకారమును బట్టి, దేనిమిదనైనను వ్రాలినపుడు దాని చేష్టలను బట్టి దెలిసికొన వచ్చును. పక్షిము మామూలు దోమకు, చలి జ్వరక్రిములను దీనికొనిపావు దోమకు గల భేదమును స్పష్టముగా జూపుచున్నది.

మలేరియా దీనికొనిపావు తక్కిన వాటియంతటి సామాన్యముగా కనపడునది కాకపోయినను అది తక్కిన దోమలుండు స్థలములలో నుండునని జెప్పటకేమియు సందేహము లేదు.

చలి జ్వర వ్యాపకము నిరోధించు టెట్లు?

మలేరియా వ్యాపింప కుండా జేయవలెననిన దోమలను నాశనముజేయ జేయవలెను. ఇది చేయుటకు మంచి పద్ధతి, నవి కనబడకుండా జేయుటే. దోమలు నీటిలోనే ఓడ్డలను కనగలవు. అది దోమ చెరువులలోగాని, పరి పాలలలోగాని, గుంటలలోగాని, చేపలలోగాని, నీరున్న మరి యొక్కడనైనగాని నీటిపైని గ్రుడ్లు పెట్టును. గ్రుడ్లు రెండు మూడు దినములలో నన్నని పురుగులవలె నగును. చెరువులలో కనపడు యీ పురుగులు దోమలుగా మారునని ప్రతివారును తెలిసికొన వలెను.

దోమలు పుట్టకుండా జేయుటకు చెరువులలోని గుంటలలోని నీరు పోగొట్టవలెను. దోమలు ప్రవహించుచున్న నీటిలో కనబడవు. మూరుగు కాల్వలు త్రవ్విన కాలువలు యింకనూ లోతుగా త్రవ్వ వాటిగట్లు నిటాలుగు నుండునట్లు జేయవలెను. గట్లపై గడ్డిమొక్కలు పెరుగనియ రాదు. చాలా స్థలములయందు వర్షకాలములలో నీరంతయు పోగొట్టుటకు సాధ్యముకాదు. అందుచే గుంటలలోను, చెరువులలోను నీరు నిలుచుట నహజము. ఒక చెరువులోని నీరు పోగొట్టుటకు సాధ్యముకాని యెడల దానిలో కొన్ని చేపలను వేయుము. బాతులను పెంచుము. ఏలయనిన చేపలు బాతులు చిన్న పిల్లల దోమలను తినును. దాని వలన దోమలు

వృద్ధి కానేరవు. గుంటలు మొదలగు వాటిలో దోమలు గుడ్లు పెట్టకుండా జేయుటకు దీటిమీద కిరసనాయిలు చల్లవలెను. చమురు నీటిపైని ప్రాకి ఒక పాతగా నేర్పడి నీటిలోనున్న దోమ పిల్లలకు గాలి రాకుండా జేయును. ఈ విధముగా చేసిన నవి త్వరగా చనిపావును. దీనికి చాలా చమురు అవసరము. పెద్దసిసాకు పెద్ద గరిటెడు బొగ్గు చమురు చాలును. యిరువది అడుగుల పాతవు యిరువది యడుగుల వెడల్పుగల గుంటకు పెద్ద ప్లాస్టెడు బొగ్గుపూసి చాలును. వర్షము ప్రతి దినముగాని రెండు రోజుల కొకసారిగాని పసిన గుంటమీది వారమునకొకసారి చమురు పారువలెను.

దోమలు అవి పుట్టిన చోటనుండి చాలా దూరము యెగిరి పోవును. ఈ కారణముచే ఒకడు తన యింటిలోకి దోమలు రాకుండా దోసికొనుటకు యింటికి 200 అడుగుల దూరములోనున్న గుంటలోను గోతులలోను యున్న నీటిమీద చమురు చల్లవలెను. పాత పెసములలోను, నీటి బాడీలలోను, చెడురు మొదలైనవిలోను నీరు నిలువకుండా జేయవలెను. చూరుక్రింద మురుగు కాల్వయున్న దానిని కొద్దివారముల కొకసారి దానిలో నీరు చేరకుండా శుభ్రపరచుచుండవలెను.

పిన్న పెద్దలకు చలి జ్వరమురాకుండా జేసికొనుటకు మురియొక పద్ధతి యేమనగా, వారు ప్రతిరాత్రి దోమతెర క్రింద పడుండవలెను. చలి జ్వరపు దోమలు పగటిగోళ తిరగవు.

అవి సామాన్యముగా సూర్యహస్త మయమైన తరువాత కరుచును. దోమతెర బహు సన్నముగా నుండవలెను. దోమలు లోపల బ్రవేశింప కుండుటకుగాను దోమ తెరయొక్క కొనలు పరుపు క్రిందకు త్రోయవలెను. దోమ తెర ప్రతి రాత్రి యును ఉపయోగింపవలెను. ప్రయాణము చేయునపుడు దోమ తెర కూడా దీని కొనిపోయి రాత్రిలందు ఉపయోగింప వలెను. దీక్షల మంచములకు కూడా దోమతెర లుండవలెను.

చిహ్నములు

చలి జ్వర లక్షణము లందరికిని దెలిసిపవియే. చలి వచ్చిన తరువాత జ్వరము, చెమట, తలనొప్పి వచ్చును. చలికి పూర్వము రోగికి సీరసముగా నుండును. తలనొప్పి, ఒళ్లు తెరుగు, డేకులుకూడా యుండవచ్చును. పిల్లలకు

వచ్చినపుడు కాళ్లు చేతులు తన్నుకొనుట కూడా యుండవచ్చును. చలి వచ్చిన తర్వాత జ్వరము 103, 104 డిగ్రీలవరకు వుండును. జ్వరము రెండు మూడు గంటలుండును, అప్పుడు రోగికి చెమట పట్టును, తరువాత జ్వరము తగ్గును. చలి జ్వరము ప్రతి దినము లేదా రోజు విడిచి రోజుకాని లేదా రెండు దినములకొక సారిగాని వచ్చును. మరి యీ చలి జ్వరము వారమునకు ఒకటి రెండుసార్లుగాని నెలకొకటి రెండు సార్లుగాని నియమములేకుండా వచ్చును.

చాలా రకముల చలి జ్వరములున్నవి. కొందరు చలి జ్వర రోగులకు టైఫాయిడ్ జ్వర లక్షణములవంటి లక్షణము లుండవచ్చును. కొందరికి విపరీత మైన తలనొప్పి ముఖ్యమైన లక్షణములుగా నుండవచ్చును. పిల్లలలో నొకప్పుడు విరోచనములు, చిక్కిపోవుట, చలి జ్వర లక్షణములుగా నుండవచ్చును.

చికిత్స

చలి జ్వరమునకు క్వైనా మంచి గుణమిచ్చును. చలి నియమిత కాలము లలో రోజు విడిచి రోజు గాని రెండురోజుల కొకసారి గాని వచ్చు సందర్భములలో క్వైనా యిచ్చుట మంచి విధానము. చలి వచ్చుటకు పూర్వపు రాత్రి ఆముదము గాని పెగ్గిషియమ్ నల్ ఫేటుగాని యివ్వవలెను. చలి సాయంత్రము మూడు గంటలకు వచ్చినని తెలిసిపొవుడు ఉదయము తెమ్మిది గంటలకే 15 గింజ ప్రమాణము క్వైనా తీసికొనవలెను. మరల చలివచ్చుటకు ఆరు గంటలకు పూర్వము 15 గింజల ప్రమాణము క్వైనా తీసికొనవలెను చలి జ్వరముయొక్క మోతాదుతో తగ్గినట్లు కనబడవచ్చును గాని అట్లు నమ్మి క్వైనా తీసికొనుట మానవద్దు ఇట్లు జేసిన చలి జ్వరము కొన్ని వారములుగాక పూర్వమే తిరిగి కనబడును. శరీరములోనున్న చలి జ్వర క్రిములన్నియు నాశనమగుటకు క్వైనా చాలా మోతాదులు తీసికొన వలెను.

చలి నియమిత కాలములలో రానియెడల వుదయపు భోజనమైన తరువాత 10 గింజల యెత్తు, రాత్రి భోజనమైన తరువాత పది గింజల యెత్తు క్వైనా తీసికొన వలయును. వారము లేక పది రోజులు దినమునకు రెండు సార్లు పది గింజలయెత్తు మోతాదుతో తీసికొన వలయును. తరువాత రెండు మూడు వారములు దినమునకు రెండు లేక అయిదు గింజల యెత్తు మోతాదులు తీసికొన వలయును

చలి జ్వరముచే బాధపడుచున్న పసిపిల్లలకు కైన్ నా దినమున కైదు గార్లు ఒక గింజయెత్తు మోతాదులు యివ్వవలెను. దీనిచే లోక మూచేండ్లు వాటిని పిల్లలకు ఒకటి రెండు గింజల యెత్తు మోతాదు లైదు సార్లు యివ్వవలెను. సూడు లోక పదియేండ్ల పిల్లలకు రెండు లోక మూడు గింజల యెత్తు మోతాదులు దినమునకు ఆయిదుసార్లు యివ్వవలెను.

అరేండ్లు వయస్సు గల పిల్లవానికి రోగము లేకుండా జేయుటకు దిన మునకు రెండు గింజల యెత్తు కైన్ నా యివ్వవచ్చును. కాని కైన్ నా ప్రతి దినము పీర్లకాలము దీనికొనుటకు నుంచిది కాదు. ఏలయునన అది అరేండ్లమునకు హని జేయును.

కాల అజార్ Kala Azar)

కాల అజార్ అను జబ్బు 'లిశ్మన్ డోనోవన్' క్రిములు (Leishman-Donovani parasite) శరీరమునందు విషము క్రమ్మునట్లు చేయుటవ్వారా కలుగు చున్నది. దీని లక్షణములు: జ్వరము యొక దినమున ఏ సమయమునకు వచ్చునో ఆ సమయమునకు రాక వేరు కాలమునందు వచ్చును. శరీర బరువు తగ్గుచుండును బలము తగ్గుచుండును, ప్లేహము పెద్దవగు చుండును. రక్తమునందు మార్పులు కలుగుచుండును.

ఈ జబ్బును చలిజ్వరమని తలంచెదరు. వాక్యర్లు కూడా యిట్టి పొరబాటులను జరిగించు చున్నారు. ఈ రెండు జబ్బులు యొకదాని కొకటి కొన్ని విషయములందు పోలియున్నవి. కాన కాల అజార్ అను జబ్బు చలి జ్వరమని యెంచుచున్నారు. ఈ తప్పును సవరించుకొనుట అన్ని సమయములందు నులభముకాదు. ఈ రెండు జబ్బుల వలన రోగుల ప్లేహములు పెద్దవగును. ఈ రెంటి వలన రోగులకు రక్తము తగ్గును. ఈ రెండు ఒక రోగితే సంభవించ వచ్చును. కాల అజార్ అను జబ్బును మలేరియా యను జబ్బును యొకేవిధమైన క్రిముల వలన కలుగవు. చలి జ్వరపు పురుగులు మానవుల శరీరమందు యేవిధముగా ప్రవేశించునో తెలిసికొని యున్నప్పటికిని కాల అజార్ క్రిములు మానవశరీరము నందేవిధముగా ప్రవేశించు చున్నవో తెలిసికొనుటకు యసాధ్యము. కాని నల్లులు మన శరీరమును యే స్థలమునందు కుట్టుచున్నవో ఆ స్థలము గూడా ఈ కాల అజార్ (పురుగులు) శరీరములోనికి ప్రవేశించుచున్నవని కొందరందురు. కాని

గొప్ప డాక్టర్లు కాల ఆజార్ పురుగులు మన శరీరమునందు పై జెప్పిన విధముగా ప్రవేశించుటలేదని చెప్పుచున్నారు. కాల ఆజార్ పురుగులు దోమకాటు ద్వారా శరీరమునందు ప్రవేశించు చున్నదని తత్కాలముందున్న డాక్టర్లు సమ్మతించుచున్నారు.

లక్షణములు

రోగి స్థానము పెద్దదైనదని డాక్టర్లు కని పెట్టెదరు పెద్దపైసట్లు రోగియు తెలిసికొనును. ఇది పెరుగుట మొదలు పెట్టిన సమయమునుండి మొదటి నెల చివరన ప్రక్కటెముకల దిగువభాగము క్రింద ఉన్నట్లుగా యుండును. ఇది క్రమ క్రమముగా పెరుగుచుండును. మూడు మాసములు జరిగిన పిమ్మట యిది బొడ్డుకు ప్రక్కటెముకలకు మధ్యయన్న స్థలమువరకు పెరుగును. ఆరు మాసములైన తరువాత యిది పెరిగి బొడ్డువరకుండును. ఈ జబ్బు భారముగాయున్న వారికి స్థానము మరింతెక్కువగా పెరిగి వ్యాపించి మూడుమాసముల చివరనే బొడ్డువరకు దిగబడును. ఈ వ్యాధిగల రోగులకందరికి స్థానము మృదువుగా యుండదుగాని కొందరికే స్థానము మృదువుగా యుండును. ఈ రోగులలో కొందరికి యీ స్థానము క్రిందికి పెరుగుటకు బదులుగా, వెనుకముఖముగా పెరుగును. ఇట్టి రోగులు పెరుగుచున్న తమ స్థానమును స్పర్శము చేయలేదు. కాని వైద్యుని పరీక్షవలన స్థానము పెరుగుచున్నదని రోగి తెలిసికొనగలడు.

శరీరముకున్న బలము బరువు క్రమక్రమముగా తగ్గును. రోగము హెచ్చిన కొలది బరువు బలము తగ్గుచున్నట్లు రోగియే తెలిసికొనును. ఈ రోగము యొక్కవగా యున్నయెడల యొక్కవ బరువు తగ్గును; తక్కువగా యున్నయెడల తక్కువ బరువు తగ్గును.

జ్వరము

సన్నిపాత జ్వరమును, చలిజ్వరమును పోలియుండును. కొంతమందికి యీ జ్వరము వచ్చినపుడు యిది చలిజ్వరమును పోలియుండును. మరి కొందరికి యీ జ్వరము వచ్చినపుడు సన్నిపాత జ్వరమునైనను చలి జ్వరమునైనను పోలి యుండదు. ప్రారంభమందు యీ జ్వరము యొక్కవగా యుండదు కాని 24 గంటలలో రెండుసార్లు తగ్గును. జ్వరమును కొలిచిన యెడల యీ సంగతి విశదమగును.

రక్తమునందు కలుగు మార్పులు

ఇట్టి రోగులకు రక్తము నందున్న తెల్లకణములు తగ్గును. ఆరోగ్యముగల ప్రతి వ్యక్తికిగాని స్త్రీకిగాని 7500 తెల్లకణములుండ వలయును. కాని యీ జబ్బుల రోగుల రక్తమునందు కణములను లెక్కింపగా, ప్రతి రోగికిందు కణములు సగటున 4000 వావొక్క యుండును. ఇంకను తక్కువగా యుండును. ఇంతేకాక యిట్టి రోగుల రక్తమునందు యెఱ్ఱకణములు తక్కువగా యుండును. చని జ్వరస్థ రోగుల కెప్పు యెఱ్ఱ కణములు తగ్గునో అన్ని యెఱ్ఱ కణములు కాల అహార రోగులకు తగ్గవు. ఇందువలన మెలెరియా రోగులకు కాలఅహార రోగులకంటె ఎక్కువగా పాఠింపబడును.

ఇంకను యీ జబ్బుకు కొన్ని చిహ్నములున్నవి. ఈ చిహ్నములు చాలా ముఖ్యము. ఈ జబ్బుల రోగులకు చిగుద్ల నుండియు, ముక్కు నుండియు రక్తము కారును ఈ రోగుల రక్తమునకు కరుడు కట్టు శక్తిలేదు. రక్తమునందు ఉండవలసినన్ని యెఱ్ఱ కణములుండవు. యెఱ్ఱ కణములు తక్కువగా యుండును. ఇట్టి రోగుల చెంట్టులకు నూనె శరీరము నుండి సహజము చేయబడదు. అందు వలన వారి చెంట్టుకలు నూనెలేనివై యెండిపోయినట్లుగా కనబడును. ఇట్టి రోగులకు పగ్గు యుండును. వీరి నెసలు, కణతలు స్లబడును.

చిహ్నములబట్టి రోగములు తెలిసి కొనుట

పై సూచింపబడిన లక్షణములవలన అనగా తగ్గుచున్న బరువు బలము వలన, రక్తమునందు కలుగుచున్న మార్పువలన, జ్వరమువలన, రక్త పరీక్ష వలన రోగమును తెలిసికొన వచ్చును. రక్తపు నీరు (Serum) ను పరీక్షించ వలసినది ఈ పరీక్ష వలన క్రిమిలను కనుగొన గలవు. రక్త పరీక్షవలన కొంత మంది రోగులలో పరాన్నజుక్తులను కనుగొన లేము. ఇట్టి సందర్భమునందు రోగియొక్క స్థైర్యమునకు రంధ్రము పొడిచి పరీక్ష చేసినయెడల రోగము తెలియును.

ఈ రోగమునకు మందు వాడకపోయిన యెడల రోగము కుదర్చబడదు రోగము యెక్కువగును. రోగికి యింకొక జబ్బుకూడావచ్చి తొందరగా చనిపోవును ఈ వ్యాధిగల రోగి ప్రారంభస్థితిమందే మందును వుచ్చుకొన్న యెడల రుగ్మత కుదురవచ్చును. కాని రోగము బయలుదేరి చాలాకాలము గడచిన ఏమట్ల రోగి మందును వుచ్చుకొన్న యెడల జబ్బు నివారణమగుట యసాధ్యము

చికిత్స

పరీక్షచేసి రోగమును గనుగొన్న ఏమ్మట మందును వాడవలెను, మోచేతి లోనున్న సిర (Vein) లోనికి నూదిద్వారా 'టార్ టార్ యెమెటిక్' అను మందు నెక్కించవలయును. యీ మందు వైద్యుడుగాని తర్ఫీతుపాండిన నేర్పరి గాని రోగికివ్వ వచ్చును మంచెంత యివ్వవలెనే వైద్యునికి తెలియునుగాన దానివిష యము ఏవరించవలసరములేదు.

మలేరియాకు నాలుగవ చికిత్స కామోక్విన్. పెద్ద వారికి మూడు మాత్రలు ఒక మోతాదుగా పుచ్చుకుంటే చాల నయము కాగలదు. చిన్న పిల్లలకు తక్కువ మోతాదులో ఈ మందు వాడబడవలెను. మలేరియాకు ఇదే ఆధునిక చికిత్స.

కాల అజార్ (Kala Azar) అను జబ్బుతో వచ్చు వ్యాధులు

రోగము నెదురించుకొని యీ వ్యాధిగల రోగుల శరీరమునందు తక్కువగా నుండును. కాన యీ రోగులకు కొన్ని పర్యాయములు నన్నిపాత జ్వరము, జిగటి విరోచనము, క్షయ, ఊపిరితిత్తు జ్వరము వచ్చును. యీ రోగులకు కొన్ని పర్యాయములు ఊపిరితిత్తుల జ్వరము ప్రాప్తించి నపుడు చాలా మంది మరణించెదరు. అతిసారమో, జిగటి విరోచనమో, నోటియందు మేహగురుపోయి ట్టి రోగులకు కలుగుచుండును. పండ్ల చిగుళ్లనుండియు ముక్కులోనుండియు రక్తము కారుచుండును. ఈ వ్యాధివిషయము వివరముగా తెలిసికొనుటకు (నేపియర్, మోర్ అను వీరిద్దరిచే రచియింపబడి, ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీచే ముద్రించబడిన "కాల అజార్" అను చిన్న పుస్తకమును చదువుము)

25 వ ప్రకరణము

పోషక రోగములు

ఉబ్బు (వాపు రోగము)

ఈ మధ్య కొంత కాలము క్రిందటి వరకు ఆంధ్రా బండము నందనేక స్థలములలో నిది సామాన్యమైన వ్యాధి. రోగ లక్షణములు మనిషి మనిషికి భేదముగా నుండును. ఈ రోగమున్నచోలో కొందరికి కాళ్లు చేతులలో నేత్తువ తక్కువగా నుండును. పిక్కలమీదను పాదముల వెనుకను పెద్ద చివరను యుండు చుప్పము మొద్దుబారి యుండును. రోగి కాళ్లు నన్న గిల్లును. కాని పిక్క నొక్కితే రోగి బాధతె నెట్లును. కాళ్లు నిస్సత్తువగుటచే రోగి వణుగుచు నడచును. కొంచెము సెపు నడిచిన ఆయాసము వచ్చును. గుండె బహుత్వరగా కొట్టుకొనును, ఉబ్బారణము తగ్గిపావును.

ఉబ్బరము అనగా శరీరములోని పెక్కు నరములను బాధకలుగుట. ఈ వ్యాధియొక్క ఫలితము శరీరమునందు పెక్కు భాగములలో నొప్పి మూలమున తెలియును. రక్తవాళములే నరముల స్నాహనములో నున్నచే అవి నిలుచుటచే వీని శక్తి తగ్గి ఆ రక్త వాళములోలనే కారును. ఇది కాళ్లలోను, చేతులలోను, మొండెములోను వాపులు కలుగజేయును.

ఉబ్బరమునకు కారణములు

తెల్లని బియ్యము ముఖ్యాహారముగా నుండినవారిలోనే ఉబ్బరము ముఖ్యముగా సంభవించును. రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు బియ్యపు గింజ మొక్కలోపలి భాగమునకును పై భాగమునకును భేదమున్నటుల కనిపెట్టిరి. బియ్యము మెరుగు

పోటు వేసినపుడు పై తవుడు చోవుచున్నది. ఈ పై చర్మమునగా ఊకకాదు. ఇది పై పార తీసిన తరువాత నుండు యెఱ్ఱు తవుడులో శరీరమునకు తగిన ఆహారము యిచ్చు పదార్థములు గలవు. బియ్యము మెరుగుపాటు వెసిన పై తవుడు పావును. ఈ తవుడులో నున్న పదార్థములు చిక్కుడు కాయలు మొదలగు వాటిలో గూడా గలవు. కావున, అన్నమును చేపలను దినునట్టివారు చిక్కుడు కాయలను మరి తర కూరకాయలను ఉపయోగించిన వాపు రోగము రాదు.

ఉబ్బరము రాకుండా చేయుటెట్లు?

పైన చెప్పిన దానిని బట్టి రోగము నెట్లు నిరోధింపవచ్చునో తెలియనగును. మెరుగుపాటు వెసిన బియ్యము తినుట మాని చేబియ్యము తినవలెను. ఈ దారుణ రోగమును జీవితపు ఖర్చు హెచ్చింప నక్కరలేకుండా నిరోధింప వచ్చును. చే బియ్యము తెల్ల బియ్యమువలెనే ఆకలి దీర్చును. బియ్యము మెరుగుపాటు వేయు దురలవాటు ప్రబలని యెడల గడిచిన వత్సరములో సంఘ వినాశకర ముగా నున్న ఉబ్బరపు వ్యాధి లేకుండెడిది.

ఉబ్బు రోగమునకు కారణము తెలిసికొనిన ప్రతీవారు తెల్లబియ్యము ఉపయోగించుటవల్ల కలిగే కీడులను గూర్చి ప్రజలను హెచ్చరించ వలెను. ముడి బియ్యము, మరచియ్యము కంటె అన్ని విషయములలో శ్రేష్ఠమైనవి గనుక ముడి బియ్యమునే తినుట కలవాటు చేకొనాలి. కేవలము బియ్యము, చేపలే ఆహారముగా నుండక, పిడికి పప్పులు, గింజలు చేర్చడమత్యవసరమని మరచిపారాదు.

కీళ్ళ

సరియైన ఆహారమే ఉబ్బురోగమునకు ఉత్తమ చికిత్స. తనగూడని వాటిని నిలిపి వేయుట మొదటి మెట్టు. ముడిబియ్యము, కూరగాయలు, ఫలములు, గింజలు, పప్పులు, మొదలగునవి ధారాళముగా ఉపయోగించ వలెను.

ఈ ఆహారమునకు తోడు విటమిన్ బి ఎక్కువగా ఉపయోగించ వలెను. యిహ్మ మాత్రలు ఈ అవసరతను తీర్చగలవు. ఇవి ఒక్కొక్క పర్యాయము నాలుగు చొప్పున రోజుకు మూడు పర్యాయములు వాడవలెను. దీని బదులు విటమిన్ బి కాంప్లెంక్సు మాత్రలు వాడవచ్చును.

ఒక ఆహార శాస్త్రజ్ఞుడీ క్రింది పట్టిని తయారుచేసి యున్నాడు. అందులో X అను గురుతు మామూలాహారములోని ఆయా ఆరోగ్యపోషక పదార్థములను తెలుపు చున్నది. XX అను రెండు గురుతులు అంత కంటే మంచి ఆహారమని తెలుపు చున్నవి. XXX అను మూడు గురుతులు అన్నిటి కంటే మంచివని తెలుపు చున్నవి. V అను అక్షరము మార్పును తెలుపు చున్నది. ? అను గురుతు సంవేదమును తెలుపు చున్నది. ఎ, బి, సి, అను ఆరోగ్య పోషక పదార్థములు సామాన్యములనియు, డి, అను ప్రాముఖ్యమైన ఆరోగ్య పోషక పదార్థములు కొన్ని ఆహారములలో మాత్రమే గలవనియు గ్రహించుము.

ఆహారము	ఎ	బి	సి	డి
1 పచ్చి సీమ రేగుకాయలు	X	X to XX	XX	
2 తొల కూర	V	XXX		
3 అవోకేడో	X	XX	X	
4 అరటి పండ్లు	XXX	X to XX	XX	
5 ఎండు చిక్కుడు గింజలు	X	XX		
(డబ్బీ తయారుచేసి)				
6 ఈనె చిక్కుడు.	XX	XX	XX	
7 బీడు దుంపలు		X	X	
8 తెల్ల రొట్టె	?	X		X
9 పొట్ట తియ్యని గోధుమ రొట్టె	X	XX	?	X
10 వెన్న	XXX			X
11 మజ్జిగ	X	XX	XV	
12 పచ్చి క్యాబేజీ	XX	XXX	XXX	
13 క్యాబేజీ (డబ్బీ తయారు)			XX	
14 పచ్చి ముల్లంగి	XXX	XX	XX	
15 పాల జున్ను	XX to XXX			
16 కుటీర జున్ను	X			
17 చేప చమురు	XXX			XXX
18 తెల్ల ఆవరాలు	X	XX		

ఆహారము	ఎ	బి	సి	డి
19 పచ్చ అపరాలు xx	xx	xv	
20 మీగడ xxx	xx		x
21 గుడ్డు xxx	x	?	
22 చేపలు xx	x	xx	
23 అంజూర పండ్లు ?	xx	xxx	
24 నిమ్మ పండ్ల రసము	xx	xxx	x
25 తెట్టాను అను కూర మొక్క x to xx	xx	x	x
26 కార్ణము xx to xxx	xx	xxv	xx
27 పాలు (పచ్చివి) xxx	xx	xv	x
28 ఘనీభవించ బడిన పాలు xxx	xx		
29 గొట్టే మాంసము x	xx		
30 ఓటు అను బియ్యపు పిండి x	xx	xxx	
31 నారింజ పండ్లు xx	xx	xx	
32 కిన్నీను పండ్లు (పచ్చివి) x to xx	xx	xxx	x
33 బఠాణీలు (తాజా) xx	xx	xxx	
34 ఆనాన పండ్లు (పచ్చివి డబ్బీ తయారు) xx	x	xx	
35 ఉర్ల గడ్డలు, (తెల్లవి) x	xx	xx	
36 చిలగడ దుంపలు xv	xx	xxx	
37 దుంప బచ్చలి xxx	xx	xxx	
38 తుప్ప పండ్లు x	x	xxx	
39 టమోటోలు xx	xx		
40 దూడ మాంసము x	x?		
41 అక్రోటు పండ్లు x	xx		
42 గోధుమ (పొట్టు తీయనివి) x	xx		x
43 కల్లు మడ్డి (యీస్ట్)	xxx		

జంతవులు మోయు వ్యాధులు

శ్రీరీరములో జీవింపగల పెక్కు రకముల క్రిములు గలవు. కొన్ని బహు హానిని మరి కొన్ని కొంచెము హానిని చేయును. ఈ ప్రకరణములో సాదారణపు క్రిముల నుగూర్చి చెప్పబడును.

వాన పాములు

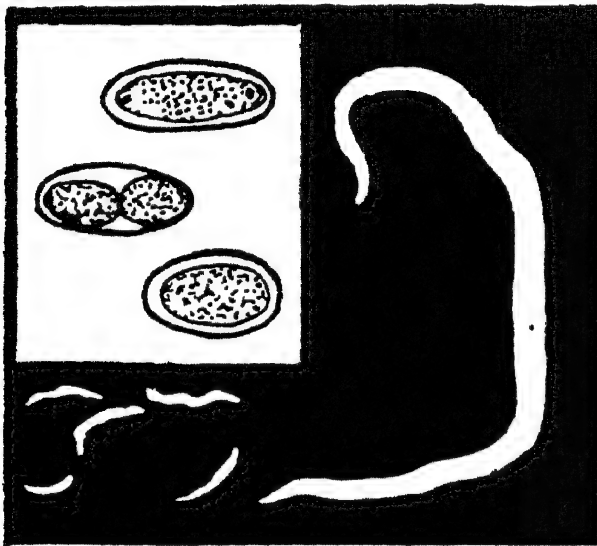
మన శరీరములో గుండ్రముగాను పొడుగుగాను వుండి రెండు చివరలను కొనలుచేరి యుండు పురుగులున్నవి. అవి సామాన్యముగా చిన్న పేగులలో నుండునవైనను అన్నకోశములోనికెక్క వచ్చును. ఒక్కొక్కప్పుడవి వాంతిలో వెళిపొవును లేక కంఠములోనికి ప్రావవచ్చును. అవి గాలి గొట్టము (క్వానకోశము) లోనికిపోయి పిల్లలను చంపవచ్చును. బిడ్డకు పేగులలో కొంచెము క్రిమిలే యున్న యవి యెట్టి లక్షణములు చూపక పోవచ్చును. బిడ్డకు పాములున్నవని ఆకలి పోవుట, ఒళ్లు తిప్పు మొదలగు లక్షణముల వలన తెలిసికొన వచ్చును. అప్పు డప్పుడు బిడ్డకు కడుపులో నొప్పి వచ్చును. ముక్కు నలుపుకొనుట, పండ్లు కొరు కుట కూడా బిడ్డ కడుపులో పాములున్నవని సూచించును. వైద్యుడు బిడ్డయొక్క మలము సూక్ష్మ దర్శినితో పరీక్షించి దానిలో నేలుగుపాములున్నవో లేవో చెప్పగలడు.

చికిత్స

ప్రేవులలోని క్రిములను నాశనపర్చడానికి హెట్రెజాన్ క్షేమకరమైన మందు. ఈ మందుతోనే దీనిని ఉపయోగించు పద్ధతులు కూడా ఇవ్వబడును.

మరియొక చికిత్స పద్ధతి యేదనగా:- చంటి బిడ్డకు మధ్యాహ్నము ఎప్పిమ్ సాల్ట్ పెట్టిన ఆ సాయంత్రమే (అర గ్రెయిను) వడ్ల గింజలో నగమెత్తు సేంటోన్ని.

యివ్వవలెను. బిడ్డ సులభముగా దీసికొనుటకు సేంటోనిన్ పంచదారతో కలిపి యివ్వవలెను. మరునటి ఉదయమున ఆర వడ్లగింజంత యెత్తును, ఆమధ్యాహ్నము మరియొక వడ్లగింజంత యెత్తున సేంటోనిన్ నివ్వవలెను. సేంటోనిన్ ఆఖరు మోతాదు ఇచ్చిన రెండు గంటలకు మరల ఎప్పమే సాల్ట్ ఈయవలెను. మందు పుచ్చుకొనుచున్న రెండు దినములు బిడ్డకు శాఖాహారము నీయరాదు. అన్నపు జావ, కోడి గ్రుడ్లు మాత్రమే యియ్యవలెను. వెన్నగాని, నెయ్యిగాని, ఏ విధమైన నూనెగాని ఉపయోగించరాదు. అహారము పథ్యముగా యియ్యకున్న పేగులోని క్రిముల్నియు చావవు. (పేగులోని పురుగులను చూడుము.)

పేగులలోని వ శిం కు
క్రి ము లు

ప్రతి బిడ్డకు తరుచుగా పేగులలో పురుగులు బయలుదేరును గాన సంవత్సరమున కొకసారి సేంటోనిన్ యియ్యవలెను. నొప్పి, ఒడలు తిరుగుట లేకున్నను రెండు మూడు క్రిములు పేగులలోనున్న అవి అహారము జీర్ణము కానియవు. అందు మూలమున బిడ్డ ఆరోగ్యము చెడును. ఎదుగుట నిరోధింప బడును.

సేంటోనిన్ విషమగుడచే చంటి బిడ్డలకు యెక్కువ మోతాదు లీయరాదు. సేంటోనిన్ తీసికొను చున్నప్పుడు బిడ్డ మాత్రము పచ్చ బడవచ్చును. దృష్టికూడా పచ్చిగా నుండవచ్చును. గాని యీ రెండును హానికరములు గావు. అవి త్వరలో మాయమగును.

వాన పాములు బయలుదేరకుండా చేయుటెట్లు?

కొందరు తలచునట్లు యేలుగుపాములు పిల్లల పేగులలో స్వభావికముగా బయలు దేరవు. వీటి గ్రుడ్లు ఆహార పానీయముల గుండా శరీరములో ప్రవేశించును. పేగులలోని క్రిములు లెక్కపెట్ట విలుకానన్ని గ్రుడ్లను పెట్టును. ఇవి విరోచనములగుండా బయలుపడును. ఈ గ్రుడ్లు మలముతో నేలపై వ్యాపించి చెరువులలోను యేళ్లలోను కాభాహారములమీద నుండును.

ఈ పురుగులు రాకుండా చేసికొనుటకు కాగబెట్టిన నీటినే త్రాగవలెను. సంతలలో కొన్న కాభాహారములను తినుటకు ముందు ఉడకబెట్ట వలెను. పండ్లు తినుటకు ముందు వేడినీటిలో కడిగి తొక్క తియవలెను.

కొన్ని రకములు పేగులలోని క్రిములు, కుక్క పేనులలోను, పిల్లి పేనులలోను వుండును. కుక్కగాని పిల్లిగాని బిడ్డల చేతులు నాకిన క్రిమి గ్రుడ్లు బిడ్డ నోటిలోనికి పోవును. కుక్కలను పిల్లులను ఇంట్లలోనికి రానియరాదు. అవి బిడ్డలను చేతులను నాకనియరాదు.

కొంకిపురుగుల రోగము

కొన్ని తావులయందు పది మందిలో తొమ్మిండుగురికి నులి పురుగులుండును. ఇది సాధారణముగా వచ్చినట్టియు అతి సులభముగా నిరోధింప దగినట్టియు రోగము. వెనుక కొన్ని ప్రదేశములలో నుండువారు సోమరులనియు పనికిమాలిన వారనియు దలచెడివారు. కాని తరువాత పురుగుచే పీడింప బడుటచే వారు బలహీనులును పనులు చేయుటకు అనమర్థులైరని తెలిసికొన బడినది. రోగము వ్యాపింపకుండా చేయుటకు ప్రయత్నము చేసిన తర్వాత అంతకు పూర్వము సోమరులనియు పనికిమాలిన వారనియు దలపడువారు శక్తి వంతులును పాటు పడేవారును అయిరి.

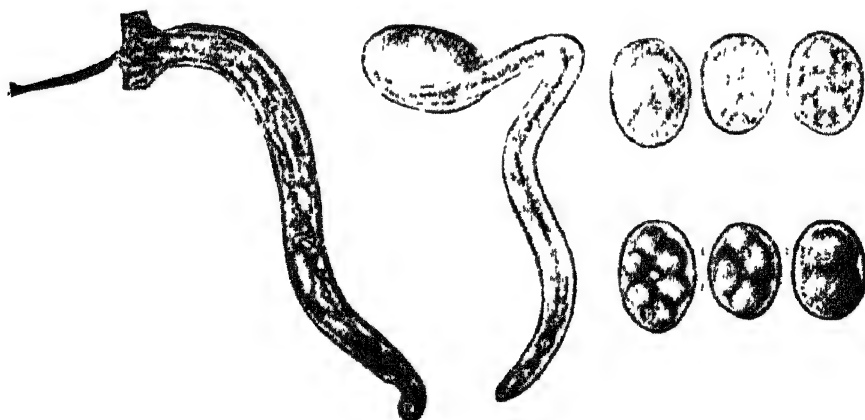
నులిపురుగు గుండ్రని తెల్లని చిన్న పురుగు. అది అంగుళములలో మూడవ వంతు మొదలు నగము పొడుపును చారమంత ఆకృతియు గలది. మామూలు పేకచారము అరంగుళము ముక్కలుగా కత్తిరించిన ప్రతి ముక్కయు నులి పురుగువలె నుండును. ఇవి పెద్ద పిన్నల శరీరములో బ్రవేశించును. ఒక్కొక్క పూడవి పది యిరువదికంటె హెచ్చుండవు. కాని ఒక సమయములో కొన్ని వేలుండును. అవి పేగులలోని పల్లిన పొర నంటుకొనియుండి రక్తమును పీల్చును.

అవి రక్తమును పీల్చుచేగాక వుండు చేయును. వాటి నుండి యెల్లప్పుడు రక్తము ప్రవహించు చుండును. రక్తనష్టము నులిపురుగుచేయు విషమును మనుష్యుని బలహీనముగా చేసి పాలిపోవ చేయును. బలము చాలా తగ్గుటచే క్షయ మొదలగు వ్యాధు లంకురించును. నులిపురుగుచే బాధింపబడు బిడ్డలు పాలిపోయి సూక్ష్మ ఆకృతి గలవారగుదురు. వారి శరీరక వృద్ధిని బుద్ధి బలమును వృద్ధి పొందక నిలిచిపోవును. శరీరకాబివృద్ధి యెంత మొండిపడు ననగా పడునెనిమిది యిరువది యేండ్లవాడు పది పండ్రెండేండ్ల వానివలె నుండును. ఒక పిల్లవాని శరీరములో చాలా నులిపురుగులున్న ఆతని విద్యాబివృద్ధి మందముగాను వెనుకబడియు నుండును.

నులిపురుగు రోగముయొక్క సర్వయోగ లక్షణములు

చర్మము పాలిపోవుట, సోమరితనము, కడుపులో అప్పుడప్పుడు నొప్పి, మానసిక సోమరితనము, మన్నుగాని నున్నముగాని తినుట, ఇవి పిల్లలలోగాని పెద్దలలోగాని నులిపురుగులున్న లక్షణములని తెలిసికొన వలెను.

వైద్యుడు మలము సూక్ష్మదర్శినితో పరీక్షించి ఒకనికి నులిపురుగు లున్నవో లేవో నిశ్చయముగా చెప్పవచ్చును.

గుండ్రు దళనుండి వెద్దవగు వరకు కొంకిపురుగుయొక్క ఆయా దళలను చూపు పటము

అరికాళ్లలోను, కాలి వ్రేళ్లమధ్యను దురదగా నున్నప్పుడే వంకి పురుగులు కాలి చర్మముద్వారా శరీరములో ప్రవేశించుచున్న వన్నమాట.

నులిపురుగు రోగము వ్యాపించుట, దానిని నిరోధించుట

నులిపురుగులు పేగులలో లెక్కింప శక్యముగానన్ని గ్రుడ్లు పెట్టును. అవి మలముతో బయటకు పోయి మల మెక్కడ పడునో అక్కడ వ్యాపించును. గ్రుడ్లు పెట్టవై పది రోజులలో చిన్న పురుగులగును. ఈ చిన్న పురుగులు మలము వెదజల్లబడిన ప్రదేశములలో నెల్ల, పొలములలోను భూమిలో నుండును. అవి శరీరములో పచ్చికూరల ద్వారాను, కాగబెట్టని నీళ్లద్వారాను బ్రవేశించును. ఈ పురుగుల రోగము తగులు వారిలో చాలా మందికి కాలిజోళ్లు లేకపోవుటచే తగులును. భూమిలోనున్న చిన్న పురుగులు పాదములమీదకు, చేతులమీదకు, పిఱులమీదకు నెక్కి చర్మముగుండా లోపల ప్రవేశించును. చర్మముగుండాదోయి పేగులలో ప్రవేశించి దానిలోని పలుచని చర్మము కఱచి రక్తమును పీల్చును.

రోగము నిరోధించుటకు ముఖ్యముగా చేయవలసినది మలముచే భూమిని యశుభ్రపర్చరాదు. ఇది చేయుటకు సరియైన మరుగు దొడ్లను కట్టించి సరిగా నుపయోగింప వలెను. ఈ వంకి పురుగుల రోగమువలన వారు భూమిమీద మలవిసర్జనము చేయక మరుగు దొడ్లలో చేసిన రోగము నతిత్వరగా నిర్మూలము చేయవచ్చును. ప్రజలు భూమిమీద మల విసర్జన చేసినంతకాలము మరుగు దొడ్లలోని మలము వర్షముచేతను, పండులచేతను, కోళ్లచేతను వ్యాపింప చేయబడి నంత కాలమును, ఈగలచే నిండ్లలోనికి దీనికొని పోబడినంత కాలమును వంకి పురుగు రోగము చాలా బాధకరముగా నుండును.

మరుగు దొడ్లలో మూసియుండుటకు వీలుగానున్న బాల్బీలుండ వలెను. ఈ బాల్బీలు ప్రతిదినము ఖాళీచేయుచుండ వలెను. దానిలోని మలము తొలలలోని భూమిపై పారవేయరాదు. దానిని భూమిలో పూడ్చి పెట్టవలెను. మరుగు దొడ్డి కట్టి దానిలోనికి ఈగలు రాకుండా చేయలేనియెడల తరువాత చేయగల మంచి పని భూమిలో లోతైన గొయ్యి త్రవ్వట. పెద్ద పెద్ద నంసాదించి (దానిలో ఈగలు దూరగలిగినంత ఖాళీ లుండరాదు) దాని అడుగున ఒక రంధ్రము చేయవలెను. ఈ పెద్ద భూమిలో త్రవ్విన గోతిమీద బొర్లించి పెద్ద అడుగు ఆంచును మట్టితో దాపడము చేయవలెను, ఖాళీ స్థలములలో నుండి యేమి

రాకుండా చూడవలెను. పెట్టెలోని రంధ్రముకంటె పెద్దదగు బల్లతో పెట్టె నుపయోగించునపుడు వానిని కప్పవలయును. కొంతకాలమైన తరువాత పెట్టెయున్న గొయ్యి పూర్ణవలెను. ఇట్టి యేర్పాటు ఈగలు మలముపై వ్రాలకుండగను మలము భూమిపై వ్యాపింపకుండగను చేయును.

వంకి పురుగులు భూమిలో ఆరు నెలలకంటె అధిక కాలము జీవించి యుండగలవు. అందుచే మలము చల్లబడిన తోటలో పాదరక్షలు లేకుండా మలము వేసిన యేడాది లోపల నడువరాదు.

ప్రతివారును వంకి పురుగులు తమ్ము పీడింపకుండా యీ క్రింది విధముగా చేయవలెను. ఎప్పుడు పాదరక్షలు లేకుండా బైటికి పోరాదు. చేతులతో పాలము లోగాని, తోటలోగాని త్రవ్వరాదు. కాగ బెట్టని నీరు త్రాగరాదు. ఉడకబెట్టని శాఖా హారములు తినరాదు.

పిల్లలు బట్ట లేకుండా తిరుగునపుడును, పిఱులమీద బట్టవేకుండా నేల మీద కూర్చున్నపుడును ఈ పురుగులు శరీరము మీదకు యెక్కును.

చికిత్స

కొంకి పురుగులకు ఈ క్రింది చికిత్స డాక్టర్లు సి. ఏ. మేపిల్ స్టోను, ఏ. కె ముఖర్జీ డాక్టర్లు వ్రాసిన హెల్త్ బుల్లెటిన్ నెం 1 లోను వ్రాయబడినది. వీరు కలకత్తా ట్రాఫిక్ స్కూల్ ఆఫ్ మెడిసిన్ కు చెందినవారు.

టెట్రాక్లోరాతైలెన్ (Tetrachlorethylene) నీరసించి పోయిన వారికిగాని, చిన్న పిల్లలకుగాని, ముదునలులకుగాని నిండు గర్భిణులకుగాని ఉపయోగించ బడవచ్చును.

దీనిని ఉపయోగించు పద్ధతి అతి సామాన్యము. పెద్ద వారికి 4 సిసిలును, చిన్న పిల్లలకు వారి వయస్సునకు తగినట్లును ఇవ్వవచ్చును. 10 మినిమముల చినపొడియము కలిపిన ఎప్పిమ్ సాల్టు (4-8 డ్రాక్యున్ 1టిస్పూనుడు) లో వేసి బాగుగా కలిపి వెంటనే త్రాగవలెను. తల తిరుగునట్లుండ వచ్చును. మూడు నాలుగు గంటలలో మూత్ర విసర్జన ఆరంభమగును. మూత్రవిసర్జన అయిన తరువాత తల తిరుగుట తగ్గిపోవును. అంతకు ముందురోజు భోజనము తగ్గించుట అవసరముండక పోవును. భోజనమునకు ముందే అత్యుదయముననే ఈ మందు పుచ్చుకొన వలెను. సాఫీగా విరేచనము అగువరకు భోజనము తినరాదు. అవసర

మైతే మూడు గంటల తరువాత ఎప్పుడూ సాల్టా మరొక మోతాదు వుచ్చుకొన వచ్చును.

ఈ మందు గుండెకుగాని, మాత్రపిండములకుగాని, కాలేయమునకుగాని నిరహాయ కరమైనది. సాయంకాల సమయమునకు రోగి మరల యవాతఘంగా తన పనికి పావచ్చును.

లేత దశలో నున్న వ్యాధికి ఒక మోతాదు సరిపోవును. కొంచెము ముదిరిన కేసులకు పదిదినముల వ్యవధిలో రెండు మూడు సార్లు చికిత్సలు తీసికొన వచ్చును. ముదిరిన కేసులలో నాలుగు లేక మరీ అవసరమైతే ఐదు సార్లు చికిత్స అవసరమై యుండును.

హార్ప్స్ ఆండ్ డోమ్ వారు తయారుచేయు క్రిస్టాయిడ్స్ (Cerystoids) అను మరొక మందు కలదు. ఇది వాడడం చాలా తేలిక. ఐదు మాత్రలు లేక కాప్పుల్స్ కల ప్యాకెట్టులతో అమ్మెదరు. ప్యాకెట్టిలలోనే ఇది వాడే రీతికూడా ఉండును.

కొంకి పురుగులు ప్రబలముగానున్న ప్రదేశములలో ఈ చికిత్స ఆరు మాసముల కొకసారి తీసికొనుట మంచిది.

దారపు పురుగు (నులిపురుగు)

ఈ పురుగులు తెల్లగాను చిన్నవిగాను అంగుళములో మూడవ వంతు పొడుగుగాను ఉండును. అవి సాధారణముగా పేగుల చివరనుండి అననములోను అననమువద్దను దురద పుట్టించును. ఈ పురుగులు విరోచనముతో పడును. అవి పేగులలోనుండి బట్టలలోనికి ప్రాకును. అడపిల్లలలో నవి మర్మావయవము లోనికి పోయి దురద పుట్టించి నీరు కారునట్లు చేయును. ఈ పురుగులు బలహీనులగు మురికి పిల్లలలో సామాన్యముగా నుండును.

చికిత్స

ఈ పురుగులు పోగొట్టుకొనుటకు ఈ క్రింది చికిత్స వాడబడవలెను:—

జెనిషియన్ వయలెట్ (ఎంటరిక్ కోటెడ్ కాప్పుల్స్ Gentian Violet

Enteric coated capsules).

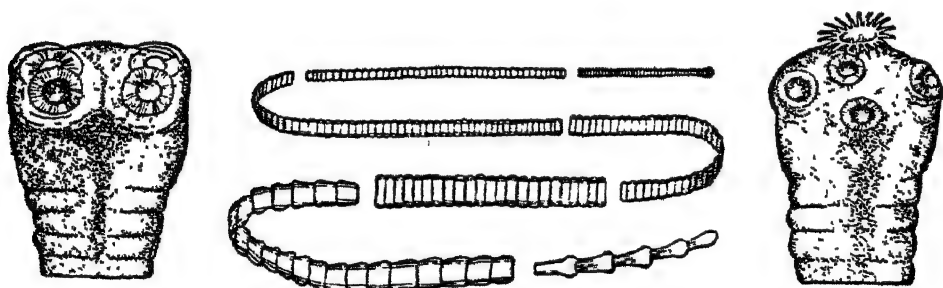
చిన్నపిల్లలకు: $1/6$ గ్రా. దానికి మూడు సార్లు బోజనముతో 8 రోజుల వరకూ. ఒక వారము విశ్రాంతి తరువాత చికిత్స కొనసాగించ వలెను.

పెద్దలకు: $3/4$ గ్రెయినులవి 2 లేక 0.3 గ్రాముల కాప్పుల్యు దినానికి మూడు బోజనముతో వుచ్చుకొన వలెను. ఒక వారము విశ్రాంతి అయిన తరువాత మరలా చికిత్స ప్రారంభించ వలెను.

పిల్లవాడు అననమువద్ద గోకిన నులిపురుగుల గ్రుల్ల వేళ్లమీదకును గోళ్ల క్రిందకును వచ్చును. ఈ పురులుగున్న పిల్లల చేతులు తరుచుగా కడుగు చుండ వలెను. పిల్లవానికి తిరిగి ఆ పురుగు లంటుకొనకుండా చేయుటకు ఈ జాగ్రత్తలన్నియు దీనికొన వలెను.

బద్ది పురుగు (శేపువార్మ)

ఈ పురుగులు పొడుగుగాను పల్చగాను ఉండి పది యిరువది యడుగుల పొడవుండును. ఇది పిల్లలతోను, కుక్కలతోను కలిసి యుండుటచేగాని తెల్లని

ఎడమది: పశుమాంసము నందు శేపు పురుగు అను ఒక విధమైన ఏటిక పాము యొక్క తల

మధ్యది: శేపు పురుగును ఏటిక పాము యొక్క జేహము

కుడిది: పంది మాంసమునందుండు శేపు పురుగును ఏటిక పాము.

మచ్చలున్న గోమాంసము పంది మాంసము తినుటచేతగాని బయలుదేరును. గోమాంసములోను పంది మాంసములోను తెల్లగానున్న మచ్చలు చిన్న బేపు పురుగులు. అట్టి మాంసము బాగా ఉడక బెట్టకుండాగాని, వేయించకుండాగాని తిన్నచో చిన్న బేపు పురుగులు పేగులలో ప్రవేశించి చాలా పొడుగుగా ఎదుగును.

ఒక మనిషికి బేపు పురుగులున్నవని చెప్పటకు సరియైన లక్షణములు లేవు. మైన లక్షణములున్న అవి ఏవన అజీర్ణము, నులికడుపునొప్పి, పాలిపోవుట, ల నొప్పి, తల తిరుగుట. నిశ్చయమైన నిదర్శన మేదనగా పురుగుయొక్క ంధులు మలములో కన్పడుట.

చికిత్స

పురుగు తల వెడలగొట్ట వలెను. తల వెడలగొట్టని యెడల పురుగు పెరుగుచునే యుండును. చికిత్సా విధాన మి క్రింది విధముగా నుండును:—

చికిత్స చేయుటకు పూర్వము రెండు దినములు గట్టి ఆహార మేదియు యరదు. వరి జావ, కోపి గ్రుడ్లు, చారుమాత్ర మీయవలెను. రోగిని మంచము పై పరుండబెట్టి రెండు రోజు లల్లే యుంచుము. మొవటి దినము ఉదయమున తిముద మిమ్ము. ఆ రోజంతయు ఆహార మేమియు యియరదు. రెండవ దినమున ఆయివెండ్ర పిల్లలైన ముప్పది చుక్కలు ఒలయోరెజిన్ (Oleoresin.) మొగ మొక్క రసమిమ్ము. అది రుచిగా నుండదు గావున వరి జావతో కలిపి తియవలెను. రెండవ మోతాదు పైరసము రెండు మూడు గంటలైన తరువాత యివలెను. మొగ మొక్క రసము రెండవసారి దీనికొన్ని నాలుగైదు గంటలకు తిముదము ఒక పెద్ద మోతాదు తియవలెను. పిల్లవానికి విరోచన మగునప్పు డామలము వేడినీళ్లున్న శుభ్రమైన పాత్రలో పట్టి పురుగుయొక్క తల పడిపోయి పదో లేదో చూడవలెను.

బేపు పురుగు వ్యాపకము మనుష్య మలము పూడ్చి పెట్టుట మీదను, తిను మాంసము బాగా ఉడక బెట్టుటమీదను ఆచారపడి యుండును. కుక్కల మొక్కయు, పిల్లల యొక్కయు, పేగులలో ఈ బేపు పురుగులుండును. కాన నాటి నిండ్లలోనికి రానియరదు వాటిని చేతులను ముఖములను నాకనీయరదు

“ట్రీకినా”

పంది మాంసము తినుటద్వారా ఈ క్రిమి దేహములో ప్రవేశించును. ఇవి పేవులో నిలిచి యుండక కండరములలో ప్రవేశించి బాధ కలిగించును. జ్వరము కూడా రావచ్చును. దేహముయొక్క ఆయా కండరములు బాధ కలిగించును అవయవములు కదలునపుడు వ్యాధి ఎక్కువగును, గాని కీళ్లలోనొప్పి ఉండదు

ఒత్తిడి తగిలినపుడు బాధ ఎక్కువగును. కంటి క్రింద వాపు ఊపిరాడకపోవుట చిహ్నములలో కొన్ని.

ఫలప్రదమగు చికిత్స ఏదియును లేదు. ప్రేవులలో నిలిచియున్న క్రిములను వెలివేయుటకు అముదము ఎసిమాలు ప్రతిదినము ఇచ్చుచుండ వలెను. శరీర మంతటిలో కండరములలో నున్న క్రిములను వెలువేయుట దుస్సాధ్యము. ఈ వ్యాధి రాకుండా చేయవలెనంటే పంది మాంసము పూర్తిగా వర్జించ వలెను.

గొంతుక, నాశితముల వ్యాధులు

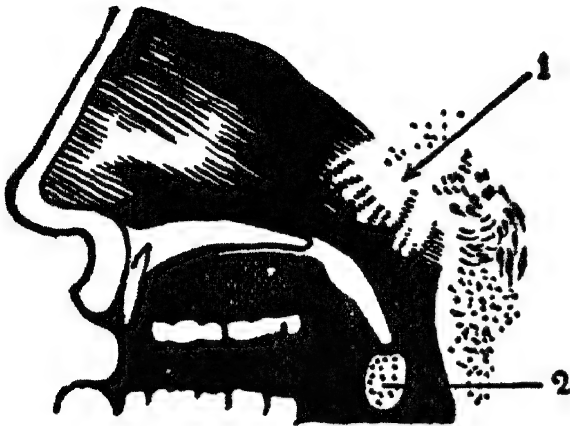
గవద బిళ్లలు, ఎడినోయిడులు

నోటిలో గాలి పిల్చువారి లక్షణము లేవనగా:- ముక్కు కారుట, ముక్కు పుండుగా నుండుట, ముక్కు ఎగపిల్చుట, ముక్కు దగ్గర నోటి దగ్గర వుండ్లు, ఎరుపు కండ్లు, చదువులో మందము, గుర్రు పెట్టుట, నోరు తెరచుకొని నిద్రించుట, చెవి నొప్పి పెట్టుచున్నట్లు చెవి దగ్గర చేయి పెట్టుకొనుట, నోరు తెరచుకొని చూచుట. నోటితో గాలి పిల్చుటకు చాలావరకు కారణము గొంతుకలో నిరుప్రక్కలనున్న మాంస గ్రంథులు. సరిగా నాహారములేని పిల్లలకు, అనారోగ్య ప్రదేశములలో నివశించు వారికి ఈ మాంస గ్రంథులు పెద్దవగును. ముక్కు నోరు కలియు చోటుకు వెనుక యీ యెడినోయిడ్లు టైలుచేరును. అవి యెఱ్ఱగాను, పొట్ల వుప్పు అకారముగాను ఉండును. అవి వ్రేళ్లమీద బయలుదేరు మొటిమలవలె నుండును. అవి ముక్కు వెనుక నుంచి వ్రేలాడుచు దానిని మూసివేసి పిల్లవానిని నోటి గుండా పిల్చునట్లు చేయును. (ప్రక్క వుటలోని పటము చూడుము.)

గాలి నోటి గుండా పిల్చునపుడు దుమ్మును సూక్ష్మజీవులు ముక్కులో నుంచి గాలి పిల్చినప్పటికంటె చాలా ఎక్కువగా లోనికి పోవును. ఎడినోయిడ్లు యున్న వారికి తరుచుగా చెవిలో నొప్పివచ్చును. చెవినుండి చీము కారిన కొంచెము కారును. చెవిలో నొప్పిగాని చీము కారుట గాని యున్న పిల్లవానికి చెవుడుపట్టు ప్రమాదమే గాక అంతకంటె యెక్కువ ప్రమాదకరమైన మెదడు జ్వరము రావచ్చును.

పిల్లవాని నోరు తెరువమని గరిచెకాడతో నాలుక నొక్కిన గవదబిళ్లలు గొంతులో

నికి చొచ్చుకొని వచ్చుచున్నచో మో చూడవలెను. గవద బిళ్లలు జబ్బు పడనప్పుడ వి గొంతులోనికి చొచ్చుకొని యుండవు. అవి గొంతువలనే కొద్ది యెత్తు రంగు గల విగా నుండును. పెద్దపైన గవదబిళ్లలు చాలా యెత్తుగా నుండవచ్చును, లేక అవి

- (1) ఎడినోయిడ్లు
(2) గవద బిళ్లలమీద మచ్చ

తెల్లని మచ్చలుగా నుండును. లేక వాని పైని పసుపురంగు చీముండును. పిల్ల వానికి గవదబిళ్లలు హఠాత్తుగా ఉచ్చిన యెడల పిల్లవాడు గొంతు పచ్చి పుండుగా నున్నదనును. జ్వరము తలనొప్పి వచ్చును. అహారముగాని నీరుగాని మ్రింగునపుడు గొంతులో నొప్పి యెక్కువగును.

చికిత్స

పిల్లవానికి యెడినోయిడ్లు ఉన్నచో సమర్థుడగు వైద్యునియొద్దకు దీనికొని పోయి వాటిని తీయించివేయవలెను. ఎడినోయిడ్లు హానికరములు కావని తామ నము చేయక శీఘ్రమైనంత త్వరలో వాటిని తీయించి వేయవలెను.

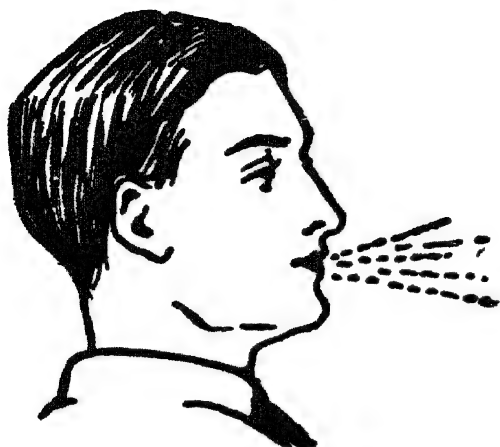
గవదబిళ్లలు ఎప్పుడు పెద్దవిగా నుండక, వాపు బాధ హఠాత్తుగా వచ్చునో అప్పుడు అముదము గాని, ఎప్పమ్ ఉప్పుగాని యిచ్చి మెడకు దవుడ క్రింద కాప డములు పెట్టవలెను. నెం 10 రు పట్టి మందుగాని, నెం 11 రు పట్టి మందు గాని పుక్కిలించుట కుపయోగించవలెను. (50-వ ప్రకరణము చూడుము). ఈ మందు పుక్కిలించుటకే గాక వాచిన గవదబిళ్లల మీద చాలాసార్లు పూయవలెను.

రొంపలు

మరి యే యితర రోగములకంటె చాలామంది రొంపలుచే నెక్కువగా బాధ

పడుదురు. కొందరికి తలలోనో రొమ్ములోనో రొంప ఉండును. ఒకటి తగ్గక మునుపు రెండవది వచ్చును.

సాధారణ రొంపలు ప్రమాదకరములు గాకపోయినను అవి న్యూమోనియా, క్షయ, కీళ్లజ్వరము, చెవుడు మొదలగు తీవ్ర రోగములకు తోవ తయారుచేయును.

దగ్గుట వలన రొంప పురుగులను
ప్రబలింప జేయుట

రొంపలు రాకుండా చేయుట

రొంప రాకుండా చేయుట అనేక విషయముల మీద ఆధారపడి యుండును. సరియైన ఆహారము, ప్రతిదినము వ్యాయామము శరీరమును సరియైన స్థితిలో నుంచును. ఇది యొక ప్రధాన విషయము. ప్రతి దినము పూర్తిగా బుజించి చెమట పట్టువరకు వ్యాయామము చేయువారికి తరుచుగా రొంప పట్టును.

పరిశ్రమ చేయక పొవుట రొంపకు సామాన్య కారణము. ప్రతి దినము మామూలుగా చన్నిళ్లస్నానము చేయుటవల్ల రొంప పట్టదు. రొంపగా నున్నవారిని తాకవద్దు. రొంపలు సామాన్యముగా పది మందితో తలుపులు వేసియున్న గదిలో కూర్చున్నప్పుడును, ట్రాము బండ్లలోను, పది మంది చేరినచోటను రొంప మరి యొకని ముఖముమీద తుమ్మినను, దగ్గినను ఆ రెండవ వానికి ఆ రొంప తప్పక పట్టును.

చికిత్స

చికిత్స త్వరలో ప్రారంభించిన రొంప యెక్కువగాదు. రొంప పట్టు లక్షణములైన, తుమ్ములు, కండ్లు నీరు కారుట, కొద్దిగా తలనొప్పి, ముక్కుభారము

కనబడినప్పుడది యొక్కవగాకుండా నిరోధింప వలెను. ఒక మంచి పద్ధతి యేమనగా యింటలో నుండి బయటికి పోయి తోటలో త్రవ్వగాని, వడిగా నడిచి గాని బాగా పరిశ్రమ చేయవలెను. చెమట కారేవరకు పరిశ్రమ చేసి అప్పుడు వేడి నీళ్లలోనుండి లేచినతరువాత ఒంటిమీద చన్నిళ్లు పోసికొని తువ్వలుతో బాగా తుడువ వలెను.

రొంప ఒకటి రెండు రోజులనుంచి యున్నయెడల వేడిపాద స్నానమును, కాలిస్నానమును చేయవలెను. (20 వ ప్ర కరణము చూడుము) వేడినీళ్లు బాగుగా వెచ్చనగుటకు వేడి నీళ్లు చేర్చుచుండుము. పాదములు, కాళ్లు, వేడి నీళ్లలో నుండగా నిమ్మరసము వేసినదిగాని వేయనిదిగాని వేడినీరు చాలా త్రాగవలెను. పాదములు, కాళ్లు వేడినీటిలో చెమట కారుట ప్రారంభమగువరకు ఉంచి యీ విధముగా చెమట పట్టుచుండునట్లు చేయుము. ఉదయమున లేవగానే శరీరము వేడి నీటి స్పృశితో తుడువ వలెను. ఆ రోజున వేడి జావ మెత్తగా ఉడికిన కోడి గ్రుడ్లు, పండ్లు, మాత్రమే తినవలెను. ఈ చికిత్స రొంప తగ్గుటలో పనిచేయును.

వేడినీళ్ల పాదస్నానము చేయుటకు అముదమో లేక యెస్సమ్ ఉప్పొ మరి యేదోయొక విరోచనముల మందుయో దీసికొనుట మంచిది. వీటికి బదులు 16 డిగ్రీల వేడి నీటితో యెనీమా దీసికొన వలెను. (20 వ ప్రకరణము చూడుము) నెం 10, 11 రు గల నోరు పట్టిబాబతు మందుతో దినమునకు మూడు సార్లు కంఠము శుభ్రపర్చ వలెను. ముక్కు దిబ్బడ వేసినను, కంపు పదార్థము ముక్కు నుండి కారుచున్నను పుక్కిలించుట కుపయోగించు మందు వెచ్చచేసి ముక్కులోనికి పీల్చవలెను.

విష పడినెము (Influenza)

ఈ అంటురోగము ప్రతి వత్సరము వచ్చును. రోగ లక్షణములు సాధారణ పడినెమువలె నుండునుగాని అంతకంటె తీవ్రముగా నుండును. మొదట ముక్కు బరువుగా నుండును, తుమ్ములు వచ్చును, కండ్లు నీరు కారును, తల వీపు నొప్పియగును, పొడి దగ్గు, కొంచెము జ్వరము వచ్చును.

ఇది చాలా అపాయకరమైన రోగము. ప్రతి సంవత్సరము చాలామంది వృద్ధులను చంపును. నీరసముగా నున్నవారి కిరోగము వచ్చిన వారు సాధారణ ముగా చనిపోవదురు.

చికిత్స

విష పదీనము ప్రబలమైన అంటు రోగము. ఇంటిలో ఒకరి కిరొగము వచ్చిన వారు తుమ్మునపుడు దగ్గునపుడు ఒక జేబురుమాలు నోటిమీద పెట్టుకొన వలెను. అతడు కాగితములో చీదుచు ఉమ్మివెయుచు నుండ వలెను. ఆ కాగితములు తరువాత తగలబెట్ట వలయుము. ఇంటిలో యితరు లుపయోగించు తువ్వార్లు పాత్రలు రోగి యుపయోగించ రాదు.

రోగము ప్రారంభము కాగానే రోగి ముందమెక్కి వలెను. పడిసెములకు యీ ప్రకరణమున చెప్పినట్లు పాదమునకు, కాలుకు వేదినీళ్ల స్నానముచేయ వలెను. రోగి చాలా నీర్లుగాని లెమిరెవేగాని త్రాగవలెను. పాదములు వెచ్చగా ఉంచవలెను. పాదములవద్ద వెనికతో నింపిని గుసాలు పెట్టుటవనకము కావ మును. జావ నూపు, ఉడకపెట్టిన కోషిగుడ్డు, పండ్లు మాత్రమే ఆహారముగ నీయవలెను. వ్యసకు యీ ప్రకరణములో రోమ్ము పడిసెమునకు చెప్పిన చికిత్స వేయవలెను. అపెంకప్పులోని గెం 9 చీటి మందు రోజుకు మూడు సార్లు స్రక్కిలింప వలెను. ఇవి నోటిలో కింఠమును శుభ్రముగా నుంచి రోగము నెవులకు చెవుడు పట్టకుండా చేయును.

రొమ్ముయొక్క వ్యాధులు

న్యూమోనియా

ఊపిరి తిత్తుల జ్వరము న్యూమోనియా పురుగు మూలమున వచ్చు నొక ఊపిరి తిత్తుల రోగము. ఈ రోగము సాచారణముగా ఎక్కువ చలితో హఠాత్తుగా ప్రారంభమగును. స్వల్ప కాలము బాధకరమగు పొడిదగ్గు వచ్చి ఉచ్చాస్యన నిశ్వాసములు చాలా యెక్కువగును. రోగి వెలికిల (వీపుమీద) పరుండక యేదోయొక ప్రక్కకు తిరిగి పరుండును. ముఖము ఒక చెంపగాని రెండు చెంపలుగాని యెఱ్ఱపడును. పెదవులమీద జ్వరపు పాక్కులు కన్పడును. పడిన కళ్లే రక్త వర్ణముగా నుండును. జ్వరము 7, 9 లేక 10 దినములు హెచ్చు గానున్న తరువాత చాలా చెమట పట్టి హఠాత్తుగా జ్వరము తగ్గును. దీని తర్వాత రోగికి కులాసగా నుండును. ఏదో అపాయము రాకున్న యెడల క్రమముగా తగ్గుచు రెండు మూడు వారములలో స్వస్థత పడును. కొందరు తగ్గక పూర్వమే చనిపోయెను జ్వర తీవ్రము తగ్గినతర్వాత న్యూమోనియా చేతగాని, ఊపిరి తిత్తుల క్షయ వచ్చుటచేతగాని ప్రాణము పోవును. న్యూమోనియా వచ్చిన పది మందిలోను ముగ్గురు నలుగురు చనిపోయెను. మత్తు పదార్థములు విరివిగా నుపయోగించు వారికి న్యూమోనియా వచ్చిన సాచారణముగా తగ్గదు.

నిరోధము, మానుట

న్యూమోనియా పురుగులు విరివిగా వ్యాపించును. వాటినుండి తప్పించు కొని శరీరమునందు ఆరోగ్యముగాను జలముగాను ఉన్నచో న్యూమోనియా పురు గులు దానికి హాని చేయజాలవు. శరీరమునకు నూక్మ జీవుల నిరోధించుటకు

స్వభావముగా గల శక్తి సారాయి త్రాగుటచేతను, పాగాకు ఉపయోగించుట చేతను, సరియైన ఆహారము తినకపోవుటచేతను, చాలా ఆహారము తినుట చేతను చీకటిండ్లలో నుండుటచేతను, తలుపులు కిటికీలు మూసికొని పరుండుట చేతను, మునుకు వేసికొనుట చేతను, గూనుగా కూర్చుండుటచేతను, రొంప పట్టుటచేతను తగ్గిపోవును.

స్వామోనియా ముక్కునుండి కారువాటి మూలమునను, కళ్ళ మూలము నను దగ్గుట తుమ్ముట మూలమునను వ్యాపించును. ఇతరులు ఉపయోగించిన దాహపాత్ర లుపయోగించుటచే స్వామోనియా వచ్చును. వీధులలో దుమ్ముగాలి పిల్చుటచేతను, ఇండ్లుతుడిచిన దుమ్ముగాలి పిల్చుటచేతను స్వామోనియా పురుగులను మనము లోనికి పిల్చుటచే ఆరోగము వచ్చును. రోగమువచ్చు విధానము వివరించుటచే నది రాకుండా జేసికొనుటెట్లో దానినుంచియే తెలియగలదు.

చికిత్స

సల్ఫా, పెన్సిలిన్ ఔషధములు కనుగొన బడినప్పటినుండి స్వామోనియా వల్ల కలిగే మరణములు ఎక్కువగా తగ్గించ బడినవి. సల్ఫాధయజాల్, సల్ఫా డయజిన్ మాత్రలు ఈ వ్యాధికి చాల జయప్రదముగా పని చేయును. ఇవి చిన్న మందుల కొట్టులోసహితం దొరుకును. వైద్యుని సలహా మీదనే ఇవి వాడబడవలసి యున్నది. మందు ఇచ్చిన ఇరువైనాలుగు లేక నలభై ఎనిమిది గంటలలో జ్వరము దిగిపోవును. జ్వరము తగ్గిన తరువాత మూడు దినముల పరకు మందు వాడుచునే వుండవలెను. జ్వరము తగ్గిన వెంటనే మందు ఆపిన కొన్ని దినములకు జ్వరము తిరుగ బెట్టును. కొన్నిసార్లు మొదట వచ్చిన దానికంటె తీవ్రముగా నుండవచ్చును. పెన్సిలిన్ అన్ని మందుల పాపులలోను దొరుకు మందు ఇది స్వామోనియాను ఎదిరించుటలో సల్ఫామందుల కంటె ఎక్కువ ఫలప్రదముగా పని చేయును.

రోగికి గాలి ధారాళముగా వచ్చునట్లు చూడవలెను; అతని పాదములు వెచ్చగా నుంచవలెను.; ఎనీమావ్వారాగాని కాతెట్రిక్స్ వ్వారాగాని మలవిసర్జన సాఫీగా అగునట్లు చూడవలెను.

రోగి కళ్లలోను ఉమ్మిలోను చాలా స్వామోనియా పురుగులుండును గాన యది చాలా ప్రమాదకరము. అతడు కాగితములోగాని పాతగుడ్డలోగాని ఉమ్మి వేయవలెను. దానిని తరువాత తగులబెట్ట వలెను.

చిన్న పిల్లలలో న్యూమోనియా

ఈ ప్రకరణము మొదటి భాగములో పెద్దవారి న్యూమోనియాకు జెప్పిన చికిత్సయే పిల్లలకును చేయవలయును. పిల్లవాడు బాగా గాలి తగులుచోట నుండవలయును. పాదములు వెచ్చగా నుంచవలెను. పిల్లవాడు మూమూలుగా దీసికొను ఆహారము తగ్గించవలయును. ఈ ప్రకరణము మొదటి భాగములో చెప్పినట్లు రొమ్ముమీద చల్లని గుడ్డలువేసి పాదములు వెచ్చగా నుంచవలెను. ఆవల పట్టీలు రొమ్ముపై నొప్పిగా నున్నచోట వేయవలయును. ఆరు భాగము ఆవల పిండి వేయవలయును. వేడి నీళ్లతో కలిపి పలుచని గుడ్డమీది పూయ వలెను. ఇది వంటిమీద అంటించ వలెను. చర్మము బాగా యెఱ్ఱపడిన తరువాత యీ పట్టీ తీసివేయవలెను. అది తిరిగి వెచ్చచేసి నాలుగైదు గంటలలో కొన్ని కొన్ని నిమిషములకాలము పోయవలెను. పిల్లవాడు త్రాగ గలిగినంత నీరు యివ్వవలెను. నిమ్మరసము కలిపిన నీరు యిచ్చుట చాలా మంచిది. ప్రతి దినము కొంచెము వెచ్చటి నీటి యెనిమా యాయవలెను. పిల్లవాడు యెల్లప్పుడు వగ్గుచు కళ్లెపడక నిద్ర పట్టకున్న యెడల నెం 18 రు చీటిమందు యాయవలెను. న్యూమోనియా వ్యాధులకు సల్ఫా ఔషధములు అనగా పెన్సిలిన్ ఉత్తమఔషధమని జ్ఞాపక ముంచుకొన వలెను.

న్యూమోనియా తరువాత క్షయ రాకుండా కనివెట్టు వలయును

న్యూమోనియా తరువాత పిల్లలకు పెద్దలకు గూడా క్షయ రావచ్చును. న్యూమోనియా రోగి బాగా నింపాదిగా నుండి బలము చేరువరకు ప్రక్కవిడిచి తిరుగకుండుట చాలా ముఖ్యము. రొంప పట్టకుండా జాగ్రత్త పడుట, తలుపులు కిటికీలు మూసిన గదిలో పరుండకుండుట చాలా ముఖ్యము. 8 వ ప్రకరణము నందు వివరించ బడిన విధముగా ప్రతి దినము గట్టి యూపిరి తీసికొని అభ్యాసము చేయవలయును.

ఫ్లూరసి (డోపిరి కుట్టు కట్టుట)

ఈపిరి తిత్తుల కంటుకొనియుండు నట్టియు, పలుచని చర్మము వాచుటచే ఫ్లూరసి లేక రొమ్మునొప్పి యుండును. న్యూమోనియాలో రొమ్ముల కిరుప్రక్కల ఈ చర్మము వాచుటచే నొప్పిగా నుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు, రొంప పట్టినపుడు వచ్చును. మొదట చలిగా నుండి కొంచెము యేదో యొక పక్కన నొప్పిగా

నుండును. బాధ చాలా అధికముగా నుండును. గట్టిగా ఊపిరి తీసికొనుటచేతను దగ్గుటచేతను బాధ యొక్కవగును. కొంచెము జ్వరము వచ్చును. మరి ప్రక్క నున్ననొప్పి ముఖ్య చిహ్నము. రోగి నొప్పిగానున్న వైపున పరుంత జాలడు. కొన్ని రోజులైన తరువాత యీ పలుచని చర్మము రెండు పొరల మధ్యను కొంత ద్రవపదార్థము బయలు దేరును. అప్పుడు నొప్పి కొంత తగ్గును.

చికిత్స

రొమ్మనొప్పి వచ్చినపుడు జ్వరము వారము పది రోజులు మాత్రము నుండును. రోగి రెండు మూడు వారములు మధ్యాహ్నము రాత్రి వెచ్చగా నుండి అసాఖ్యపడుచున్న వారికి క్షయ బహుశా ప్రవేశించినట్లే యెంచవలెను. అట్టిసమయమున క్షయకు సంబంధించిన చికిత్స ననుసరించ వలయును.

రొమ్మ నొప్పియున్న రోగిని కిటికీలు తలుపులు తెరచుట ఏలుగానున్న గదిలో నుంచవలెను. ద్రవపదార్థములే ఆహారముగా నీయవలెను. రొమ్మ మీద కట్టు అయినను లేక మూడు అంగుళముల పట్టి అయినను వేయవలెను. రోగిని ఊపిరి బాగా విడిచిపెట్టుమని రొమ్మ ముడుచుకొన్న తరువాత కట్టు కట్టవలయును. ఇది రొమ్మ బాగా కదలకుండాజేసి నొప్పి తగ్గించును. నొప్పి తగ్గించుటకు రెండు గంటల కొకసారి ఇరువదియైదు నిమిషములు వేడి కాపడము పెట్టవలెను. వేడి నీళ్లలో తడిపిన గుడ్డలో వేడినీటి సంచి చుట్ట రొమ్ముకు వేసిన యెడల రోగికి చాలా సుఖపు నిచ్చును. వేడి కాపడములు సుఖపు ఈయని యెడల వేడి నీటి సంచిని వేడి నీళ్లలో ముంచిన బట్టతో చుట్టిపెట్టి కాపడములకు బదులుగా రొమ్మన కుప్పయోగింప వచ్చును. అముదముగాని యెప్పుడు ఉప్పుగాని విరోచనములగుట కీయవలెను.

చాతిలోవున్న ద్రవమునకు సంక్రమణ సోకుటద్వారా, ప్లూరసీ ఎంపిమా (కుహరపు సంక్రమణ) అనే పరిస్థితి మారు ప్రమాదము కలదుగనుక సల్పా, పెన్సిలిన్ బిషధములను రోగి కిచ్చుట వాంఛనీయము. ఇవి ఆశ్రద్ధచేయ బడరాదు.

క్షయ వ్యాధి

దీవరాత్రులు ప్రతి నిమిషము ఒకరు క్షయరోగము వలన ఇండియాలో మరణిస్తున్నారు. పదునెనిమిది నలభై విండ్లమధ్య నున్నవారికి దీనిసోకు ఎక్కువ.

ఇది రాకుండాచేయ బడగలుగునదియు, వచ్చిన తరువాత స్వస్థత చేకూర్చ బడగలది గనుక దీనికి సంబంధించిన విషయములు, చిహ్నములు, దీనిసాకు తగలకుండాచేయు విధానములు, చికిత్స మొనలగునవి తెలిసికొనుటకు అత్యవసరము.

రోగ లక్షణములు

వ్యాధి నివారణ, నది ప్రారంభింపగానే కనుగొనుట ననుసరించి యుండును. ఇందులకై క్షయయొక్క ప్రారంభ దశ చిహ్నము తెలిసికొన వలెను. పలుచని చదునైన రొమ్ములు, ముందుకువంగిన భుజములు కలవారికి రోగము వచ్చుటకు పీలున్నది. నింపాదిగాను క్రమముగాను, బరువు తగ్గుట క్షయ రోగములలో కనబడును. పాలిపోవుట, అప్యహృష్టు యెఱ్ఱని చెక్కెళ్లు జలుబు ఈ రోగము యొక్క ప్రథమ చిహ్నము. క్షయ పట్టుకున్న వారికి కొందరు తాము సుస్తిగా యున్నామని యెరుగరు వారు త్వరగా అలసి పోవుదురు. కొన్ని వారములలో మద్యాహ్నమున కొంచెము జ్వరము వచ్చుచుండును. ఉదయముననో రాత్రియో ఊపిరి సలుపని దగ్గు వచ్చుచుండును. కొద్ది కాలమయిన తరువాత రాత్రులందు చెమట పట్టు చుండును. కళ్లె (అందు రక్తము కలిసి యున్నది.) యెఱ్ఱగా నుండును. రొమ్ములో నొప్పులు ఉండవచ్చు. ఉండక పోవచ్చును. అన్న హితవు పోవుట సాధారణమైన ప్రారంభపు చిహ్నము. మరియొక ప్రారంభపు చిహ్నమేమనగా, మనుష్యుని తరహా మార్చును. మామూలుగా కులాసాగాను అనుగుణ్యముగాను ఉండినవాడు చిరాకును శులభముగా దిగులొందు వానిగా మార్చును.

కళ్లెలో క్షయ కలుగజేయు సూక్ష్మ జీవులుండును. 14 వ ప్రకరణములో యీ పురుగులు సూరురెట్లు చూపగల సూక్ష్మ దర్శినిచే పెద్దవి చేయబడి చూపునపుడుండు రూప పటము గలదు. ఒకనికి క్షయ ప్రవేశించినదని అనుమానము కలిగినపుడు వాని కళ్లె వైద్యునిచే క్షయ క్రిములగునో కావో పరీక్ష చేయించ వలయును. క్షయ యున్నను కొందరి కళ్లెలో క్షయ క్రిములుండవని తెలిసికొనవలెను. అందుచే క్షయయొక్క ఈతర చిహ్నము లున్నపుడు కళ్లెలో క్షయ క్రిములు లేకున్నను క్షయ చికిత్స చేయవలెను.

పైని వివరించిన చిహ్నములు ఊపిరితిత్తులయొక్క సామాన్య లక్షణములు క్షయ ఒక్క ఊపిరి తిత్తుల రోగమేకాదు. అది శరీరములోని ఇతర భాగములో గూడా తగులును. రోగము కంఠములో నుండ వచ్చును. పెని వివరించిన

తీక్షణములకు తోడు కంఠము బొంగురు పోవును. మ్రింగినపుడు బాధకరముగా నుండును. ఎముకలలో ఓయ సామాన్యమైనది. తుంటికి తరుచుగా ఈ రోగము వచ్చి ఒక కాలు పాక్టియగును. రోగము వెన్నుపూనలో నున్నపుడు గూనుగాని ప్రక్కకు వంగుటగాని వచ్చును. పిల్లలలో కనబడు గ్రంధిమాల క్షయయొక్క ఒక రూపము. మెడకు ముందు వెనుక గడ్డలుండును. పిల్లవాడు సామాన్యముగా పాలిపోయి యుండుము. వారికి తరుచుగా ఒరుపుడి కండ్లు చీము చెవులుయుండును.

వ్యాధి క్రిములు వ్యాపించు విధములలో నొకటి

క్షయ క్రిములు శరీరములో ప్రవేశించును

1. మనము పీల్చు గాలితో నూపిరి తిత్తులలోనికి క్షయ క్రిములు బోవుట.
2. మనము తిను ఆహారముగుండా శరీరములో బ్రవేశించును. చాలా వులకు ఇతర జంతువులకు క్షయ యుండును. ఈ జంతువుల మాంసము తినినను పాలు త్రాగినను క్షయ వచ్చును. క్షయ యున్నవాడు సంతలోగాని గంట యింటిలోగాని భోజన పదార్థములు చేతితో తాకిన క్షయ క్రిములు ముకు.

నుండి, చేతినుండి, నోటినుండి పదార్థము మీదకు బోవును. ఆ పదార్థములు భుజించుటచే క్షయ అంటుకొనును.

3. గాయపడిన చోటునుండి క్షయ క్రిములు శరీరములో ప్రవేశించును.

క్షయ వ్యాపింపకుండా నేమి చేయవలయును:

క్షయచే బాధ పడుచున్న రోగి తాను దగ్గుటచేత రోగమును వ్యాపింప జేయుచున్నాడని తెలిసికొన వలయును. అతడు దగ్గునపుడు తుమ్మునపుడును చాలా చుక్కలు నోటినుండి ముక్కునుండి పడును. చుక్కలలో చాలా క్షయ క్రిములుండును. ఈ చుక్కలు గాలితోను దుమ్ముతోను కలియుటచే నవి ఆరోగ్య వంతులచే పీల్చబడినపుడు వారి కీరోగము వచ్చును. ఈ రోగమున్నవారి ఉమ్మిలో చాలా క్షయ క్రిములుండును. అరిపోవుటకు వీలున్న చోట ఉమియరాదు. అది అరిపోయి దుమ్ము అగును. ఈ రోగము సామాన్యముగా ఉమ్మి మూలముననే వ్యాపించును.

ఈ రోగమున్నవారు నోటిదగ్గర ముక్కు దగ్గర కాగితముగాని గుడ్డగాని పెట్టుకొన కుండా దగ్గరాదు, తుమ్మరాదు. కాగితముపయోగించిన తరువాత దానిని కాల్చివేయ వలెను. గుడ్డనుపయోగించిన దానిని జేబురుమాలుగా నుపయోగింపక ప్రత్యేకముగా నుంచవలెను. ఉపయోగమైన తరువాత కాల్చవలెను లేదా ఉడకబెట్ట వలెను.

ఇతరులు భుజించవలసిన యాహారము క్షయ రోగి చేతులతో ముట్టరాదు. రోగి తన ఉమ్మి యెప్పుడును మ్రింగరాదు. ఇట్లు జేసిన రోగము పెగులలో వృద్ధిబొందుట ప్రారంభించి, తప్పక రోగిని చంపును.

క్షయ రాకుండా జేయుటెట్లు?

పట్టణపు దుమ్ములో క్షయ క్రిములుండును. ఇది తప్పించుకొన సాధ్యము కాదు. అయినను ప్రతివారి శరీరములోనికి కొన్ని క్షయ క్రిములు బ్రవేశించు నుగాని శరీరము బలముగాను ఆరోగ్యముగాను వున్నప్పుడును, ముక్కు రొంప లేకుండా వున్నప్పుడును రక్తము కొన్ని క్షయ క్రిములను నాశనము చేయ గలదు. శరీరము నరియైన యాహారములేక నీరసపడినను, పని యొక్కుచైనను, బెడినను ఈ క్రిముల నాశనముచేయు శక్తి శరీరమునకు లేకుండా బోనును. ఈ

ద్రవముల నుపయోగించు వారికి క్షయ సులభముగా వచ్చును. వచ్చిన నిమ్మళించుట బహుకష్టము. చుట్ట కాల్చుటచే ఊపిరి తీత్తులు కంతముచేడి క్షయకు మార్గ మేర్పడును. పట్టణములలో యిండ్లు యొకవానిమీద నొకటి యిరుకుగా నున్నచోట కాపుర ముండువారికి విశాలముగా నిండ్లున్నవారి కంటె సులభముగా క్షయవ్యాధి వచ్చును.

నూర్యరశ్మి, వెలుతురు, గాలి లోన ప్రవేశించువానికి ప్రతి గదికి కిటికీ లుండవలెను. కిటికీలు తెరచి నిద్రించ వలెను.

క్షయ రోగి యుపయోగించిన పాత్రలు, గదిలెలు, కంచములు, తువ్వళ్లు వేడి నీళ్లలో ఉడకబెట్టకుండా ఇతరులు ఉపయోగించరాదు. క్షయ మాంసము చేతను పాలచేతను వ్యాపకమగును. అందుచేత మాంసము తినుటకు ముందు కాగబెట్ట వలెను.

కొన్ని పనులు చేయువారికి క్షయ సులభముగా వచ్చును. అట్టి పనులు దుమ్ము గాలి పొగ గాలి పిల్చుట, చుట్టలు సిగరెట్లు చేయువారు, రాళ్లు బ్రదలు కొట్టువారు. బియ్యపు మరలో పనిచేయువారు దుమ్ము గాలి పొగగాలి పిల్చవలసి వచ్చును. వంగి కూర్చుని పనిచేయవలసినట్టి బట్టలు కట్టువారిలోను, బట్టలల్లు వారిలోను క్షయ వ్యాధి సామాన్యముగా నుండును. పాతకాలలలోను కళాకాలలో ఉండు విద్యార్థులు చాలామంది చదువుకొను నపుడు బట్టలపై ముందుకువంగి కూర్చుందురు, ప్రతి దినము బైట వ్యాయామము జేయురు, అట్టి వారికి క్షయ వచ్చును.

క్షయ కుదుర్పు తెట్లు?

క్షయ నివారణమగు రోగము. రోగము రాగానే చికిత్స ప్రారంభించినప్పుడు తగ్గును. క్షయకు దెలిసినమందు శరీర బలము వృద్ధిజేయుట. అట్లుజేసినది రోగమును నిరోధించి రోగ క్రిముల నాశనము చేయును. ఇది బహుమృదిగా పనిచేయు విధానము. అందుచే రోగమున్నవాడు ఒకటి రెండు వారములలో బాగుపడదని తెలిసికొన వలెను. శరీరబలము వృద్ధిచేయుటకు రోగము దుర్బుటకు శ్రేష్టమైన పద్ధతి పుష్కలమైన శుభ్రవాయువు. తృప్తికరమైన దివి ఆహారము, బైటి నివాసము, విశ్రాంతి, బెంగలేమియు నుండకుండుట్లు చూడవలెను.

క్షయ రోగులకు ఈ క్రింది చికిత్స సహాయకారిగా నున్నట్లు నిరూపించబడినది. స్టెప్టోమైసెస్ కలడలోకి ఇంజెక్షన్ చేయుట. ప్రతి దినము, 1 గ్రెయిను చొప్పున 42 దినములు. ($\frac{1}{2}$ గ్రెయిను ఉదయము, $\frac{1}{2}$ గ్రెయిను సాయంత్రము). చాలితో పాటు పి. ఎ. ఎస్ బిక్లలు రోజుకు 4-6 చొప్పున ఇమ్ము. ఈ చికిత్స అనంతరము కూడా క్షయ తరుగు ముఖము పట్టకపోతే ఈ చికిత్సనే మరలా చేయుము.

సాధ్యమైనంత మట్టుకు రోగి క్షయ ఆసుప్రతికి వెళ్లుట కేమకరము. ఇది చాలా పట్టణములలో నెలకొల్పబడి యున్నది. యిది దర్మ ఆసుప్రతులు ఆయినందు వలన ధనవ్యయ మవసరముండదు.

క్షయ రోగి ఇల్లు విడువలేని యెడల అదైర్యపడవలసిన యవసరములేదు. ఈ క్రింద జెప్పినటుల నడుచు కొనిన రోగము ఇంటిలోనే నివారణమగును.

రోగికి ప్రత్యేకమైన నొక గది యుండవలెను. దాని నితరులు పయోగింపరాదు. ఈ గదికి పెద్ద కిటికీలుండ వలెను. ఆవి రాత్రింబగళ్లు తెరచియుంచవలెను. పగటివేళ రోగి ఇంటికి బయట చెట్లలోపల ఉయ్యాలలో నుండుట మంచిది. రోగి గది తరుచుగా కార్పాలిక్ యాసిడ్గాని లైమ్ క్లోరైడుగాని కలిపిన వేడినీటితో కడుగుచుండ వలెను.

రోగి తలగడా పరువు యెండ వచ్చినపుడు యెల్ల యెండలో చాలా సేపుంచ వలెను. దినములో కొన్ని సార్లు చొప్పున సూర్యరశ్మి, మంచుగాలిక్షయ క్రిములను నాశన పర్చును.

బోజనము

క్షయ చికిత్సలో బోజనము అత్యవసరమైనది. సాధానణముగా క్షయ రోగికి అన్నహితవు పోవును. విటమిన్ బి కాంప్లెక్సు మాత్రల రూపములోగాని, ప్రప రూపములోగాని ప్రతి దినము ఇచ్చుటద్వారా అకలిని ఉద్రిక్త పరచ వచ్చును. బి కాంప్లెక్సైద్రవము రోజుకు మూడు పర్యాయములు, ఒక్కొక్క పర్యాయము చిన్న గరిబెడుచొప్పున ఇవ్వవలెను. విటమిన్ బి మాత్రలు (5-10 మి.గ్రా) దినమునకు. మూడు పర్యాయముల చొప్పున బి కాంప్లెక్సు అనుభంధముగా ఉపయోగించవచ్చును. క్షయ రోగులందరు చేపనూనె వాడవలెను. రోగి తినగలిగినంత, అంతకు మిచ్చి ఆహారమీయ వలెను. కొడిగుడ్డు, పాలు, మాంసము, పండ్లు, పప్పు, గోధుమ.

ముడిబియ్యము, బొన్నలు, గింజల వంటి పుష్టికరమైన ఆహారమును బలవంతముగానైన రోగిచే తినిపించు పలెను. ఒకే సారి ఎక్కువ తినలేనప్పుడు రోజులో ఎక్కువసార్లు యిచ్చుచు యిచ్చులో పాలు యిచ్చవలెను.

చికిత్సలో ఇతర పద్ధతులు

శరీరమును తరుచుగా స్నానమువలన శుభ్రముగా నుంచుము. బట్టలు కూడా శుభ్రముగా నుంచవలెను.

పళ్లు పగలు రాత్రి తోపి శుభ్రముగా నుంచవలెను. నాలుగవ ప్రకరణము పళ్లు శుభ్రముచేయుటయొక్క ప్రాముఖ్యమైనకై జూచుము.

క్షయరోగి జ్వరమున్న గడలకుండా నిశ్శబ్దముగా నుండవలెను. జ్వరము లేకున్నను అంతగా కడలరాదు. కవలిన ఆలసపు జ్వరము వచ్చును. క్షయ రోగి తన మూలమున యింటిలోని వారికెవ్వరి కారోగము రాకుండా జాగ్రత్త పీసికొనవలయును. రోగివి పాత్రలు, గిన్నెలు, గరిబెలు, తువ్వెలు, పరువులు మొదల గునవి ప్రత్యేకముగా నుంచవలెను. వీటి నితరు లుపయోగించరాదు. ఇంటిలోని వారుపయోగించు పాత్రలు మొదలగువానిలొ కలిపి వీటిని శుభ్రపరుపరాదు.

క్షయ రోగి చిడ్డలను ముద్దు పెట్టుకొన రాదు, అతడు ఇతరులు యజించు యాహారమును చేతితో తాకరాదు. మూతదేని యుంచవలెను.

వీలైనంత వరకు రోగి గదిలోనికి ఈగలు పోకుండా జూచవలెను.

అధమము ఉమ్మిపైని వ్రాలకుండనైన జూచవలెను. పీకివాను మాసి యుంచవలయును.

క్షయ నివారణలో మరియొక ముఖ్యవిషయము సంతోషముగా నుండుట. క్షయచే బాధ పడుచున్నవాడు దైవమును సమ్మిన చాలా సుఖము పొందును. విలయనిన దేవుడు మనుష్యుని రోగములన్నిటిని నివారించ గలడు. రోగి ధైర్యము గోల్పోయి తాను చనిపోదునని తలచిన అతడు తప్పక మృతి జెందును.

ఇక మందుల సంగతి వైద్యుడు పరీక్షించి మందు యేర్పాటు జేసినగాని

చేపనూనె మాల్తు యక్ష్మిస్తాక్టుతో కలిపిన చాలా మంచిపని చేయును. దినమున కెంత చేపనూనె తీసకొన వలెనో సీసామీద అతికిన కాగితముమీద నుండును. భోజనము కాగానే యొక గరిటెడు దినమునకు మూడు సార్లు త్రాగవలెను.

రోగికి ప్రతి దినము విరోచనమగుట ముఖ్యము. శరీరము నుండి విష పదార్థములు కడిగి వేయుటకు చాలా నీరు త్రాగవలయును.

దగ్గు బాధకరముగానున్న 28 వ ప్రకరణములో పడిసెమునకు బ్రోంకైటిసుకు చెప్పబడిన చికిత్సయే చేయవలెను.

క్షయ యున్నవారిలో కొందరికి ఉదయమున దగ్గువచ్చును. ఇది ఉదయపు భోజనమునకు పూర్వము 15 వడ్లగింజలయెత్తు బేకింగు సోడా చేర్చిన గ్లాసెడు వేడి పాలుగాని వేడినీళ్లుగాని త్రాగవలెను.

జ్వరము హెచ్చుగా నున్న రోగిని చల్లని నీటిలో న్నంజిని తడిపి తుడువ వలెను. ఈ తుడుచుట అరగంటగాని అధికముగా గాని చేయవలెను.

రక్తము ఉమ్మిలో పడుచున్న రోగి మెదలక యుండవలెను. రోగి బరువైన వస్తువు యెత్తినను, యెక్కువగ పరిశ్రమ చేసినను రక్తము పడును. చాలా రక్తము పడిన బట్ట మంచు నీటిలో తడిపి రొమ్ములమీద వేయవలెను. చల్లగా నుండుటకు బట్టను తరుచుగా తడుపవలయును. మంచుగడ్డ దొరికిన యెడల బట్ట తడిపి రెండుకొనలు పట్టుకొని గాలిలో ముందుకు వెనుకకు ఊపిన కొన్ని నిమిషములలో నది చల్లబడును.

ఒకనికి క్షయ రోగము వచ్చి నిమ్మళించిన తరువాత వాడు రోగము తిరుగ పడవచ్చునని జ్ఞాపక ముంచుకొని అరోగ్యము జాగ్రత్తగా కాపాడు కొనుచు రోగము నంకురింపజేయు వస్తువుల నిన్నిటిని మానుకొన వలెను.

శ్వాసనాళపు ఉబ్బసము

ఉబ్బసము శ్వాసనాళముకు సంబంధించిన యొక వ్యాధి. ఇది శ్వాసనాళపు అనుత్వజను వాచినట్లు చేయుకారణముగా వగర్చును, శ్వాసనాళ కండరముల ఊడ్చును కలుగుచు పడిశము, దుమ్మును పీల్చుకొనుట, పిల్లి లేక గుర్రపువంటి శతువుల శరీరమునుండి వెలువడు వాసను పీల్చుకొనుట, దాగి ఉన్న ఉబ్బసము

పురికొల్ప బడడానికి హేతువులు. భయము, మనోవికారము కూడా ఈ వ్యాధిని తిరుగబెట్టవచ్చును. ఒక సారి ప్రారంభమైన ఉబ్బనము కొన్ని గంటల వరకు రోగిని బాదించ వచ్చును. లేక ఒక్కొక్క ఋతువులో చాత్రవేళ వచ్చి పగటివేళ లేకపోవచ్చును. గాలి పీల్చుకొనుటకు రోగి తప్పని సరిగా కూర్చొన వలసి యుండును. చాతి శ్వాసావయవములన్ని ఆతిగా కదులుచుండును. గాలి పీల్చు ప్రతిసారి పిల్లికూతవంటి శబ్దము కలుగును. ముఖము తెల్లబారును. కాళ్లచేతులు చల్లబడ వచ్చును. పొడిదగ్గు, బయటికివచ్చు కళ్లి దుబ్బాస్తల్పము. కొన్ని గంటల తరువాత రోగి అలసిపోయి నందునదే, లేక దగ్గు తగ్గినందునదే నిద్రపోవచ్చును. అతిగా తినుట లేక ఒంటిని పదార్థములను దురించుట కూడా ఈ దగ్గు రావడానికి కారణములు.

చికిత్స

ఉబ్బనము చికిత్స చేయుటకు ఋతుస్వతంత్రమైన వ్యాధి. మాంస పదార్థములు, నూనె పదార్థములు, మొదలగునవి తప్పించి భోజనము చేయ వలెను; అయితే పండ్లు, లేక కూరగాయలలో కూడిన పాస్టిక ఆహారమును తప్పక తినవలెను. పాలు ధారాళముగను, గుడ్లు అరుదుగను పుచ్చుకొన వలెను. అనవసరముగా భోజనమును తగ్గించరాదు. బలబద్ధకము లేకుండా చూచుట చికిత్సలో అత్యావశ్యకమైన భాగము (27 వ ప్రకరణము చూడుము). రోగి అరు బయట ఎక్కువగా తిరుగుతూ స్వేచ్ఛతో కూడిన జీవితమును గడుపవలెను.

వైద్యుడు చేయవలసిన చికిత్సలో ఈ క్రిందివి కొంత శాంతి నివ్వగలవు; హైపాడెర్మిక్ ఆఫ్ బెల్లడోనా, నైట్రోగ్లిసెరిన్, ఆడెర్మలిన్. ఆడెర్మలిన్ ముక్కుద్వారా అవిరి రూపమున ఉపయోగించ వలెను. ఇది ఒంటికిగాని, మెంతాల్ తిమోల్, అల్బులిసోల్ యీకలిపిన నూనె వీటితో గలిపిగాని వాడవచ్చును. అమీల్ నైట్రేట్ కూడా శాంతి నివ్వగలదు.

చాతికి వేడినీటి కాపడములు వగర్చును తగ్గించును. దీనికి ముందు వేడి పాదస్నానము ఇచ్చుట మంచిది. కొన్ని కేసులలో చాతికి పెద్దకోల్డు కంప్రెస్ వేయుట చాలా సహాయపడును. విరామ సమయాలలో వేడి, చలి నీటి కాపడ ములు పెట్ట వలయును. (20 వ ప్రకరణము చూడుము).

ఇటీవల ఉబ్బసము దగ్గును గూర్చి విస్తారమైన పరిశోధనలు చేయబడినవి. రోగానికి ప్రతికూలముగానున్న ప్రాటీను పదార్థముల మోతాదులను క్రమముగా హెచ్చించుచూ ఇవ్వడం చాలా మందికి పనిచేసినట్లు ఈ పరిశోధన వలన ఉబ్బసము కలుగజేయుటకు కారణమైన ఈ ప్రాటీనులు వ్యక్తి వ్యక్తికి మారుచుండును.

సాంఘిక వ్యాధులు

శగరోగము—శవాయి రోగము

పురుషునకు శగ రోగము తగిలినపుడు మూత్రపు దారి వాచి తెలుపుగాను పనుపుగాను పదార్థము బయలువెడలును. రోగము శగ క్రిమివలన వచ్చును. శగరోగమున్న స్త్రీలతో సంబోగము జేసినపుడు ఈ రోగము అంటుకొనును. ఈ రోగము పల్లెటి గ్రామములకంటె పట్టణములలో నెక్కువగా నుండును కొన్ని సందర్భములలో నీ రోగము శగ రోగులచే పాడుచేయబడిన తువాళ్లనుంచి అల్పాచమానము జేసిన చోటులనుండి అంటుకొనును.

లక్షణములు

రోగము సంబోగమైన తరువాత మూడు మొదలు యేడు రోజులలో ప్రారంభ మగును. లక్షణములు:—మూత్ర ద్వారములో దురద, చురుకు, అలపాచమాన సమయమపుడు బాధ, మూత్రద్వారము నుండి నీరువంటి పదార్థము పడుట ఈ నీటివలెయుండు పదార్థము గట్టిపడి తెల్లగాదో పచ్చగాదో పడును.

రోగమునకు సరిగా చికిత్స జేసినయెడల రెండు మాసములలో తగ్గవచ్చును. కాని సామాన్యము మూత్రపుదారి దీర్ఘకాలము వాచియుండి కొన్ని నెలలు లేక సంవత్సరముల వరకు బాధ పెట్టును. శగరోగము మూలమున గుండెలలోను, కాళ్లలోను, యెముకలలోను, కార్షములలోను, మూత్ర జనితములోను రోగములు బయలుపేరును. ఈ ఆవయవములలో నిది రోగము కలుగజేసి చావు రావచ్చును.

శరీరరోగమున్న వారికి రోగ క్రిములు కండ్లలోనికి సాధారణముగా వచ్చును. ఇది చాలా తీవ్రమైనటువంటి రోగమును కలుగజేసి గ్రుడ్డితనము కూడా కలుగ జేయును.

చికిత్స

సమర్థుడైనవైద్యుడు ఈ రోగమునకు చికిత్స చేయగలడు. సల్ఫాడయజిన్ దీనికి పెట్టిన పేరు. రోజుకు అయిదు సార్లు ఒక్కొక్కసారి రెండు చొప్పున పదిహేను దినముల వరకు ఈ మాత్రలు వాడవలెను. ఈ కాలములో రోగి విస్తారముగా నీరు త్రాగవలెను. పండ్లరసము మరీ మంచిది. ఈ మందుయొక్క పర్యవసానముగా కలుగ గల యితర పరిస్థితులను రోగి గమనించ వలెను. వ్యాధి సయమైనట్లు పరీక్షవల్లనే తెలియనగును.

పెన్సిలిన్ చికిత్స వలన త్వరిత ఫలితములు పొందనగును 4,00,000 యూనిట్లు పెన్సిలిన్ ఇంటర్ మిక్యులర్ ఇంజెక్షను ఇవ్వవలెను. ఇరువది నాలుగు గంటల తరువాత రెండవ ఇంజెక్షను ఇవ్వవలెను. మేహవ్యాధులను అరికట్టడానికి ఇది సరిపోవును.

స్త్రీలలో శరీరరోగము

వివాహము గాక పూర్వము చాలా మంది పురుషులు శరీర రోగము తగిలించు కొందురు. వారు వివాహము చేసికొన్న తరువాత తమ భార్యలకు ఆ రోగము అంటింతురు. చాలా మంది స్త్రీలు రోగమున్నపుడు సిగ్గుచే వైద్యునితో నాలోచింపక వారి యారోగ్యము చాలా వరకు చెఱుపుకొని దానికేమియు బెషధము చేయరు. రోగ మారంభము కాగానే తగిన వైద్యునివద్ద బెషధము పుచ్చుకొనిన సాఖ్యము పొందగలరు. రోగము సామాన్యముగా మూత్ర వినర్థనమవుడు మంటితోడను, చురుకుతోడను ప్రారంభమగును. తరుచుగా మూత్ర వినర్థనము చేయ కుటుంబాల ముందును. గర్భపు కాల్యనుండి తెలుపు లేక యెరుపు పదార్థము పడును, స్త్రీకి శరీర రోగ మంకురించిన కొంత కాలమునకు గర్భాశయ రోగము వచ్చును. ఇది తెల్ల కునుమ రోగముగా పరిణమించును. (30 వ ప్రకరణము జూడుము) గొడ్రాలి తనమునకు శరీర రోగము సామాన్య కారణము. ఇది గాక రోగము వారిని చాలా కాలము విడువకుండా బాధపడునట్లు జేయును. స్త్రీల మర్మావయవముల మీద జేయు శస్త్ర చికిత్సలలో నకముసాలు శరీరరోగము మూలమున జేయబడు చున్నవి.

పురుషుని కివ్వబడిన చికిత్సయే చాలితిని ఉపయోగించుము.

శవాయి

శవాయి శ్రమి రోగము:— ఇది యెల్లప్పుడు ఈ రోగమున్న మనిషితో సంబోగము చేయుటచే వచ్చును. తల్లికి శవాయి రోగమున్న పని విధ్య గర్భములో నుండగానే దాని కంటుకొన వచ్చును. శవాయి కియి ప్రపంచములోని రెండు సుహృద్బాధలు రోగములు కాని శవాయి రెంటిలోను సర్వసాధారణ మునునది.

శవాయి సంబోగ మూలమున గలది రోగమైనను అది వచ్చు విధములు వేరు. ముద్దు పెట్టుకొనుట చేతను, రోగి శరీరముమీద పుండ్లు ముక్తికొనుట చేతను, పాగాకు గొట్టములు, గిన్నెలు, గదియెలు, ప్లస్టుములు శవాయి రోగి యుపయోగించినవి యితరులు ఉపయోగించుటచే నూదా నిరోగ ముండుచుండును.

సిఫిలిస్ వ్యాధి కారణముగా చేతికి అంకురించిన వ్యాధి రెండవ దశలో

శవాయి ప్రథమ చిహ్నము రహస్యావయవములమీద చిన్న పుండు లేక పొక్కు బయలుదేరుట. ఇది సాధారణముగా సంభోగమైన అయిదు వారముల లోపల కనబడును. పొక్కు వెనుక గట్టిగానున్న క్రొత్త పుండు బయలుదేరును. ఈ పుండు వచ్చినప్పుడే రెండు గజ్జలలోను బిల్లలు కట్టును. మొదటి పొక్కు లేక పుండు కనబడిన వెనుక అరు యేడు వారములలో రాగి వర్ణముగల

పొంగును బోలిన దద్దురు శరీరముమీద కనబడును. తలనొప్పి, ఒళ్లు తిరుగుట, ఆకలి లేకపోవుట మొదలగు లక్షణములు గూడా నుండవచ్చును. గొంతు నొప్పిగా నుండును. రసికారు పుండ్లు చర్మముమీద చంకలలోను అననమువద్దను కనపడవచ్చును. వెంట్రుకలు రాలి మచ్చలు మాదిరిగా నుండును. ఈ లక్షణము లన్నియు శవాయి రోగులందరిలోను కనపడక పోవచ్చును

రోగము చాలా మానములుగాని, చాలా వత్సరములుగాని యున్న తరువాత రోగము మూడవ దశలోనికి వచ్చును. లోతైన పుండు శరీరముమీద బయలు దేరును. ముక్కు సాధారణముగా హరించిపోయి ముక్కు ఉండు స్థలములో నొక రంధ్రము మాత్రముండును. శవాయి మూలమున కపాలములోని యెముకలుగాని, శరీరములోని యితర స్థలములలోని యెముకలుగాని కుళ్లి పోవచ్చును. శవాయి చాలా ప్రమాదమైన మెదడు గుండె రక్త నాళములలో రోగములు పుట్టించును.

చికిత్స

ఒకనికి శవాయి రోగము ఉన్నదా లేదాయని స్థిరముగ తెలిసికొనుట చాలా ముఖ్యము. ఏలయనిన చికిత్స ప్రారంభదశలో ప్రారంభించిన రోగము కుదురుట కెక్కువ ఆయాసముండదు. తెలివైన వైద్యుని రోగ నిర్ణయము అత్యావశ్యకము. రక్త పరీక్ష మైక్రోస్కోపు పరీక్ష, వ్యాధి ఉన్నదీ లేనిదీ నిర్ణయించుటకు అవసరము కావచ్చును. శవాయి రోగమునకు గృహచికిత్స లేదు. ఇంటిదగ్గర నోటిగుండా మందులుతెనుట అనునది వట్టి బూటకము.

ఈ రెండింటిలో ఒక చికిత్సను వైద్యుడు సూచించ గలడు. దీర్ఘకాలము నందు ఉపయోగించబడి జయప్రపన్నమైనదిగా నిరూపించ బడినది మొహటిది. ఇది ఇంజెక్షనులు—విస్త్రీత, ఆర్సనికల్ కంపాండు ఒకటి విడిచి ఒకటిగా రెండు సంతృప్తములు యిచ్చుచుండ వలెను. రెండవది చిన్న పిల్లలకు, ఈ రోగము క్రొత్తగా పోకిన పెద్దవారికి ఉపయోగ కరము. పెన్సిలిన్ పెద్దవారికి 40 నుండి 50 లక్షల యూనిట్లు 10, 12 దినములలో యివ్వవలెను. శవాయి రోగి చికిత్స రక్త పరీక్షలవల్ల అది బాగుపడునది లేనిది తెలిసికొన నగును.

30 వ ప్రకరణము

శ్రీ రోగములు

మామూలు ఋతు విషయము 11 వ ప్రకరణములో వర్ణింపబడి యున్నది. ఋతుకాలములో సంబంధించు చాలా రోగములు గలవు. ముల్లు గాకపోవుటయు, బాధకరమైన ఋతువులును, చాలా మైల పడుటయు, కుసుమయును (ఋతు కాలము మధ్య తెల్లబట్టగుట) చిల్ల రజస్వలయగు కాలమున క్లౌస్ట్రస్ అను వ్యాధియు కనుపించ వచ్చును.

ఋతువు గాకపోవుట

సాధారణముగా బాలికలు చాలాపు పన్నెండువ యేట రజస్వలగుదురు. కొన్ని అరుదు కేసులలో తొమ్మిదవ యేటగాని, పదిహేనవ యేటగాని పుష్పవతి యగుట కూడా కలదు. ఆరోగ్యవంతురాలయిన బాలిక పదిహేడవయేట వరకు రజస్వల కాకపోయినను ఆందోళన చెందనవసరము లేదు.

షయ వ్యాధికి గురియైన బాలిక రోగము నుండి విముక్తి పొందువరకు రజస్వల కాకపోవును.

రజస్వల కాకపోవుటకు సరిగా వృద్ధి చెందని గర్భాశయమో అండాశయ ములొ, లేక మూయబడిన గర్భద్వారమో కావచ్చును. వైద్యులు పరీక్షించి ఈ కారణము నిర్ణయించ గలరు.

రజస్వల అయిన తరువాత, వాతావరణ మార్పువల్లగాని, టైఫాయిడ్, స్కార్లెట్ జ్వరముతో బాధపడునపుడు, పడిశము పట్టినపుడు ఋతుమతి కాక పోవచ్చును. ఈ కారణములు ఆందోళన కలిగించ నవసరము లేదు. ఏలననగా

ఇట్టి ప్రతిబంధకములు శారీర దార్ధ్యతను కాపాడుటకు ప్రకృతియొక్క ఏర్పాటు. ఋతుధారణ తిరిగి తప్పక జరుగును.

చికిత్స

ముట్టు కాకపోవుటకు కారణములు చాలా యుండుటచే ప్రతి విషయము లలోను ఆమెకున్న కారణముల తొలగించుటే ఆమెకు చికిత్స. వివాహమైన స్త్రీ విషయములలో ముట్టు కాకపోవుటకు కారణము బహుశా గర్భిణియై యుండ వచ్చును.

ఈ క్రింది చికిత్స రజస్వల యగునట్లు చేయుటకు ఉపయోగపడ వచ్చును. పిల్లకు సరియైన తిండిలేకున్న ఆమెకు మంచి ఆహారము చాలా యివ్వవలెను. ఆమెను కష్టపడి పని చేయుమని నిర్బంధింపరాదు. ప్రతి దినము బయట పరిశ్రమ, రాత్రులందు యెనిమిది తొమ్మిది గంటల నిద్ర వుపయోగ కారులుగా నుండవచ్చును. బహుశా మలబద్ధ ముండును. దీనికి 23 వ ప్రకరణములో చెప్పిన చికిత్స చేయవలెను. ఎన్నడు రజస్వలకాని పిల్లలకు పేగులు శుభ్రపరుచుటకు వెచ్చటి యెనిమా యివ్వవలెను. దీని తరువాత 110 డిగ్రీల వేడి నీటిలో స్నానము పది నిమిషములు చేయవలెను. పాదములు వేడి నీటిలో నుంచవలెను. చల్లని గుడ్డ నెత్తిమీద నుంచవలెను. (20 వ ప్రకరణము జూడుము.) దొబ్బనమైన తరువాత దినమునకు మూడు సార్లు యివ్వవలెను. వేడి యెనిమా, అంగస్నానము, పైని జెప్పిన విధముగా భయముచేగాని జలుబుచేతగాని అణిగియున్న ముట్లను కుదుర్చును.

చాలా మైల పడుట

శరీర రోగము మూలమున మైల అధికముగా నగుచుండును. ప్రసవ మైన తరువాతను, గర్భస్రావమైన తరువాతను పలుచని యల్లిపారపంటి చర్మములు (ప్రసవమైన తరువాత) లోపల మిగిలినప్పుడుగాని గర్భవార్తరము చినిగి నపుడుగాని మైల యొక్కవగా పడును. ఒక సమయమునందు ప్రసవమప్పుడు అజాగ్రత్త యైన, అశుభ్రమైన యేర్పాటు జరగినపుడు ఋతు సమయమందు కుళ్లు గుడ్డలుగాని కాగితములుగాని యుపయోగించినను సూక్ష్మజీవులు గర్భములో ప్రవేశించును. గర్భ మీవిధముగా జబ్బుపడినపుడు మైల బాధకరముగాను, అధికముగా కూడా నుండును.

ఈ అక్రమమునకు, సామాన్యకారణము, ముఖ్యముగా బాలికలో, శరీరపు హఠ్వేగమునలో అలజడి కలుగుటయే. ఋతుధారణ క్రమపద్ధతిలో జరుగుటకు వైద్యులు హఠ్వేగమును చికిత్స నియ్యవచ్చును.

ఇట్టి విషయములో గృహవైద్యము కష్టము. వైద్యులకు వెళ్లుటకుగాని, వైద్యునితో సంప్రదించుటగాని శ్రేష్ఠము. ఇది సాధ్యము కానపుడు వెచ్చని మర్మాది యవ డబ్బా యుపయోగించ వలెను. (20 వ ప్రకరణము జూడుము) డబ్బాలో పోయు నీళ్లు పిచ్చుకొన గలిగినంత వేసిగా నుంచవలెను. తోడులు బైట నున్న మర్మావయవములు డబ్బా చికిత్సయైన తరువాత చల్లని నీటిలో స్పృంజి ముంచి తుడువలెను. ఋతుకాలమందు పక్కపై విశ్రాంతి పొందవలెను.

బాధకరమైన ఋతువులు

సామాన్యముగా ముట్టుగు సమయమున అసాధ్యముగా నుండును. గాని నొప్పియున్న అపి యేదోయొక జబ్బు స్థితినిబట్టి యుండును. చాలా మైల పడునపుడు నొప్పిగా నుండును. బాధకరమైన ముట్టులలో నొప్పి వెన్నుమీదగాని ప్రక్కలలోగాని యుండును. పొత్తి కడుపులో ఒక్కొక్కప్పుడు నొక్కినట్లుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు గర్భములో చాలా బలకరమైన నొప్పులుండును. ఈ నొప్పు లెప్పుడు యుండవుగాని మధ్యమధ్య వచ్చుచుండును.

చికిత్స

బాధకరమైన ఋతువు మాన్పుటకు వైద్యులకుగాని వైద్యునియొద్దకుగాని వెళ్లవలెను గర్భము సామాన్యముగా బబ్బుపడి యుండును గనుక దానికి కావల సిన చికిత్స వైద్యుడే చేయగలడు.

ఇంటిలో చేసికొనవగిన చికిత్స ఈ విధముగా నుండును: ముట్టుకావలసిన దినములలో కొన్ని రోజులకు పూర్వము రోగి వేడినీటి పాదస్నానమును, వేడియోని స్నానమును చేసికొనవలెను. మరుసటిదినము ఆమె వేడి మొలస్నానముచేయ వలెను. ఆమెకు మలబద్ధకముగా నున్నయెడల వేడియెనీమా యివ్వవలెను. (19 వ ప్రకరణము వేడినీళ్ల డబ్బా యెనీమా యిచ్చు పద్ధతులు చూడుము.) ఈ చికిత్స పరుండుటకు పూర్వము చేయుట మంచిది. ఋతుకాలములో కాపడములు గాని వేడినీటి సీసాలుగాని పొత్తి కడుపుమీద పెట్టవలెను. వేడినీళ్లు త్రాగుట వలన యుపయోగముండును.

కుసుమ వ్యాధి

కుసుమరోగము ప్రాప్తించినపుడు మర్మావయవమునుండి తెల్లని పదార్థము పడును. దానితో సామాన్యముగా బలహీనత, నడుమునొప్పి, గర్భప్రాంతమందు ఆసాఖ్యము, మర్మావయవ ద్వారమునందు మంట యుండును. కుసుమ వ్యాధి చికిత్సకు వైద్యునితోనైన చేయించ వలెను, లేక వైద్యశాలకైన బోవలెను.

దీనికి కారణము జలుబు చేయుటగాని, యొక్కువగా పని చేయుటగాని, నీరసాహారముగాని, మితిమీరిన నంటోగముగాని, హస్త ప్రయోగముగాని, గర్భాశయ రోగముగాని అయి యుండును. కుసుమకు శగ సామాన్య కారణము.

చికిత్స కారణమునుబట్టి యుండును. ఇంటిలో చేయదగిన చికిత్స వేడి యోని స్నానము 120 డిగ్రీల వేడిగల మూడు నాలుగు శేర్ల నీటిలో యెనిమిది గరిటెల బొరానిక్ ఆసిడ్, ఒక గరిటె పొటానియమ్ పర్మాంగనేటు కలుపవలెను. పొటానియమ్ పర్మాంగనేటు ఉపయోగించిన నది యర్థశేరు నీటిలో బాగా కలిపి అప్పుడు కావలసిన నీరు దానికి చేర్చవలెను. ఈ చికిత్స ప్రతిదినము చేయవలెను వేడి యెనిమిదా వారమునకు మూడుసార్లు చేయవలెను. మర్మావయవ గొట్టము నుపయోగించు పద్ధతికై (20 వ ప్రకరణము చూడవలెను.)

బాహ్య మర్మేంద్రియ రోగము

మర్మేంద్రియ ద్వారము దగ్గర దురదలు, మంటలు, పుండ్లు, శుభ్రత లేక పొపుటచే బయలుదేరును. బాహ్య మర్మేంద్రియములు తరుచుగా కడుగుచుండ వలెను. జననేంద్రియ ద్వారమునొద్ద దురద, యెరుపు వాపు హస్త మోహము వల్లను శగరోగము వల్లను, అతి మూత్రము వల్లను, బహిష్టు అయినపుడు ముతక కాగితములు, కుళ్లు గుడ్డలు నుపయోగించుట చేతను వచ్చును.

చికిత్స

కారణము తొలగించ వలెను. భగమునుండి పదార్థము వెలువడుటచే నొప్పి పుండు ప్రాప్తించినయెడల వెలువడుట నాపుటకు చికిత్స చేయవలయును. కారణము హస్త మోహముచే కలిగిన అది మాన్పించవలెను.

కారణము పేలు కావచ్చును. అట్లయిన నెం 21 రు మందుపయోగించ వలెను. (26 వ ప్రకరణము జూడుము) అననము నొద్దను, పేగుల చివర

భాగములొను నున్న దురద, సులివురుగుల మూలమున అయి యుండును. దానికి 26 వ ప్రకరణములో చెప్పిన చికిత్స చేయవలెను.

దురద పెట్టు భాగమును నెం 22 రు పట్టు మందుక కడిగిన కొంత సహాయ కారిగా నుండును. కడిగిన తరువాత నెం 23 రు లెక 11 నెంబరు మందు వానిమీద పూయవలెను. పాక్కులున్న వాటిని గిల్లి చింక్సర్ అస్ అయోడిన్ వానిమీద రుద్దవలెను.

గర్భాశయము, అండాశయములెంక్క రోగములు

నడుము నొప్పి, పొత్తి కడుపు నులి నొప్పి, కమిష్మిప్పి, బుర్రము, భగము నుండి దుర్గంధ పదార్థ విసర్జనము మొదలగునవి గర్భములొను స్త్రీ దీని జనిత ములలోను యున్న రోగము మూలముననె యుండును. లక్షణములు కొంత కాలమునుండి పైన జెప్పిన చికిత్సలచే తగ్గనియెడల అమెను వైద్యులకుగాని సమర్థుడగు వైద్యునియొద్దకుగాని పరీక్షచేసి తగిన చికిత్స చేయుటకు తీసికొని వెళ్లవలెను. ఈ లక్షణములు కలుగజేయు కొన్ని రోగములు చాలా ప్రమాదకర ములు. త్వరలో శ్రద్ధ దీసికొననియెడల త్వరలో చావు సంప్రాప్తమగును.

గొద్రాలి తనము

ఉత్పత్తి అవయవములలో వృద్ధి లేక పోవుట, శగ శక్తివాయి రోగమువంటి రోగములు బిడ్డలు పుట్టక పోవుటకు కారణములు కావచ్చును. వైద్యులు పరీక్షించి ఈ కారణములను తొలగించడానికి అవకాశము కలదు. కొన్ని పర్యాయములు పురుషునిలో కూడా లోపముండ వచ్చును కనుక వైద్యులు పురుషుని కూడా పరీక్షించుట అవసరము.

గొద్రాలితనము కొన్నిపట్ల తీవ్రరోగముచేత కాదు. అట్టివి ఇంటిలో నీ క్రింది విధముగా చికిత్సచేసిన బాగుపడును.

గర్భము రాకపోవుటకు కారణము మితిమీరిన స్రవోగము. నెలకొకటి రెండు సార్లకంటె యధికముగా నుండరాదు. అదికూడా బహిష్ట రోజులకు పూర్వమున్ను తరువాతను చేయవలెను. (18 వ ప్రకరణము జూడుము) కొన్ని విషయములలో గర్భమునుంచి, భగమునుంచి, వెలువడు విసర్జనములు పురుష బీజముల నాశనము జేయుటచే, గర్భధారణ కాదు. ఇట్టిది ప్రతి దినము బోరిక్ ఆసిడ్

మర్మావయవ డబ్బా చికిత్స చేయుటచే నివారణమగును. నీరు భరింప గలిగినంత వేడిగా నుండవలెను. సంబోగ సమయములందును తరువాత కొన్ని దినములున్ను మర్మావయవ స్నానము మానవలెను. సంబోగమైన పిమ్మట స్త్రీ చాలా గంటలసేపు పక్కపైని విశ్రాంతి దీసికొనవలెను.

స్త్రీ యొక్క ఆరోగ్యము సరిలేనియెడల బలము కలుగుటకు చికిత్స తీసికొనవలెను. ఆమెకు పుంచి రసపుష్ట్యుగల యాహార మీయవలెను. ఆమెకు అలసట వచ్చునంత పని చేయుమని నిర్బంధింపరాదు.

31 వ ప్రకరణము

చర్చ వ్యాధులు

గజ్జ

ఒక చిన్న క్రిమి చర్మమున కడుగున వెలచుటచే నీ వ్యాధి కలుగుచున్నది. గజ్జి సామాన్యముగా వ్రెళ్ల నందునగాని, గుత్తెల చర్మముమీదగాని, బొట్ట వెన్నుల నమీషమునగాని బయలుదేరును.

లక్షణములు

దురద యుండును. గోకుటచే పాక్కులు మొదలు, పుండ్లు బయలు దేరును. ఈ వ్యాధి యింటలో ఒకరినుండి మరియొకరికి వ్యాపించును.

గజ్జిరాకుండ జేసికొనుటకు గజ్జి యున్నవాని పక్కపైని కూర్చుండను పరుండనురాదు. గజ్జి యున్నవారి పక్క పెట్టలు, కట్టుకొను దిట్టలు, తువ్వెలు ఇతరు లుపయోగించు వారికి గజ్జి వచ్చును.

చికిత్స

రోగి శరీరము మొదట శుభ్రముగా వేడి నీటితోను, నబ్బుతోను కడుగుకొన వలెను. మూడు భాగముల గంధకము యేడు భాగముల వేసలైనులో గాని కొబ్బరి నూనెలోగాని కలుపవలెను. గంధకము నూనెలో బాగా కలుపవలెను, అద్దపు ముక్కమీద గంధము నూనె పలుచని చాకుతో నూరవలెను. మూడు రోజులు ఉదయము రాత్రి గజ్జియున్న స్థలములలో యీ మందు బాగా రుద్దవలెను, ఈ మూడు రోజులు కట్టుకున్న బిట్టలు, పక్క బిట్టలు మార్చరాదు. మూడు

రోజులైన తరువాత నయ్యునీటితో స్నానముచేసి శుభ్రమైన బట్టలు ధరించి పక్క మీద శుభ్రమైన బట్టలు వేయవలెను. మాసిపోయిన బట్టలు కొన్ని నిమిషములు ఉడకబెట్టిన పిదప నుపయోగించ వలెను. ఇది గజ్జిని కలుగజేయు క్రిములను చంపుటకు అవసరము.

గజ్జికి - జయప్రదమైనవే కాక ఉపయోగించుటకు తేలికైన ఔషధ ములు మరికొన్ని బజారులో దొరుకును. అస్కాబియోల్ ఎమ్. ఆండ్ బి (Ascabiol M & B) బెన్జిల్-బెన్జోట్ (Benzyl-Benzoate) వర్గము చెందిన మరెదైన పనిచేయును. మందుతోపాటు అది వుపయోగించు పద్ధతులు కూడా దొరుకుతవి.

పేలు

బట్టలు, ఒళ్లు శుభ్రముగా నుంచుకొనని వారి ఒంటిమీద, తలపైని పేలు పట్టును. శుభ్రమైన బట్టలు ధరించినట్టియు, శరీరము శుభ్రముగా నుండుటకు తరుచుగా స్నానము చేయునట్టి వారికి పేలు పుట్టవు.

ఒంటిమీద పేలు దురదబెట్టును. గోకుటచే శరీరముమీద అనేకచోట్ల పుండ్లు పడును. పేలు కట్టుకొన్న బట్టల ముడుతలలో నుండును. పేలు పోగొట్టు టకు బట్టలు కొన్ని నిమిషములు ఉడకబెట్ట వలెను.

మర్మావయవముల వద్దనున్న వెంట్రుకలలో నొకవిధమైన పేలు ఉండును. ఒక్కొక్కప్పుడవి శరీరపు ఇతర భాగములందు వ్యాపించును. ఈ పేలును నిర్మూలము చేయుటకు ఇవియున్న భాగములను వారమున కొకసారి ఒక బెన్ను సీళ్లలో రెండు వడ్ల గింజలెత్తు కరోసివ్ సబ్లిమేట్ కలిపి కడగవలయును. కరోసివ్ సబ్లిమేట్ ప్రాణోపద్రవ కరమగు విషము. దాని నుపయోగించుటలో జాగ్రత్తగా నుండవలెను. అపెండిక్యులోని నెం 21 ధృ పట్టి మందు పేలను చంపును.

తలలోని పేలు

తలలో పేలున్నప్పుడు కిరసనూనె కొబ్బరినూనె సమభాగములు కలిపి రెండు మూడు దినములవరకు ప్రతి సాయంత్రము తలకు రుద్దినచో పేలు శచ్చును. ఈ నూనె పూసిన తరువాత తలకు గుడ్డ కట్టవలయును. ప్రతిదినము

కట్టవలయును. ప్రతిదినము తలచు సబ్బురేను వేడి నీళ్లతోను కడుగవలెను. చమురు తలలో నున్నపుడు పొయ్యి వగ్వరగా పోరాదు. తలలో పుండ్లున్న వేసలైన గాని కొబ్బరినూనెగాని వాటికి పూయవలెను.

అర్థశేరు నీటిలో ఒక బేదలు స్నానము చేసిండ్ల సోడా వేసిన వ్రావము గాని, అర్థశేరు నీటిలో రెండు బేదల్ స్నానము చేసిండ్ల వేసిన వ్రావముగాని వుపయోగించి తలను శుభ్రపర్చ వలెను.

పెల గ్రుడ్లు తల వెంట్రుకలలో తెల్లని పూసలవలె కాన్పించును. ఈ గ్రుడ్లు పోవుటకు పుల్లని సారాయితో వారమునకు రెండుసార్లు తల వెంట్రుకలను కడిగి శుభ్రముచేసి తరువాత సన్నపళ్ల దుచ్చెనతో తల దువ్వువలెను.

పది దినముల వరకు లేక పేలగ్రుడ్లు అన్నియు నాశనమగు వఱకు ఈ చికిత్స ఇచ్చుచుండవలెను.

నల్లులు

నల్లులు కుట్టి బాద పెట్టుటేగాక అవి చాలా తీవ్రమైన రోగములను కూడా వ్యాపింప జేయును. పక్కలనుండి బట్టలనుండి తెలగించుటకు వీటిని కాగు చున్న నీటిలో ముంచులెను. నల్లులు మంచము సందులో నున్నపుడు కార్పాలిక్ అసిడ్గాని, యాజాల్గాని, సేనిట్రాన్గాని, ఫినైల్గాని పది వాగముల నీటిలో కలిపి మంచము సందులలోను, కుర్చీల మేజల సందులలోను పూయవలెను. కర్పూరతైలము కూడా యిందుకు పనికి వచ్చును. దిడిటి స్పైగాని, 10% దిడిటి పౌడరుగాని బలముగా పనిచేయును.

మొటిమలు

మొటిమలు తరుచుగా ముఖముమీద, బుజములమీదను, విపుమీదను కనబడును. కొన్ని మొటిమలమీద నల్లని మచ్చయుండును.

చికిత్స

మొటిమలకు బహిష్కర్ణ రోపమువలనగాని, యౌవనవయస్సు సమీపించు పడుచువారిలో చర్మములో అధికముగానున్న నూనెగాని కారణమై యుండును. మొటిమలు రాకుండాచేసికొనుట ఉత్తమము. ఎందుచేతనంటే వాటిని బాగుచేసి కొనుటకంటే అవిరాకుండా చేసికొనుటయే తేలిక. వ్యక్తి ఆరుబయట ఎక్కువ

మెనులుచుండ వలెను; లేక పనిచేయ వలెను. అవసరమైనవిశ్రాంతి తీసికొను చుండవలెను, ఎక్కువగా నీరు త్రాగవలెను, కూరగాయలు, ఫలములు విస్తారముగా వాడవలెను—ముఖ్యముగా ఆకు కూరలు. వేపుడు పదార్థములు, మిఠాయి లేక చిరుతిండ్లు వర్జనీయములు. అనుదినస్నానము, సబ్బునీటితో రోజుకు మూడు పర్యాయములు ముఖము కడుగుకొన వలెను. మొటిమలు మొలిచి, వాటిని వాటిని తెరవవలసినవస్త్రే, శుభవర్చబడిన సూదితో తెరచి, నెమ్మిదిగా పిండవలెను. తరువాత కాండ్లర్ స్పిరిట్స్ అంటించ వలెను. ముఖము మిడికి చేతులు వెళ్లకుండా చూడవలెను.

వేలుట

వేసవిలో పనిపిల్లలకు పెద్దలకు కూడా చర్మము యొట్టిబడి చిన్న బొబ్బలు బయలుదేరును. ఇది యొక్కవ చెమట పట్టుటచే వచ్చును.

చికిత్స

చర్మము చల్లని నీటి స్పంజితో తుడిచి టాల్కమ్ పొడి చల్లవలెను. టాల్కమ్ పొడి లేనియెడల పిండిగాని గోధుమ పిండిగాని చల్లవలెను. మూడు పెద్ద గరిబెల బేకింగ్ సోడా అరగ్లాసు నీటిలో కలిపి దానికి 15 లేక 16 చుక్కలు కార్బాలిక్ అసిడ్ చేర్చవలెను. ఇది చర్మముమీద పూసిన దురద మంట తగ్గును.

పల్లికలు

శరీరము మీద అతుకులు అతుకులుగా బయలుదేరును. దురదగాను యొట్టిగా ఉండి రసి కారును. తరువాత పక్కు కట్టును. దానివలన శరీర మొకప్పుడు పగులును. ఈ పల్లికలు ముఖముమీద, కీళ్ల దగ్గర మూడతల మీదను యుండును.

చికిత్స

ఎగ్జిమాలో అధికభాగము అలర్జీ కారములు. పడని భోజనము వలన రావచ్చును; లేక సబ్బు, పొడర్లు, కారణము కావచ్చును. మొక్కలు జంతువుల వంటి పరిసర ప్రాంతములలో వుండే వాటివల్ల కలుగ వచ్చును. పాలు,

మాంసములు, గ్రంథులు, మొదలగు బంతుజములు, గోళములు, టమాటోలు, నీటిజంతువులు ఎగ్జిమాకు అలర్జీ కారణములు కావచ్చును ఈ కారణము కనుగొని దాని తొలగించుట చికిత్సలో మొదటిపెట్టు. ఉదా: ఒక దిష్ట తన ఆరవ మాసములో ఎగ్జిమాకు గురియైనదను కొండము, మూడవ సంవత్సరము హెచ్చుచునే యున్నదిగాని తగ్గుటలేదు. ఎన్నిమందులు వాడిన రాజము యున్నను, పరిశీలించి చూడగా ఈ దిష్ట ఆరవ మాసమున్నడు తల్లి పనిచేయున్నట్లు ఆపుచుండు ఈ దిష్టకు ఆవుపాలు ఎక్కువగా యిచ్చుచున్నట్లు తేలికది. ఆవుపాలు మాగిపించి మేకపాలు యివ్వగా ఈ దిష్టయొక్క ఎగ్జిమా నయమైనది.

ఎగ్జిమా (వీనుగు గడ్డి లేక పల్లకలు) పుంతుగా మారినపుడు ఇచ్చాదయ బాల్ లేదనము సహాయమును. మొండాకేసులలో దిష్ట పెక్కు వారా-ముగా వ్యాసంబువలన నయమగును.

తామర

తామర ఎరీరముపై యెప్పుడైనా ఉండుటలేదు చర్మవ్యాధి. కాత్రయంత నిలువయుండిన అన్నపు ఒడ్లముమీను ఒక్కొక్కప్పుడు కనిపించు చూడబోలిన పురుగులవలన తామర బయలుదేరును.

తామర యున్నవానిని తాకుటవలనను, దాని బట్టలు, చక్క ముట్టుకొనుట చేతను ఈ రోగము వచ్చును. అది శుభముగా వ్యాపించును. ఒంటిమీదగాని తామరయున్న పిల్ల వానిని అది ఉగ్రవరకు పెరిగి పంపరారు.

తామర యెట్లని లేక బూడిద రంగుగల మచ్చగా ఉండుటలేరి అన్నివైపులకు వ్యాపించును. కొంతకాలమైన తరువాత మచ్చయొక్క మధ్యభాగము ఎరీరపు నహజమైన చాయకు మారును. ఇట్లు అయినపుడు గుండ్రని యాకారము చాల్చును. దురదచాలా హెచ్చును.

చికిత్స

వైటోఫీల్డ్ లేపనము నెమ్మదిగా గాయముమీద మర్దించుము. మృదువైన చర్మము మీదగాని చిన్నపిల్లలకుగాని బయలుదేరిన తామరకు సగము బలము తగ్గించి వైటోఫీల్డ్ లేపనము వాడవలెను.

తలమీద తామర

పిల్లలకు సామాన్యముగా తలమీద తామర వచ్చును. అది తల వెంట్రుకలను తెల్ల బరచును లేక రాలింను. తలమీద పెద్ద పక్కగట్టు పుండ్లుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు తలమీద వెంట్రుకలన్నియు రాలిపోవును.

చికిత్స

తలమీద తామర తల వెంట్రుకలు బాగా కత్తిరింపకుండా తగ్గదు. తామర యున్న స్థలములోని వెంట్రుకలు తీసివేయుట మంచి పద్ధతి.

వెంట్రుకలు తీసివేసిన తరువాత తామర హెచ్చుగా నున్నప్పుడు చేయుచికిత్స చేయవలెను. తలమీద బయలుదేరు తామరలో నొక రకము మానుట చాలా కష్టము. పై మందులచే తగ్గనియెడల వైద్యునితో సంప్రదింప వలెను. లేకున్న రోగము హెచ్చి బట్టతల యగును.

పుండ్లు, వ్రణములు

శుభ్రముగా నుంచబడిన బిడ్డలకు పుండులురావు. చిన్న బొటిమలను నబ్బునీటితోగాని, క్రిమినాశక నీటితోగాని కడిగిన యెడల పుండ్లు వృద్ధి చెందవు.

త్వరగా మానిన కురుపులను గోరువెచ్చని నబ్బునీటితో కడికి పక్క తీసి వేయవలెను. 5 0/0 సల్ఫాథయాజాల్ లేక 2 0/0 అమ్మోనియేటడ్ మెర్క్యూరి వంటి మందులు అంటించ వలెను. కట్టు కట్టిన యెడల పుండు త్వరగా మానును. అంతేకాకుండా అంటించిన మందును అదేస్థలములో నుంచుటకూ, పుండు మానకుండుటకు కారణమైన పక్క కట్టకుండాను సహాయపడును.

పుండును తెరువముందు వేడినీటి కాపడముచే దానిని మెత్తన చేయుట అవసరము. పదునైనట్టియు, శుభ్రపర్చబడిన చిన్నకత్తితో తెరచి వెల్లగా అదుమ వలెను. దానిచుట్టు ఉన్న స్థలములో అదిమిన గాయము పెద్దవగును. తరువాత నల్బతయజాల్ లేపనమువేసి కట్టు కట్టవలెను.

కంటి రోగములు—చెవి రోగములు

నెరసులు మొదలగు కంటిలోని ఆన్య వదార్థములు

కంటిలో నెరుసులుగాని నలకలుగాని పడినచో వ్రేలుత కన్ను నలుపవద్దు జేబు రుమాలుతో నలక కంటిలో నుండగా తుడువవద్దు. నలకపడిన వానిని పరుండ బెట్టుము. కనురెప్పలు బొటన వ్రేలితోను చూపుడు వ్రేలితోను తెరచి పట్టుకొని కంటిలో బొరిక్ ఆసిడ్ చుక్కలు వేయుము. ఇది కంటిలో నెరుసులను దుమ్మును కడిగి వేయును.

ఇది నెరసుల తెలగింపని యెడల రెప్పను వెనుకకు విరువవలెను. రోగి క్రిందికి చూడవలెను. కనురెప్ప వంచి వెంట్రుకలు శుభ్రముగా చేతులు కడుగుకొనిన బొటన వ్రేనితోను చూపుడు వ్రేలితోను పట్టుకొనవలెను; అప్పుడు పెన్నలోగాలి చిన్న వెదురు పుల్లగాని రెప్ప పై బాగముమీద నెక్కి రెప్ప క్రింది బాగము పైకి విరువ వలెను. అప్పుడు రెప్పలోపలి బాగము బైటుండును. (289 పుటలోని పటము జూడుము.) నలకను శుభ్రమైన బట్టతో తెలగించినపుడు రెప్ప యీ స్థితిలో పట్టుకొన వలెను. నలక తీసివేసిన తరువాత నెప్పి పోవుటకు బొరిక్ ఆసిడ్ చుక్కలు కంటిలో వేయవలెను.

కంటిలో కొంచెము నున్నప్పుడు పడినయెడల చిన్న గరిబెడు చిరకా (పుల్లసారాయి) అరగ్లాసు నీళ్లుపోసి యీ నీటితో కన్ను కడుగవలెను.

కనురెప్ప వాచుట—చికిత్స

మొదట యెండిన పక్కలు వేడి నీటితో కడిగి తీసివేయ వలెను. ఊడిన వెంట్రుకలు తీసివేయవలెను. నల్ఫత్రెయజాల్ లేపనము ప్రతిరాత్రి మర్చించుము.

గులివిని తొలగించుటకు నాలుగు గరిబెల వేసినట్లగుట ఒక చిన్న గరిబెడు చేకింగు సోడాచేర్చి ద్రావకము తయారుచేయును. ఎడమ చెవిలో గులివి తొలగించుటకు రోగిని కుడి పైపునకు పరుండబెట్ట వలయును. కొంచెము వేడిమందు చెవిలో వేయుము. గులివి మెత్తపడుటకు మందు కొంతసేపు చెవిలో నుంచవలెను. చిన్న పిచికారితో చెవిలోనికి మందు కొట్టినయెడల గులివి పడపోవును. పిచికారి లేనియెడల చిన్న పుల్ల చివరను దూది చుట్టుము. పుల్ల చివరను దూది బాగా యుండునట్లు చూడవలెను. ఈ పుల్ల చెవిలోనికి పొనిచ్చి త్రిప్పి పైకిలాగిన లోని గులివి బైటికి వచ్చివేయును. చెవిగూబ సులభముగా చెవుడునుగాన పుల్ల దానికి తగులునంత లోనికి పోనియ్యరాదు.

నింపాదిగా వచ్చి చాలాకాలమునుండి యుండిన చెవుడు సామాన్యముగా ముక్కులోగాని, కంఠములోగాని, మధ్య చెవిలోగాని యున్న రోగముచేతైన యుండును. ఏదియవ ప్రకరణములోని పటము జూచిన కంఠమునకును చెవికిని మధ్య రంధ్రమున్నట్లు కనబడును. ముక్కులో రాంప పట్టినపుడును, గొంతు పుండుగా నున్నపుడును క్రిములు చెవిలోనికి ప్రాకి చెవుడు కలిగించును. కొండ నాలుకవద్ద మాంసగ్రంథులు పెద్దపైనకూడా చెవుడు సంభవింపను. బలవంత ముక్కు చీదుటవలన (చికిత్సకై 27 వ ప్రకరణము చూడుము.)

పురుగుగాని మరియొక అన్య పదార్థముగాని చెవిలో

ప్రవేశించిన యేమిజేయ వలెను

చెవిలోనికి పురుగు పెల్లిన దానిని కొబ్బరినూనెగాని దేరునెగ నూనెగాని వేసి చంపవలెను. తరువాత వచ్చిన పురుగును యీ ప్రకరణము మొదటి భాగములో చెప్పిన పిచికారితో తీసివేయవలెను. పురుగు కనబడుచున్న దానిని రెండు పుల్లలతోగాని చిమిటాతోగాని తీసివేయవలెను. కొన్ని పర్యాయములు చెవికి నమిప ములో ఒక దీపము ఉంచిన యెడల పురుగు బయటికి రావచ్చును.

చిక్కుడు గింజలు, బెమ్మరాళ్లువంటి గట్టి పదార్థములు తీసివేయుటకు చెవి క్రిందకుపెట్టి దానిని పైకి లోపలికి లాగి రంధ్రమున కెదుట చుర్రమును నలుప వలెను. ఒక్కొక్కప్పుడు దీనివలన గింజగాని రాయిగాని పడిపోవును. చెవిలో చిక్కుడు గింజగాని మరియొక గింజగాని యున్న అది ఉబ్బకుండా కొంచెము సారాయి పోయవలెను. పైని జెప్పిన పద్ధతులు ఫలకారి కానియెడల

కంటి రెప్పమీద లేచు కురుపులు

కనురెప్పమీద తరుచుగా కురుపులు లేచుచున్న రోగి కంటి వైద్యునిచే కన్నులను పరీక్ష చేయించుకొన వలయును. విలయనిని బులోచనమును పరించుట కవసరమై యుండవచ్చును.

చికిత్స

కనురెప్పలు చాలా వేడినీటితో కడుగవలెను. కురుపులనున్న చెక్కులుకలు లాగివేసి, నన్నని పుల్లను బింక్చర్ అస్ అయోడిన్‌లో ముంచి చెక్కులు లాగుటచే ఏర్పడిన బాళీలో అంటించుము కురుపులో నుండి చీము వచ్చివేసి తరువాత ముందు చెప్పినమందు వుపయోగించుము.

అడుసు కండ్లు

ఈ క్రింది విధముగా కంటికలకను కలిగించు క్రిములు కంటిలో ప్రవేశించును:

అడుసు కండ్లు వచ్చుటకు సామాన్య కారణములలో నీ క్రింది వానిని బేర్కొన వచ్చును: కండ్లలోనికి చుమ్ము నలకలు వచ్చుట, వ్రేళ్లతో కండ్లు నలుపుట, మానిన బట్టతో తుడుచుట, ఈగలను పిల్లల కండ్లమీద వ్రాలనిచ్చుట.

చుట్ట సిగరెట్లు కాల్చుట, సారాయి మొదలగు మత్తు వస్తువులు త్రాగుట, కండ్లను చెరిపి చాలా రకముల కంటి వ్యాధులను కలుగజేయును. పని పిల్లవాని కంటిలో తెలుపుగాని పచ్చనిగాని గట్టి పుసులున్న వారికి కారణము ఈ క్రిములు. ఇది చాలా ప్రమాదకరమైన కంటిరోగము. ఇది చాలామందిని గ్రుడ్డివారినిగా చేయును. ఇట్టి రోగిని చికిత్స కొరకు వైద్యునియొద్దకు తీసికొని పోవలెను. వైద్యుడు ఈ కండ్లకు చికిత్స చేయనియెడల గ్రుడ్డితనము తప్పదు. ఇటువంటి కంటి రోగము పని పిల్లలకు సామాన్యముగా వచ్చును. అట్లు రాకుండా జేయుటకు ఆర్డెరలో నీళ్లు పిల్లపుట్టగానే కంటిలో పోయవలెను.

అన్ని రకముల అడుసు కండ్లు ఒకరినుంచి యొకరికి తువ్వెళ్ల ద్వారాను, నబ్బుల మూలమునను వ్యాపించును. అందుచే ఇంటిలో ఒకరికి అడుసు కండ్లున్నప్పుడు వారుపయోగించు తువ్వెళ్లు నబ్బులు మొదలగునవి ఇతరులు

ఉపయోగించుటచే వారికిగూడా అడుసుకండ్లు వచ్చును. ఇట్టికండ్లకు చికిత్స చేయువారు చికిత్స పూర్తికాగానే చేతులు నబ్బుతోను వేడి నీళ్లతోను శుభ్రముగా కడుగవలెను. (అపెండిక్సు, ప్రెస్క్రిప్షన్ నెం 3 రు చూడుము).

ఎడమది: కంటిలోని నలుసును తీసివేయుటకు క్రింది రెప్పను విరుచుట.

కుడిది: పై రెప్పను వెనుకకు విరుచుట. పల్లు గుట్టు పుడుక నొకదానిని తినికొని దానికొనకు దూదిచుట్టిన యెడల యది తుడుపుడు పుడక యగును. కనురెప్పలు అగ్గిపుల్ల మిద వెనుకకు విరువవలెను.

చికిత్స

అన్ని రకముల అడుసుకండ్లు ప్రమాదములకు గురి అగునని గుర్తించవలెను. ఎందుకనగా అవి గ్రంథితనము కలుగజేయ వచ్చును. ఇందులో గనోకోకి (gonococci) అనే క్రిమి యొక్క ప్రమాదకరమైనది. ఎలనన ఇది గనోరియా కలుగ జేయును. వీటిని అరికట్టగలవి సల్ఫామందులు మాత్రమే అందుచేత సల్ఫాతయాజాలో లేపనము కంటికి, మూతలు నోటికి శేష్టము. లేపనము కంటి కొలుకులలోపల పూసి మెల్లగా మర్దించవలెను. యిట్లు దినమునకు మూడు లేక నాలుగు సర్వాయములుచేసి కట్టు కట్టవలెను.

పెన్సిలిన్ ద్రావకము రెండు గంటలకొక పర్యాయము చొప్పున కంటిలో పోసిన ఫలితము త్వరగా కనపడును. కంటినిమిత్తము తయారు చేయబడిన సల్ఫతయజాల్, పెన్సిలిన్ ఔషధములు మూతమే వాడవలెను.

దుర్మాంసములు (కంటిలోపలి రెప్పలమీద పొక్కులు)

ఇది చాలా తీవ్రమైన కంటి జబ్బు. ఈ రోగమున్నచో కనురెప్పల లోపలి భాగములు కనపడునట్లు విరిచిన రెప్పలమీద పొక్కు, పొక్కులవంటి చాలా మాంసపు ముద్దలు కనబడును. ఈ జబ్బునకు అదును కండ్లకు చెప్పిన చికిత్సయే చేయవలయును. వీటికి తోడు మైలతుత్తడనిట్లు, యితర మందులు రోగము నివారణమగుటకు వాడవలెను. ఇది తీవ్రమైన ఆంటు రోగము. ఆంటుచే ద్రవ్య నిరోధ సంప్రదింపవలెను.

దూరపు చూపు, దగ్గర చూపు, కండ్లలో నొప్పి

సాధారణముగా యీ పుస్తకము సులభముగా చదువుటకది కంటికి 12 అంశముల దూరములో నుండవలెను. పుస్తక మింతకంటె దగ్గరగా పట్టుకొన వలసి యున్న నీవు సులోచనములు దరింపవలెనని ఇది తెలుపుచున్నది. చదువునప్పుడు అక్షరములు అలుక్కు పోయినట్లు కనిపించుట, కనుగ్రంథు నొప్పిపెట్టుట, కంటి పైన నొప్పి, తలనొప్పి యివియన్నియు వృద్ధునందు లోకమున్నవని ఋజువు పరచును. ఇది నివారణ జేసికొనుటకు కంటి ద్రవ్యనియోజకు పోయి కండ్లు పరీక్ష చేయించుకొని సరియైన సులోచనములు తీసికొనవలెను. సులోచనము లమ్ముచు గ్రామములవెంట తిరుగువారి దగ్గరి ఆధ్రములు నమ్మవలెనని కావు.

చెవి రోగములు

చెవుడు

చెవిలోనికి దారి ఒక అంగుళము లోతుండును. ఈ గర్తము లోపలి చివర భాగమున చెవిగూబ (Drum) పలుచని చర్మము గలదు (10 వ ప్రకరణ ములోని పటము చూడుము). చెవిలోని గులివి యెక్కువగా పేరుకొని చెవుడు కలిగించ వచ్చును. హఠాత్తుగా వచ్చు చెవుడు గులివి యెక్కువగా చేరుటవలనే

చైతన్యమును సంప్రదించవలెను. విలయమున చెవిలోనుండు యిట్టివానిని బయటకు తీయు ప్రయత్నములలో చెవికి చాలా ఆపాయము కలుగ వచ్చును.

ముక్కులోగాని గొంతులోగాని జలుబు చేసినపుడు మధ్య చెవి వాచి పోటు వచ్చును. కొండనాలుకవద్ద నుండు మాంసగంధ్రు లుబ్బినపుడు చెవిపోటు వచ్చును. ముక్కు గట్టిగా చీదుటచే చెవిపోటు వచ్చును. నీళ్లలో మునుగుటచే చెవిపోటు రావచ్చును. సంక్రమణ చెవిలోనికి వ్యాపింపజేయుటక వచ్చును.

చికిత్స

చెవి పోటుగానున్నపుడు పరుండి దానిని వేడినీటి సంచితముగాని సీసామిద గాని పెట్టవలెను. రెండుగంటలకొకసారి భరించ గలిగినంత వేడి నీళ్లు కొంచెము కొంచెము చెవిలోపోసి దూదితో తుడువవలెను. 1% ఫినాల్ గ్లిసరిన్ ఒక సీసాలో కలిపి సీసాను వేడినీటిలో వేడిచేసి చెవిలోపోసిన సామాన్యమైన చెవినిష్పిని తగ్గించును. తరువాత చెవిలో దూది ఉంచవలెను.

పోటు పండ్రెండు గంటలకన్న యెక్కువ కాలమున్నప్పుడు చైతన్యముతో సంప్రదించ వలెను.

చెవిలో చీము

చెవిలో పోటు తరువాత చీము కారిన ఆ చీము చెవిలోపుట్టి చెవి గూబలు చింపిన దన్నమాట.

ప్రతి నాలుగు లేక ఆరు గంటల కొకతూరి కొన్ని చుక్కలు పెన్సిలిన్ ద్రావకము చెవిలో పోయుటవలన వెంటనే చీముకారుట ఆగిపోవును. యివిచేయు మంచి పద్ధతి ఏదన దూదితో ఒక వత్తిచేసి, పెన్సిలిన్ సోల్యూషన్లో బాగుగా నాన నిచ్చి మెల్లగా తాకించవలెను. ఒక పుల్ల చెవిలోపెట్టి తిప్పుటవల్ల లోనవున్న వత్తి దీనికి చుట్టుకొనును. అప్పుడు ఈ వత్తి బయటకు తీసి కొత్త వత్తిని మార్చి వీలగును. పెన్సిలిన్ ద్రావకము తయారుచేయు విధమేదనః లక్ష యయానిట్ల మందును దానికి అయిదురెట్లు పొంగించిన శుభ్రమైన నీరు కలుపుటద్వారా తయారగును. చైతన్యముచే పెన్సిలిన్ ఇంజక్షను తీసికొనుట అవసరము కావచ్చును.

33 వ ప్రకరణము

నానావిధములైన ఇతర రోగములు

నోరు పూత

చుంటి బిడ్డల నోటి పూతకు చికిత్స 21 వ ప్రకరణములో వివరింపబడి యున్నది. పెద్దవారికివచ్చు నోటి పూతలో కారణము పళ్ల నాలుక నోరు శుభ్రముగా నుంచుకొనక పోవుటయే. పెదవుల లోపలి బాగములోను చవడలలోపలి భాగము లోను పుండ్లు బయలుదేరును. ఈ పుండ్లు తెల్లగానుండును. అవి చాలా బాధకరముగా నుండును.

చికిత్స

నోరు శుభ్రముగా నుంచుటకు 9, 10 నెంబర్ల చీటిలలో అవ్వబడిన మందు లుపయోగించుము. మందులపావులో దొరుకు సిల్వర్ నైట్రేట్ ను తెల్లమచ్చమీద అంటించ వచ్చును.

ఎక్కిళ్లు

ఊపిరి తీసికొనకుండ యున్న యెక్కిళ్లు తగ్గిపోవును. మరియొక చికిత్స నాలుక చేతితో పట్టుని నోటినుండి బయటికి లాగి ఒకటి రెండు నిమిషములు పట్టుకొనుట. మరియొక చికిత్స ఒక గ్లాసుడు వేడినీళ్లు త్రాగుట.

ముక్కు అదురుట

ఒక్కొక్కప్పుడు బొటనవ్రేలితోను రెండవ వ్రేలితోను ముక్కును గట్టిగా నెక్కుటచే రక్తము కారుట ఆగిపోవును.

ఒక మంచుగడ్డ ముక్క ముక్కునకు చేర్చియు రెండవది నోటిలోను యుంచుకొనుము. మరియొక చికిత్స ఒక మంచుగడ్డ ముక్క మెడ వెనుక భాగముమీద బెట్టినచో తక్షణము రక్తము కారుట మానును.

చాలా ఉప్పునీళ్లు ముక్కులోనికి పోవుటచే రక్తము కారుట మానును. యీ చికిత్సలవల్ల తగ్గనియెడల పీల్చు శక్తిగల దూది చిటికిన వ్రేలంత లావు పింజలు చేయవలెను. ప్రతి పింజకు గట్టి దారము గట్టవలెను. దారము ఆరు లేక యెనిమిది అంగుళముల పొడవుండ వలెను. ఈ దూది పింజలు ముక్కులోని మూడంగుళములకు పోనీయవలెను. ముక్కు గుండ్రమునకు బిరడావలె యుండు నట్లు చాలా పింజలు ముక్కులో ఎక్కించ వలెను. ఈ పింజలు ముక్కులో 30 నిమిషము లుంచవలెను. అవి వీటికి కట్టి వ్రేడాడుచున్న దారముతో బైటికి లాగవలెను.

రోగి ముందుకు వంగరాదు; వంగిన యెడల రక్తము ముక్కులోనికి ప్రసరించును. వెనుకకు అనుకొని యుండవలెను. అప్పుడు నోటిగుండా రక్తమును ఉమ్మివేయ వచ్చును.

ఆంధ్రవృద్ధి

పేగులో నొకభాగము ఉదర విశానములోనుంచి బయటికి పచ్చునపుడు చినుగు ఏర్పడును. ఇది చర్మముక్రింద లావు గలుగజేయును. ఇది సామాన్య ముగా గజ్జలలో మర్మావసయవములకు దగ్గరగా వచ్చును.

ఇది మాన్పుటకు వైద్యుడవనరము. ఉబ్బినచోట నొక్కుటచే పేగు తిరిగి లోనికి పోయినయెడల రోగిని పరుండబెట్టి తక్షణము వైద్యుని పిలువ వలెను.

ఆంధ్రవృద్ధికి ఒక్కొక్కప్పుడు బ్రష్ అను సాధన ముపయోగించ వచ్చును. ఇది శరీరముచుట్టు సరిపోవు పటకా వంటిది. దీనికొక గట్టి గుండ్రని మెత్త యుండును. ఈ గుండ్రని గట్టి మెత్త పేగు బయటకు వచ్చుచోటనుంచి కదల కుండ యీ పటకా బిగించ వలెను. ఈ బ్రష్ రోగి అకృతికి సరిపోవునట్లు అమర్చ వలెను. శస్త్ర చికిత్స అన్నిటికంటె ఉత్తమమైనది.

మూత్ర తిత్తిలో రాయి

తరుచుగా బాధకరమైన మూత్ర విసర్జనము, మూత్రములో రక్తము, అప్పు డప్పుడు బహు చిన్న రాళ్లు మూత్రముతో పడును, ఇవన్నియు మూత్రపు తిత్తిలోని రాళ్లకు నిదర్శనములు.

చికిత్స

ప్రక్కమీద విశ్రమించ వలెను. నిమ్మరసము కలిపిన నీరు చాలా త్రాగ వలెను. 15 వడ్డగింజ లెత్తు పొటాసియమ్ సైట్రేటు (Potassium Citrate) ఒక గ్లాసు నీటిలో కలిపి మూడుసార్లు తీసికొన వలెను. వేడినీటి స్నానములు ఉపయోగకరముగా నుండును. పది వడ్డగింజలెత్తు ఉరోట్రోపిన్ (Urotropin) దినమునకు మూడుసార్లు తీసికొన వచ్చును. బాద అధికముగానున్నచో ప్రైవ్యుగాలకు బోయి శస్త్ర చికిత్సకునిచే రాళ్లు తీయించుచుచనరము.

కామెర్లు

కంటిలోని తెలుపు గుడ్డు పచ్చనగుట చర్మము పచ్చియుట పైత్యరొగము లోని రోగమువలన సంభవించును.

బ్లరమేమైన నున్నయెడల రోగి పరుంజ వలెను. అచరము కొడి గుడ్డు పరిబాద యివ్వవలెను. నిమ్మరసము చేర్చిన నీరు త్రాగవలెను. ప్రతి దినము మెగ్నీషియమ్ సల్ఫేటుగాని సోడియమ్ సల్ఫేటుగాని యొక మోతాదు తీసికొన వలెను. దినమునకు రెండుసార్లు ఇరువదేసి నిమిషములు పైత్యకోశమునకు కాపడ ములు పెట్టవలెను.

కీళ్లనొప్పి, నడువయినొప్పి, సంధివాతము

ఇటువంటి నొప్పులకు వేడి చికిత్స చాలా ఉపయోగకరముగా నుండును. పడి నిళ్ల సీసాలైన నుపయోగింప వచ్చును లేక కాపడములైన పెట్టవచ్చును. కీళ్ల పైని విటర్ గ్రెయిను చమురు మర్చనచేసిన నుపయోగముగా నుండును. ఒక గుడ్డును నూనెలో నానబెట్టి నొప్పిగా నున్నచోట వేసిన పనిచేయును. ఈ గుడ్డమీద కాగితమువేసి దానిపైని గుడ్డతో కట్టు కట్ట కట్టవలెను. సారాయి, మాంసము నుపయోగింపరాదు. ప్రతి దినము చాలా నీళ్లు త్రాగవలెను.

వాతము వలన కలుగు కీళ్ల నొప్పులకు 25 వడ్డగింజలెత్తు సోడియమ్ సెలీని లేటు 30 వడ్డగింజలెత్తు బెకింగు సోడా అరగ్గాను నీటిలో కలిపి మూడు గంటల కొకసారి తీసికొన వలెను.

మూర్ఖ

రోగి క్రింద పడిపోయి నోటినుండి నురుగు వచ్చునంతటి హెచ్చుగా మూర్ఖ రావచ్చును. కొందరికి సామాన్యముగా నుండవచ్చును. రోగి మాట్లాడుచుండగాను భోజనము చేయుచుండగాను. హఠాత్తుగా స్మృతి తప్పిపోయి అట్లు అర నిమిషముపైగా నుండవచ్చును. ఇట్టి సామాన్యపు విముఖము తిరిగి పడి పోవుటను బోలియుండును. అనుదినము విరోచనమగుట చికిత్సకు ప్రధానము. సారాయి పాగాకు మాంసము ఉపయోగింపవద్దు. వైద్యుడు దొరుకువరకు పెద్దవానికి దినమునకు 60 వడ్లగింజలెత్తు సోడియమ్ బ్రోమైడ్ ఈయవచ్చును. నిమ్మ నీరు కొంచెము పంచదార వేసిన నీళ్లు చాలా త్రాగించవలెను.

మూర్ఖురొగవు కారణములలో వంశపరంపర్యము ప్రముఖ పాత్ర వహించునని నమ్మబడు చున్నది. సారాయి, తల గాయములు, కంటిశ్రమ, ప్రేగులలోని క్రిములు ఎడినాయిడ్లు మొదలగు అవయవ కార్యములలో లోపములు కూడా దీనికి కారణము కావచ్చును.

మూర్ఖపు పెట్టు నమయములలో రోగికి దెబ్బ తగులకుండా చూడవలెను “బట్టలు వదులు చేయువలెను” నాలుక కరచుకొనకుండా పండ్ల మధ్య ఒక చిన్న పుల్లగాని బెండుగాని పెట్టవలెను. ఈ పెట్టులకు అసలు కారణము జాగ్రత్తగా పరిశీలించ వలెను.

చికిత్స

భోజనము ముఖ్యమైనది. భోజనము క్రమమయిన వ్యవధిలో తక్కువగా భుజింప వలెను. మాంసము, టీ, కాఫీ, నూనెపదార్థములు తినరాదు. ఉప్పు తక్కువ మొత్తములో వాడవలెను. ఫలములు ముడిబియ్యము కాయలు కూరగాయలతో కూడిన భోజనము తినవలెను.

మలవిసర్జనము సాఫీగా జరుగుటకు భోజనము, హానికరములకాని విరోచన ఔషధములు, ఎనిమాలి యిచ్చుచుండ వలెను. కండ్లశ్రమ, పెద్దవైన ముక్కు కండలు, టాన్సిళ్లు, అంటుకొనిపోయిన ముందోలు ప్రేవులలోని క్రిములు మొదలగునవి చికిత్స చేయబడవలెను.

తరుచుగా స్నానముచేసి చర్మపు కార్యము ఉత్తమస్థితిలో నుంచుకొన వలెను. శరీర్యాయమము చేయుచు అరుబయట జీవితము గడుపుచుండ వలెను.

అన్య పదార్థములు మ్రింగుట

పిల్లలు డబ్బులు, నూదులు, బొత్తములు మొదలగునవి మ్రింగి తల్లివండులకు తరుచుగా భయము కలిగింతురు.

ఈ పస్తువులు శరీరమున కెక్కువ హాని గలుగజేయకుండా శరీరములో నుంచి పోవును. విరోచనముగుటకు మందీయరాదు. రొట్టి, శిరగడమంప (గజనగడ్డ) మొదలగు ఆహార పదార్థములు యెక్కువగా తినిపించిన యెదల పగులలో పెద్ద ముద్ద తయారై దానితో మ్రింగిన అన్యపదార్థములు కూడా పోవును.

కణితలు

తలమీద మెడమీద వీపుమీద బయలుదేరు మెత్తటి కణితలు హానిచేయువు పెదవిమీదగాని దవడమీదగాని రొమ్ముమీదగాని బయలుదేరు కణితలు చాలా అపాయకరములు. అలన్యము చేయకుండా వైద్యునితో సంప్రదింప వలెను. కణిత కేన్సర్ గాని నర్కోమాగాని కావచ్చును శస్త్ర చికిత్సచే కణితను తీసివేయుటొక్కటే ఫలప్రదముగా నుండు చికిత్స. దీనికి మించిన చికిత్స మరెమియు లేదు.

ఆరోగ్య సూత్రాలు దైవనిర్ణయములు

శ్రీగ్రంథములో వ్రాయబడినట్టు దేహములోని ఆయా అవయవములను గూర్చి చదివిన తరువాత మౌనము శరీరము అద్భుతమైనదని తెలిసికొంటిమి. దీనిని ఒక అద్భుతమైన యంత్రముకు పోల్చవచ్చుచు, కాని, మానవనిర్మాణ యంత్రములలో దేనికంటెకూడా ఇది అద్భుతమైనది.

తలంచడానికి, నూతన విషయములు కనుగొనడానికి, గ్రహించడానికి, ప్రేమించడానికి, పూజించడానికి ఉపయోగించే అవయవములైన ఈ మెదడు, నరముల సంప్రదాయములను గూర్చి ఇంచుక యోచించుము. మానవుడు టెలిగ్రాఫ్, టెలిఫోను యంత్రములను కనుగొనడానికి చాలా కాలము ముందే మానవ శరీరములో ఈ యంత్రము లుపయోగించ బడుచుండినవి—మెదడు నరములద్వారా దేహములోని ప్రతి అవయవమునకు వర్తమానములు పంపుచున్నది.

నూత్నాతి సూక్ష్మమైన నేత్రముయొక్క యంత్రనిర్మాణమును పరీక్షించుము. వస్తువులయొక్క పటములు మనస్సుకు పంపబడు చున్నవి. మానవుడు భౌతిక శాస్త్రములో ప్రవేశ మేర్పర్చుకున్నాడు. అయితే ఈ శాస్త్ర సమ్మతమైన చట్టములు మానవ కంటిలో దేవుడుపయోగించు చున్నాడు. భార్యాచిత్రములు మానవుడు కనుగొనినమాట నిజమేగాని, అతిశ్రేష్టమైన ఫోటోగ్రాఫీ యంత్రము నేత్రము ముందు మోటుగా కనబడక మానదు.

జీర్ణకార్యము, అహారము రక్తముగా మారుటను గూర్చి కొంత యోచించుము. అహారము రక్తముగా మారి, దేహముకు బలము నొసగుటకు అరగిపోయిన తిన్నా లను నరిదిద్దుటకు, మెదడు, ఎముకలు, కండరములు నిర్మించుటకు, జీవము, చలనము, అలోచనల నొసగుట ఎట్లుపయోగ కరముగా నున్నదో అలోచించుము.

తక్కువ ఖర్చుతో, ఎక్కువ శక్తినిచ్చేది, ఎక్కువ కాలము నిశ్చలమై, రిపేరి లేకుండా పనిచేయు యంత్రమును మానవునికా కనుకొనవలెను.

వీటికితోడు ప్రత్యుత్పత్త్యవయవముల అద్భుత శక్తిని గూర్చి అలోచించినపుడు, మానవుడు నిర్మించిన వీయంత్రమునందే కూడా ఇంతటి జీవించు వ్యత్యాసమైనదని నిస్సందేహముగా చోదపడును. ఒక యంత్రము ప్రత్యుత్పత్తిచేయుటను గూర్చి అలోచించుము. యంత్ర ప్రకటించుములొ గాని మరగ నేరదు. లెక్కలుచేసి యంత్రములున్నది, అంతెలుకూడె యంత్రములున్నవి. గాని, వాటిపాలిక చొప్పున మరొక యంత్రాన్ని వృద్ధిచేయుటకు కాకాపు మానవులు తలంచునట్లు “తలంచే” రాజులు పంజీ నిచ్చి యంత్రములు సహితము పిల్లలను వృద్ధిచేసెదవు.

మానవ శరీరపు అద్భుతములు వైవచూరికిని చూపుచున్నవి. మానవ శరీరమునకు సంబంధించిన చక్షుములు, ప్రకృతిచక్షుములు, ఆరోగ్యచక్షుములు వైద నిర్ణయములని దీనిపల్ల తెలిసికొన నగును. నీతి సూత్రముల ననుసరించుట మానవ విది ఎట్లు కాగలదో అట్లే ఆరోగ్యసూత్రములను వైకొనుటకూడా మానవుని విధియై యున్నది.

శరీరారోగ్యమునకు సంబంధించిన చక్షుములను పాటించుట మన దష్టత విధియైనందున, ఆరోగ్య త్రములను కడుశ్రద్ధతో నేర్చుకొని, మన దిష్టలకు నేర్పించవలెను. కల్లు, సారాయి, చుట్ట, టీ, సిగరెట్టు అదిగా గల పదార్థములు హనికరమని నేర్చుకున్నాము గనుక వాటిని ముట్ట కూడవని తీర్మానము చేసికొన వలసి యున్నాము, దోషనపదార్థములను గూర్చి శ్రద్ధగా నేర్చుకొనుటవసరము. మనకారోగ్యమైన పదార్థములను మాత్రమే తినుటకు నేర్చుకొన వలెను.

అదిలో దేవుడు నిర్ణయించిన ఆహారమే మనకు ఆరోగ్యము గలుగజేయునది. మానవుని సృష్టించినపుడు దేవుడు ఫలములు, గింజలు, కూరగాయలు తన కాహారముగా ఇచ్చియున్నాడు. ఇంత అద్భుతమైన శరీరమును సృష్టించిన భగవంతునికి దీనిని పోషించుటకు ఎట్టి ఆహారము అవసరమో తప్పక తెలుయును. ఏడుపానములు, మాంసాదులకు అలవడిన వారమైతే, దేవుని సహాయముచే వాటినివిడిచిపెట్ట గలము.

ఈ తీర్మానము చేసికున్న ధైర్యశాలురు చురుకైన ఆరోగ్యము, సూక్ష్మ బుద్ధి, స్వయంతృప్తి బహుమతిగా పొందగలరు.

ఈ దిద్దుబాటు చేయగలిగిననాడు, దేవునియొక్క స్నేహితులయై, పాపము నెదిరించుటకు దైవకృపకు పాత్రుల మగుదుము. మనశ్శాంతి కలుగజేయు మార్గమిదియే— మనశ్శాంతి ఆరోగ్యదాయకము.

మన సృష్టి కర్తయైన దేవునికి అనుకూలురముగా జీవించిన యెడల ఈ లోకములో పౌతిక, అధ్యాత్మిక ఆరోగ్యము మాత్రమేగాక, భవిష్యత్తులో పరలోక జోగము కూడా అనుభవించ గలము.

ఇట్టి భవిష్యత్తు నాశించువారు దైవవాక్యమైనబైబిలు చదువును హెచ్చు రించుచున్నాము. వ్యాధి బాధలు, మరణము, పాపములేని రాజ్యము, పౌతిక, మానసిక, అధ్యాత్మిక ఆరోగ్యమును, అంతములేని యౌవనము నొనగు పరలోక రాజ్యమును గూర్చి బైబిలు వివరించుచున్నది. ఇప్పుడైనను, ఇహలోకములో దీనిని చదివినయెడల, నర్వహేలు నొనగు సృష్టికర్తతో స్నేహించుము. అందునతో సన్నిహిత సంబంధము కల్పించుకొనిన తరువాత వీటిని నమ్ముముగా యాచరించ వలెను. ఎందుచేతనంటే ఇవి దేవుడేర్పర్చు చట్టములు. వాటివిదెయతే ఆరోగ్యానికి సుతహానికి ముక్తి మార్గము.

వెనుకటి ప్రకరణములలో చెప్పబడిన మందుల జాబితా

నెం 1 రు. దోరిక్ ఆసిడ్ నీళ్లు అర డ్రాము నీళ్లు, బుద్దమె - సీసా తీసికొని దానిలో పెద్దగరిబెడు దోరిక్ ముక్కలు పెయ్యము. కాచి, నీళ్లు సీసా నింపుము. ఉపయోగింపకుండ కొన్ని గంటలపెట్ట సీసా యుంచుము. దోరిక్ ఆసిడ్ అంత నీటిలో కరిగిపోదు. సీసానుంచి ద్రావకము సంయుగళము ముక్కలు పడకుండ చూడవలెను. ద్రావకముపయోగించిన కొంత ముక్కలు పూర్తిగా కరిగిపోవువరకు సీసాలో నీరు పోయుచుం... నచ్చును.

నెం 2 రు. టించర్ అప్ అయోడిన్ తయారు చేసిన మందుల వాఫ్లలో దొరుకును.

నెం 3 రు. ఆర్జెరాల్ సాల్ఫ్యూరస్ మందుల వాఫ్లలో దొరుకును. నూటికి పది పంతున యున్న ద్రవముపయోగించుము.

నెం 4 రు. దోరిక్ ఆసిడ్ పాడి.

మేండుకు లేక చాలిపోవు వెంట్రుకలకు

నెం 5 రు. 2 డ్రాముల గంధకము (రెండు చిన్న గరిబెలు) పోలైన్ ఒక బెన్సు (2 పెద్ద గరిబెలు) లో కలుపవలెను.

బట్టి కలకు

నెం 6 రు. 20 వడ్లగింజలెత్తు రిసార్పిన్, 5 డ్రాముల ఆల్కహాలు, 5 డ్రాముల నీళ్లు కలుపవలెను.

అతిసారమును ఆపుటకు

నెం 7 రు. పెద్దవారికి:—

బిన్మత్ నబ్ నైట్రేటు.	2 డ్రాములు	} కలుప వలెను.
సేలాల్	1 డ్రాము	
సుద్ద	1 ½ బెన్సులు	

ప్రతి మూడు లేక నాలుగు గంటల కొకసారి ఒక గరిబెడు ఈయవలెను.

పిల్లవానికి:—

బిన్మత్ నవ్ నైట్రేట్	36 వడ్డగింజలెత్తు	} కలుప వలెను.
సేలాల్	12 ,,	
నుద్ద	4 డ్రాములు	

ప్రతి మూడు లేక నాలుగు గంటలకొకసారి ఒక గరిబెడు ఈయవలెను.

నెం 8 రు. పటిక ముక్క చిన్న గరిబెలోనుంచి నిప్పుమీద పటిక కంగి తెల్లగాను తడిలేకుండా అగునంత వరకు పట్టుకొన వలెను. అట్టిదానిని పొంగించిన పటిక అందురు.

పుక్కిలిండుట

నెం 9 రు. నోరు కడుకుటకు పుక్కిలిండుటకు:—

కార్బాలిక్ ఆసిడ్	1 డ్రాము	} కలుప వలెను.
గ్లినరైన్	1 టెన్సు	
బోరిక్ ఆసిడ్ నీళ్లు	10 టెన్సులు	

మరియొక మంచిమాదిరి ఈ క్రింది విధముగా చేయవలెను.

బోరిక్ ఆసిడ్	1 డ్రాము	} కలుప వలెను.
పొటాసియమ్ క్లోరేటు	2½ డ్రాములు	
పెప్పరమెంటు నీళ్లు	12 టెన్సులు	

మరియొక మంచి పుక్కిలింత మందు ఒక చిన్న గరిబెడు ఉప్పు, ఒక చిన్న గరిబెడు బేకింగు సోడా గ్లాసుడు నీళ్లలో కలిపిన తయారగును.

నెం 10 రు.

కార్బాలిక్ ఆసిడ్	1½ డ్రాములు	} కలుప వలెను.
అల్కహాలు	2 టెన్సులు	
నీళ్లు	5 టెన్సులు	

పుండ్లకు

నెం 11 రు.

వేసలైన్	1 టెన్సు	} కలుప వలెను.
కార్బాలిక్ ఆసిడ్	10 వడ్డగింజలెత్తు	

గుండెమంట లేక వృలికేశ్వరులు

నెం 12 రు. బేకింగు సోడా ఒక్కొక్కసారి నెం 10 రు. మోచాడు తీసికొని వలెను.

రక్తమూల వ్యాధి

నెం 13 రు. నెం 11 వలెనే

పండ్లపొడి

నెం 14 రు.

సీమసుద్ది పొడి	1/2 పాను
కేస్తయిల్ సబ్బుపొడి	1/4 చెన్నులు
పంచదార	1 చెన్ను
ఓరిస్ వేరు పొడి	1 చెన్ను

నెం 15 రు. కొంకిపురుగుల మందుకు 26 అచ్చాయము చూచుము.

లోనికి పీల్చుట కుపయోగించుటకు

నెం 16 రు.

మెస్టాల్	} సమపాళ్లలో కలుప వలెను.
హరతి కర్పూరము	
యూకలిప్టెబెస్ ఆయిల్	
టలియమ్ పినిసిల్వర్ ట్రీస్	

చౌకరకవుది

నెం 17 రు. ఈ మందు యీ క్రింది విధముగా నుపయోగించ వలెను. వ్రేలంత దళముగల నాలుగు అంగుళముల వెదురు గొట్టములు తీసికొనుము. ఒక వైపు నన్న రంధ్రమున్న బెండుతోగాని కర్రముక్కతోగాని మూసివేయుము. గుడ ముక్కుగాని దూదిగాని ఈ ఔషధములో తడిపి వెదురు గొట్టములో నుంచుము

పీల్చుము. ఈ మందు దినమునకు చాలాసార్లు లోనికి పీల్చుము. మందు పీల్చుకుండా నున్నప్పుడు తెరచియున్నవైపు మందు అవిరిగా పోకుండా బిరడాతో మూయవలయును.

నెం 18 రు.

పొడి దగ్గుకు

కొడైన్ సల్ఫేటు	3 వడ్లగింజలెత్తు	} కలుప వలెను.
అమోనియమ్ క్లోరైడు	75 "	
నిరప్ ఆపె సిట్రిక్ ఆసిడ్	1 టెన్సు	
నీళ్లు	2 ¼ టెన్సులు	

పెద్దవారు ప్రతి మూడు లేక నాలుగు గంటలకు, చిన్న గరిటెడు మందు నీటిలోవేసి తీసికొన వలెను. పిల్లవాడు గరిటెలో మూడవవంతే తీసికొన వలెను.

నిలిచిపోయిన ఋతుస్రావమునకు

నెం 19 రు. 4 వడ్లగింజలెత్తు సల్ఫేటు ఆఫ్ ఐరన్, 3 వడ్లగింజలెత్తు ఓవారిన్ కలిపి గొట్టములోనుంచి దినమునకు మూడుసార్లు తీసికొన వలెను.

క్లోరోఫోస్ఫోరస్ కు

నెం 20 రు. బ్లాడ్సు మాత్రలు—ప్రతి మాత్రలోను 2 వడ్లగింజలెత్తు సల్ఫేటు ఆఫ్ ఐరన్ యుండును.

నెం 21 రు. బ్లా ఆయింటుమెంటు తయారుచేసినది ఔషధముల అంగడిలో దొరుకును.

నెం 22 రు. గ్లాసు నీళ్లకు చాలా పొటానియమ్ పర్మాంగనేటు ముక్కలు చేర్చి కరుగునంత కరగనిమ్ము. దీనిని తరుచుగా కడుగుచుండ వలెను. కొన్ని గంటలు నిలువయున్న వెనుక నుపయోగించ వలెను. ఇంత బలమైన ద్రావకము రెండు చిన్న గరిటెలు రెండు గాసుల నీళ్లలో కలుపవలయును.

నెం 23 రు. జింక్ ఆయింటుమెంటు తయారు చేసినది ఔషధముల అంగడిలో దొరుకును.

నెం 24 రు. గోధుమ వర్ణపు పిండి జావ చేయుటకు గోధుమ పిండి శుభ్రమైన వంట పాత్రలోవేసి నిప్పుమీద నుంచవలెను. అది గోధుమ వర్ణముగా వచ్చిన పిండి జావచేయుట కుపయోగించుము. కొంచెము ఉప్పు వానికి చేర్చు వలయును.

నెం 25 రు. చిట్టాడుకు సిల్లు: రెండు పెద్ద గరిచెల దియ్యము రెండు గ్లాసుల సిల్లులో వేసి మూడు నాలుగు గంటలు కాగబెట్టు వలెను. అది పూర్తిఅయిన తరువాత గూడా రెండు గ్లాసులు సిల్లుండునట్లు మిశ్రమమిది సిల్లు పోయుచుండ వలెను.

నెం 26 రు. సున్నపు నీరు: సున్నపు నీరు తయారుచేయు విధము ఈ క్రింద యివ్వబడినది: ఒక గట్టి సున్నపు ముక్కను ఒక చిన్న కడిగివస్తంత ఒక అర్థశేరు సిల్లులో వుంచుము. ఇది పాలవలె కనపడి త్వచలో లేరు కొనును. తేరిన నీటిని పారబోసి మరియొక అర్థశేరు నీటిని చేర్చి బాగుగా కలుపుము తెరిస తరువాత తేటనీరు పారబోయుము. ఇది మరిసమును కడిగివేయును. మిగిలిన ముగ్గుని నాలుగు భాగములుచేసి ఒక్కొక్కభాగము అర్థశేరు నీరుపట్టు నీసాలో పొంగించిన నీటితోనింపి మూత బిగించుము యిందులో తేరిన నీరె సున్నపు నీరు

నెం 27 రు. కోడిగ్రుడ్లు నీరు: ఇది చేయు విధానము 20 వ ప్రకరణములో వివరింప బడినది.

నెం 28 రు. పిండి యెనిమా: ఇది తయారుచేయు పద్ధతి 21 వ ప్రకరణములో అతిసార చికిత్సను గూర్చి చెప్పచున్నప్పుడు చెప్పబడినది.

నెం 29 రు. ఎగ్ నాగ్: ఇది తయారుచేయు విధానము 20 వ ప్రకరణములో చెప్పబడినది.

నెం 30 రు. జెల్లీ కోడిగ్రుడ్లు తయారుచేయు విధము 20 వ ప్రకరణములో వర్ణింపబడినది.

ఆకారాది విషయసూచిక

	పుట		పుట
అంగ విన్యాసము	38	అహారము, వంటలు	91
అండాశయ రోగము	279	అహారము, వ్యాధి	93
అంత్రవృద్ధి	194	అహారము, వృద్ధులకు	106
అకాల భోజనము	183	అహారపు పట్టిక	88
అగత్యములు	110		
అజీర్ణము	212	ఇ	
అడును కండ్లు	289	ఇంద్రియ నిగ్రహము	75
అతిసారము	217	ఇన్ ఫ్లూయెన్జా	256
అతిసారము రాకుండా చేయుట	222	ఈ	
అతిసారము, చిన్నపిల్లలలో	156	ఈగలు అపాయకరమైనవి	103
	181, 183	ఈగలు—అతిసారము	132
అతిసారము—ఈగలు	182	ఉ	
అన్నకోశము	27	ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసము	36
అన్యవదార్థము, మింగ్రుట	297	ఉబ్బసము	268
ఆ		ఉబ్బిరోగము	239
ఆటలమ్మ	194	ఉబ్బిరోగము, పథ్యము	241
ఆర్చానిక్ విషము	125	ఊ	
ఆరోగ్య సూత్రాలు దైవనిర్ణయము	298	ఊపిరి తీసికొనుటలో కాని పద్ధతి	39
ఆవిరి కాపులు	162	ఊపిరివిషయముల సంగ్రహము	40
ఆహారము	87	ఊపిరి	177
ఆహారము జీర్ణించ బడుట	25	ఋ	
ఆహారపు కాల్య	26	ఋతుకాలము	29, 79
ఆహారము రక్తముగా మారుట	29	ఋతువు కాకపోవుట	275
ఆహారము, పనికిరాని	183	ఋతువు, అధికంగా	276
ఆహారము	87	78ఋతువు, పాథకరమై	277

	పుట		పుట
ఎ		కాలులు ఆర్పుట	295
ఎక్కిళ్లు	293	కాళ్లకదుములు	187
ఎడినాయిడ్లు	253	కీలు స్నానముతద్వబ	112
ఎనిమా	169	కీళ్ల నొప్పి	295
ఎముకలు	51, 121	కుక్క కాలు	127
ఎలుకలను చంపు మందు	125	కుక్క కాలు చికిత్స కేంద్రములు	126
ఔ		కుసుమ వ్యాధి	278
ఔషధములు, బజారు	173	కుష్టురోగము	198
క		కూర్పుండిచేయు స్నానము	166
కంటియొక్క ఆరోగ్యము	68	కొరింత దగ్గు	197
కంటిరెప్పమీద కురువు	289	కొట్టుకొని పోవుట	112
కంటిలో అన్యవదార్థము	287	క్రిములు బయలుదేరుకొను	99
కంటిరెప్పమీద దుర్మాంసము	291	క్రిములు శరీరములో ప్రవేశించు	100
కండరములు	52	గ	
కండ్లు, అడుగు	289	గజ్జి	281
కొంకిపురుగుల రోగము	245	గర్భదారణము-చిహ్నములు	132
కట్టు గుడ్డలు	111	గవవ చిట్టలు	194, 253
కట్టులలో రకములు	114-116	గర్భములో చిడ్డ పుట్టి	131
కడుపు నొప్పి	185	గర్భము చాలుట	130
కణితలు	297	గర్భాశయ రోగము	279
కలరా	205	గర్భిణీ సమయములో	
కలరా రాకుండా చేయుట	211	ప్రమాదము	134
కనురెప్ప వాచుట	287	గర్భిణీ స్త్రీలు వుండవలసిన	
కాపడములు	161	ప్రాగత్త	134
కామాతురత	77	గర్భిణీ కాల పరిమితి	132
కాన్సరు-మాంసభక్షణ	93	గర్భిణీకాల నిర్ణయ పట్టిక	133
కామెల్లు	295	గాలి	159
కాలుపులు	122	గాయములు, తలమీద	117

పుట		పుట	
గాయము ఎక్కువగుచున్న ఏమి		జంతువుల కాటు	127
చేయవలెను? 117		జబ్బుకు కారణములు	19
గుండె రక్తనాళములు	41	జిగటి విరోచనములు	218
గృహ వైద్యశాల	158	జిగటి విరోచనములు రెండు	
గొడ్రాలి తనము	279	రకములు	221
గొంతు పడిశము	189	జిగటివిరోచనము రాకుండా	
చ		చేయుట	222
చంటిపిల్లల బోజనము	151	జెర్రికాటు	124
చంటిబిడ్డల వ్యాధులు	180	జ్వరము కొలుచుట	176
చమురు గ్రంథులు	49	ట	
చర్మము	47	టీకాలు	196
చల్లదనము కలుగజేయ విధము	171	టేపు పురుగులు	250
చలి, వేడి మంపులు	197	టైఫాయిడ్ జ్వరము	199
చలి జ్వరము	231	ట్రకినా	251
చాలా మైలపడుట	276	డ	
చిన్న పిల్లలలో న్యూమోనియా	260	డెంగే జ్వరము	229
చిన్న పిల్లల అతిసారము 183, 157,		డిప్టీరియా	189
181		త	
చిన్న పిల్లల మలబద్ధకము	156	తలమీద గాయములు	112
చిన్న ప్రేవులు	28	తామర	285
చీలమండ బెణుకు	119	తినుట	93
చెవియొక్క అరోగ్యము	70	తెగుట	112
చెవిలో అన్య ర్థములు	228	తేలుకాటు	124
చెవి జాగ్రత్తలు	71	ద	
చెవిలో చీము	291	దంతముల జాగ్రత్త	32
చెవుడు	291	దంతముల ఉపయోగము	31
జ			
జంతువులలో వ్యాధులు	91		

	పుట		పుట
పంతములు చెడుటకు కారణము	31	జ	
దగ్గర చూపు	291	పంట నొప్పి ...	122
దారపు పురుగు	249	పండ్లు, పాల ...	117
దీర్ఘాయువు-మితము	106	పద్యము ...	174
దీర్ఘాయువుకు-నిబంధనలు	108	పరిశ్రమ ...	166
దుస్సాంగత్యము, స్త్రీలతో ...	76	పర్వ పరలో జ్ఞానము ...	113
దురపు చూపు ...	291	పల్లికలు ...	281
దెబ్బలు ...	112	పాపస్థానము ...	167
దేహపరిశ్రమ ...	106	పాము కాలు ...	121
దేహరోగ్యము ...	18	పాలదాడి ...	154
దైవనిర్ణయము-ఆరోగ్యము	298	పాల పండ్లు ...	147
న		పాలు, అపరిశుద్ధత ...	182
నడుము నొప్పి ...	295	పాలబుడ్లు ...	156
నల్లులు ...	283	పాళ్చూర్ కేంద్రములు ...	128
నరముల మండలము ...	67	పుండ్లు ...	286
నాడ ...	117	పురుషాంగములు ...	73
నిగ్రహ శక్తి ...	76	ష్టారసీ ...	260
నిప్పటుంకున్న వస్త్రములను		పేలు ...	282
అర్చుట ...	123	పేలుట ...	284
నీరు ...	159-161	పెద్దప్రేవు ...	28
నీటి ప్రాముఖ్యత ...	29	పొంగు ...	192
నీటి మునిగిన వానిని తెప్పరిల్ల		పొక్కులు ...	124
జేయుట ...	125	పొగాకు-శ్వాసావయవములు ...	39
సులిపురుగులు ...	246-249	పొగాకు-ఉపయోగము ...	84
నూరేండ్లు బ్రతుకుట ...	105	పొగాకు-ఒక విషము ...	84
నోరు పచ్చిపుండుగా నుండుట	185	పొగాకు-ప్రభావము ...	85
నోరుపూత ...	293	పొగాకు-స్త్రీలు ...	86
న్యూమోనియా ...	258	పొగాకు మానువిధము ...	86
		పోతపాలు ...	155

	పుట		పుట
ప్రసవము, నొప్పులు ...	137	మహమ్మారి ...	228
ప్రసవమునకు నిధిపడుట ...	135	మానవుని గర్భ శత్రువు ...	19
ప్రమాదములు ...	110	మితము-దీర్ఘాయువు ...	106
ప్రచమ చికిత్స పెట్టి ...	110	ముఖమునుండి రక్తము కారుట	117
ప్రాణవాయువు, రక్తములోని	43	మూల శంఖ ...	216
బ		ముక్కు అదురుట ...	293
బజారు ఔషధములు ...	173	మూత్రతిత్తిలో రాయి ...	294
బద్ధి పురుగులు ...	250	మూర్ఛ ...	296
బిడ్డయొక్క జాగ్రత ...	146	మెడనుండి రక్తము కారుట ...	117
బిడ్డ నొప్పులు ...	137	మెదడు పనిచేయు విషము ...	66
బెణుకు నొప్పి ...	120	మేకు గ్రుచ్చుకొనుట ...	124
బెణికిన చీలమండ ...	119	మేజోడు రాపిడి ...	168
బొబ్బల వ్యాధి ...	228	మోచేతికి కట్టు ...	121
బోజనపు పట్టి ...	89	య	
మ		యౌవనము ...	79
మంచుగడ్డ ఉపయోగము ...	171	ర	
మందుల జాబితా ...	301	రక్తము చాలా కారుట ...	113
మాంసాహారము ...	20	రక్తముకారుట, ముఖమునుండి	117
మాంసకృత్తులు-అహారము ...	93	రక్తముకారుట, భుజమునుండి	117
మాంసభక్షణ క్యాన్సరు ...	93	రక్తములో ప్రాణవాయువు ...	43
మాంసభక్షణ- సహనము ...	94	రక్తముకారుట తలమీద ...	117
మద్యపానము ...	82	రక్తమునుతీపు స్థలములు ...	118
మల బద్ధకము ...	214	రాయి, మూత్రతిత్తిలో ...	294
మలబద్ధకము, చిన్న పిల్లలలో	156	రుగ్మతలకు కారణము ...	96
మర్మేంద్రియ రోగము ...	278	రొంప ...	187
మలేరియా ...	231	రొంపలు ...	254
మర్మావయవ గొట్టము ...	168	రోగి ఇతరులకు చిక్కు కలి	
మశూచికము ...	194	గించుట	17
		రోగుల సంరక్షణ ...	173

	పుట		పుట
రోగి గది	176	వ్యాయాసములు	176-177
రోగము వ్యాధింపకుండాచెయుట	173	వ్యాయాసములు	177
ల		క్ష	
లైంగిక శుభ్రత	30	శిశు రోగము	271
వ		శిశు రోగము, స్త్రీలలో	272
		శిశు నిర్వాణము	273
వంట యిల్లు	92	శిశువు జ్వరము	274
వెంట్రుకలు	49	శిశువు గాలి పిల్లునియెడల	275
వండుట-ఆరోగ్యము	91	శిశువు జ్వరము	276
చూర్చుట ఆహారము	106	శిశువులో రక్త స్థావరము	277
వాత రోగము	186	శిశువులో ఆధిసారము	278
వాసపాములు	243	శిశువుకు బలవంతమువలన వచ్చు	
వ్యాధికి కారణము	18	జ్వరము	279
విరిగిన ఎముకలు	120	శిశువులలో మలబద్ధకము	280
విరిగిన మోచేతికీలు	121	శిశువుల సంరక్షణ	281
విషము త్రాగుట	125	శిశువుయొక్క జ్వరము	282
విషము, కార్బలిక్ ఏసిడ్	125	శిశువుల వాతరోగము	283
విషము, ఆర్సనిక్	125	శిశువుల కీళ్ల కడుములు	284
విశ్రాంతి	174	శిశువుల రొంప	285
విష జ్వరము	199, 225	శ్వాసావయవము	35
విష పడినప్పుడు	256	స	
వీర్య స్థలనము	75	సంది వాతము	295
వెన్నుపాము	64	సవాయి రోగము	271-273
వెన్నుపాము చేయుపని	66	సన్నిపాత జ్వరము	236
వేడినీటి నంది	171	సహనము, మాంసభక్షణ	94
వేడి చలినీటి ముంపులు	168	సారాయి	82
వ్యాధులు, జంతువులలో	91	సారాయి, పొగాకు	39
వ్రణములు	286		

	పుట		పుట
సారాయిమాను విదము	83	స్త్రీ అంగములు	7
సారాయి, శ్వాశావయవముల పాడుచేయును	39	స్త్రీ అంగముల ఆరోగ్యము	79
స్తానము తప్పుట, కీలు	122	స్త్రీలు-పొగాకు	86
స్తానము	178	స్పంజితో స్నానము	172
సూక్ష్మజీవులు	79	హా	
సూక్ష్మజీవులు రోగమును పుట్టించును	99	హస్త మైదునము	76
సూర్యరశ్మి	159	క్ష	
		క్షయవ్యాధి	261-168

